

உ

க ண ப தி து ணை

சீ க ா ள த் தி பு ர ண ம்

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள்
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்
வேலையசுவாமிகள்
அருளிச்செய்தது.

இஃது,

திருக்கலைசபரமபாப்
பொம்மபுரம்

ஸ்ரீசிவஞானபாலையதேசிகராதீனத்துச்
சிதம்பரம்

இராமலிங்கசுவாமிகளால்

பரிசோதிககப்பட்டு,

பா சோமசுந்தரசெட்டியார்

வேணடுகோளினபடியியறறியவசனரூபத்தோடு,

ஷெசெட்டியாராலும்

கா. ஞானசுந்தரஐயராலும்

செனனை

மிமோரியல்அச்சககூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சாவதாரி(ஸ்) காத்திகைன்

Register Copy-right.

சிறப்புப்பாயிரம்.

பதினான்குசூக்கழிநெடிஸூயாகிரியவிருத்தம்.

கவிபுகழ்ச்சி காளத்திமான மியத்திற் காப்புமுற்பாயிரம் விடசங், கமச்சருக கருதென கைலைநற சருககங் கதித்த பொன முகூரியின சருககந, — தவமிகு தருநான முகச்சருக் கஞ்சி காளத்திச் சருககமிவ வாறுந, தருகரு ணைப்ர காச மெயத் தவனுங் கண்ணப்பச சருககமும புலமை, — திவ ளொளி நக்கீ ர்ச்சருக் கமுமே சிவப்பிர காசமுன னவனுரு, செபபுகன னியாதரு சருககமுரு சிலநதி முதலமுற கதைச சருக கமுளுசூ, — நவிலரும வேலா யுதவறி னுனுமே நவரச மிடந்தொறுந துலங்க, நாடுமெயப புலவா தமக்கெலா மு வகை நணுகிட நவிறினர் மாதோ.

உ

சிவசண்முகன ற்ணை.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வரலாறு.

கடல்குழந்த இப்பூவுலகத்திலே, முற்காலத்திலே, வேதாகமங்களமறைய, இல்லறமுதவிய நல்லறநெறிகள் குறைய, சமணமுதல்ய புறச்சமயங்களநிறைய, சைவசமயமும் அதற்குரிய வீழ்திருத்திராக்கூசாதனங்களும் நாடோற்ற தேபநதன அதுகண்டு, சித்தாகனும் இருடிகளும் ஒருங்குசேரந்து, திருக்கலையிறசென்ற, திருநந்திதேவரநுமதிபெற்று, சநந்தியையடைந்து, சிவபெருமானைத் தரிசித்து, கைகளைச்சிரமேற்குவித்துத் தோத்திரஞ் செய்து நின்றார்கள அப்பொழுது, சிவபெருமான அவாமித்து கருணை கூர்ந்து, “அன்பர்களே! உங்களுக்கு யாதுகுறை?” என்று வினாவியருள், அச்சித்தாமுதலியவர்கள் அடியற்ற மரம்போல நிலத்திலேவீழ்ந்து நமஸ்கரித்து, எழுந்துநின்ற, “எம்பெருமானே, பூமியிலே வேதசிவாகமங்களிற கூறப்படும் சைவசமயநதழைக்கவும் சமணமுதல்யபுறச்சமயங்கள நகிக்கவும் திருவருள்செய்யவேண்டும்.” எனப் பிரார்த்தித்து, அநீநனமே அநுககிரகிக்கப்பெற்று, தங்கள் தங்குள்ளிடத்தைச் சார்ந்து, சைவசமயநதழைத்தோய்குங்காலத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். அதுநிற்க.

உலகமாதாவாகிய உமாதேவியார் ஓர்நாள, நீர்வீணையாடலைவிரும்பி, திருக்கைலாசமலையின ஓர்பக்கத்தில் சண்பகமுதலிய மரங்களடங்கலாக ஓர்சோலையையும் அதன் நடுவே நாற்புறமுங் கோப்புவாய்ந்த ஓர்தடாகத்தையும் கிருட்டித்து, கணநாதராகிய சங்குகளையழைத்து, “யாம் நீராடிவருமவராயில் ஒருவரையும் உள்ளேவிடாதொழிக.” என வற்புறுத்தி ஆளுநாபித்து, அவரை வாயிறகாவலராக நிறுத்தி, சரவைநி லுலககுமி முதலாகிய தெய்வப்பெண்களோடு பாங்கியரும் புடைசூழ்த தடாகத்திலிறங்கி நீர்வீணையாடுகையில், திருக்கைலாச மலைச்சாரலிலுள்ள சிறப்புக்களைக்கண்ணுற்று அங்கெழுந்தருளிய சிவபெருமான, சோலைப்பயும் அதனடுவிலுள்ள தடாகத்தையுங் கண்டு அதிசயித்து, அத்தடாகத்தின வாயிலையடைந்து, அங்குநின்ற சங்குகளினர் ஒன்றும் விண்ணப்பஞ்செய்யாது அஞ்சி வாளாநின்றமையால் உள்ளேசெல்ல, நீர்வீணையாடிகொண்டிருந்த உமாதேவியார் கண்டுவெள்கி, தெய்வமகளீரோடு ம ஓர்பக்கத்திலொளித்தனா, எம்பெருமான அதை உற்றுணர்ந்து விரைந்து வாயிலையடைந்து, சங்குகளையாரோக்கி, “உமையினது நீர்வீணையாடலை நமக்கு உணராததற்குற்றத்தால் நீ பூமியிலே ஈனிதப்பிறப்பை அடைவாயாக.” என்று சபிக்க; அதுகேட்ட சங்குகளினர் மனங்கலங்கி, சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து, “எம்பெருமான நந்த இச்சாபம் நீங்குநா” எனநாள” என று பிரார்த்தித்தனர். உடனே கடவுள் கிருபைகூர்ந்து, “நீ பூமியிலே பிறந்து வேதசிவாகமங்களை விளக்கி, சைவசம

யத்தை விாததிசெய்து, எப்பொழுது நமது குமாரனாகிய சுப்பிரமணியனோடெதிர்த்தது யுத்தஞ்செய்வாயோ. அப்பொழுதே இச்சாபமநீங்கி, சினனாளிலே நமமுருவதையும் பெறுவாய்.” என்று அறுக்கிரகித்தனா.

பினபு சங்குகனனா பூமியிலே யோனிவாயப்படும்பிறவாது, சிவநத சடையையும், குண்டலம்பொருந்திய காதையும், கல்லாடையோடு விபூதிருத்திராக்ஷம் சிவலிங்கம் விளங்கும் உறுப்புக்களையும், சினமுத்திரையோடுகூடிய வலக்கரத்தையும், விபூதிப்பனபயையும் மாததிராக்கோலையும்தாங்கிய இடக்கரத்தையும், லங்கோடு கௌபீளம்பொருந்திய திருவரையையும், திருப்புனமுறுவலோடுகூடிச் சிவாகமத்தையுபதேசித்தருளும் செவவாயையும், அருசெழுததை அகலாதுசசரிகும் நாவையும்பெற்று, பததுவயதோடுவிளங்கும் மானுடத்திருமேனிதாங்கி, ஞானஞ்ரியனபோல மபூராசலத்துக்குச் சமீபமாகக் கீழைச்சமுத்திரத்திலேயுதித்தது, அநதச்சமுத்திரதீரத்திலே ஓராசிரமங்கண்டு, அதில சிலசித்தகுகளவிளங்க சிவயோகசமாதியோடு எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, தமமிடத்து அனபு பூண்டடைநத சித்தாமுதலிய அடியவாகருக்கு வேதாகமங்களிற்கூறப்படும் ஞானசித்திகளையுபதேசித்தது, சிலகாலம் கீறறிருந்து, பினபு பெருமுககலமலைமுதலிய பலமலைகளினும் வனங்களினுஞ்சென்று, அவருள்ள சித்தாகள முதலாயினோர்க்கும் அறுக்கிரகித்தது, அச்சமுத்திரதீரத்திலுள்ள ஆசிரமத்திலே மீளவும் வந்திருந்தாரா. பாலவயதோடு சமுத்திரத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து சித்திகளில் வலலரா

சு விவப்பிரகாசசுவாமியளவரலாறு.

யிருந்தமையால், இவருக்குப் பாலசித்தா என ஒரு திருநாம முண்டாயிற்று.

இவ்வாறு பாலசித்தா அவவாசசிரமத்தில் வீற்றிருக்கு நாளில் ஓநாள, சிவபெருமானது ஆளுகையினப்படி திரி லோகங்களிலும் சஞ்சரிககின்ற நாரதமுனிவா சித்தரிடம் வந்தது, அவராறசெய்யப்பட்ட உபசாரத்தைப்பெற்று மதி முந்தது, அவரைநோக்கி, “இவ்வாசசிரமத்திற்கு மேற்றிசையிலே மயூராசலமென்று ஓர் திவ்வியக்கூத்திர மிருக்கின்றது அது, தனனையடைந்தவர்கள் வேண்டியவரங்களை வேண்டியவாறேபெறுமபடி மயூரமானது மலையுருக்கொண்டிருக்கக்கடவுளை வழிபட்டு வாகனமாகப் பெற்றது” என்று சூறிப்பால் விளக்க, சித்தா “அச்சரித்திரத்தை விரித்துநாததலவேண்டும்” என்று வேண்டிக்கொண்டனா முனிவா “முன்னே முருக்ககடவுளது வேலாயுத்ததிறைகிழிக்கப்பட்டு யுத்தத்திலே மயிலுருக்கொண்ட சூரனாவன, பின்னே ஞானத்தையடைந்தது, அக்கடவுளை வணங்குகின்றது, “சுவாமீ, அடியேனை வாகனமாகக் கொண்டருளவேண்டும்.” எனப்பிரார்த்திக்க, கடவுள் “நீ இப்பிறப்பிறசெய்தபாவங்கள் ஒழியும்வண்ணம் தொண்டைநாட்டிலே பெண்ணைநதிக்கும் மாவிறதியுபாவத்திற்கும் நடுவிலுள்ள பூமியிலே தவஞ்செய்து சுத்தனனபின் நாம அவவாறே கொண்டருள்வாம்.” என்று ஆளுநாபித்தனா. அதனால், அவன அவ்விடஞ்சென்று, மயிலவடிவாய்மைநது மலைபுமாயிருந்தது, முருக்ககடவுளைக்கருந்தது ஒருவருஷந தவஞ்செய்ய, எம்பிரான எழுந்தருளிவந்து அவனை வாகனமாகக்கொண்ட

டருளி, இன்னும் வேண்டுமவரம் கேளென்று கட்டையிட
டனா உடனே சூரன பணிநது, “அடியேனை வாகனமாகக்
கொண்டதன்றியும் இம்மலை என்னுடைய அமசத்தால் மூர்
ராசலமென வழங்கவும் இதில தேவரீர எநநானும் வீற்றிரு
நது அடியார்களுக்கு அருள்பாலிக்கவும் வேண்டும்” என்று
வேண்டிக்கொள்ள, கடவுள் “இம்மலையின்கண்ணே பால
சித்தன எனபவன் சிவபெருமானுற நனக்குகிடைத்த
சாபத்தை நீக்கிக்கொள்ளுமாறு நமமைக்குறித்தது தவரு
செய்வான், யாம் அவனுக்கு அறுக்கிரகிக்கவேண்டி இம்ம
லையின்கண்ணேவநது, அன்றுமுதல எநநானும் நீக்கமின்றி
வீற்றிருப்போம்” என்று திருவாயமலாநதருளிஞா. ஆகை
யால் அதனையடைநது அருநதவமியற்றில் எண்ணியகருமம்
எளிதிறகைகூடும்” என்றுணாததி விடைபெற்றுக்கொண்
ட சென்றனா.

அப்பொழுதே மயூராசலத்தையடைநது, அம்மலையி
ஞ்சுகியிலேறி அங்குள்ளசுனையில் ஸநானஞ்செய்து, விபூதி
ருத்திராக்ஷநதரித்தது சிவபூசைமுடித்தது, பதமாசனமாக
இருநது, முருகக்கடவுளைக் குறித்தது முப்பத்தைநதுவருஷம்
தவயோகமும், பின் பஞ்சாக்கினிமூத்தியிலிருநது சிலகாலங்
கடுநதவமும் புரிநதும், கடவுள் பிரசன்னமாகாமையினால்,
அவருடைய தேவிமாரகளைக் குறித்துப் பலநாளநவஞ்செய
தரா. அக்காலத்தில், வள்ளிநாயகி முருகக்கடவுளைநோக்கி,
“நமமைக்குறித்தது நெடுங்காலமாகத் தவஞ்செய்கின்ற பால
சித்தனிடஞ்சென்று அறுக்கிரகிக்கவேண்டும்.” எனப்பிராள்

த்திக்க , கடவுள் வளளிநாயகியைப்பார்த்து, “அப்பாலசித் தன சிவாபராதிபாதலால் அவனுக்கு அருளபாலித்தல முறையன்று.” எனக் கட்டளைகிடும் மேலுமேலும் தேவியாராவேண்டலகண்டு முனிநது, “பெண்ணே நீ சிவாபராதி யிடத்தில் இரககம வைத்திருக்கின்ற யாகவின நமதருகில நிலலாது அகலுதி.”⁶ என்று மேலவீளை வைநோக்கி மறுத்த ருளிநா. உடனே, தேவிமாரிருவரும⁷சித்தகனனிகைகளாக வடிவவகொண்டு சித்தருக்கு முனவநதுநிறக, அதுகண்ட சித்தா முருகக்கடவுளுடைய தேவிமாகளே நமமையாட கொள்ள இவவுருக்கொண்டு எழுநதருளிநானைத்தூணிர து உபசரித்து, “நீயாயாவா? இவகு வநதகாரணம யாது?” என்று பினாவினா. அக்கனனியாகள “இவவிடத்தில் சித்தா கள இருப்பதையநிறது நாமும் வகிக்கவிருமபி வநதேம, நீா எங்களைப் புத்திரிகளாகப்பாவித்து ஆதரிககவேண்டும்.” என்று கூறி, அதற்கு அச்சித்தா மனமகிழநது உடனபட்ட மைகண்டு, தேவதச்சனால் அம்மலையினமேல ஒருமாளிகை சிருட்டிப்பித்தது, அதிலே தாமவீற்றிருந்துகொண்டு, “யாவா வரினும் உள்ளேவிடவேண்டுவதிலலை.” என்று சித்தரை வா யிறகாவலராகநிறுத்தி, அவரால் தினமுங்கொடுக்கப்பட்ட காய, கனி, கிழங்கு முழுவியவைகளை உண்டுவநதாகள.

தேவிமார் இங்ஙனமிருகருநாடகளில், ஓநாள முருக க்கடவுள் திருவுளங்கலங்கி இவர்களை எா ருநதேடி இளைத்த வர்போல நடித்துக்கொண்டு மபூராசலத்தையடைநது, அம மலையினமேலேறி, அதனமேல அதிவிசித்திரமாக நவமணிக

ளால் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் மாளிகையை உற்றுநோக்கி, அதனுள்ளே சென்று தேவிமார்களைப்பார்க்கவேண்டுமென னும் ஆசையால் ஓர் அரசமூரவடிவங்கொண்டு, கையிலே வேல வாள் விலமுதலியவற்றையேந்தி அம்மாளிகையின் வாயிலிலே நுழையப்போக; அததருணத்தில, காவலராக நின்றசித்தா சிவபிரான நந்த சாபசமவந்தததால் அவரை முருகக்கடவுளெனத் துணியாது, “இராஜமூரனே இம்மாளிகையில் சித்தகன்னியாகள வகிகின்றாராகள நீயோ யுத்தசநந்ததாய வந்திருக்கின்றாய நின்னோடெதிர்த்துச சமாபுரிவார இவ்வொருவருமில்லை: அன்றியும், மநூந்தியநந்த அரசாக்களுக்கு ஒத்தவரசாக்களோடனநிச சித்தாமுதலியவர்களோடு யுத்தஞ்செய்வதும் அறமன்று ஆகையால், இதை விட்டுப்போவதேதகுதி” என்றார இவ்வாறுரைத்தும், கேளாது கடவுள் உள்ளே செல்லத்துணிதலை சித்தரநிந்து, உள்ளேயிருக்கும் தேவிமார்களைத்தியானித்தது, அவர்களால் அத்திரசத்திர வித்தைபுத்தேசத்தோடு ஆயுதங்களையும் தோமுதலியவற்றையும் சிருட்டித்தருளப்பெற்று, அவர்களிருபையால் முருகக்கடவுளோடெதிர்த்தது, அவரால்விடப்பட்ட ஆயுதங்களனைத்தையும் தடுத்தமையேயன்றி, அவர் விடுத்த வேலாயுதத்தையும் தேவிமாரதியானபலத்தால் கைப்பற்றினார். அக்காலையில், கடவுள் மிகுதியும் கோபமுடையவாபோல விலயுத்தத்தைவிடுத்தது, மலையுத்தநொடங்கிச சித்தரது மார்பிலேயறைந்து கீழேதள்ளி, எலும்புகளொடியும்வண்ணம் குத்த; அதனால், சித்தர் மிகவும் சோப

த்தையடைந் தும், கடவுளைப்பரிசிககப்பெற்றதால் வீனாவில வருத்தமீங்கி, இவா முருகககடவுளையென்று உணராதெ முரது நமஸகரித்தது துதித்தது, “சுவாமீ! அடியேனசெய த இககுற்றதைப்பொறுத்தது, சாபத்தையும் நீககியருளல வேணடும.” என்று பிராரத்தித்தாரா.

முருகககடவுளும் அவவாரேயருளசெய்து உள்ளே யெழுந்தருளிச சிவகாதனத்திலேவதிருகக, உடனே சித்தரும் தேவிமாரகையலங்கரிப்பித்தது அழ்ததுவந்து அ வாகளோடும்வணங்குகினறு, “அடியேன புத்திரிகளாகப பாவிக்கப்பட்ட இககனனியாககைத் தேவிரா திருமணமு டித்தது இத்தலத்திலேயே எநநாளும் வீற்றிருந்தருளல்வே ணடும.” என்று வேலாயுத்தத்தையும் சநிதியிலவைத்தது வி ண்ணப்பித்தாரா. கடவுளும் அதற்கியைந்து, சிவபெருமான உமாதேவியாரோடும் கணங்குகுழு எழுந்தருளும்படி தி யானிகக, எமபிரானும் அவவாரே தேவியாரோடுமெழுந தருளி மயனவகுத்த மணமண்டபத்திலே வீற்றிருந்தாரா மு ருகககடவுள சிவபெருமானுடைய ஆளுகையால பிரமதே வர் திருமணசசடங்குநத்த, சித்தா தத்தீவாராகக, கனனி யரிருவராயுந் திருமணமபுரிந்தாரா. அவவமயத்தில சிவபெ ருமான சித்தாரோககி, “நமமுடைய சாபத்தினினறு நீ னகியநீ இநதலத்தில நமதுகுமாராகிய சுப்பிரமணிய னேடு இன்னும் ஐநநூறுவருடயிருந்து உலகத்தில் சைவச மயத்தை விரத்திசெய்து பின நமமிடத்திற கலப்பாயாக.” என்று கட்டளையிடடு, தமது திருவருடகுறியாகிய ஓசிவ

விவசுமம் அவகேதோன றமபடி அநுககிரகிதது எழுந்தரு ளினா.

அவ்வாறே சித்தா முருககடவுளோடு மயூராசலத்தி லீருககும்போது, ஓநாள கடவுள் சித்தனாநோககி, “நீ நம பெருமான ஆககிண்பபடியே பூமியிறசென்று பகருவாக னுககு ஞானோபதேசஞ்செய்து வரக்கூடவை” என்று கட டனையிட்டு, முததுசகிவிகைமுதலியவற்றையுள் கொடுத்தது கனுப்பியருள், சித்தா சிவிகையிலி, அடியாக்கூட்டத் தோடும் பலதேசங்களினுஞ்சென்று, அங்கங்குள்ள அன்ப ராக்ருககு வேதாகமங்களினுயாசசியையும் அவற்றிற் கூறப் படும சைவசமயத்தினருமையையும் அதற்குரிய விபூதி ரு ததிராக்கூ பஞ்சாக்கூரங்களினபெருமைகளையும் லுவற்றை ககைக்கொண்டு சிவபெருமாண வழிபட்டாலனநி முத துபபேறிலையென்பதையும் உபதேசித்தது, தமமுடைய ஆசசிரமத்தையடைந்து, அவகே பிரசன்னராகவீளங்கும் முருககடவுளை நமஸகரித்துநின்றனா சிவஞானத்தை யா வருககும் உபதேசித்துவந்தமயால சித்தருககு சிவஞான பாலசித்தா எனனுந திருநாமமுண்டாயிற்று அவவேளையி ல, எம்பிரான சித்தனாநோககி, “வேண்டியவரங்களைப் பெ றறுகொள.,, என்று கட்டனையிட்டு, சிவஞானபாலசித்தா நமஸகரித்துநின்று, “ஐயனே, அடியேனுண்டாககப பட்ட இரத்தமடத்திலே அடியேனுடையகீடன ஆசாரியாபி டேகமபெற்று மூணுககாகருககு ஞானோபதேசமபுரிந்து கொண்டி விளங்கும்படி தேவரீருடைய திருவருளைப் பதிவி ததலவேண்டும்.” என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டார்.

முருகக்கடவுள், இத்தற்குமுன்னே * பச்சைக்கந்த தேசிகாமரபிலே புத்திரப்பேறிலலாமலவருந்திய அமமவையெனப் பவள பெருமுககனமலையடிடைநது பாலசித்தா திருவுளப்பாங்கினபடியே தினநதோறும திருவமுது கொளஞமபடி சதுரக்களளிப்பால்க கறநதுகொடுததுகொண்டிருக்க ஒருநாள தயைகூர்நது அப்பாலசித்தரளித்த பாறபிரசாதசேடததாலுதித்தது அருகே தொண்டிபுண்டொழுகிறிரும புதலவரையழைத்தது, சநநியாசாச்சிரமநநது, ஆசாரியாபிடேகமும் ஞானோபதேசமும்புறிநது, தமது அமசத்திலே ஓரமசம அவரிடத்திலேபதியும்படிசெய்தது, “நீ பாலையுணவாகக்கொண்டு சீடபரமபனாயோடு சிவஞானதேசிகனென வாழ்வாயாக.” எனறு அநுககிரகித்தது, மடத்திலிருந்தி, பினபு சித்தநாரோககி, “பிரமநிலையுணரநந நீ பாலையதோடும சித்தநாகத தவகியிருநதமையால் இவவாச்சிரமத

* இவ்வாசிரியா கன்னடதேயத்திலேயவதரித்தது, மல்லிகாசகனபருப்பத்ததிலே சிஸகாலநவமபுரிநது, சிவானுககிரகம பெறந, பினனா தெனநிசைநோககி வருங்காலவழியிலே, சோமேசா கட்டமுதளிகக வுண்டு, மலையனூரையடைநது, அங்கே, சலத்திறப்பதிறதுகிடநந மரகதககடகமானது தானேவநது தமது திருமேனியிலே பச்சையொளி பரப்பிப் பிரகாசிகுமபடி அறபுதங் காட்டியருளி. அநுகண்ட அரசனூல யானேமுதலிய பலவிருதுகூருநநநது உபசரிக்கப்பெறந, சிதம்பரத்தையடைநது தெயவீகமுறந விளங்கியிருந்தவா.

திறகு * பிரமபுரமெனவும் பாலசித்தாமடமெனவும் பெயர்வழங்குக.' எனற திருவாயமலாநது, அவருடன மபூராசலததையடைநது, முன்னா ஞானுகருளியவரத்தினபடியே தமது தேவிமாகளோடும் வீற்றிருந்தருளினார். சித்தரும் அம்மலையிலே சிலகாலமிருநது மிதுனமாதத்தில திருவாகிரை நகூத்திரத்திலே அம்முருகககடவுளுடைய சநிதிக்குத தெனபககத்திலவிளங்கும் சிவலிங்கமயமாயினார். †

சிவஞானதேசிகா அதுகண்டு அறபுதமுடையராய பலவாறுதுதித்தது, முருகககடவுளுக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கும் நித்திய ஞாபித்திகங்களைக காலநதோறும் வழுவாமலநடத்திக்கொண்டு மபூராசலத்திலும் பொம்மபுரத்திலும் சிலகாலமிருந்தனார். பின்பு காஞ்சிபுரத்தையடைநது, ஏகாமபரநாதாததரிசித்தது, அனபாகடகு அருளபாலித்தது இருக்கும்பொழுது, விஷநதினடியிறந்த ஒருவனை அனபாவணடுகோளினபடி உயிர்ப்பித்தது, அவவிடத்திலே எக்காலமும் விஷவாதனையிலலாதிருக்கவும் அதுககிரகித்தனார். அதுகேட்டு அநநாட்டையானும் நபாபு வெனபவன, தன்மனைவிககு நேரிடடிருக்கும் கொடிய சூலைநோயைத் தணிப்பித்துக்கொளனும் உத்தேசமுடையவனையச சநிதியையடைந்து வணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ள; அவனை நோக்கி, "ஏகாமபரநாதா சநிதிமுதலியவற்றில் உனனாற

---

* பிரமபுரம் எனபது பொம்மபுரமெனருகி பொம்மையபானையமென மருவிறறு.

† இச்சரித்திரவிரிவை மபூராசலபுராணத்துடகாண்க.

குறைககப்பட்ட நித்தியஸநமித்திகவகளை முனபோல நடத்துவையாயின இந்நோயநீங்கும்' என்று கட்டளையிட்டு, வீபூதியால அந்நோயைத்தணித்து, ஆஸ்யங்கடகு முன்னையினுமதிமகாக நிபந்தனைகளை நடத்துவித்து, அங்கே அவனால் விளைநிலமுதலியவைவிடுத்தது கட்டுவீககப்பட்ட திருமடத்தில், அடியார்களால் மச்சுரபூசமுதலியவற்றை நடத்திக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தனா⁶

சிலநாடசென்றபின் அங்ககன்று, வழியிலுள்ள தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு *செய்யூராயடைநது, அங்கே வேளாளரிமசிலா பரிசோதனையினிமித்தம் ஓடித்துக்குடத்தில் நிறைத்து மறைத்துக்கொண்டுவந்த வெணமணலைச்சுருக்ககரையாகி, யாவருக்குமளித்து, அவர்களால் நிலமுதலியவைவிடுத்தது கட்டுவீககப்பட்ட திருமடத்தில் வந்திருந்து, பின்பு தக்ஷிணயாதிநாயைவிருமபி, சிதம்பரத்தையடைநது, ஸ்ரீநீட்சபபெருமானைக் காலந்தொழும் தரிசித்துக்கொண்டு சிலதினம் வசித்துநீங்கி, இடையிலுள்ள தலங்களுமும் தரிசித்து, மதுரையைடைநது, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு தங்கியிருந்தனா. அக்காலையில், தையலவேலைசெய்பவனொருவன் புதலவறப்பெற்றைவிருமபி அது காரணமாக மீனாட்சியம்சுயின்சநநிதியிற கட்டுதற்கு அப்பத்துநான்குதிருவிளையாடல்களையும் நெடுங்காலமாக தையலாறசித்திரித்த ஒரு அரியபடாத்தை அந்த அம்பினகயின் கட்டளைப்படியே, சிவஞானதேசிகா சநநிதியிலவைத்து, மனைவியுடன் வணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ள, உடனே

*செய்யூரொன்பது செய்யூரொன வழங்குகின்றது.

அச்சித்திரபடாததைநோக்கி திருவுளமகிழந்து, அவ்விருவருக்கும் மூபபையகற்றி, இளமையைத்தந்து, புத்திரபஃபறறையும்ளித்தது, அததலத்தினீங்கி, மறறையதலங்களை யுறறரிசித்தது விருநதாசலததையடைந்து, சுவாமிதரிசனரு செய்துகொண்டு சிலநாளவாசஞ்செய்து, பொமமபுரியைச்சேரந்து, தெயவீகசித்தியோடு விளங்கியிருந்தாரா.

இங்ஙனம் விளங்குநாட்களில், லீவகருணையால், அநெகருக்கு விபூதியளித்தது கூன குருடு முடமுதலிய அங்கவீனங்களுக்கும், குடானோய வெப்புநோய காசமுதலிய கொடியவியாதிகளையும், மாரத்திரிகாக்களால் நீங்காதுவருத்திநின்றவலிய பேயமுதலியவறறையும் நீக்கியருளிநூ ஓவறறை அடுத்த கூனிமட்டிலிருந்த ஓர் மாரத்திரிகன்கண்டு, பொருமைகொண்டு செஞ்சியையடைந்து, திரியமபகமகாராஜாவைக்கண்டு, “ஐயா! தங்களுளுக்கையிலமைந்த பொமமபுரத்திவிருக்கும் சிவஞானதேசிகொன்பவா மிகவும் சித்ததுடையவாபோல நடித்தது சனங்களைவஞ்சிக்கின்றனா ஆகையால் அவரைப்பரிசுத்தித்தருமது நாடடைவிட்டகற்றுவதே தகுதி” என்றனன். அதுகேட்ட அரசர் உடனே இளமைதொடுத்தது நரைமுதிராதகூநதலையுடைய தனபெண்ணையும் அழைத்துக்கொண்டுவந்து சிவஞானதேசிகரையடைந்து, தன்கருத்தை அச்சத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ள, அப்பொழுதே திருநீற்றிலால் அநநரையைமாற்றுவீத்தருளிநூ அதுகண்டமாரத்திரிகன் இவரை ஓர்வகையாகமருட்டி ஊரைவிட்டகற்றவேண்டுமென்னும் உத்தேசங்கொண்டு, அரசரானோக்கி, “எங்களிருவருள் கடலினுள்ளேமூழ்கிக் கரையேறப்பவ

ர்களே சித்தியில்வல்லவாகள்.’ எனறு வீண்வாதஞ்செய்ய, அரசா ஞானதேசிகரநாமதிபெறறு, அவர்களோடு தோணியேறிச்சென்று, அவவிருவரும் க்டலினுள்ளேமூழ்கியவுடன் கரையையடைநது, அதற்குமுன்னமே அங்குவநதுவீறறிருககும் ஞானதேசிககைகண்டு, அதிசயிததுவணங்கி, அமமாதிரிகன ஒருமீனாஸ்விமூங்கபபட்டதை அவவாசிரியராறகேளவியுறறு, மனமவருநதி, “ஐயனே! தேவரீருக்கு அபராதியாகிய அமமாதிரிகளை மீனவாயினினறும வரவழைத்தருளலவேண்டும்.” எனப பிரார்த்தித்ததா. அவவரசாவேண்டு கோளினபடியே அவனை யுயிர்ப்பித்தது, நலலறிவுபோதித்தது, அடிமையாகக்கொண்டருளினா.

அப்பொழுது, அரசா மனமகிழநது பொமமபுரத்திலே ஒரு பெரியதிருமடங்கடடுவித்தது, அதிலே எவாகள எப்பொருளைவிரும்பினும் அதற்குவேண்டும் சிலகிராமங்களைச் சாவமானியமாகச சிலாசாசனமெழுதி நியமித்ததுவிட்டு, யானைமுதலியபறபலவிருதுகையுங் காணிககையாகக்கொண்டு, ஞானதேசிகாசநநிதியையடைநது, “எமபெருமானே, இவற்றை அங்கீகரித்தது அடியேங்களைச்சந்ததிபரமபராயாக ஆட்கொண்டருளவதும்லலாமல் இப்பொழுது அடியேனுக்கு மிகுதியும் சததுருககளாயுள்ளவாகளைவெல்லும் ஆற்றலையும் தந்தளித்தலவேண்டும்.” எனவணங்கிப் பிரார்த்திக்க; தேசிகா அவவாறேவென்று அரசாளுமபடி ஆசீர்வதித்துத் திருநீறளித்து * அணுககத்தொண்டராகக்கொண்டு, அவரால் சில திவ்வியதலங்களில் அடியவாக்கள் ஆராதனையின

* அணுககம - சமீபம.

பொருட்டுத திருமடங்கடடுவித்தது, மபூராசலத்திலும் பொ
மமபுரத்திலும் முருககடவுளுக்கும் சிவபெருமானுக்கும்
அடியவாபூசைமுதலியவற்றிற்கும் வேண்டும் நிபந்தனைகளை
யேற்படுத்தியருளினார். அன்றியும், நடுநாட்டிலே சிலபாகத்
தையாண்டு கொண்டிருந்த சிதம்பரபூபதியென்பவர், தமதர
சரிமையை வேற்றரசன கவாநதுகொண்டமையால், ஓவ
கைவெறுப்புத்தோஷி, இனிபிசசையெடுத்ததுண்டு பெரியோ
ர பணியியற்றியுயத்தலே தகுதியெனத்தூணிநது, பொமமபுர
ததையடைநது, இயன்றபணிகளை இயற்றிக்கொண்டிருக்க,
ஒருதினம் தேசிகா திருவருளகூரநது, அவாபகத்திலிரு
ந்த சிலசேனைகளைக்கொண்டே படைவனைவென்று அர
சாரமபடியாசீர்வதித்தது திருநீறளித்தது, இவரையும் அடி
மையாக்ககொண்டு, தாம தமமையடைந்த மாணுக்கர்களு
க்கு ஞானோபதேசம்புரிநதுகொண்டு சிவயோகசமாதியில்
வீற்றிருந்தருளினார். இதுநிற்க.

காஞ்சீபுரத்திலே, ஏறக்குறைய இருநூற்றெண்பதுவ
ருடங்களுக்கும் தொண்டமண்டலவேளாளர்களுத தீ
க்ஷாகுருவாக்க குமாரசவாமிதேசிகா எனபவா ஒருவரிருந
தாரா. அவா, திருக்காரத்தினகத்தரிசனத்திற்காகத் திருவண
ணமலையாததிகாக்குப்புறப்பட்டு, ஒருநாள வழியில், ஒரு
நந்தனவனத்திறறங்கிச சிவபூசைமுடித்தது, அன்றுசாயங்
காலமே தாங்குறித்த அததலததையடைநது, அவருள்ள
ஈசானியதீர்த்தத்திலே அநுட்டானஞ்செய்துகொண்டு, பூ
சைப * பேடகம் எங்கே? என்று பரிசனாகளித்தது வினாவ,

* பேடகம் எனபதும் வழக்கம்.

அவர்கள், பசுவிலேதங்கியிருந்த இடத்திலைவதது மறநதுவந்ததாக அச்சத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்தனர். அதுகேட்டு, மிக மனக்கலக்கமுற்று, அப்பரிசனாகளை பகற்றங்கியிருந்த நந்தைவனமவரையும் பரிசோதித்துவரும்படி அனுப்பிவிட்டுத் தாம் ஓரிடத்திற்போய், நமமுடைய ஆனமாததமாகிய உடையவரை, விட்டுப்பிரியும்படி நேரிட்டதே! எனனும வருத்தத்தால் அன்றிரவுமுழுதும் நித்திரையின் திசைவததியானஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர். அததருணத்தில், அவரது சிவபுண்ணியமுதிசசியினாலே திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான, ஓர் சங்கமத்திருவுருவங்கொண்டு, அவரிடத்திறகெழுந்தருளி, தமமெதிாவந்து தமக்குநிசூழ்ந்த ஆபத்தைத்தெரிவித்து அன்பொடுவணங்கி நின்ற அவரீது கிருபானோக்கஞ்செய்து, “நீர் அயகமவேறு இலிங்கமவறாக இருந்தமையால் இவ்வாறு பிரியும்படி நேரிட்டது இலிங்கங்க சம்பந்தியாயிருந்தால் இவ்வண்ணம் நேரிடுதலியலாது உமது பூசப்பேடகம் நாளைபுதயத்தில் வந்துசேரும் நீர் இதுமுதல் இலிங்கதாரணஞ்செய்துகொள்ளும்” என்று அநுககிரகிக்க, அவர், இச்செய்கை தமதுசீடா பந்துக்கள் முதலானவர்களுக்கு விரோதமாக இருக்கும் எனபதை விண்ணப்பித்தது நின்றனர். அதுகேட்ட சிவபெருமான, “அந்தச சீடாமுதலியோராரை பெறப்படும பயன சிறிதுமில்லை நமது கட்டளைப்படி நீர் சிவலிங்கதாரணஞ்செய்துகொண்டால் உமக்கு மூன்றுபுத்திரர்களும் ஒருபுத்திரியும் பிறப்பார்கள் அவர்களால் இம்மை மறுமையினபங்களும் முத்தியுஞ்சித்திக்கும். ஆதலால், இவ்வாலய

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வரலாறு. ௧௭

த்திறகுத தெற்குவீதியிலுள்ள மடத்திலிருக்கும் குருதேவரிடத்திலே தாரணதீக்ஷையைச் செய்துகொள்ளும்.' என்று வறபுறத்தி ஆளுநராயிதது, வீரசைவ சமயபிரகாரநெறிநீயும் போதித்தது, அவ்வாறே குருதேவருக்கு கட்டளையிட்டு மறைநதருளினார்.

மதுநாடகாலையில், சிவபெருமானது திருவாகினபடியே பூசைப்பேடகம் வரப்பெற்று, ஸ்ரீகுருதேவராலனுப்பப்பட்ட அடியார்களோடு மடாலயத்தையடைந்து, குருதேவரைத்தரிசித்தது, அவராலே தாரணதீக்ஷையைப்பெற்று, திருக்காத்திக்கத்திருவிழா நிறைவேறியபின் குருதேவரிடத்தில விடைபெற்றுக்கொண்டு, காஞ்சீபுரத்திற்குவந்து, தமது அதுட்டானப்படியே சீடர்களுக்கூற தாரணதீக்ஷையைக்கொண்டிருக்க, அக்காலத்திலே, அவருக்கு அண்ணாமலையார் அநுகங்கித்தப்படியே மூன்றுபுத்திரர்களும் ஒருபுத்திரியும் அவதரித்தார்கள். தந்தையாராகிய குமாரசுவாமிதேவிகா, களிகூரந்து அவர்களுக்கு, முறையே சிவப்பிரகாசம், வேலாயுதம், கருணைப்பிரகாசம், ஞானமயிகை என்று நாமகரணநூற்றித்தது, முதன்மூவரும் கலவியிறப்பின்று வருங்காலத்தில், சிவலிங்கவயிக்கியமாயினார்.

பின்பு முதத்தவராகிய சிவப்பிரகாசசுவாமிகர், தமது சகோதராமுதலியவர்களோடு திருவண்ணாமலைக்குப்போய் குருதேவரைத் தரிசித்தது, அவர்கே வாசனையைக்கொண்டு, தமது கலவிமுயற்சியிறறநரானது வாழும் நாள்களுள் ஒருநாள, அந்தச் சோணைசைலத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து

க அ சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் வரலாறு.

வரும்போதே, சோணசைலமாலையென்பபெயரிய நூறு செய்யுள்களால் அதனைத் தோத்திரமபண்ணினோ பின்னும் பேரிலக்கணங்களைப் பெரிநூறுநகலிரும்பி, தமது சசோதராகளுடனே தக்ஷிணதேசத்திற்குப் பிரயாணமுற்று, வால்கண்டபுரத்திற்குத் தென்பாகத்திலுள்ள துறைமங்கலம் எனலும் நகரத்தைச்சாராத ஒரு நகர்தனவனத்திலு, சிவபூசைசெய்துகொண்டிருந்தனா. அக்காலத்தில், அக்கிராமாதிபதியாயும் சிவலிங்கதாரியாயும் குருலிங்கசங்கமபத்தியிற் சிறப்புற்றவராயும் விளங்கிய அண்ணாமலையொடியாரொன்பவா, சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்வரவைக் கேள்வியுற்று, அவகடைநது தரிசித்தமாதிரித்திலு, அவரிடத்தே அநுக்கிரகம்பெறவிரும்பி அடிமைபூண்டு, “ சுவாமீ, தேவரீர் இவ்விடத்திலு வாசஞ்செய்தருளவேண்டும்.” எனறு பிராராத்தித்தது, அவரை உடன்படுத்தி, தங்களுகுருவாங்கிப் சென்னவசவையாமடத்திற்கு மேற்றிசையில் ஒருதிருமடங்கடடி, அதிலு சுவாமிகளை எழுந்தருளுவித்தது,* அகோராத் திரம பிரிவினறி அணுகுகத்தொண்டராயமாந்திருக்க; சிவப்பிரகாச சுவாமிகள், அவருக்குச் சனமாக்கங்களைப் போதித்தகுககொண்டு, இரண்டு வருஷமவரையில் அவகே எழுந்தருளியிருந்தாரா.

அதன்பின் பு தாங்கொண்டகருத்தை நிறைவேற்றவிரும்பி, தக்ஷிணதேசத்திற்குச் செல்லலவேண்டுமென்பதை அவருக்கறிவுறுத்தித் திருநெல்வேலியையடைநது, தாமிரபாணித்திரத்திலிருக்கின்ற சிந்தூறு துறையில் தருமபுரவாதின

* அகோராத் திரம் - பகலிரவு.

தது வெள்ளியமபலவாணசுவாமிகள் இலககணவிலககியங் களில அதிவலலவாகளாய இருக்கின்றாராகள எனபதைக் கேளவியுற்று, அவவிடத்திறசென்று சுவாமிகளைக்கண்டு, தாம இலககணங்கறகவேண்டி வந்தமையைத் தெர்வித்துக் கொண்டனா அசசுவாமிகள், சுவாமிகளுடைய இலககியப் பயிறசியை அறிதறப்பொருட்டு, “கு, ஏனபதை மூதறகொ ண்டு ஊருடையான, எனபதை இடைப்பெயது கு, எனப தையே ஈறறினுங்கொண்டு முடியும்படி ஒருவெண்பாப் பாடுக.” என்று கூற, சுவாமிகள்,

“குடக்கோடு வானெயிறு கொண்டாறகுக் கேழன
முடக்கோடு முன்னமணி வாறகு—வடக்கோடு
தேருடையான நெவவுக்குத் திலலைதோன மேறவுகாளள
ஊருடையா நென்னு முலகு.”

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாயமலாநதருளிநா. மேலை வெண்பாவினுள் வடக்கோடுதேருடையான என்று அமை ததமையை அசசுவாமிகள் வியநகூபாராட்டி, சுவாமிகளைத் தழுவீத தமமருகிருத்தி, சுவாமிகள் சகோதராகளாகிய வேலையசுவாமிகள் கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள் என்னும் இருவருக்கும் ஒருபக்கத்துள் பஞ்சலக்ஷணங்களை யும் பாட னுசொல்லிமுடித்தாரா. அதுகண்ட சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் பேருவகையுற்று, அண்ணாமலை¹ டடியாரொன்பவா தங்க னாககு வழிசெலவீறகுபகரித்த முநநூறுபொன்னையும் கு ருதக்ஷணையாகவைத்து உபசரிக்க, அசசுவாமிகள், “இது நமக்குவேண்டுவதிலலை. நமமைத்தா வித்தலையே இயல்பா க்கக்கொண்டு திருசெநகூரிலவசிக்கும் தயிழப்புலவரொரு

வரைத் தங்குமுனையிலே வெற்றிகொண்டு அவாவரது நமமைவணங்குமபடி செய்துகோடலே குருதகூணையாகும்.” என்று மறுத்தருளினார்

அவாகருத்தறிந்த சுவாமிகள் அதற்குடனபட்டு, அவாமாணக்கரோடும் திருச்செந்தூருக்குப்போய், முருகக்கடவுளைத் தரிசனஞ்செய்து பிரதக்ஷிணமவரும்போது, அச்சுவாமிகளாற் சட்டப்பட்ட தமிழ்ப்புலவா, எதிர்ப்பட்டுச் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளை யாவொன்று அவருடனவந்த மாணக்கரிடத்திறுநேவினாவி, மேற்படிசுவாமிகளிடத்திற பாடங்கேட்டசுவாமிகள் எனபதை அறிந்துகொண்டு, அவர்களைத் தமது வழக்கப்படியே தூஷிக்கத்தலைப்பட்டார். அப்பொழுது சுவாமிகளுக்கும் புலவருக்கும் கலகநேரிட, புலவா, சுவாமிகளை நூதனவகையாற்பாடி வெற்றிபெறுவோமெனத் துணிந்து, “நாமிருவரும் நிரோடகயமகம் பாடுவோம் முன்னாப் பாடிமுடித்தவருக்கு அஃதியலாதா அடிமையாவோம்” என்று வாகுத்தத்தஞ்செய்தார். சுவாமிகள், தங்கருத்து நிறைவேறுதற்கு வாயில் இதுவே என்றுகருதி அதற்கிசைந்தருளி, அவரோடுபாடத்தொடங்கி உடனே, அத்தலத்து முருகக்கடவுணமீது நிரோடகயமக வந்தாதித்தொடையாக முப்பதுகட்டளைக்கலித்துறைபாடி முடித்த தருளினார். அதுகண்டபுலவா, தாம் ஒருசெய்யுளேனும் பாடிமுடியாமையையுணர்ந்து, சுவாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்கி, “அடிமையாயினேன்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சுவாமிகள், தமத்தடிமையாயமைந்த அப்புலவரை ஆதினத்திற்கழைத்துவந்து அச்சுவாமிகளுக்கு அடிமையாகி

விட்டார். அச்சுவாமிகள் திருவுளமசிழநது, சிவப்பிரகாச சுவாமிகளைப்பார்த்தது, “நாங்கள் பாடியசெய்யுளில் சிவ பெருமானுகருமியதலம் சிதம்பரமேயெனச்சுடடிக குறிப்பாலவீளக்கினமையால அததலத்திலே சிலகாலம் வாசஞ்செய்தருளுக” என்று விடைகொடுத்தனுப்பியருளினார்.

சுவாமிகள் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, சிவஸ்தலங்கடோறுஞ்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, துறைமங்கலத்தைச்சாராதது, முன்போலவே அண்ணாமலைபொடியா லென்பவருக்குத் திருவருளபாலித்தது, அவரது வேண்டுகோளினபடி அவராளுகையிலமைந்த வாலிகண்டபுரத்தின வடமேற்பாகத்தினுள்ள திருவெங்கைமாரகரத்திலே, தம்பொருட்டு அவராறகட்டப்பட்ட திருமடத்தில வீற்றிருந்துகொண்டு, அததலத்திலுள்ள பழமலைநாதாமீது திருவெங்கைக்கோவை, திருவெங்கைக்கலம்பகம், திருவெங்கையுலா, திருவெங்கையலங்காரம் எனலும் நான்கு பிரபந்தங்களை இயற்றியருளினார். அக்காலத்தில் ஒருநாள, அவலூப்பிடாரியாரது உறச்சுவலூரத்ததால், அடியார்க்குப்பயோகமாகத் திருமடத்தெத்திரிலிருந்த முருங்கைமரம் அழிந்தனமகண்டு,

“திருநகுதமிழ் ழிலக்கணவைவ திணைக்கோவை விருத்த கிரிச செலவற கோதும், பெருந்தகைமை யுடையமயாம விடுமோலை வெங்கைக்காப்பிடாரி காண்க, விருமபுவியிலொருமுருங்கைக்கொம்பொடியா மறகாத்திவ கிருக்கு நீரம், முருங்கைத்தனை வேரோடுங் களைந்தனையென ருலுனக்கு முறைய தாமோ.”

எனலும் திருவிருத்தத்தை அருளியமாத்திரத்தே, அவ்விர

உஉ, சிவப்பிரகாசசுவாமிகளவரலாறு.

தம அழீர்தொழிய; தாம சிலகாலமங்கிருந்தது, துறைமங்கலதையடைந்தருளினார்.

அக்காலத்திலே, அண்ணாமலைடடியாரொன்பவா, சுவாமிகளை “தேவரீர விவாகமசெய்துகொள்ளவேண்டும்.” என்று பிரார்த்திக்க சுவாமிகள்,

“சேய்கொண்டா ருங்கமலச டெம்மலுட னேயரவய, பாய்கொண்டா னுமபரவும படலச சரததானே, நோய்கொண்டா லுங்கொள்ளலா நூயவய தளவீருந்தது, பேய்கொண்டா லுங்கொள்ளலாம பெண்கொள்ள லாகாதே” எனவும்,

“கிடடையிலே யிருந்தமனத துறவடைந்த பெரியோரக னியிலே றுளைக, கிடடையிலே தொடுத்தமுத்தி பெறுமளவும் பெரியசகல கிடகருங்காம, வெடடையிலே மதிமயங்குரு சிறுவருக்கு மணமபேசி வீருமபித தாலி, கடடையிலே தொடுத்தருக கடடையிலே கிடத்தமடடுங்கலலை தானே.” எனவும்,

விடையளித்தருளினார். சுவாமிகளகருத்தணார்தது, பின்பு வேலையசுவாமிகளைப் பிரார்த்திக்க, அவா, சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய கட்டளை எவ்வாறாமோ எனலுங்கருத்தால உடன்படல் மறுத்தலென்னும் இரண்டினிந்தி மெளளராயினார். பின்னா யாத்திரையினிறும வந்த சருண்பிரகாசசுவாமிகளிடத்தில் தமது வேண்டுகோளை விண்ணப்பஞ்செய்தமாத்கிரத்தில, அவா, அதற்குத்தரமாக,

“நாணியென்பதை நாரியென் றுறாத்கிடு நசையால் வேணு வானது வளைகதுபோய்ப புகுந்தது வென்றற

காண் லாவதோ ருருவமெயந நாரியைக கண்டாற
பூணு வாராமயல காணைய னொன்பதும் புதிதோ.”

என்னும் கலித்தூறையைப்பரிமித தமதுகருத்தை உள்ளபடி
தெரிவித்தாரா.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், தம்பினரோராகிய இருவாக
ருத்தையும் உணராது, அவர்களுக்கும் தாம் துறவறம்புண
டமையைத் தெரிவித்து மணம்புரிவித்து, அத்ருணத்திலே
வரும் பேருவகையுறுமபடி வினோதமாக,

“ஐயநின் சென்னியிசை யுறைகின்ற மடமங்கை யாரொ
ன்ன வுமை வினவவு,மன்னதொரு மடமங்கையன்றவெண
டிகாக்கொழித தழுகொழுகு தண்புன லெனத, தூயயவொளி
பானனவ கரியவிழி காதுவாய தோயத்தி லுண்டோ வென
ச, சொல்லருங் கமலமலா காவீமலா கொடிவளநீ தூய
செவ குமுத மெனனப, பொய்யென நினைத தூற கொங்கை
யுங் கூந்தலும் புனலினிடை யுண்டோ வெனப, புறப்புதரு
சைவலம் தெனவே மறுத்துப புகன்றிடுதி நங்கா யெனத,
தையலவ ளேனென்ன நான்றி வணங்கியென நன்பிழை
பொறுத்தி டென்றே,சங்கர னுரைத்திடத் திருவுள மகிழந
தசிவ சங்கரி யுமைக காக்கவே.” எனவும்,

“அரனவ னிடத்திலே யையகௌ வந துதா னையவென
செவியை மிகவு, மறுமுதன கிள்ளினு னென்றே சிணுங்கிட
வு மத்தனவே லவனை நோக்கி, விரைவுடன் வினவவே யண
னென சென்னியில் விளங்குகண் ணெண்ணின் னென,
வெம்பிடும பிள்ளையைப் பார்த்துநீ யப்படி விகடமேன செ
யதா யென, மருவுமென கைநீள முழமளந தானென்ன

உச சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வரலாறு.

மயிலை என்கைத்து நிறக, மலையாய னுதவவரு முமையவ
னோ நோககிநின மைநதரைப பாரா யெனக, கருதரிய கடலா
டையுலகுபல வண்டங் கருப்பாப் பெற்ற கணனி, கணப
தியை யருகழைத் தகமகிழவு கொண்டனள களிப்புட னு
மைக காக்கவே ” எனவும்,

“அம்பிகை யரவறனை நோககியுன னுபரண மரவ
மென வுமையை நோககி, யரியரவ யனததை யரவுருவ
மானததை யறியாயகொல சிறிது மெனன, நமபிமனை தொ
றுயிரந துணுமாண்டி நீயெனனீ நானறுத னறிவே னென,
நவையுறும பொயபுகன றீனொன்ப பாரத நடநததே கரியா
மென, வெமபியொரு வனபிரம பாலடித் தானென விளங்
கிழை யொருத்தி தாமபால, வீசினது சொல்லெனன வெண
னூ யிரமபெண்கண மிகுகறபை நீககினை யென்ப, பம்புகற
பினிலோ ரிரட்டிப்பு நீககினது பதறாம னீகே னென்ப, பர
மருட னிவவாறு வினையாடு பசசைப பசங்கொடி யுமைக
காக்கவே ” எனவும்,

“அசுசுத னளிப்பனில முமதுநே யனவிததை யருளுவ
ன பலபத்திர, னலமுதவு வனசமன பகடவ னநதமக கான
தோ றொருது முண்டே, முசசிர வயிற்படையினைக கொழுவ
தாக்குவோ மொயமபுட னிமுத திறுக்க, முநதிய வடக்கயிற
றுடனமற்ற நமதனபா முனபோ யிரநது கொளவோ, மி
சசையுடை நமதினைய தனையனூ கியகரத் தினிமையொடு
மாடு மேயப்ப, னினியுழுது பயிரிடுத னன்றுநன் றிதைவிட
டிநருதுண்ப தீன மெனவே, கசசமுலை மாதுமை யுரைத்திடு
ம புத்தியைக கைக்கொண டுளத்தி லிதுநற, காரிய மெனக

“கருதி மெத்தக களித்திடுங் கண்ணுத லுமைக காககவே.”
எனவும்,

“கவுரிகம ஸாயர னிரீந்தசோ றுணவெனக கமலைமண
கண்டே னெனக, காணையொள நேயரற கெனமாடு மேயத
ததைக கடடிடைய னாரோ வெனச, சிவனொருவா தூதென
ன வத்தா து செனறகதை செப்பிலொரு பாரத மெனச, சே
ரோடு திருடின னரீனெனக கட்டுண்ட செயதிநா மறிவோ
மென, வவையினட மாடின னரனென வவவாட லரவம
றியாதோ வென, வாலமதை யுண்டன னரனென மண்ணு
ண்ட வதனையறி யோமோ வென, விவரமொடு மலைமகளு ம
லாமகளு மிவவாறு வினையாடு மிவாக டுணையா, மேவிவரு
புதரமித திரகளத திரருடன மேனமேலு மிக ‘வாழியே’
எனவும், சிலசெய்யுள்களால ஆசீர்வதித்தருளினா

பின்பு தமமிடத்தனபுபூண்ட அண்ணாமலைவொட்டியா
ரோடு சிதம்பரத்திறகு எழுந்தருளி. அங்கே ஒரு திருமட
ங்கடடுவித்தது அதில வீற்றிருந்தது, சுவாமிதரிசனரு செய்து
கொண்டு, சிவப்பிரகாசவிகாசம, தருக்கபரிபாஷை, சதம
ணிமாலை, நாலவாநானமணிமாலை எனனும் பிரபந்தங்களை
ச செய்தருளி, அததலதை அருமையாகநீங்கி, பிறதலவ
களையும் வணங்கி, திருக்காட்டுப்பள்ளியையடைந்தது, சுவா
மிதரிசனருசெய்துகொண்டு தங்கியிருந்தனா. அங்கிருக்கும்
போது, கலவியறிவிறசிறந்த ஒருபெண் வீதியினிடத்தே உப
புவிற்றலைதலைக்கண்டு, இரக்கமுற்றுத திருநோக்கதீக்கை
செய்து, அவளது நலலூழையும் பரிபகருவததையும் உண

உசு சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்வரலாறு.

ராத்ரு, அவளுடைய புலமையைப் பிறாக்ருப்புலப்படுத்தத் திருவுளங்கொண்டு,

“நிறைய வுளதோ வெளிசீதா கொளுவேம
பிறையை முடிக்கணிந்த பெமமா - னுறையுந்
திருக்காட்டுப் பள்ளி திரிபாவாய நீயிவ
கிருக்காட்டுப் பள்ளி யெமக்கு”

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாயமலாடீதருளியமாததிரந்தே, அப்பெண,

“தெனனோங்கு திலைச சிவப்பிரகா சப்பெருமான
பொன்னோங்கு சேவடியைப் போற்றினே-மன்னோ
நிருக்கூட்ட மத்தனைக்குந் தெண்டனிடடோந் தீராக
கருக்கூட்டம் போக்கினோங்கு காண.”

என்னும் வெண்பாவைப் பாடிக்கொண்டு, தரிசனவேதியினைத் திரிப்பட்ட இருமப்புலம மனமுருகி மிக்க விராவொடு விழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து கூப்பியகரத்தினளாயநிற்க, அப்பெண்ணிற்கு உணமைஞானமுண்டாகும்படி கிருபாநோக்கஞ்செய்தருளினார்.

அதன்பின் காஞ்சீபுரத்தைத் தரிசிக்கவிரும்பி அண்ணாமலைடடியாரோடும் பிரயாணப்பட்டு வரும்போது, வழியிலே சாந்தலிங்கசுவாமிகளைக்கண்டு கலந்த, களிகூரந்தபின் அவனாரோக்கித் தாங்குள பெருவானனாக திவவியதலத்தினின்றும் எதையுத்தேசித்து எழுந்தருளியதென்று வினவ, அவர், சிவஞானபாலையதேசிகரைத் தரிசித்தல்வேண்டுமென்னும் பெருங்காதலால் வந்தேன. எனறுரைத்தருளினார். பின்னர், இருவரும் பெருவகையுற்றுப் பொம்மையபாளை

யததுகஞ்ச சமீபமாகிய புத்துப்பட்டு எனலும் நகரத்தைய
 கூடநதவுடன, சாரதலிங்கசுவாமிகள சுவாமிகளை நோக்கி,
 “நாமிருவரும் சிவஞானபாலையதேசிகனாத தரிசிக்கவேண்
 டியிருப்பதால் அவர்கண்மீது சிலதோத்திரங்களை பாடுக.”
 எனறு பிராரத்திக்க, சுவாமிகள, “நாம நரஸதுதி பண்ணு
 கிறதேயிலை” எனறு மறுததுவிட்டு, சாரதலிங்கசுவாமிக
 ளோடு அவுரிவள்ள ஐயஞாகோயிலினபுறமபில அனறிர
 வு துயிலகொண்டாரா. அப்பொழுது, முருகக்கடவுள் மயில
 வாகஞூடராய எழுநதருளி ஒருபாததிரத்தில வீடுபுழப்பங்
 களைவைத்து “இவறறை மாலையாகததொடுதது நமக்கு
 உணியக்கடவாய” எனறு திருவாயமலாரது மறைநததா
 கக கனவுகண்டு, சாரதலிங்கசுவாமிகளுக்குத தெரிவிக்க,
 அவர், “சிவஞானபாலையதேசிகா முருகக்கடவுளிடத்துஅதி
 பத்திமைபூண்ட உள்ளத்தோடு விளங்கியிருத்தலால் அது
 பறறியே அக்கடவுள் தங்களுக்கஞ்ச சொப்பனத்தில அத
 தேசிகர்மகிமையை இவ்வாறுகப புலப்படுத்தினார்.” எனறு
 வலியுறுத்தினார் அததேசிகாமீது தாலாட்டு, நெஞ்சவிடுதூ
 து எனலும் பிரபநதங்களைப்பாடி, சநிதானத்திலே அரங்
 கேறறி, ஞானோபதேசம்பெற்று, அநதஞானசாரியரது கட
 டனைப்படியே தமதுதங்கையாகியு ஞானமபிகையைச் சார
 தலிங்கசுவாமிகளுக்கு விவாகஞ்செய்துகொடுத்ததுவிட்டு தம
 மை நெடுநாளாகப்பிரியாது அததியநத அனபுடையராய உ
 டனறொடாநதுவநத அண்ணமலோடடியாராத் துறைமங்

* சாரதலிங்கசுவாமிகள பின்னர்த் துறவுபெற்றவா.

உஅ சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்வரலாறு.

கலத்துக்குப் போகும்படி ஆளுநாபித்தது, ஞானசாரியரைத் தரிசித்துக்கொண்டு, அவவிடத்திறுனே இருந்தார்

சிலகாலஞ்சென்றபின் ஞானசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக் காஞ்சிபுரத்தையடைந்தது, சுவாமிதரிசனஞ்செய்து அங்கிருக்கும்பொழுது, நிஜஞ்சையோகியென்பவராக் களையுடையவையிற் செய்ப்பட்டிருந்த விவேகசுந்தாமணியின் ஓர் பாகமாகிய வேதாந்தபரிசேத்ததிக்கு வேதாந்தசூடாமணியென்பபொயாத் து அதனையும், இன்னொருவனுக்கு கணத்தலைவரால் அகத்தியமகாருனிவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட சித்தாந்தசிகாமணியையும், பிரபுதேவாசரித்திரமாகிய பிரபுவிகலையையும் தமிழிற்பாடியருளி, ஞானசாரியரைத் தரிசிக்கவேண்டுமெனும் பேராசையால் அவாழ்து திருப்பள்ளியெழுச்சி, பிள்ளைத்தமிழ் எனும் இரண்டுபிரபந்தங்களை யுஞ் செய்துகொண்டு, அங்ககன்று இடையிலுள்ள தலங்களைத் தரிசித்து, கூவமென்னுந்தலத்தையடைந்தது, அங்குள்ள வேளாளர்களமுதலியோர் வேண்டுகோளின்படி புராணம்பாடி அரங்கேற்றி, ஞானசாரியரையடைந்தது தரிசனஞ்செய்து, மேற்சொல்லிய பிரபந்தங்களைத் தைதையும் சந்நிதியிலரங்கேற்றி, உடனவசித்திருந்தனா அந்நாளிலே ஒருநாள, சாயங்கால அதுட்டானமுடித்துக்கொண்டு ஞானசாரியரிடத்துத் தாம் ஏகாந்தமாயிருந்து, வுடுஸ்தல இலிங்காநுபவமுதலியவற்றை ஆராய்ந்துகொண்டு இன்புறும்பொழுது, எதிர்வருந்த சந்திரோதயத்தைக் கண்டு,

“கடனமுரசு மாப்பக கதிர்க்கயிறு லேறி

யடைமதி வீணகழைநின் றுடக - கொடைமருவு

மெங்கள சிவஞான வேந்த லிறைத்தமணி
நங்கியவே தாரகைக டாம.’

எனனும் வெண்பாவை அஞ்சிசெய்தனா

பின்னா ஞானசாரியர நுககிரகித்தபடியே விருத்தகிரி
சையடைநது, பழமலைநாதராயும் பெரியநாயகியமமையா
ராயுந தரிசித்தது வணங்கி, அவவீடத்திலே தமபொருட்டு
ஒருதிருமடமமைதனூ எதிரகொண்டு வணங்கிநிறகும சிதம
பரபூபதியைசகிறப்பித்தது,

“வெங்கைப பழமலை யாரீமீது கோவை வியநதுகைக்கு
மெங்கட கினிய சிவஞான தேவ னிசைவுகொடு
திங்கட பவனி யிருகான முதுகுனறா சோமறுகின
மங்குற சிதமபர பூபதி நலகு மடமீதுவே”

எனனும் கட்டளைக்கலித்தூறையைப் பாடியருளி, அத்கிரு
மடத்தடைநது வீற்றிருநது, பழமலையநதாதி, பிஷாடனநவ
மணிமலை, கொச்சக்ககலிப்பா, பெரியநாயகியமமை நெடுங்
கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம, பெரியநாயகியமமை கட்டளைக்க
லித்தூறை எனனும் பிரபந்தங்களைத் திருவாயமலாநதருளி
ஞா. ஒருநாள, மணிமுத்தநதியிலே ஸநானஞ்செய்துவரும்
பொழுது, அதனருகிருநத மாஞ்சோலையின புறத்தது வறிதே
வீழுகுகிடநத மாங்கனியைக்கண்டு, இது சிவலிங்கப பெரு
மானுகு நைவேத்தியத்திறகு உபகரணமாகுமென்று கரு
தியெடுக்க, அதுகண்ட அச்சோலைக்காவலாளன, மகிமையநி
யாது மடிபிடித்திழுத்தது மனவருத்தஞ்செய்தனன சுவாமி
என, அவன சிவாபராதியாயிருத்தலின அவனை தண்டித்ததுச
சுத்தனக்கத் திருவுளங்கொண்டு,

“அடுத்தவருந் தொண்டனுககா வந்தகனைத் தாளா லடாததுவுஞ் சததியமே யானா—லெடுத்ததொரு மாங்கனிககா வெனை மடிபிடித்த மாபாவி சாங்கனிககா தித்தனவரத் தான.”

என்னும் வெண்பாவைப்பாடி. சூரியனுதயமானவுடன் உயி ரா துறக்குமபடிசெய்து, நற்கதியிலடைவித்தருளிஞா.

இங்ஙனம் இருக்குநாளிலே, சிவஞானதேசிகா தமக்கு ஐந்நூறுவயது பூத்தியாயினமையால், உலகின்கணிந்துத லீல உவாப்புத்தோன்றி, அப்பொழுது சகலபற்றுக்களை யும் ஒழித்துவிளங்கும் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய சித்த விரத்தியைத் தாமநிந்திருப்பதால், பரிபக்குவராகிய வே ரோ மாணுகருக்கு ஆசாரியாபிடேகஞ்செய்து, ஞானோ பதேசம் புரிந்து, அவரைத் தமக்குப்பதிலாக நியமித்து வி டு, வைகாசிமாதத்தில் பெளணிமைத் திதியோடுகூடிய விசாகநக்ஷத்திரத்திலே, சிவயோகசமாதியிறகூடி, சித்தி யால் திருமேனியை விபூதிமயமாககியொடுக்கி, தாம இஷ டலிங்கபரசிவத்திலே கலந்தருளிஞா. இதனையறிந்த சிவப்பி ரகாசசுவாமிகள் மனங்கலங்கி, பொம்முரத்தையடைந்து, ஆசிரியரொடுங்கிய குகையுடனென்று, அடியறநமரமபோல விழுந்து பலமுறை நமஸ்கரித்துத்துதித்து “கருணாநிதியே! இக்கடையேனையும் விடைவிலே திருவடியிறசோத்தருளுக” என்று பிரார்த்தித்து, தாமியறநியகலம்பகதையுஞ் சநிதி யிலரங்கேறநி, அக்குகையுள்ளே ஞானாசாரியரை பாவஞ்சுப் பாகவழிபட்டுக்கொண்டு, மூன்றும்பட்டத்துசசுவாமிகளோ டு தங்கியிருந்தனா. ஒருநாள தனிமையாய்ச் சமுத்திரதீரந்

தையடைந்து அங்குள்ள நறுமணம்பரப்பிலே தாமெழுதிய நன்னெறிவெண்பாநாற்பதையும் எழுதிவருமபடி தம்பின னோராகிய கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளுக்காக கட்டளையிட்டு, ஞானோசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக்கொண்டு திருப்பதிகம பெற்ற திருத்தலங்கடோறும் யாததிராபுரிநது வந்தனா. அக்காலத்தில், அகராதிசெய்த வீரமாமுனிவ னொன்பவா எதிர்ப்பட்டு யேசுமதமாகிய தங்கொள்கையை நாட்டுதற பொருட்டுத் தருக்கஞ்செய்ய, உடனே, அகொள்கையை மறுத்தது, யேசுமதநிராகரணமென்பபெயரிய ஓநூலை அருளிச்செய்தது, ஓவ்வொருதலங்கடையும் இவ்வீரனடுவண பாககளாற றேத்திரஞ்செய்துமுடித்தது, நல்லாறழாயை டைந்து, ஞானோசாரியரது திருமடத்தில் வீற்றிருந்தார்.

இவரிடத்து விடைபெற்றுச்சென்ற கருணைப்பிரகாச சுவாமிகள், இஷ்டலிங்கவகவல பாடிமுடித்து, சீகாளத்தி புராணத்தைப் பாடத்தொடங்கி சீகாளத்திசருக்கமவரையும் தமிழிலமொழிபெயர்த்தருளி, திருவெங்கைமாநகரத்தில், பதினெட்டாமவயதில், சிவலிங்கவகைய மாயினார் அதனையறிந்தசிவப்பிரகாசசுவாமிகள், அவவிடத்தேசென்று,

“முன்னமொரு தமிழ்ப்புலவன றனையுண்டு கண்டசுவ முதிர்ச்சியாலே, தன்னியலை முழுதுமுறை தமையாமுன்னினைக்கவர்ந்து தடங்கு ளத்தி, மன்னவனுண்டானெனது மாதவத்தின வலிதீர மண்ணின மீதே, யென்னுடனவந தவ தரித்த விளங்குநீண்ப பிரகாச னென்னுங் கோவே.”

என்னும் விருத்தத்தைப்பாடிநிற்க; வேலையசுவாமிகள்,

௩.௨ சிவப்பிரகாசசுவாமிகளவரலாறு.

“ஆண்டதன லெனையொவ்வாய விததையினிற் றமையினி னு மதி க மெனறே, பூண்டவுல கதனினுள்ளோர புகல வதுகேட டிருநதுமென்ன புதுமை தானே, காண்டகுகண் மணியேநல விளங்கருணைப் பிரகாசக காளாய நீதான, மாண்டனையென றநிந்திருநது முயிரதரித்தேன யானுமிசு வன னெஞ் சேனே”

என்னும் விருத்தத்தைப்பாடித் துககித்துக்கொண்டு, சுவாமிகளைப் பிரியலாற்றாது வருந்தினறனா. அவரை ஒருவாறு தேற்றி நிறுத்திவிட்டு, தாம நல்லாறமூராயடைந்து, திருமடத்திலிருந்துகொண்டு, சிவநாமமகிமையும், இஷ்டலிங்கப்பெருமானமீது அபிஷேகமாலையும், நெடுங்கழிநெடிலும், குறுங்கழிநெடிலும், நிரஞ்சனமாலையும், கைத்தலமாலையும், சீகாளத்தி புராணத்தில் கண்ணப்பச்சருக்கமும், நககீரச்சருக்கமும் செய்தருளி, சிவாநுபவச்செலவராயச சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்து, முப்பத்திரண்டாமவயதில், கன்னிமதியில், பொளாணிமைத்திதியில், இஷ்டலிங்க பரசிவத்திற கலந்தருளினா

அப்பொழுது, வேலையசுவாமிகள்

“அலலிமலாப பண்ணவனு மாராயந தறிகவிதை சொல்லு மிருவரிடேத தோன்றியயான-முல்லை யருமபிற பொலியு மணிமுறுவ னலலாய கருமபிற கணுநிகாததேன காண்.”

என்னும் வெண்பாவைப்பாடி அளவிடப்படாத அருந்தயாககடலினமூழ்கி, ஒருவாறு தெளிந்தது, சிவப்பிரகாசசுவாமிகளதுசமாதிரிசனஞ்செய்துகொண்டு, அவவிடத்தினின்றும்

நீங்கி, நல்லூர்ப்புராணம், இஷ்டவிவகக்கைததலமாலை, சும் பகோணசசாரங்கதேவாசரித்திரமாகிய வீரசிவகாதனபுராணம், குகைநமச்சிவாயதேசிகா சரித்திரமாகிய நமச்சிவாயலீலை, கிருஷ்ணசரித்திரமாகிய பாரிசாதலீலை, மயிலத்திரட்டைமணிமாலை, மயிலத்துலா எனனுட பிரபந்தங்களைச்செய்தருளி, சீகாளத்திபுராணத்தையுமுடித்து, பெருமத்தூர் மடத்தில், எழுபத்திரண்டாமவயதில், சிவலிவகவைகடிய மாயினார்.

முறறுபபெற்றது.

திருச்சிறறமபலம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க

உ

பிரசித்தபத்திரம்.

— 0 —

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் முதலிய மூவருமருளிய (சஉ) பிரபந்தங்களையும் வெளிப்படுத்த உத்தேசங்கொண்டு ஓவ்வொன்றாக அச்சிட்டுவருகின்றோம், ஆகையால், அச்சிடப்படாத பிரபந்தங்களில் ஏதேனும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளவாக இத்தருணத்தில் அனுப்புவார்களாயின மிகுதியும் பேருதவியாகும்: இதுவிஷயத்தில் பொருளைவிரும்பினும் இயன்றவளவு உபகரித்துப் பெற்றுக்கொள்ளுவோம். அறிவீகருக.

இங்ஙனம்,

செனனப்பட்டணம் முதலியாறுபேட்டை தம்புசெட்டியா

வீதியில் மேலண்டைவாடை 130 - வது நெம்பாவிடு

கா - ஞானசுந்தரஸ்யர்.

சிவசணமுகனறுணை.

சிவப்பிரகாசசுவாபிகள்முதலிய

மூவருமருளிய பிரபந்தங்கள்.

இருபத்தெண்சீர்க்கழிநெடிடையாகிரியவிருத்தம்.

தெருளசிவப்பிரகாசவடிகளருளிய நூல்களசோசசோண
சைலமாலை, செந்நிலநதாதிவெங்கைககோவைவெங்கைகக
மபகமவெங்கையினுலா, செப்பரியவெங்கையினலகார
மேசிவப்பிரகாசநலவிகாசரு, சோதாககப்பரிபாஷைநாலவர்
நானமணீமாலை திரிபிசைதமணிமாலையே,— யருளுறுஞ்சி
வஞானிநெஞ்சவிடுதூதுதாலாட்டுபிள்ளைத்தமிழ்கலம், பக
மொடுமபள்ளியினெழுசசிகூவப்பராணமபிரபுலங்கலை, ய
மையுமவேதாநதகுடாமணிசித்தாநதசசிகாமணி நலபழமலை
யினந, தாதிபிக்ஷாடனநவமணிமாலைபுடனநகைகாசகக
விப்பா,— மருளதனைமாற்றுபெரியமமைக்கவிததுறைவளர்
நெடுவிருத்தமயேசு, மதநிராகரணநனெறியோடுசிவநாம
மகிமைதலவெண்பாமுறை, வதியிஷ்டலங்கவபிஷேகமாலை
யுநெடுங்கழிநெடிலகுறுகழிநெடில, மாநிரஞ்சனமாலையை
த்தலமாலையாமறறுவேலையர்நூல்கள,— வெருளிலகைத்த
லமாலையல்லாபபுராணமலாவிபாரிசாதலை, வீரசிங்காத
னபுராணமயிலாசலவிரடடைமணிமாலைபொடுலா, மிளிரகு
கைநமசசிவாயாலலை கருணைப்ரகாசர்நூலிஷ்டலங்க, விதி
யகவலசீகாளத்திப்புராணநதனைவிரித்தனரிமமூவருமரோ.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீகாளத்தி புராணம்.

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச் செய்தது.

பாயிரம்.

காப்பு. கலிவிருத்தம்.

தருமஞ் சந்திகழ் தாமரையோனபதவ

கருமஞ் சந்தி கடுப்பவர் வாழ்பதந

அருமஞ் சந்திரற ரேயதிருக காளத்தி

வருமஞ் சந்தி மழைமத யானையே.

(இதனபொருள்.) துருமம சந்திரன தோய் திருக்காளத்தி வரும்—சோலைகள சந்திரமண்டலத்தை அளாவப் பெற்ற சீகாளத்தியினகணெழுந்தருளிய, — மழை மதம் அஞ்சந்தி யானை—குளிர்ச்சிபொருந்திய மதத்தைப் பொழி கின்ற அஞ்சந்தியென்னுந் திருநாமத்தையுடைய யானை முகககடவுள், — அஞ்சம திகழ் தாமரையோன பதம்—(தம்

* ஸ்ரீ காளாஸ்தி எனனும் வடமொழி சீகாளத்தியெனத் தற்பவமாயிற்று; இதனபொருள் சீகாளத்திசசுருக்கத்திற

காண்க.

மை வழிபடுபவாகடகு) அனனவாகனத்தில் விளங்கும் பிரமதேவா வீற்றிருக்கின்ற சீததியலோகபதியையும்,—கருமஞ்சு கடுப்பவா வாழ் பதம்— கரியமேகததை நிறத்தாலொப்பவராகிய வீட்டுணுமூத்தி வீற்றிருக்கின்ற வைகுண்டபதியையும்,—அநதி கடுப்பவா வாழ் பதம்—செவவாளததை நிறத்தாலொப்பவராகிய உருத்திரமூர்த்தி வீற்றிருக்கின்ற கைலாயபதியையும்,—தரும்—தந்தருளுவா என்றவாறு.

உத்தமாவகம் யானைவடிவாதற சிறப்புநோக்கி யானையென்றாராதலால் அதற்கியையத தருமென்றார். வழிபடுபவர்கடகு எனபது * அவாயநிலையான வந்தது. முப்பதவிகளை யுடைய தருவொனவே, அக்கடவுள் திரிமூர்த்தி பரமேனபதையும், எப்பொருள்களையும் இனிதருளபவ னொனபதையும் விளக்கியவாறாயிற்று. தமமை வழிபடுதல் முடிதற்குமுன்னரே விரைநது அருளபுரிபவொனபதுதோன்றப் பயனிலையை முற்படமுடித்தார். அனபர்க்குப் பிரசன்னரொனபாதங்குமஞ்சுந்தியெனனாது வரும்ஞ்சுந்தியென்றார். கருமஞ்சுகடுப்பவாவாழ்பதம், அநதிகடுப்பவாவாழ்பதமெனத தனித்தனி கூட்டிமுடிக்க.

கரளத்திராதர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிடையாகிரியவிருத்தம்.

நீர்கொண்ட பொலம்பூங் கொன்றை நெடுஞ்சடை வனத்தடுத்த, சீர்கொண்ட புவித்தோற் சூஞ்செ சென்றுபுக்

* அவாயநிலை - ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை

அவாவிநிற்றல்.

கொளிப்பத தாவு,மேர்கொண்ட வுழையி ளங்கன நிலங்கிய
திருக்க ரத துக,காரகொண்ட பெரிழிறகா ளத்திக கடவுளை
மனத்தள வைப்பாம். (க)

ஞானப்பூங்கோதையமமை.

பூமக ளிறைஞ்ச நெற்றிப புது*மணித் திலகந் தோயந
து, தாமரை நகுமு கத்தோ தானபெறப பணிக ளங்க, மா
மதி புரையு மங்கேழ வயங்குகிர் மலாததாட குளறக்,கோ
மக ளருணஞா னப்பூங் கோதையை வணக்கஞ செய்வாம்.
விநாயக்ககடவுள்.

தாயகுறங் கேறித தரதை சடையிடை மதிசே துப்பே
ராக, காயசின வரவென றஞ்சிக கழிக்கையுட புககைக நீட
டிப,பாயபுனன முகநது நினறு பழிசுகநா வாயி லீனரோர்,
வாயநகை தழைப்ப வீசு மழைமதக களிற்றைத தாழ்வாம்.

சுபிரமணியக்கடவுள்.

பனனிநு கமலக கையும் பறபல தொழிலவி னைப்பத
தன்னமர் தாயமு லைப்பா றுனகவா னிருநதுண னுங்காள
முன்னவ னகலந தாழ்ந்த மொயதலைத தொடைபு ரட்டும்
பொன்னடியினைய சேயெம புநதியி லுலவு மனறே. (ச)

வளாசெழுங் குருதிச சூட்டு வாரணம வலனு யர்த்த
வொளிகெழு பரிதி வைவே லொருபெருங் கருணை மூாத்தி
களிமகிழ் சிறந்து தானவாழ் கற்களி னெருகல் லென்றோ
வளியவென மனத்தி னுளளு மகன்றில னிருக்கு மன்றே.)

* மணி - நீலமணி.

வீரபத்திராககடவுள்

அருவகாக குலங்குள பந்தி னாடபெயாந துருள வாரகம
விரிதிகாக கடலபு ரண்டு வியனில முழுதும் போபபக
குருமல ரணண லண்டங குலுங்கிடச சிறைய டிககொள
சரபமாய நரம டங்கு றனையடாத தவனைத் தாழ்வாம. (சு)

திருநந்திதேவா. கலவிருததம்.

செம்பொரு ளாகமத திறந்தெரித்தரு
நம்பவ மறுத்தநன னந்தி வானவ
னுமபர்த மணிமுடி யுரிஞ்சக கன்றிய
வம்பவிழ மலரடி மனத்தி ருத்தவாம. (சு)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திராயனா

மேற்படிவேறு

மேவ ருமபர மானநத வீட்டினுட
டாவி னனமணங காணிய சாரநதவா
யாவ ருமபுகு வித்தருள செநதமிழ்ப
பாவ லனமலாத் தாணமுதல் பறறுவாம. (சு)

திருநாவுக்கரசநாயனா.

வேற்று ருக்கொள் விதியறி யாவரன
கீற்று வெண்பிறைக் கேழ்கிளா செஞ்சடை
* யாற்று னைசுகமையேற்று மருந்தமிழ்
யாற்ற ருந்தவத் தோனை வழுத்தபாம. (சு)

* ஆறறு - கட்டமுது.

சுந்தரமூர்த்திகநாயனார்.

மாத ரிங்கண மழுவலத தேந்திய
வாதி யைத்திரு மா லுமறிகலாப
பாத முற்றுஞ் சிவநதிடப பண்டொர்நா
தே விட்ட புலவற றொழுவமால. (க௦)

மாணிக்கவாசகசுவாமீகள்.

வஞ்சி நுண்ணிடை மாலவரை மங்கைபூண
டுஞ்ச வெமமுலைத் தொயயி லெழுதுகைக
கஞ்ச நோவக் கடவு ளெழுதுமச
செஞ்ச வைத்தமி மோனடி சோகுவாம். (க௧)

காரைக்காலமமையார்.

தோறற மிலபரஞ் சோதிதன வாயதிறக்
தாறற வனபுட னமமையே யென்னுமோ
பேறறை முனபெறப பேயுரு வெயதிய
சாறற ருமபுகழ்த தாயை வணங்குவாம். (க௨)

சேரமானபெருமானாயனார், காடவாகோனாயனார்.

அறசீகாகழிநெடிஸடியாசிரியவிருத்தம்.

வெள்ளியங் குன்றத் துசுளி வீறநிருந் தருள்வோன கேட்
பத், தெள்ளமு தனைய தீஞ்சொற் நிருவுலாச் செய்யுள் செ
ய்தோன, மள்ளுடம பிழித்து முன்னோன் தலநதொறம்
புனைவெண பாட்டு, வள்ளலென் நிவர்கள் செம்பொன மல
ரடி வணக்கஞ் செய்வாம். (க௩)

தமிழ்ததெயவம்.

மறைமுதற் கிளந்த வாயான மதிமுகிழ் முடிதத வேணி, * யிறைவாதம் பெயரை நாட்டி யிலககணஞ் செயயப பெறறே, யறைகடல வரைபயிற பாடையனை ததுமவென ரூரி யத்தோ, றுறழதரு தமிழ்ததெய வததை யுண்ணினை ந தேத்தலை செயவாம். (கச)

பொயயடிமையிலலாபபுலவா.

தடவரை முனிவ னீன்ற தமிழககொழுங் குழவி தன னைப், படர்வெயி லுயிமுஞ் சங்கப பலகையந் தொடடி லே

* இறைவா தம்பெயரைநாட்டிசெயத இலககணமென ரது - மதுரைச சோமசுந்தரககடவுள இறையனாராய எழுந்தருளியிருநது பாண்டியனபொருட்டு அருளிச்செய்த "அன பினைந்தினை" எனபதுமுதலிய அறுபதுகுத்திரததையுடைய பொருளிலக்கண நூலை. இது இறையனாரகபொருளெனவும களவியலெனவும் பெயாபெறும். இதற்குக் கடைச சங்கப்புலவர்கள் தாங்குள்தாங்குள உரைததவுடையே நல்ல தென்று மாறுபட்டுச சோமசுந்தரக்கடவுளை உண்மையுணர்ந்தும்பொருட்டுப் பிராத்திக்க, அககடவுளருளியபடியே, முருகக்கடவுளவதாரமாய அவலுரில் வைசியருததுதிதது ஐந்துபிராயத்தையுடைய ஊமைபிள்ளையாயிருநத உருந திரசனமர், சங்கபலகையிலிருநது, பதநதோறும் கண்ணீர் பொழிந்து புளகமுற்று விளக்கியருளினைமையால், நகரீர தேவருளையே மெய்யுரை என யாவரும் பேருவகையுற்று க்குக்கொண்டனர்.

றறி, நடைவர வளர்த்து ஞால நனநதலை மறுகில வீட்ட, ம
டனறு புலமை யோரை மனத்தியா நினைத்து மனறே. (கரு)

குளுதேவா.

புனிற்றிளந திங்கள வேயந்த புரிவளர் சடையு ரெறறி
க், கனறறிரு விழிபு மானுங் கரந துவந் தெனனைப பாச, ம
னைததையு மறுத்தாட கொண்ட வருடகுரு தேவ னென்னு
ந, தனிப்பெருங் கருணை வளள நனனடி மனததுவ் னவப
பாம. (கசு)

சிவப்பிரகாசகவாயிகள்.

புனயெழில் வடிவி னுளோர பொதுமகட கண்ட மை
நதா, மனமெனப் புலவா ரெஞ்ச மருளுமின றுழிழ்ப்பா
மாலை, சினவிலை யவறகே சாததுரு சிவப்பிரகாசென்னு,
முனைவெனம் மடிகள்பாத முளரிகள செனனிசேர்ப்பாம. (க)

எவனொரு நொடியி லெண்ணு திசைத்ததோர் செய
யுண் மறறைக, கவிகளபன னுணி னைநத காப்பியங் கடகு
மேலா, மெவ * னிறை முதனா மததோ டியையதரும் விளக்
கப பேரோ, னவனொடு பிறப்பெ மககீண டளிததபால வா
ழக மனனே. (கஅ)

* இறைமுதனாமத்தோடியையதரும்விளக்கப்பேரோன-
சிவப்பிரகாசமென்னும திருநாமததையுடையோன்; கடவுள்
அருவத்திருமேனியோடுகூடி நிகழுங்காலத்து வழங்குநாம
மாதலாற சிவமெனபது அககடவுளுக்குமுதனாமமாயிற்று.

அ

சீகாளத்திபுராணம்.

அவையடக்கம்.

நூற்றுறை பயின்று பெற்ற நுண்ணுணர் வுடைய னல்
லேன, சாற்றுயிப போலிச செழுபுள சானறவ ரிகழ்தல செ
யயார, மேற்படு முணாவின மூத்தோர் மெனனடைச சிறு
வா செவவாய்ப், பாற்கடி கமழு மெனசொற பழிப்பவ ரு
லகி லுண்டோ. (கக)

முரிதிகாக கவகை நீதது முனையினஞ் சுழிழெ யிறறு,
வெருவரு சினத்த பாமபை வெண்டலை முழையிற சோகரு
ம, புரிசடைக் கடவுள் வாழும் பொருவிநென கயிலா யத்தி
ன, பெருமையிற் சிறித நிரத பெறநிசெற தமிழாற் சொல்
வேன. (உ௦)

பாயிரமுறநிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம - ௨௧.

சிறப்புப்பாயிரம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிஸடியாசிரியவிருத்தம.

பொனறிகழ் சடிபை புனிதனெம பெருமான * புலம
லாக கோதையோ டமாநத, தெனறிருக கயிலைப் புகழமு த
தனைத் தீவகவித தாண்பெய ததுவாற், குனறவி லிசையார
சிவப்பிர காசக் கோதிலாத் தமிழககடன முகந்தே, யென்று
நின றறவே பொழிதரு கருணை விளக்கமென நியம்புமா
முகிலே.

* புலமலர்க்கோதை - ஞானப்பூங்கோதை.

விடசங்கமச்சுருக்கம்.

கலித்துறை.

கடலு டைப்பெரு மாநில மடநதைகருக கவினற
சுடாவி ழிககரு மணியினுட பாவையாயத தோலா
விடையு யர்த்தவற குடபுற மாசிய வியனசீ
ரொடிவில் காளத்தி நகரணி யநிநதவா றுரைப்பாம் (க)

மகர மைககட நிலவல யத்திடை வளவகூா
துகளில் சீரத்திரு நாடடினுட டொண்டைநா டெனனத்
திகழ்ம ணிககணவ குயினறொளிர் செம்பொனீண மாட
நகரெ வறநினுளு சிறநதது காளத்தி நகரம். (உ)

ஒருவில் போகமும் வீடுமென நிரணடையு மொருவகு
தருபெ ருமபுகழக காளத்தி மாநகா தனகருப
பொருவில் வீடொழித துறழவுடைப போகமொன றதவும
விரிக டுஞ்சுடாப பொன்னக ரொகருமோ விளம்பின. (ஈ)

பொருபெ ருநதிரா யகழிசூழ பொன்னெயில வட்டம
விரிக ருவகட லுலகினில விழைபொரு ளீனத்தும்
பெரிது துனறிய வொருபரு மரககலம பெயரா
தொருக யத்தினு ணிறபதுண டேலதை யொக்கும். (ச)

அகழு மிஞ்சியு மண்டத்தி ளடிமுடி கா றம
புகுது மென றதம மாற்றலான மூரனுபு புகுதா
விகலும வெஞ்சினச சேடனோ டிராகுவென றுரைக்கு
நிகரில் பாமபுக ணெறியிடைக காண்டலு நினற. (ஊ)

அரச வன்னங்குள கமலநின றஞ்சிறைப் பெடையோ
டிரிய வெநதிறற கராமபகு வாயினவக தெயதப்

புரிச்ச யுள்ளினின நெழுமுடத தாழைமுப புடைககாய
கரைபெ ரும்புன றனும்பவீழ் கம்பலைத தகழி. (சு)

இருநி லைதவர் கவாரதன நமபுபாரு ளெல்லா
மொரும திறசிறை யகததுவந துறறன யாமபோயத
தருது மறறமென றறைகடல வநதுவிண டடவும
புரிசை * முற்றிய தொககுமாற பொருதிரை யகழி (எ)

வெங்க ளிககளி றழக்கலின விரிதிரையகழிப
பங்க யத்தம ரோதிமம வெரீஇயிசை பநநது
மங்கு லீறபுகு மணிமதின ஞாயினமேல வதிவ
பொங்கொ ளித்தர ளகருடை நிரைததன போலும (அ)

தவழ்தி ளைப்புன லகழியிற சிலதியா தமம
குவிமு ளைத்தந தாமரை முகிழொடு குலுங்க
வவிரா ளிப்பொலவ குடங்களி னலைத்துரீ முகவாச
சுவனமி சைக்கொளக் கழன றவீழ பொலவகுழை சுடரும்.

புலவா மன்னவன வசசிரப படைவெரீஇப் பொருபின
குலம டங்கலு மாரெயில புகுநதெனக் குளிர்வெண
கலைநி ரம்பிய மதிமுகக கொடிகளாற் கவினற
நிலைய பொன்னெடு மாடங்க ளெண்ணில நிலவும. (க௦)

மாதர் மேனிலைக் கலவியின வருநதிய வருத்த
மோது வெண்டிரை யகலீவிசம பியாற்றப்பொன முளரித
தாத ளைநதுண டுளியொடு சாளர நுழைபுகு
சீத மென்னடைத தெனறல்வாண முகத்துலாயத் தீர்க்கும

பரவை வெண்டிகை கருங்கடல் குறைபடப் பருகி
யிருவி சுமபெழுந தெங்கணும பரநதுநின் நெழிலி
சொரித ருமபெயற பருவத்தின முனையினவான ரேயுமெ
பொருவில் செம்பொண்ண மாடத்தின மேனிலை புகுவார.()

புடடி விண்ணுயா மாடமேற புலவியின முனிநத
மட்டு நினறிழி கோதையா மகிழநாமேற புழுகால்
விட்டு நிரதிடப பிழைத்தது விரிகதிரா மதிமேற
பட்ட தனறுகொல களங்கமென றுரைப்பது பகரின. ()

மாநதா யாவரு மறைமினென நினையவா வாயவிட
டேநது * காழின ரோடமுன ரெடாகவி னெனவான
ரேயநத நிததிதை தோரணந துரைகனகயாற பரிந்து
காநது வெஞ்சினக களிமுலையத தெருமதங் கமரூம.(கச)

புலன டாநதற நூலவழி யொழுக்குபு புரிநூ
லைத ருநதிரு மாரபின ரருமறை முதனூற்
பலவு நினறக லாதவெண மாளிகைப பரப்பு
கலைம டநதைவெண டாமரை மலொனக கவினும். (கநு)

அறுசோக்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம.

வசையறு மறைநி ரமபி மநதிர வேளவி முறநிப
பசவுட ஸழித்து முககட பதியுட லாகி நினற
விசைபடு மநத னுள ரொழுநிலை மீட மெலலா.
மிசைநிலை யுலகி னுள்ளோரா விருநதுணுமிடங்க ளாமால ()

நறைவிரி கமலத் தோனிக நகாமறை யவாபோ னுண்
கு, மறைகளுநவில் லுறரேன வானமுறை தனின வினரா,

* காழ - மரவைரம; அது உலககையை உணர்த்திறறு.

லுறைபகல் வரைமுற றுவென றோரதுணாந தொருவகு
நானகுவ, குறையற நவீற்றற கனறே கொண்டன னுனகு
செவவாய. (கஎ)

ஐங்கணைக் கிழவற் கனறி யருவரை பகவெ றிநத
பொங்கொளி வேலி னறகும புறக்கொடை பெறுத லாகா
வெங்கொலை மடங்க ளாறறல் வேநதாதம வீதி யனறோர்
தங்கழ லொலியின முநரீாத தடங்கடூ னிகாககு மனறே. (க)

முழவுறழ் தோளி ராமன முதலிய சிலைவ லாரிம
மழைதவ முழியலு டுதத வளநகா மனனாக கண்டு
குழைசிலை கறக நனறூட கொண்டுறற றுலு ஞாடபில
விழியமை யாத மிக்க வீரமெவ வாறு கறபார. (கக)

பிறவுந்தம பொருளே போலப பேணிவா னிகஞ்செய்
நாய்க, ரறநினற மனையின முற்றத் தாடும்பே தையர்கொ
ழிக்கு, மறுவினறி விளங்கு முததம வடத்சைக கிறைவன
காத, விறைகொண்ட மகளிர கொமமை யெழினமுலைத த
டத்து மினறே. (உ௦)

அகலிரு விசம்பி யங்கு மலகிறு ரகையுங் கோளு
முகுதலை யடையா வண்ண மொருபெருந் துருவன றுங்குந்
தகையென வுலகில வாழநாத் தாங்குநல் லுழவா மாடம
வகைபடு பல்லு னைவும்பவருநாககு வழங்கு மனறே. (உக)

படுகட லுலக மேததும் பைங்கிளிப் பெயரி னுனுங்
கடைதயிர போல நெருசவ கலங்குபு தொடரு நோக்கின
வடுவகி ரணைய வுணசண வருமுலை பகாநா சேரி
யடுசற வுயரி யோனற னணிகக ரணைய தனறே. (உஉ)

முற்றுபொன மதிவிம மூதூர முழுமடநதையராமவாடகட
 சிறறிடை மகளிாச சுடடித தெரிநதரை மகளி ரொன்ற
 சொற்றனா பெயர நிறதேநூ சுடாசெயவிண மாத ராாககு
 மறறது மரீஇய தனரே வழுங்கர மகளி ரொன்போ. (உக)

அடலயி ராவ தப்பே ரடுகளி ருதி யெடடுக
 கடவுளவா ரணமு மிவலூக கண்ணதேரா பிடியி னேடேற
 றுடைதவி னேடித திககீற ரெளிததுநின றனவ வறறைத
 தொடுகட லுலகி னுள்ளோர் சொலபதிக கயங்கனென்றே.

கொண்டரேய மணிசெய மாடக கோநக ரிதனி டதத
 வண்டமா ருகச செலவ வருவிலைப பரிக டம்பாற
 கண்டவே கததிற காறகூ றுடைமையைக கருதியனரே
 பண்டையோ காறறி னுககுப்பகாரதனா காலெனுமபோ

கலிவிருத்தம

மலையி னுள்ளன வாகட லுள்ளன
 நிலவு நாலவகை நீணிலத னுள்ளன
 பலவு நனகு விளககலிற பாபுகழ
 புலவா காபபியம போலுமவ வாவணம.

(2௬)

மேறபடிவேறு

ஒல்திகாக கடலினே நிறமு மாவணங்
 கொலைமதக களி றுகந தடாததுகூறறென
 மலையெனப பிளிறுபு வரினு மனபதை
 நிலைபெயாத் தடியிடா நெருக்கிற றெனபவே.

(2௭)

தரளமிய கிதனவிலை சாற்று மினகனென
 றரிவையர் வினாயவர்க் கவொ யிறறெழின

மருள்பட மனத்தினை மயக்க வாணிகா
வரிவளை மணியென மருண்டி ருப்பரால். (௨௮)

அறுசீகக்கழிநெடி லடியாகிரியவிருத்தம்.

அரவுரி யனைய நுண்ணூ லநதுகின மறைத்தி ருந்த
வினாவிரி கமலச செங்கேழ மெனமுகிழ விலைவ னாந்து
தருதிரென றுரைத்தமைநதா தமக்கலா தொடுகரு நலலாரா
பொருவில் விவைதாம விணமேற பூத்தன விலையிலென்பாரா.

தேநதரு செய்ய வாமபற நிருமல ரொன்று மீண்டி,
யாநதரும விலைகொண டொலை யெமக்களித் திடுமி னெ
னன, வேநதெழி லுடைய தோராமெல லீங்கம லத்தோ ட
லலா, னூநதனி பகரோ மென்று நன்னுதன மகளிர் சொல
வாரா. (௩௦)

இனையன பலதி றத்தா லெறுழவலித தடநதோண
மைநதா, புனைநறு மலாமேல வைத்துப புகறரு முன்ன
கேறபக, கனைகட லமுத மன்ன கடடுரை யெதூரகொடுக
கும், வளைகுழன மகளிர் கூல மறுகிறகு விளக்க மாவாரா. (1)

கலித்துறை.

மழைகி டநதுகண படுநெடுஞ சுடாசெய்பொன மாடத
தெழில்செய பூங்கொடி தூடங்குத விருநிலை குளிர்
பொழித ருமபனி நிலாமதி மண்டலம் புகுதாக
கழிபெ ருங்குளிர் கொண்டுட னடுககுதல கடுககும். (௩௨)

திங்கள் வாணுதம் நிருவனார் பயிறலிற் சிறந்த
வங்கண் மாடத்தி னெடுங்கொடி வானமுகட டசைதல

செவகையானில் மடநதைசெவ வாயப்பெயர்ச்சி சிறுவன
பொங்கு மாரழ லுடம்பினை தைவரல போலும். (௩௩)

இணைய பலவளங் கெழுதிருக காளத்தி யென்னும்
வினையி றென்னக ருமையொடு வீறறிருந் தருளி
முனிவில் பேரருட டிறத்தினுன முததொழி ல்யறறம்
புனையி ளம்பிறைக கண்ணியஞ் சடைமுடிபு புத்தேள (௩௪)

முனறொ ஞானறறை கடற்படை முழுமதிக கவிகை
மன்னு மாபுகழ யாதவ னென்னுமபெயா மன்னன் ட
றனை யாட்கொளத் திருவுளங் கொண்டென றடநதோ
பொன்ன வாஞ்சுணங் கிளமுலைப பூங்கொடி புலம்ப. ( )

நீற்று வெண்டிரி புண்டர நிகரிலகண மணிகண
மாறற ருமபர சிவலிங்கந தன்னுரு வயங்கச
சாறற ருமவிட சங்கம னாகியத் தடநதோ
ளாறறன் மன்னஞ் சாயண வளநக ரடைந்தான. (௩௬)

அடைநத பேரருட குன்றஞ் சுகலிரு விசம்பு
தொடாநத மாமணி மாடத்த தோரணத் தெருவி
னுடங்கு நுண்ணிடை மகளிரா ணருங்கடி நூழி
மடங்க லெறெனச் சென்றனன கண்டவா மருள. (௩௭)

இலங்கு பனமணி மேகலை வளை யுட னிழந்து
பொலஞ்ச ணங்கலா கொமமையம் புனர்முலை பசுநத்
கலங்கொள கொம்பு ரஞ்சனக் கண்மலர் பரப்பிச
சிவம்பி னெண்மணி பொருதுகக்கடை தொறுஞ்செறிந்தார்

எழுசீகாகழிநெடிடியாகிரியவிருத்தம்

தனறிரு வருவந திரிந துமா நிலத்திற மனிவினை யாடிய குணநய, கொனநவந நுதிவேற பூததலைச சேவந கொ டிவல னுயாததசெவ வேளோ, வநநில லனபாக கருளிய கடலகு ழுகனிலத தடைநதசிற நிளமான, கனறொடு கணி சசிக கூாமபடை யெடுததகணணுதறகடவுளோ வெனபார.

விரிசுடாச செககா வானிறகு சமழபப விளங்குகற ரேயததபூந தானே, சரிவகைத தடககைத திருமறு மாப நறுகிவினைக கடககுமா லெனபார, பொருமதக களிமறின பிறைமருப பீரநது புனைநதசெந துகூத்திரள குமிழின, நி ருவடி நிலைதொட டறைகழ லராபபச செல்லுத னமாககரி தெனபார் (ச௦)

வினையடா நீறு பூததவொண ணுதலும்விரிசடைக கட வுளகண டநத, புனைமணி தரள மிடையிடுக கோத்துப பொவிவடந துயலவரு மாபுரு, சினைமலா தொடுதத கண ணிசூழந தியாததுச செவியிசை தாழநதகுளு சியுநய, கன வினு ளேனு யினனுமோ நாளிற் காண்டரப பெறுவமோ வெனபார. (ச௧)

மெல்லிளம பிணையின செவியெழில கடந்த வெளளி லை யடுககிடக கையும், விலலுமிழ பசுமபொற நகடுகொண டியாதது விளங்குபொற கொடிபிரம் பேனை, யலவியங் கமலக கையினிற் பிடித்த வழகுமீத் துகூகிடந் தசையுங், கல்லுறழ தடநதோ ளழகுநய கண்கள் கருத்தொடு கவர்ந தன வெனபார. (ச௨)

ஊரல ரொடுபபக கலையொடு பொலஞ்செ யொளிவளை
கவாரதமா முலைக்கட,*பீரலா விதது மணிநெடுந தெருவிற்
பெயாநதெம துளததொடுஞ செலலு, மீரமின மனத்திம
மாயசங் கமளை யெதிராபபடி னெறிபெருந திராய, வாராகலி
புலக மனைததையு மயகரு மனங்கனு மயங்குமறநெனபார்

அறுசீரககழிநெடிஸடியாசிரிபீவிருத்தம.

இன்னன கிளநது காமீத தெரியக மகளிரா நிற்ப
முன்னவன செலலு மாங்கண முழவுத்தோள யாத வறகுப
பொன்னியலகலநதிருத்தம பொறகொடியிறைவனறாளின
மன்னுமன புருவ மாய மடவரலெதிராபபட டாளால். (௪௪)

எதிராநரு மடநதை யைய னிணையடிக கமலப பேரூதின
மதியிளம பிளவி னுகரு வண்ணத்தி னுனு மொப்பப
புதையிருண மலம கற்றம பொடியணி றுதலு ரிஞ்சுத
ததைமலாககொடிடிலத்திற ருமுநதென விறைஞ்சினினறாள்.

எரிபடு மிருதின நனமை யெயதிய மனத்தி னோடு
திருமுக மினித லாநது செறிதொடிக காரதள் கூப்பி
யருவினைத் தொடர றுத்த வடிகணும மடிகள கண்டு
பெரிதுமிவவுடமபெடுதகுபபெறுபயன பெறநேனெனறாள்.

ஐயகின கருணை தனனா ஸடிசசியேந் பொருடடி ரங்கிச
செய்யதா மலாம ருடடுந திருவடித தலங்க னோவப
பையவென மனைக்கட போநது பரிகலச சேட மீநதென
வெயயவல வினைம றுத்து விடுகென மறித்தந தாமுநதாள்.

* பீர் - காமத்தால வேறுபடுதிறம.

அண்ணலு மருளி னோககி யனபொரு வடிவெடுத்த
 நண்ணிய தெனன நினற நாமவேற மடங்க ணலலாய
 கண்ணுத லடியாக கனபாக காண்டிடி னினபொ பாரின
 ரெண்ணு தனின ககுரைப்ப தொன மளதென றசொனனா
 மறறதை யைய செவவாய மலாநதருள செயக வெனனப
 பொறொடி மயிலே காமன போரினுக் குடைநத யானின
 சிறிடை மெலிய வீங்குந திரணமுடி யரணஞ சாரது
 சமறுமஞ சாதி ருப்பத தருதியேல வருவ வென்றான (சக)

எனறலு முவகை மீதூர் திளநிலா வெறிப்ப நககுப,
 பொன்றுத வியலபிறறாயிப பொள்ளலயாக கையினைத்தோ
 யதற, குன்றிரு வுளத்திற கொண்ட துகமபல கழிய யான
 செய, ஞுன்றலி மவப்பேறன ரோ குறித்தவாறாக வென்றான
 இசைநதவண முனைவன றனனை யிலவயிற கொண்டிபுககுப
 பசுமபொனின கரக நீரிந பாதபங் கயமவி ளககி
 யொசுநதநுண ணிடைம டநதை யுயாதவி சிருத்தி நெஞ்சங்
 கசிரதூரல லமுது பொன்னங் கலத்தினு ளருத்தி னுளால்.
 அருத்திய பினசெஞ் சாரத மாகமுற றணிநது பாகுங்
 கருப்புரச சுண்ணந தீறறு காமாவெள ளிலையுஞ் செநதா
 மரைத்திரு முகத்தி னலக மாசிலான கவுள டுத்த
 வீருப்புட னிருநது * சாமம வெளிப்படு குறிகள் செய்தான.

* பெருங்கருணைப்பிழம்பாகிய சிவபெருமான விடசங்
 கமத திருவுருவங்கொண்டு புரிநத இத்திருவிளையாடல இந்
 நங்கையினது அனபையும், சீகாளத்தினின் சிறப்பையும் வி
 ளக்கி, யாதவமனனை ஆட்கொண்டருளுதற பொருட்டு
 கடித்துக்காட்டியதொரு நாடகமாமெனத் தெளிக.

பெண்ணமு தினுகுகு காமம பெருகிய குறிப்பி னேக்கிக
கண்ணுதல கராத களவன கதிததிறு மாநது விமயி
மண்ணிய மணிபபூண டாங்கும் வனமுலை னெழுங்கப புலவி
யெண்ணருங் காம வெள்ளத திடையவட படிவித தானுல.

மாதாமென் கொம்ப ரனனாண மாய்சங் கமனவ லைப
பட, டியாதவன கடிந காக்குற நேவலை மறநதி ருப்பத,
தீதிலசெங் கோன டாத்தூந திவகளவெண கவிகை வேநத
ன, கோதிவின னமுத முண்ணக குளிாபுனலாடிப்புக்கான.
புனிதவெண ணீறு சாததிப புரநதரன திக்கு நோககி
மனனமாந திருநது தாலம வைப்பவ ளினமை கேட்டுக
களலபடக கண்சி வநது கைபிணைத தருகு நினரோக
கணையவட டருதி ரொன்று னூரமுற சடவு னொததான. ( )

வெநதிறற சீய மனனாண வெருவரு மாறநங் கேட்டோ
சுநதையிற கடிது சென்று சினததொடு கழறிக கூவக
கொநதழ லுருமு வீழநத குருமணிச சுடிகைப பாமபிற் [ள
பைநதொடிமனந துணனெனற பளிததுடலுட னெழுநதா

வானிறக கலிவக * மறற ஊகுகுமாத திராயு டுதது,
நீநிறப புயனமென கூநதன னெனோலெனச செருகிச செவ
வாய, தானையிற றுடைததிட டைய துணததலென நிறைக
கு ராதது, மீனெனப பிறமுங் கண்ணாள் விராவிநிறபுற
த்துப போநது. (௫௭)

வெளிப்படு வெளிப்ப டெனற வெருவர முடுகி நினறு,
விளிப்பவா தாழ்த்தற கொத்த மெனமொழி பலவுங் கூறிக,

* அறறம - இரகசியம்.

களத்திருண மறைத்து வந்த களவனமாட டெழுந்த வன
பு, மளப்பருஞ்செலவனறனமாட டசசமுமனததையீர்ப்ப

செயலையந தளிராக வறறுஞ் சேறடிச சிலமப ரறற, வுய
வுதுண ணிடைந டெக வொளியுமி ழொருகாழ முத்தந, து
யலவரு குவவுக கொவகை துளுமபவா ணுதலவி யர்ப்பக,
கயலபொரு கண்டு ளிப்பக கடிதடி பெயாததுச செனருள
யாமினி திருநது வாழு மிருவகுழல களையப படடுப
போமினி யென்று நெஞ்சம புழுவகுபு கலுழதல போலக
காமரம பயிலச ருமபு கதுபபெழுந தாாப்பப போகிப
பூமக ணிலிலுய கோயிற புககுமன னவனமுன னினருள
நிறறலு மரசா கோமா னெருபபெழ விழிதது நோககிச
செறறிவ டனனை யினனே தேமல ரொடுமு டித்த
கறறையங குழலை நீவிர களைவித்து விடுகென நேவ
மறறரு தடநதோண மைநதா வாராகுழல களைவித தாரால்
கடைகுழைந திருண்டு நெயததுக காராககரும புயலை நீலச
சுடர்கெழு மணியைத தேனவாயத துமபியைச சைவலத
மடிதிரை யறலை வென்று மலரொடு பழகி நீண்டு [தை
மிடைகுழ விழந்து பீலி வீழதகிய மஞ்சை யொத்தாள. ( )

தரவுகொச்சகககலிப்பா.

கண்ணீ ரொழுககிக கதிமா முலைமலைககுத்
தெண்ணீ ரருவியரச செவவாய மலர்திறநது
பெண்ணு ரமுதம பெரிதமுது கோமறுகிற்
பண்ணூர் மொழியார் பலரி ரங்கச செனறனளால். (கூட)

கண்டாரக ளந்தோ கலந்திருத்தாத தப்பினுககே
யொண்டா தவீழமலாததா ரோதி மழிப்பித்தான
விண்டார மருககறுத்த வேலீவேந்தன வேறுமிகை
புண்டாயி னெவ்வா ரெறுகுகுமோ வென்பாரும். (௬௪)

பூர்த்திலாற பொன்றா பொதியின மலைப்பிறந்த
சாரத்ததாற பனமணியாற சாலப புணர்தாலு
மேந்திழையா தவக ளீழிலெலா ரெயத்திருண்ட
கூந்தரூ னினறேற குறையுங்கா னென்பாரும். (௬௫)

* பெருமஞ சிகனுககிப பெய்தொடிதன கூந்தற
கருமஞ செறித்தருவான கையெழுந்த தோவென்பா
ரரசன பணித்தவா ருறலல தேயேனு
மொருவுந திறமே னுலகத்தாராக கென்பாரும். (௬௬)

ஓவா வறமை புழந்தாலு மறொருவ
ரேவா னுயிவாழந திருத்தலே நனருருந
தாவாத செல்வந தருமேனுங் குறறேவ
லாவா கொடிதுகொடி தென்பாரு மாயினா. (௬௭)

இன்ன வகையே யிருமருங்கி னுள்ளோருரு
சொன்ன மொழியனைத்தூந துன்பத தழனமுட்ட
நன்னுதலபோயத தன்னிலை நண்ணிப பிறைதுறந்த
செனனி யிறைவன நிருவடியில வீழந்தழுதாள. (௬௮)

கின்ன ரரும விஞ்சையருங் கேட்டு மனமுருகி
யினனிசையாழ கைசோர வேழிசைநூ னூரதனயாழ்

* பெருமஞசிகன-நாவிதன.

தனனிசைபோய் வாயடைப்பத் தாங்கரிய துன்பத்தான
மின்னனையாள செங்கனிவாய விட்டுப் புலம்பினுள் (௬௧)

கொந்தார மலருழத்த கொம்பிற் புரளவானை
நந்தா மறைப்பொருளா நம்பெருமா னன்னுதால
சிறதா குலமொழிதீயெனறெடுத்தசுச சென்னிமே
லந்தா மரைபோலு மங்கைத் தலமவைத்தான. (௬௦)

கலிவிருத்தம.

வைத்தாங்கிறை கைக்கங்கண் வடிவாயமறை யரவ
முத்தாநதிரு நகையாணமுக முழுமாமதி யெனனூப
பைத்தாங்கிய வாயவிண்டழல படுருஞ்சொழுக கியதே
யொத்திரங்குமுல வளாதந்திவ வுலகத்தவா மருள் (௬௧)

கனலவெஞ்சுர னிடவநதெழு காரகாணமயி லெனவுந
தினமுமபசி சுடநொந்தொரு தினமுண்பவ றொனவும
புனை யுநதொடா பினினுண்ணிய பொருளகண்டவ றொனவும
வனை மெனகுழ லுவகைக்கடல வாயமுழுகின ளன்றே. (௬௨)

ஐயனறிரு வடிதாழநதவ னருளபெற்றதன மீளா
வெய்வெங்கணை விழிமாமயி லிறைமுனபுகு மளவின
மையுண்கணி குழனாவிதன வாங்கிறநில னெனனூ
றெய்யுண்டெழு தீயிற்கின நீடத்தாடி யிடையாள. (௬௩)

ஒனனாமணி மகுடத்திர னுமுபொற்கழ லுரவோ
யுனனானைக டப்பார்களு முலகத்தினி லுளரோ
முனனாள்களில் யானாறறிய முதிமாதவ வசத்தா
விறநாளென திலலத்திறை யீநிலலவ னடியான. (௬௪)

அருளானமல ரங்கைத்தல மளியனறலை வைப்ப
விருளாகுழ விதுபெற்றன னென்னககழை சுளியும்
வரைமாலகளி றடையாதவ மன்னனறிரு வுள்ள
மெரிபோறகிளா சினரீத்துட னிறமபூதடைந ததுவே. ( )

துணைவிறபல ரொடுபோயமலா துன றங்குமுன மடமான
மனைபுககடி யவாகறபக மாறாவருண்மேகம
வினையிறவா நெஞ்சீத்தொளிர் வியாமணித தீபந
தனதற்புத வருநோக்ககூற தாழாதடி தாழநதான (எ௯)

மேறபடி வேறு

எழுத்து கைதொழு தீமலாக குஞ்சிமேற
றழங்கு பொறகழற ருமரை சூடியா
னுழநத மாதவ முன்னையிவ குயத்ததென
றமுநது பேரனபி னறறப பழிச்சினுன. (எ௭)

விருப்பி னேத்தி விளங்கருட குனறநீ
யிருப்ப நோற்றநா டெத்திசைத தெநநில
வரைப்பு தீபகு மாதவ மாறறிய
துரைத்தி யென்ன வுரைதான மேயினுன. (எ௮)

ஞால மெங்கு நடநது நளிாமதிக
கோல வாரசடைக கொளறையநீ கண்ணியோ
னேல வராகுழ லேநதிழை தனனெடுஞ
சால வாழுக தலைதொறும வைகுவேம. (எ௯)

சுறங்கு தெண்டிராக் கண்ணகன ஞாலத்துச
சிறநத தண்ணறன றெனகயி லாயமென

றநீரத நலலவா வாயககேடடடைநதன
மறவகொள் வேலவம மாதலவ காணவே (அ0)

ஆயி டைககடு மாமிடற ரூமுழ்
சேய வராசடைத தேவா பிராறகமா
கோயி வினமைகண டுளாற கொதிததுவெந
தீயி டைப்படு சிறுயி ராயினேம. (அக)

உலக மெலலா முடையாயக் கிருப்பவோ
நிலகு கோயி லெடுப்பவ நிலையோ
தலைவ வெனறவன ருணமுத லேநதியந
நிலமை நினபா னிகழத்திய வநதனம. (அஉ)

நீய லாம னியிராசடை யெமபிரான
கோயிலசெய்பவ நிலலெனக கூறினுன
நீய பாம்பணி யுஞ்சிறு திககளுந
தூய நீாசசடை யுநதூறந தெயதினேன. (அகஉ)

சொன்ன வாசகக கேடடுச சுடாசெயவேன
மன்னா கோமகன வராகுழல் பெற்றவப
பொன்னு லாவும் புணாமுலை யூங்கொடி
யென்ன மாமகிழுவெயதினன கூறுவான. (அச)

தீய னேனைத திருவுளத தெண்ணீ
வாயம லாநததென மாத்வ மாதலாற
தூய நினனருட சொலவழி நிறபதே
நாயி னேற்கு நலமெனக கூறியே. (அரு)

கொன்றை யஞ்சடைக கூத்தப பிரானமா
தெனநி சைககயி லாயச சிறப்பெலா

மினறெ னக்கு மனங்கொள வெமபிரான
மனற நனறு வகுததுரை யெனறனன.

(அ௬)

எனற சொலலினைக கேட்டலு மீறிலான
பொனற விலகயி லாயப புராணத்தை
வெனறி வேலவ வேட்டனை யாயிடி.
னனறு சொல்லுது நாடுமெனச சொல்லுவான

(அ௭)

மாசில காட்சி வசிட்ட னசுத்தியன
வாச மாமலா வநதோன சிலநதிபாம
பாசில யானே புளிநத னருட்சிவ
கோசன கீரன குவளைக கருங்கனார்

(அ௮)

ஆதி யாக வளவில ருண்டவண
டது தீர்த்தவ ரவவத திருக்கதை
யோத வேண்டி லுகமபல செல்லுமக
காதை யுட்சில காவல கூறுவேம.

(அ௯)

எனற சங்கம வேடத்தி னெமபிரா
னனறு கூறின னனவ வன சொறபடி
யின்றி யானு மிசைக்கலுற நேனவினை
கொனற கலலவர் கொளபவென நெண்ணியே.

(௧௦)

விடசங்கமச்சுருக்க முறறிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம - ககக.

தொண்டைநாட்டிலே, நாராயணபுரத்திலே, யாதவ மஹாராஜா எனபவா ஒருவரிருந்தாரா. அவர் அரசகுலத்திலேயவதரித்தது, அதற்குரிய டகலகலைகளினும் அதிவலல ராகி, குருவிவசவகமவகளினிடத்துப்பேரனபும பிறவுயிர்க ளினிடத்துப்பெருவகருணையும் உடையராய, அந்நாட்டிலே அநீதிகலவாவண்ணம் அரசுசெலுத்திவந்தனார். அக்காலத்திலே கயாரணியமெனவும், வில்வாரணியமெனவும், தென்கையமெனவும், சீகாளத்தியெனவும் பெயாபெற்ற விளங்கும் திவவியத்தத்திலே, திருவருளையே திருமேனியாகக் கொண்டு வீற்றிருக்கும் சிவபெருமான அவ்வரசாபெருமானது சிவபுண்ணியமுதிராசசியைநோக்கி ஆட்கொண்டருளத்திருவுளவுகொண்டு, விபூதி ருத்திராக்ஷம் சிவவிககதாரணமுதவிய சின்னங்களை விளங்க, விடசங்கமத்திருவருவந்தாங்கி, அந்நாராயணபுரத்திலுள்ள மங்கையாபலரும் காதலித்துசூழும்படி வீதியிலெழுந்தருளினார். அத்தருணத்திலே, அவ்வரசாபெருமானுக்கு போஜனவேளையில் கலந்திருத்திவைக்கும் சிறமேவலையுடையவளாயிருக்கும், அடியவாபத்தியில் மிகசிறந்த ஒருபெண் அவ்வாயெதிராபபட்டு, பலமுறைபணிந்தெழுந்தது, “ஐயனே, அடியேனது சிறகுடலுக்கெழுந்தருளித்திருவமுதுகொண்டுபரிசேடமளித்தது, எனதுவீனையைச் சேதித்தருளலவேண்டும்.” எனப் பிரார்த்திக்க; விடசங்கமேசா திருவுளயிரங்கி, அவளிடத்திலே விசமுடையவாபோலககாட்டி, அவளமனையையடைந்து, திருவமுதுகொண்டருளி, தாமபூலந்தரித்தது, கலவியினபத்தை காதலித்தவாபோல நடித்துக்கொண்டு கலந்திருந்தனர்.

அப்பெண அவரது மாயவிஞ்சையையுணராது மயவ
கி, காமவசத்தளாய அரசாகோமானது குற்றவலைமற
திருப்ப, அவா ஸநானஞ்செயது நியதிமுடிதது,தியான ததி
ருந்தபின கலந்திருத்திவைப்பவ ளிலலாமைசைக கேளவி
யுறறு, கனலபெருக்க கண்கள சிவநது, காவலரைத்தூள
டினர். அவா கடுகிரடநதழைத்தமைபால, அவளமருண்டெ
ழுநது, சங்கமேசரைத தனமணியிலிருக்கமுப்படிப பிராந
திதது நிறுத்திவிட்டு, விநாரதுவநதுநிறக, அரசாபெருந
தகை முநிரது அவளகூநதலைக ககீநதுவிடுமபடி கட்டகீ
யிட்டனா அவவாறே காவலாமுடிததலால, அவள கண்ட
விரிங்கக கவலையுறறுசசெனறு, சங்கமேசரது திருவடியி
லேவீழநதுமுறையிட்டு, அவரால அபயாஸதமளிதூதுச கிரசி
லே திருக்கரஞ்சூடப பெறறமையால, முனப்புபோலவே
கூநதலசெழிததுவளரக ருதூகலமுடையவளாகி, அவரை
வணங்கி விடைபெறறு, மீண்டுவநது நிறக, அதுநோக்கிய
அரசாகுரிசில நமதாஞ்சையினபடி இவளகூநதலைக ககீந
விலலையெனக் கடுங்கோபங்கொண்டு, பின்பு உணமையை
யநிரது பெருவியப்புடையவராய, அப்பொழுதே அவள
மணையயடைநது, அங்குவீற்றிருக்கமு சங்கமேசரது அற
புத்ததிருமேனியைக கண்டவுடனே பலகாலவணங்கித்துதி
தது, பயபத்தியோடுநின்ற, “எமீபெருமானே, தேவரீர் வீற்
றிருத்தறகுத தவஞ்செயத நாடு யாது? இனி எழுநதருநூத
றகுத தவஞ்செய்யும் தேசம யாது?” என வினயத்தோடு
வினவினா.

அதுகேட்ட அண்ணலாரா “யாம சிவஸ்தலங்கடோறும்

வசிப்பேம, தற்காலம் எத்தலவகளிணும் மிகவுயாநதது தென்கைலாயமெனத்தோரது அததலததையடைந்தேம், அங்கே நமபெருமானமாதற்கு ஆலயமினமைகண்டு, அப்பெருமானோரோக்கி, உலகமெலாமுடையவுமககு வீற்றிருக்க ஓராலயமலமகருமனபா இலலைகொல்லோ? என இரங்கிவந்தேம் ஆகையால், சிவபத்தியிறசிறந்த நீயே அததிருப்பணியை முடிக்கக்கடவை” என வற்புறுத்தியருள, அது கேட்டு அவர் அடியேனாயுமாறு அததல மானமியத்தை விரித்தருளவேண்டுமென விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டனா சங்கமேசா “அன்பனே, அததலத்திலே சித்திபெற்றோர் வசிடடமுனிவா அகத்தியமுனிவா பிரமதேவா சிலந்தி பாம்பு யாணை கண்ணப்பநாயனா சிவகொசரியா நக்கீரதேவா கனனியிரிநுவாமுதலாக அளவிறந்தோருண்டு, அவவச்சரித்திரங்களைச் சொல்லத்தணிகதால பலயுகஞ்செல்லும்; ஆதலால், அவற்றுள்ளே சிலசரித்திரங் கூறுகின்றோம் மன்னமாநது இனிதுகேட்பாயாக” என்று கூறத்தொடங்கினார்.

தென்கைலாயச்சருக்கம்.

அறசீகாகழிரெடிஸடியாசிரியவீருத்தம்.

திங்களங் கண்ணி வேயந்த செஞ்சடைக கருமி டறற்ச சங்கரன தேவா தமமுட டலைவனா மாறு போல வங்கணமா ஞாலத தண்ண லருமபெறல வீடளிப்பத தங்கிய தலங்க டமமுட காளத்தி தலைமைத்தாமால். (க)

கருமிடற நிறைவன வாழுக காளத்தி பிறவி பென னும
பெருமதக களிற்றி னுககுப பிறையெயிற நரிமா னேறு
பொருவறு முததி யென னும புணாமுலை திரும கடகு
வினாவிரி கமலச செங்கழ மெனமலாக கோயிலாமால ( )

மதிதவழ நீலக குன்றம வானொழுதி தூகனக வெறபுக
கதிாமுலை யாகக வினற காளத்தி யண்டுகச செம்பொற
நிதலையக குவவுக கொங்கைச சேயிழை யுமையிற சாபை
புதுமதி மிலைநத செனளிப புங்கவன வேடகு மனறே. (ஈ)

அருமறை நவினற நாவி னநதண ரிளைஞா முததோ
திருறுதன மகளிர் தீம்பாற செருத்தலான படிமத தோக
ளிருமுது குரவா தீததோ லொன்றிவா முதலி னுரை
வெருவாக கொன்ற வாககும வீட்டுல களிககு மமமா. (ச)

தவழவன நடப்ப நிறப தததுவ பறப்ப நீர்வாழ
விவையெலா மங்கண முகக ணிறைவனா ருருவ மாகு
* மவலுறு புனலக ளெலலா மகலிரு விசுமபிற நீராததகு
சிவபுர முலகின மறறத திருத்தல மாகு மாதோ. (ஊ)

பிறநதவாக காரூர் காண்ப பெறறவா தமககுத் திலலை
யிறநதவா தமககுக் காசி யெவவிடத தேனு நினறு
மறநதிலா நினைத்த வாககு வானொழுதி மருணை யாகுளு
சிறநதிறை வீற்றி ருககுந தெனாதுபொற கயிலைக் குன்றே.

ஏனைய தலவக டோறு மிருபிறப் பாளா கொள்ள
வானுயர் பசுமீபொற குபபை வழங்கலுந் திருக்கா ளத்தி

* அவல - சிறப்பள்ளம்.

மீனூயிர கவருந தூண்டில வேட்டுவன மனக்கோ ருசி
தானுத ஷுதலு மொப்பாச சாற்றவ ரநிநத நலலோர். (எ)

கருமிடற நினைவன வாழுந கா'ளத்தி யினபோ கொண்ட
வொருவனைவிளிக்குநகாலவ வொப்பிலபோசெப்புவொரும
பரிதிவெங கதிரக டோயநுண பனியெனப பாவ கோடி
யிரிதரத தூரப்ப னொன்ற லெததல மதற்கொப்பமமா. (அ)

மேறபடி வேறு

யாவ னொருவன விளையாட்டி னிடத்தாயினுநதென க
யிழைக்குப, போவ னென்றோ ரடியிடுவா னவனறன கழற
காற் பூங்கமலந, தேவா மருட றிராயுரிஞ்சத் திகழவ னெ
னறான மனமொத்தூத, தாவீல கயிலைக் கேக்குவா தம்பே
றியாவா சாற்றுவா (ஆ)

மேறபடி வேறு.

மறறொரு தலத்திற பன்னாண் மரபுளி நோற்று நெஞ்ச
ஞ,செற்றறை தலுநகா ளத்தித திருநக ரதனு ளோரநாட,
பொறறொடி மகளிர் மென்றோள புணரந துறை தலுமொப
பெனப, கற்றவரி துபட டாங்கு கடடுராயன றுவேநதே ( )

கடவுண்மா திருக்கா ளத்தி கயாரணி யப்பேர்க் காடாய
நெடுநில வரைப்பின மிக்க* நேமியங் கட † றி ரத்தி
யொடுபெய ரியகா டாதி யொப்புமைக் குடைய வோங்கு
மடலரி மாளோ டொப்பா யாரதன சிறப்புச சொலவா. ( )

* நேமியங்கடறு - ரைமீசா ரணியம்.

† இரத்திக்காடு - வதநீவனம்.

ஒளிமல ரசோகந் தேமா வ்யாசினேத தமாலவ கோளி
சீனையக முடபு தககாய தூ வகுக்கோட டுயாவ ருககை
வளரகில சண்ப கம * யா மூனவகம ழாரந தேககு
சீனாமுத வியது வனறிக கெடலருங் குளிரகொண்டனறே

முடவகுளை யரிமா னெண்கான முழுவலிச சரப மா
மான, கடமபடு கவுடகூவ கோடடுசீ களிற்றவல லுளியற
கேழல, கொடுருசினப பிறையு கிரததாட கொடுவரி வேய
கை யாதி, மிடைநதுவில் லுழந துண வாழுககை வேடடுவக
குடியு டைததே (க௩)

பூகினறு புவன மாககும புங்கவன புகழிக காடடிற்
மீகினறு சுடவெ டிதத சேனடொடு நெடிய வேயின
வாயகினறு தெறிதத முததம வானபதிந தவறறையனறே
மீகினறு விளயகு மீனென றலகெலாம விளமபு மனறே

திங்கடன னருகு மீககட செனறிடப பிறையெ யிறற்
மயகுவி னிறததுப பனறி மண்கிளை த தடியி னிறப்ப
பொங்கொளி விரிககுஞ் சோதிப புதுமர னிறறன மாலும
பங்கயத தவனுந தேடப படுதழற் பிழம்பை யொககும. (1)

மேறபடி வேறு

மழைசூழ சோதி மரநதனது மருங்கின விலகி யிடை
விட்ட, தழைசூழ கொம்பொன நனையபுனைத தடங்கொ
ம பொனறன யிசைககிடப்பக, கழைசூழ பொதுமபரிடை
நிற்றல களிற்றி னுரிபோாத தவனறிருமா, லிழைசூழ கை
யின யிசைததண்கை யேறறி கினறற போலுமால். (க௬)

* யா - ஓாமரம்.

மேறபடி வேறு

இருளபடத தழைநத வேயி னிடைப்படா சோதி வல
வி, பொருவளிக் கசைநது மெலலென புதுததழை பெயருந
தோறும, விரிகதிரா பரபித தோனநிமிடைதழை மறைபுந
தோற்றம, பெருகொளி மினனு மினனிப பெயனமழை ம
றைதல போலும. (க௭)

கேரணிநற நிலையை முடடிக குளிநதொரு பசிய வேய
தன, ருணிநற நிலையைத தொடடுத தடையிறறே நொழுக நி
ற்றல,சேணிநற விலலெ டுததுத தேவாகோ னரிது பெற்ற,
நாஹொன்று கொளீஇநி லத்தி னடடுவைத தணையதமமா. (1)

தரவுகொச்சகககலிப்பா.

முருகுவிரி மலாககொடிகண மூங்கினமிசைப பதிரது
போயப, பொருவரிய துறககத்துப புகுநதுவளா கறபகமா,
மரமுழுதும படாநதுலவும வளாமதியின மேலாய, பெரி
யவரை யடைநதொழுகப பெறிற்றறககம புகலரிதோ. (1)

மரகதநன மணிககதிரின வளாபசும்புற கொடிமேயநது
திராபொருநீரக கானயாற்றத தீமபுன லுண்டாமாகக
ளரிமணலபர யிளமபுனகி னணிநிழற்கீழ வாயகுதடடிப
பொரியணைய பூவுதிராநது புறமபுதையக கிடககுமால (20)

மணிமலாகொள பலகாயா மருவகுடுத்துச சினைமுழுது
மணிமலாகொ டுணர்சுமந்த வசோகமொன்று நடுநிற்றல
பிணியவீழு நறியசெச்சைப பிணையறழு தோண்முருகன
பணியடரு நெடுநதோகைப் பறவைவியிசை யிருந்தற்றே. (1)

அறுபதவண டினங்குறுகி யறியாத சண்பகங்க
 ணறவொழுக விதழவிரிபு நறுமலாபூத ஆறுதோற்றங்
 குறைபெறுந ரடைநதறியாசி குறை * யிவறன மாலையான
 பெறலரிய பெருஞ்செலவம பெறறிருத்தல போலுமால். (

கலிவிருத்தம.

பறபல வகிலழல படவெ முநதவிப
 பொறபமை வனத்திடைப புகையுண்ட னுறுகொல
 கறபகப பொலமலா கமழவ தனறெனி
 லைறபடு பொன்னிடத தியாது நாற்றமே. (௨௩)

மேறபடி வேறு

தொக்க நனமாச சூழலு ணிறகுமாற
 றக்க மேலவா தமமு ளெவறநினு
 மிக்க கலவி வெறுககையு ளொன்றுமின
 மக்கள போனமென வறறன மரங்களே. (௨௪)

மேறபடி வேறு

வளாகரி நெடுங்கையால வானந தோயசினை
 தளாவொடுள வளைநதிடுந தகைமென கொம்புகள
 களிதரு கரிகர லீலை யாறகடி
 தெளிதினுட குழைநதிட வியறகை யனறுகொல். (௨௫)

விரிசிறைப் புடகுல விருநது செயக்லா
 துருளபழங் கரிபொர வுதிராகும வெளளிலக
 ளிரவலாக கீநதிடா வீகை கொண்டுக்கொல்
 ளரசர்கள் பெறச்சீசாரி யறிவி ளார்கள்போல். (௨௬)

* இவறனமாலை - உலோபத்தனமை.

மகவுட லொடுகுகிய வயிறறு மந்திக
 னுகணமலாக கொம்பினின றொழுருந தேறலவான
 நிகழ்தரு கங்கையுட டெயவத்தாமரை
 நிகரறு பொலங்கல நிறைக்கு மென்பவே (௨௭)

வேயத்தலை வானரம் வேழம பகருலக
 கூத்தரி னாடிய கூத்த ரம்பையா
 பாரத்தன ரவறறினமேற பரிசின வீசிய
 சூத்திரண மணிவடரு சுடரு மெங்குமே. (௨௮)

சுலித்துறை

இன்ன வாரண வனத்திடை யெம்பிராற கண்டு
 முன்ன மைந்தடா வசிடடமா முனிவினை யறுத்து
 மன்னு நனகதி யடைந்தமை வகுப்பலென நெறிநீரச்
 செனனி யந்தனை வேந்தனுக கொருகதை தெரிப்பான. (1)

முந்த மாமறை முழுதுணா வசிடடமா முனிதான
 நந்த மைந்தாக னூற்றுவர் தாவிஸீக * காதி
 மைந்த னூயிர ஆறத்தலின மனத்தையுள ளமுத்தி
 யுந்து வெந்துயாக கடலகத துணாவெலா முருத்தே (௩0)

மருளு நெஞ்சமுந தாலுமோர வானறொடு குடுமி
 வராயி லேறிநின றொயயென விழுந்தனன மணனி
 லரிது பெற்றதம முடம்பினமேல வெறுப்புடை யவரு
 மொருவ வலலரோ மக்கண்மே லுற்றதோர வேடகை (1)

* காதிமைந்தன - விசுவாமித்திரமுனிவர்.

வீழும் வேலையின மணிகொழித தெறிநிலா வேலை
 சூழ மாநில மடநதைதன ஹனகைகயா லேநதி
 யாழு மாநூக கடலினின நகறநறற கேளவித
 தாழும் வராசடை முனிவர நினகநிது தகவோ. (௩௨)

மலையி லேறிமண வீழதரின மாளுமீமக துனபங
 கலைகு நைநதவெண மதிமுடிக கடுககையங கணணித
 தலைவ னூரளுள பெறுதியேற துனபமுந தணபபை
 தொலைவின முததியும் பெறுகுவை யாதலாற ஹாயாய ( )

அடியா வேணடிய வேணடியாங கருளிருண மிடறறக
 கடிக்கொள கொளறையரு செஞ்சடைக கடவுளை நொக்கி
 யொடிவின மாதவரு செயதியென ஹாநதனண முனிவ
 னெடிய வெநதுய ரளக்கரி னீநதிரன நெனருன (௩௪)

கணண கனகட லுடைப்பெரு நிலத்திடைக கவினற
 புணணி யத்திரு வனத்தினுண மேலெனப புகனறே
 தணனென மெனபுனல வேடடெழு கலையெனத தரியா
 னணண லங்களிற் நடவியை யடைநதன னனறே (௩௫)

அடைநத மாமுனி சிறநதுழி யகனமாந திருநது
 கடுமபு லப்பகை யைநதையுங கொளறபூங கடுககை
 மிடைநத செஞ்சடை யநதணன நிருவடி விடாது
 தொடரநத நெஞ்சின னுகியூண யாவதுந துறநது (௩௬)

கனலி வெங்கதா பெருமழை குளிாபனி கடுங்கால
 சினவி லககென விவறநிலை வருநதுயா சிறிது
 நினைத லினநிமூச சவீததசை வகனறபன நெடுநாள
 வினைகெ டுநதவ முழநதனன யாவரும விப்பப, (௩௭)

அறுசீகாகழிரெடிசடியாகிரியவீருததம்.

சொன்னவ்வகையி னேறருந தூயவற கருளல வேண்டி
முன்னவ் பண்பெருநதோண்முத துறமுறுவறசெவவா
யனனபு வ ரூடவ யிறறி னேநதுகைக களிற்றுக கனறம
பன்னிரு தநதோட சேயும் பரிசன கணமு மினறி. (௩௮)

அருமணிச சடிகை யைவா யாடர வருவத தோடு
பரசிவ லிங்க மாகிப படுபுன விறைவன நிககுத
திருமுக மாய கததுத திமிரமுங் கெடவி ளங்கி
விரிசடாக கனலி தனமுன மினமினி யாக நினறான (௩௯)

கண்ணுத லண்ண னிறபக காண்டர லோடு ரெஞ்சந
துணென்ன நடுந டுங்கித தொகுமயிர சிலிாததெ முநது
மண்ணிடை வளிபெ யாதத மரமெனத தாமுநது முககட
பண்ணவ் நெமுக வென்னப பயமொரீஇ யெமுநது நினறு.

கையிணை யுச்சி கூப்பிக கண்களி னருவி பாய
வெயயசெந தழலிற படட மெமுகெனவுருகநெஞ்சம [யநத
டொயயிலவாயகுழறககொன்றைபொலமலாக கண்ணிவே
செயயவார சடில முககட செலவண்ப பழிச்ச லுறறான. ( )

மேறபடி வேறு.

இம்மா நிலத்தோர நினனெடுவைத் தெண்ணப படட
திருமாலுரு, செமமா மலரி னரசிருகருந தேவு மறியப ப
டாயெனறு, மமமா பிறவி ரெடுங்கடலவா யலமந தறிவு
கெடுத்தழலு, மெம்மா ஸ்றிதற் கெளியாயேர வெரியேர
டாடும பெரியேரயே. (௪௨)

எல்லாக் கலைக்கு முதலாகி யாவந தரிக்கும் பொய்ப
பொருணமை, புலலாப பொருளி னருமனறககும் புகழ்தற
கெளியை யலையெனரூற, கலலாக கழிமா மடனுடையே
ங் கண்டாங் குரைக்குஞ் சிறுபுனமைச, சொலலாற புகழ்த
ற கெளியாயோ துறந்தோ ருளத்திற சிறந்தோயே (௪௩)

உடம்பு முதலாந தொடாபனைத்து மொழிததுப புலன
கள கரநதுமன, மடங்கி யருநோன புழநதவாசு மடை
தற கரியை யெனறககா, லொடுங்க விலலா வவாககடலு
ளுயககும் புலததுக காடபட்டேந, தொடாநது பெறுதற
கெளியாயோ தொலையாக கயிலை மலையோயே (௪௪)

கலிவிருத்தம்

எனபப பிசச விறைவன கநனைகூரந
துனககு வேணடிற றுதழ்துஞ் சொலகென
மனதத டககரு மாமகிழ் வெயதினன
கினகக ளிறறுரிச செமமற குரைசெயவான. (௪௫)

பத்தி * நாறரும பாறைம னத்தெனமேல
வைதத பேரரு ளாலெளி வநதவிவ
வித்த கத்திரு மெனியொ டெனறுநீ
யித்த லத்தி விருப்பது வேணடினென. (௪௬)

தேங்கு பேரருட செலவு தானறுநீ
யோங்கு தத்துவ முள்ளவெ லாங்கடந
தாங்கு நினற வசைவி னிலைமைகாண
வீங்கு ஞானமும் வேட்டன னெனறனன. (௪௭)

* நாறதல - உதித்தல.

அண்ண லவவுரை கேட்டலு மனபரீ
 யெண்ணி யாவகா கெனவங் கிருந் துயின
 விண்ணு யாரத வியனசிலை யாலடித
 தெண்ணி லாசசடைத தெனறிசை மூாததிபாய. (௪௮)

வீறறி ருந் து வினாமலா தூயடி
 போறறி நினற புனிதமா னாககளை
 யேறற ஞாங்க ரிருத்தி மனங்கொளச
 சாறற ருமபொருள சாறறதன மேயினுன (௪௯)

பிறத்தல சாதல பெருகல சுருங்கலே
 துறத்தல கூட றுயாதல களித்தலே
 வெறுத்தல வேண்டல வெருள லுவத்தலே
 மறத்த லுள்ளன மயங்க றெளித்தலே (௫௦)

இனைய பலகுண மினறியி யறகையாய
 வினையி னீங்கி விளங்கிய ஞானமாய
 நினைவ ருமபர மானநத ரீததமாயத
 தனைய நிரதவா தங்கட கபேதமாய. (௫௧)

பூவி னுணமணம போலுல கெககணு
 மேவி நிறயினும வேறு யுயிரத்தொகைக
 கோவின மெய்யு மொழிநதவுந தககவா
 நீவ தாயொருங் கியரவு முணாவதாய. (௫௨)

ஆதி வேதமுளு சொலறை கரியதோ
 சோதி யாயமன முநதொட ராததாய
 மீது யாரததன றனமையு மெய்தனக
 கேதந தீரதன திசசையி னுயதும. (௫௩)

* மாயை மூன்றினு மாயிரு ஞாலமுன
 னாய தத்துவ மெலலா மமைத்தலுந
 தாய சத்தி விளங்கிய தொலலுயிராக
 கேயு முததி யளிககு மியறகையும. (௩௪)

விரிதது நனகு விளம்பினன செஞ்சடைக
 கருதத னவவெலா ன காசின முனிவனுட
 டரிதது. ஞானந தலைப்பட டஞ்ரெலா
 மிரிததெ முநதபே ரினபத தமு: தினுன (௩௫)

தநதை நாணமலா தாழநது விடைபெற்றீச
 சிநதை யெண்ணிய தேயத தடைநதன
 னநதி வானிறத தண்ணலு மவவுழி
 வநத வனன வடிவொடு நினறனன (௩௬)

மேபடி வெர

அபபொழு துமைபெய ரரிககரு நெடுங்ரட
 செபபிள முலைகொடி சிவனபிரிவு தநத
 வெப்பவிர கததழல வெதுப்புதல பொறாளா
 யொப்பிலி யிருநதருளு மொணகட றடைநதாள. (௩௭)

ஆங்கோதை நீர்விட மயினறருள சடுககைத
 தேவகோதை மாபபொடு செநதினி திரநதெ
 தீவகோதை நனகழை செறுததொளிரு ஞானப
 பூங்கோதை யெனறதிசை போமபெயா படைததாள. ( )

மழைமத முககரு - வயிறறுமகன வெஞ்சூ
 வழியற வறுததவருண மைநதனடல வீர

---

* மாயைமூன்று - சத்தமாயை, அசத்தமாயை,
 பிரகிருதிமாயை.

எழிவிலவநி கககடவு னையன லிடை யண்ணல்
குழுமிய வருத்திராகள கோதிலகண நாதர். (௫௧)

எனறிவாக ளாதுயாகள யாவரு மெழுந து
துனறியுமை யமமையொடு சோதியுறை கினற
மனறனமத யானை வனம வலவீரைவி னெயதிக
கொனறைமுடி யண்ணலொள கொணடினி திருநதாரா (௬0)
அறுசீகாகழிநெடி லடி யாசிரியவிருத்தம்.

விளங்கொளிக கயிலைக குளறம விரிசடை யிறைவன
றனனைத, துளங்கலில குடுமபத தோடு துறத்தலிற் பயந
தோர தீத்த, விளஞ்சிறு லொனகக லங்கி யீகையங் குளறத
தோடு, வளங்கெழுகளிரலயானை வனபுகவெழுநததனறே.

இருணிநி விருவி சுமபி னெழுநதுதென நிககிற செலலும
பெருகொளிக கயிலை வெறபும பிறங்கியசெமபொறகுளறந
தினையெறி கடறாங் காறறின சேயையு மண்ட கோடி
வீரலகொடு தெறிகரு மாறறல வீரவா குவையு மொத்த. ( )

கூற்றுறழ வெகுளி வேழங் கொண்டுவிண படரு முழிக
காறறெறி சிறைப்பே ராறறற கண்டபே ரண்டப புடகள
போற்றியு வரிசூழ்ப்பு * பொழிலெலாமருளவிணபோயச
சாறறரு மலையி ரண்டுந தானமா வனத்த டைநத. (௬௩)

தோடவிழ கடுககை வேபநத சுடாமணிச சுடிகை யைவா
யாடர வருவத தண்ணற கயிநதிர திசையின வெளளிக
கோடியா வரைநின றன்று குருமணி யருவி சூடி
தீடிய குடுமி மேரு நினறதங் கதனவ டக்கே. (௬௪)

* பொழில - உலகம்.

அன்றுதொடடுலுமேததுமணலவகளிற்றுககாடு
மனறறெனகயிலையென்னுமவானபெயாபெறறதமம
பொனறலில்தனசிறப்புப்பொருபுலனரவவேந்து
நினறதனனாபுளகாழ்நிகழ்த்தினு*முலததறபாறறே.

வியனிமமேபாலவிண்ணுமவெளளததுளமுறதுமனாான
றுயாதருமண்டகோளததுறநிமிரகயிலையென்னும
பெயருடைபபரமாநறதபபெறலருமுததிவைப்பா
மயலெறிதிருததலககுமறறையதலவகனொப்போ. (1)

ஒவிலசோததெனாதுவெளளிர்யோங்கலினானகுறிககுங்
காவதவளவுடபட்டகனமரமுதலாயுள
தாவரமககளாதிசங்கமமெல்லாமுககட
சேய்யாகொடியினானறறிருவுருவாகுமனறே. (௬௭)

† புலிபுலியதனாநிககுமபொருடரிக்கிறதோலபோககும
வலியவாநானேறறமவாளராவரவமபூனு
மெலியியனமானமாநேனதும்வெறதிறறசீயகுசீயத
தலைபுனைதருதெனவெளளிர்சசயிலத்தினிறககினமனனே.

* உலததல - முடிதல † புலியிறககின புலியதனாநிககும
என இவங்னமதனிததனி ஒவ்வானறையுருசொன்னயம
பறறிககூறினானும், சிவசாரூபத்திறகுரியபிறகினவங்
களையும்பெறமென்பதேநூலாசிரியாகருதது. சிவபெரு
மானுககுசசிங்கத்தாலையனறிஅதனறையும்உண்டென
பதை “ஏனையோககிறைமையினமைகாட்டி, முடங்கு
கைமடங்கனமுகனடேககொத்த, வெண்டலைமலைகண்ட
வாவெருவத, தண்டாதுகிடக்குறதிண்டோடபொருப்ப
ன” எனனும்இவ்வுடலிங்கவகவலானும்உணாக.

எழுசீகாகழிரெடிடியாசிரியவிருத்தம்.

என்று தெனகயி லைப்பொ ருப்பின தியலப னைத்தையு
மெம்பிரா, னன்று கூறலு ரெஞ்சு வந்தொளிர் நாம வெள
ளிலை வேனெடுங், குன்றி னெடுமழ பிறைம ருப்புயா குஞ்சு
ரப்படையாதவன, மன்ற நனகதையினு மொன்று வழ
றுகு கென்று வணங்கினுன. (சுக)

கலிவிருத்தம்

ஆதியங் கயிலையி னடைவு கூறினாந்
தீதிலைபொன முகரியின செயதி கூறுதும்
யாதவ மன்னமாந தினிது கேளென
மாதவ வடிவருள வளஎல கூறுவான (எ)

தெனகையசசருக்க முற்றிறறு.

ஆகத்திருவிருத்தம் - சுஉக

சிலயுகங்களுசருமுன்னே, சூரியகுலத்திலுதித்த மி
த்திரசகனென்னுமரசுண் வருசுககவெண்ணிய ஓராககன
அவவரசனிடத்தே மடைந்தொழிலபுணடிருககுநாளில, ந
ரமாயிசததைச சமைத்துவைக்க, அதை அரசனுணராது வ
சிடமுனிவருக்குப்படைத்து, அக்குறநங்காரணமாக அம
முனிவராற சபிக்கப்பட்டு, உதிரனென்னும் பெயரையுட
ய அரசுக்கொகி உமுன்றிருந்தனன அக்காலத்திலே, விசுவா
மித்திரமுனிவா வசிடமுனிவாபால வைத்திருக்கும் உட
பகையினால் அவாசநத்தியை அழிக்ககத்துணிகது, சத்திமு
னிவாமுதலிய நூற்றுவரையும் மாயத்துவீடுமபடி அவவுத்
ரனென்பவனுக்குப் பணிக்க, அவன அவவாறே முடித்தலா

ல, வசிட்டமுனிவா புத்திரசோகமேலிட்டு, தமது உயினா விடுக்கவெண்ணி, ஒருமலையினது உச்சியிலேறி, விரைநது விழுந்தனா. அதுகண்ட பூதேவியானவள அவரிறவாவண்ணம தன்னுடைய இரண்டுகரங்களாலும் தாங்கிக்கொண்டு, அவரைநோக்கி, “முனிவனே, நீ இவ்வாறு செயதலால் உனது துன்பம் நிவர்த்தியாகுமா? சிவபெருமானை வழிபட்டுத் திருவருளைப்பெறுவையே, இத்துன்பம் நிவர்த்தியாகப்பெறுவதுமன்றி முததியையும் பெறுவாய.” என்றாராக, முனிவா அதையங்கீகரித்து, தமது சித்தத்திலே கயாரணியமே எவற்றினும் சிறந்ததலெனத்தூணிக் குசென்று, ஒரு சிறந்ததானததிலே யிருந்துகொண்டு, உணவாநிகளை விடுத்தது, ஐம்புலனகளையு மடக்கி, சித்தத்தைச் சிவபிரான திருவடிகளண்படுத்தது, எவற்றினும் சலிப்பின்றி, அருந்தவம் புரிந்துகொண்டிருந்தனா.

சிவபெருமான திருவுளமிரங்கி, ஐந்தலையரவ வருவததோடு பரசிவலிங்கமாய மெற்குத்திருமுகமாகி, சோதிமய மாயத தரிசனநதநளிகக, முனிவா நடுநடுங்கி, மயிசிவிரா த்து, காற்றினூற பெயாககப்படட மரம்பால் வீழ்ந்துபணிரது, அககடவுளெழுகவென்றபினனா பயமகன்றெழுந்தது, பலவாறு துதித்து நின்றனா அப்பெருமான திருவருளசுரந்தது, முனிவரை நோக்கி, “உனக்கு வேண்டியவரம யாது?” எனவினாவ, அமமுனிவா “தேவரீ எககாலததும் இத்தலத்திலே இத்திருமேனியோடு வீற்றிருந்துகொண்டு ஆனமாசுகளுக்கு இஷ்டசித்திகளையளிக்கவும், சிறியேனுககு ஞானோபதேசம் பாவித்தருளவும் விரும்பினேன.” என வினா

ணப்பஞ்செய்துகொண்டனா அக்கடவுள் அவ்வரமளித்தது, கல்லாலவிருக்கத்தடியிலே தக்ஷிணமூர்த்தமாய வீற்றிருநது, பதிபசுபாசலக்ஷணங்களை ஐயநதிரிபற விளக்கியருள, அமமுனிவா உணமைதெளிநது, ஞானமுதிாசசியுடையரா கி, பேரினபமபெறறனா.

அத்தலத்திலே, அக்கடவுள் அமமுனிவர்க்கருளியவ ணணமே எழுநதருளியிருத்தலால், உமாதேவியாரும் பிரி வாறறாது, விநாயக்கடவுள் முருக்ககடவுள் வீரபத்திரக கடவுள் வைரவக்கடவுள் ஐயனா நநதிதேவா உருத்திரக ணங்களை கணநாதாகள் முதலியோர் பினறொடாநதுவர, அத்தலத்தையடைநது, ஞானப்பூங்கோதையமமை என னும் திருநாமத்தோடு தங்கியிருநதனா லுதுகண்ட கைலை மலையானது மேருமலையோடு, தானும் பிரிவாறறாது அங்க டைநது, தனக்கு வடக்கே அமமேருமலை தங்குமபடி தா ன சநநிதிக்குக் கீழ்த்திசையிலே தங்கியது. அதனால், அன றுமுதலாக அதநலம் தென்கைலாயமெனத திருநாமமு டையதாகி, அண்டருலகமுமழிபும் அக்காலத்தும் அழிவில் லாததாய, நிகரினறிவிளங்குகின்றது. அத்தலத்திலிருக்கும் சராசரங்களைல்லாம சிவரூபமாகும் எனறரைத்தருளி, அவ்வரசா வேண்டுகோளின்படியே, பொன்னுகிரந்தியிவை வர லாறறைப புகலத்தொடங்கினா.

* பொன் முகரிசசருக்கம்.

அறுசீரககழிநெடிஸடியாகிரியவீருததம்.

மணியிடற நிறைவன முன்னம வானறொடு பனிக்குளததநி
 ஷ்ணிககைப பண்பபெ ருநதோ ளம்பலை தரிப ரந்த [தத
 ிணையெழிற கருங்கட செவவாயப பிறைநுதற சுணங்குட்ட
 புணாமுலை கருமெனகூந்தற புனிதைபைவெடபவந்தான
 கருடாகந தருவா † தாரா கணந்தயிதீ தியா கள விசசா
 தரிராக கதரே சித்தா தாபத ரசர லோகம்
 புருடாகின னரரி யகநா பூதாவே தாளா தேவ
 ருரகரா காச வாச ரொடுபாக புவிபு ளாரே. (௨)

விரிசடை முனிவ ரீட்டம் வெந்திறற கணேச வெளளந
 திருமறு மாபத தணண நிசைமுகத தலைவ னினனோ
 ரொருவரு மொழிநதி ராம லொருதனிக கடவு ளோடும
 பரவினா வந்து விண்டோய பனிவரை மருங்கி றுத்தாரா. (1)

தெய்வத வெளள மெலலாந திரண்டவடகுழீயுவாறமுல
 வையகந தெற்கு யாநது வடதலை தாழந்த தாக
 மையொளிர் மணியி டறறு வானவன கடதது வந்த
 வையனை யருகு வாவென றழைத்தரு ணைக்க ளிதீதீ (௪)

மாநிலைஞ செமமைத தாக மாதவ நீதெற கேகி
 மேனியி மலய வெறபின மேவுதல வேண்டு மனறே
 னூனவில புலவ நாமே நெடிசெல்த தக்க தெனறூன
 வானுயா புகழி னூம வணங்குவாய புதைத்து நினறு. (10)

* பொன்முகரி எனபது ரகர ககர வொற்றுமை
 யால பொன்முகலி எனவும் வரும்.

† தாராகணத்தைப பிறா அந்தரொனவும் வழங்குப.

திருமறு வணிகநத மாபன றிசைமுகன முதலோ நிறபக்
 கருணையங கடலே நாயிற கடையனேன நனபால வைத்த
 வருளிநூற பணிதத வேவ லாறறுவ லருளி னென்று
 விமைல ரடியிறறமுநது விடைபெறீஇவிரைநதுசெனறான
 கலிவிருத்தம்.

ஆதார மெயப்பொரு ளநிறதசிவ யோகி
 மாதார வெமமுலை வடுககொளகன மாபன
 றுதார வுண்டளிகள சாதாரி பாடுங்
 கேதார மென்றுபுகழ் கேடிலவரை கண்டான (எ)

அறுசீகாகழிநெடிடடியாசிரியவிருத்தம்

அருநதிறற பிறவி மாவீ னுவியுண டுளிககோல சிறதும்
 பெருஞ்சிலை யாகி முததிப பிறைநுதற திரும கடகு
 மருங்குநின நிரடடுமவெணசா மகாகளாய விளங்காநிறகுந
 தரங்கவான கங்கை சூழ்போந தனியவி முததங்கண்டான.

இயலிய மொனறனூமத தியாறசூழ முரணவி ழிப்போ
 வியனகா டெவெ முதது மெயகளு ணடுவு மீறு
 முயிரகளுண முதல யறறே டெயாததுமுன னினற ராமப
 பெயாநக ரொழுவா யான பெருமபெயாபபதிகளகண்டான.

(இதன்பொருள்) இயல் இயம ஒனறன நாமதது யா
 று சூழ - அழகுபொருநதிய பலவகைவாததியங்களுள் ஓ
 வாததியத்தின பெயரையுடைய ஆறநிறைசூழப்பட்ட,—
 முரண விழிப்போ வியன நகா - மாறுபட்டகண்ணினபெய
 கைகொண்ட பெரியப்பட்டணமும்,—வடவெழுத்தது மெய
 களுள்-கோவாணபாஷையிலுள்ள முப்பத்தைந்துமெயகளு

எ, —நடுவும் ஈறும் - (முதற்ககரமுதல் இரண்டாவது தகரம் வரையுமுள்ள முன்பதினேழு மெய்களும், நான்காவது தகரமுதல் க்ஷகாரம் வரையுமுள்ள பின்பதினேழுமெய்களுநிறக) நடுநிறபதாகிய முன்றாவது தகரமெய்யும், ஈற்றெழுத்தாகிய க்ஷகாரமெய்யும், —உயிரகளுள் முதல் அயற்றேடு உயிர்த்து - உயிரொழுத்துக்களுள் முதலெழுத்தாகிய அகாரத்தினது பக்கத்திருக்கின்ற ஆகாரவுயிரோடு சோரத்து, —முன நின்ற ராமப பெயா நகா-முன்னே நிறகப்பெற்ற ராமவென்னும்பெயரையுடைய பட்டணமும், — எழுவாய் ஆன பெரும் பெயா பதிகள் கண்டான-முதலான கீரத்திப்பெற்ற அனேகநிவவியதலங்கூ அகத்தியமகாமுனிவாதரிசித்தனா. எனறனாறு

ஓவாததியமென்றது ஈண்டுப பமபயென்னும் வாததியம், அப்பெயாகொண்ட யாறு பமமையாறு முரணென்றது விருபம், விழியென்றது அக்ஷம், இப்பெயாகொண்ட புரம் விருபாக்ஷபுரம் எனவே, பமபயாற்றிறை சூழப்பட்ட விருபாக்ஷபுரமென்ப பொருள்கொள்க. விருபாக்ஷம் மீனேககினகண.

வடவெழுத்துமெய்களுள் நடுநிறபதாகிய தகரவொற்றும ஈற்றெழுத்தாகிய க்ஷகரவொற்றும ஆகாரவுயிருடன சோரத்து முன்னே நிறகப்பெற்ற ராமவென்னும் பெயரையுடைய நகானவே, தாக்ஷாராமபுரமென்ப பொருளுராததுகொள்க. (க)

தனதுயா முடியைக கண்டோர் தாமரை முடியைக கண்ட, வினையிலா பெறம்பே றெய்த வேழம்பாய தேத்தி

ரூலகண, டனையதற கொத்த திங்க ளஞ்சுபு நடககும் வெ
றபாயச, சினவீடை யுயாததோற ருங்குஞ * சிலாதரன பு
தலவற கண்டான (க௦)

அறககட விறைவன றங்கு மகனகா பலவுங் கண்டு, ம
றபபடை மறவி † யாசை வருமுனிக கெதிராதோன நிறரூற,
பிறப்புவனறொடர உததுப பெறலருங்கதியைககண்டோ,
பெறத்தரு தெனாது வெளளிப பெருவகை குடுமி தானே
காண்டலுந தொழுதி றைஞ்சிக கண்டுளி சொரிய மெயயி
லீண்டிய மயிரொபா டிப்ப வேததுபு வடமீன வென்ற
மாண்டகு கடவுட கறபின மனையொடு கயிலைக் குன்றின
சேண்டிகழ சிறப்புக் கூறாத திருநக லொலை புககான. (க௨)

புககவ னுப்பா லோடும புன்றறிளங் கன்று போஸச
செககரஞ் சடையி னானறன நிருமுன்னா விராவி னெயதி
நெககுநெஞ் சுருக்க கண்க ணீரூற தொழுக வுச்சிக
கைக்கம லங்குள் கூப்பிக கரணங்க ளடங்கிநின்றான (க௩)

நெடுமபொழு துடறம பிதது நின்றபின னவச நீங்கிக
கடுங்கதி ராழி யேநதுங் கரியவன முதலோர் மெளலி
மிடைநதொளிர் மணித்த மூமபு விளங்கிய கழறகாறறெயவ
மடங்கலை நாதத மூமபு வழத்திய தொடங்கி னானே. (க௪)

அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பா,

உலகெலாம் படைத்துக்காத் தொழித்தும்றைத்தருளசெய
மல்கிலாத திருவிளையாட டாடுவான குறிகுணமற [பு

* சிலாதரனபுதலவன - நந்திபருப்பதம், † ஆசை-திக்கு.

நிலகுநிலை யதுநிற்ப வீநிலரு னுருவெடுத்தக
கொலைகெழுவே லிரெடுங்கட குமுதவாயக குவிமுலையம்
புவியணைய முகஞானப பூங்கோதை யொடுகயிலை
மலையிலவீற நிருநதருளு மதிமுகிழீர்ப பெருஞ்சுடையோய.
இது ஆறடித்தரவு.

அலங்குணைய பரிமாளு வமுதணைய தீருமொழியோ
விலங்குபுகழ பலவுமெடுத தேததுமிகல வந்திகரோ
நலங்கொளரு மறைநானகு நாடரிய நிலையாயககே

தரியலரா ருயிருணணுந தனிககணையோ கூங்கோடமு
வகாயணைய மழவிடையோ மலாசாதது மடியானோ
விரிகதிராமா மணிவண்ணன வியனுலக முடையாயககே

சுடாவியோவெழிலுடம்போ டு சசிதையோ திமமுயாதந
கடிமலரோன செலுத்தநிலக கண்ணகனறே ருருளையோ
பட்டுராளியாயிரங்கதிரோனபலலுயிருமபடைத்தாயககே
இவைமூன்றம் முவடித்தாழிசை.

வெருவருங் கூறறம் வீழ்தாச சிநிது
வீரனியிர தனறுநின மெனமலாத திருவடி.
முரணின ரரண மூன்றம்வெந தவிய
வெரிதழ லுமிழுநதன நிறைவநின னீளநகை

இனவயிரண்டும் நாறகீரடியம்போதாங்கம். பேபொண

கனல்பட விழித்தீக காமம் காயநதனை,
மனைவி வேண்டவின் மறித்தவற றந்தனை,

யருவரை பெயர்த்த வரககளை நெரித்தனை,
புரிநரம பினனிசை புகனறவற கருளினை.
இவை நான்கும் நாரத்சீரோரடியமபோதரங்கம. அளவெண்

அழித்தனை சிறுவிதி யாக, மசைத்தனை யுடையென மாக,
முரித்தனை புகாமுக நாக, முயாதனை மழவிடை * மேகம்.

இவைநான்குமுசசீரோரடியமபோதரங்கம. இடைஎண்.

புண்ணிய மூாததியை, புகலருகு சீாததியை,
யெண்ணருகு சிறப்பினை, யிலலாப பிறப்பினை,
யவாவிலா மனத்தினை, யடறகரி வனத்தினை,
தவாததிரு வருளினை, தலைமறைப பொருளினை.

இவைஎட்டும் இருசீரோரடியமபோதரங்கம. சிறறெண்

எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

அரும்பெற லொருவநின றிருநதடி வணங்குது
மைம்புல விலங்கு வெம்பட ருறுதது

மாணப் பிறவிக கானங் கடந்தது

கருதரு மினப முததிப்

பொருவினமா நகரம புகுதரற பொருட்டே.

இது ஐநதடிநேரிசையாகிரியசசரிதகம். (கரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிஸடியாகிரியவிருத்தம்.

இன்னண நாக விவக மேத்திய பினன ராவின்
மனனிய கடவுட் போற்றி வாரண முகத்தோற் ருழந்து

* மேகம் - ஈண்டு விட்டுணு.

பனனிநு தடநதோட சாமி பனிமல ரடிப ழிசகி
யனனைஞா னப்புக கோதை யடிபணிஇ வலமவர தானூல்.

பலமுறை வலஞ்செய தையநீ பணிர துபின னரிதி னீங்கி
வல்கெழு மகிடற காயநத வருமுலை யணங்கு வாழு
மலைமிசை யேறி யனனாண மணியரிச சிலமப ரறறு
மிலவித மெழிலை டநத விணையடி தொழுது மீண்டான. (1)

அவவயின விளங்கித தோன்ற மதிசயம பலவுக கண்டு
செவவிய மனததன மெண்ணீரத திருநதி யினமை காணூஉ
விவவயின தியொன்றினமை குறைவென வெண்ணியாமோ
கவவைகொ ளிருநீர் யாறு கடிதிநூட்டருது மென்ற. (2)

ஐந்தவித தாண்டு வைகு மருந்தவ முனிவா பாறபூய
வெருதுயாப பிறவி கொன்ற மெய்யுண ரடிகள யாரொன
நிறதநற மலதத மைப்ப வெனக்கரு னுதினொன மனனார்
தகதமுற் றருளபூண டுள்ளந் தடநதி முயறகி யுநத. (3)

ஐயதென கயிலை நீங்கி யதற்குநான கியோச னத்தில
வெயயவா ணிருதி திககில விளங்கொரு பொருப்பி லேறிச
செயயதா னுன்வனம னத்தைச சிக்கயாத தைநதுரு செறறு
மெயதசை கெடலுண யாதும் விட்டரு நோன்பு முநதான.

முலலைசான மனையு லோபா முதநீரை யருகு நீங்கா
தெலவியும பகலு நினறே யேறறநற பணிகள் செய்ய
நலவியற புலவா கோமா னதிபெறு தவமு முநது [ருன.
செல்லுநா ணள்வீ திப்போன திருக்கோட * மிதளிற் சென

* உதள் - மேடராசி.

நனநதலை யுலக மெலலா நலிபனிப பகையி ரிருது
 பொனங்குவட டிமயத தேறப பொருநதுதன றுணைவ ரூய
 வனங்கவே ளாகக மெயத வஞ்சிறைக ரூயிறபாண வாழ
 மனங்கவா வேனில வேரது மாநிலத திறுதத தனறே ( )

முள்ளரை முருககு மந்தி முனையிளக திங்கள காட்டுங்
 களளக முகிழ்ப்ப லாகங் கடிமல ரவிழதத தோறநக
 தளளலில சிறப்பின வேனி றணபனிப பகையி ருநத
 வொள்ளெழினகரமெலலாமொருங்குகிரியூடடிற்றொககும
 மருமலா வாளி வேரதன வருமுலை யரித்த டங்கட
 டிருநுத லணங்கோ டாடத தெனறலந துதன முனனி
 விராமலாத துணாக ளானு மெலலிளந தளிரக ளானும
 பொருக்டலவரைபபி னுள்ள பொழிலெலாமணிவித தானூல.
 மாதாமென பொதுமப லெலா மணவணி மகளி ரொத்த
 காதலங்கொழுநா தமமைக கலநதமா மதிமு கததுப
 போதரி ரெடுங்க ணலலா பூஞ்சிறைக ரூயிலக ளொத்தாரா
 கோதையா துணை துறநதாராமடமயிறகுழாததை யொத்தாரா
 லுநகில வரைபபி னுள்ளாரா யாவாக்குங் கேள்வி யின்பக
 தனனெடு பிறந்த வநதீந தமிழகொடுத தாங்கு விண்ணோ
 பொன்னக ரணவுகோட்டுப் பொகியமீன குமுவித்தெனறன
 மனனிய வுயிரகட கூற்றின வருமின்பம விளைதத தனறே.

மாநதளிரக கவசம் புக்கு மணங்கமழ் கைதை யநதோ
 ட, டேநதெழி லுடைவாள வீககி யீரம்மலர்க் கண்பெய பி
 ணடிப், பூந்தளி ராவந் தாங்கிப் பொருக்கழைச் சிலையெ டுத
 சூச,சேந்தவாயக்கினிமானபூண்டதெனறலநதிரு த்தேறேநி

கருங்குயிற் றெழுதி யென்னுங் காகள மிரங்க * வு
டு, சுருமபுதேன னிமிறென மெண்ணுந் தொலைவிறை ப
டையுஞ் சூழ, வருநதுணை வசநதன றனனோ டனங்கவே
டாது துணடே, விரிந்திரு வீசுமபு போரபப விரகாமேற
படையெ முநதான (௨௮)

இன்னிள வேனில செல்ல விருங்கடல சுவற வீண்டோய
சென்னியங் குன்றமெல்லாந் திசைமுகமழறறச செங்கேழப
† பனனிநு சுடரு மொன்றாயப பகறகதிரா பரபபி யாங்கு
மன்னுயிர்த தொகைவெ துமப வநதது முதிய வேனில. ( )

உருகெழு † காலச செந்தீ யுருத்திரன றலையெ டுதது
வெருவர விழிதது நோக்க வெநதழல கொழுநது விடமுப
பரவைமா நிலத்தில வநது பறறிய தெனன வெயசூயா
னெரிபடு கதிராப ரபப விருநிலவ கொதித்த தனறே. (௩௦)

வெநதழ் னிலத்தது வெண்டோ மென்புன லெனம யங்க
விரதிர சாலஞ் செயத தெறிவளி மரமுந தீய
நநதலில பெருஞ்சி றப்பு நலகுகண் ணோட்ட மிலலாச்
சுகதையா கடுஞ்சொல லென்னத தீமுகந திறைத்ததனறே.

* வண்டு சுருமபு தேன னிமிற - கருவண்டு பொறிவண்டு
தேனவண்டு பொனவண்டு எனலுழ வண்டினபேதங்கள்.

† பனனிநுகடாகள - தாததுரு, சககரன, அரியமன,
மித்திரன, வருணன, அஞ்சுமான, இரணியன, பகவான,
திவசசுவான, பூடன, சவீத்திரு, துவட்டன எனப்போ.

‡ காலசசெந்தீயுருத்திரன - காலாக்கினியுருத்திரர்.

நீடமுல வெஞ்சு ரதது நீரினறி நாவு லாநது
 வாடுபு நிழலபெ ருது வருநதுபு திரியு மானகள
 கோடிய கோல னுகி குடிகெட வலைக்குங கல்லாக
 கூடிய வறனில் வேநதன குடைபெருக குடிக ளொத்த. ( )
 நெடுநெறி மரங்க ளெல்லா நீணிதி யோடு சுறறத
 தொடாபுடை யவாபோனமக்கட டொகுதியாறமுழப்பபட
 தொடுகமுல கிழிகருங கூாங்கற சுடுபர லொடுவீ ராய
 வடுதழற சுரங்க ளெல்லா மாளவழக கறற வனறே. (௩௩)
 கலிவிருத்தம.

இனைய வாய விருவகை வேனிலு
 மனலசெய நாளகளி னொழ லைநதினுட
 புனலெ னுஞ்சொ லும போககித தளாவிரா
 முனிவ' றேற முழுத்தவ மாறறினன. (௩௪)

அறசோககழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம.

சூயினெலா மனன மெனனக குரைகட னாடிச சென்று
 வயினிரு புடையும விமம வாயமடுத துண்டு தோகை
 மயிலகளபோற குன்ற நாடி வநதுநீள சிமய முற்றி
 வ்யனிரு விசமபெ முநது விரிகட லுயிழறத மனனே (௩௫)
 அருவரைக் குலங்க ளெல்லா மருவியக துமபை சூடிக [கள
 கருவிமா மழைத்தோ லேநதிக்கடுமினவாள விதிராத்தத்தவ
 விரிசிறை யறவெ நிரத விண்ணவன மனனே டேற்றப்
 பொருதர முயல வனனான பூஞ்சிலை வகோத்தா னனறே ( )

தடங்கடல் குறைய வுண்ட * தழங்குரற கொண்டல
 வான, மடங்கலுங கவிநது விண்டோ யுடுக்கல்குள புதைய
 * தழங்குரால எனபது தழங்குரலெனத தொக்குமினறது.

நினறு, குடங்கொடு சொரிவ தென்னக குளங்கள்கோடு!
டைய வெய்யோன, சுடுங்கதி ருலகம் வேடபச சோவென
ச சொரிந்த தனறே. (௩௭)

கொடிநுடவ கொளிசெய மினனுக கூத்தியா வான ரங்கத
திடிமுழா முழககம் விமம வெழிஸ்பட வாடி யாடிப
படுகடல குறைய வுண்டு பாயபுப லெழினி யுள்ளாக
கடிதுபுக கொளிததன மௌவல கண்டிள முறுவல பூதத

கருமுகிற படடு நுததுக கடுககைமா மலாபபொன பூண்டு
குருதிமெயக கோபச செயய குருமணி யணிரது முல்லைத
கிருககைக காரத ளங்கைத தீமபுனற குமிழிக கொங்கைப
பொருவினற காரம டரதை புவிககொரு செவிவி யாளுள.

வராயிசை மேகம் போல மனைகணமேற ஹாமஞ் சூழரத
வருவியவ குளற மென்ன வாளைக ண்ணரது நினற
பரிதியம பறவை போலப பறறடைத துணைபிரிந்த
குருமலா நெடுங்க ணலலார குவிமுலை சுகமி ழந்த. (௪௦)

கவிவிருத்தம்.

தீதநுண டுளியெனுக தீய தண்டமும்
பாதக வடகதைவன பாச முங்கொடு
காதலர துணையொரீலிக கலங்கு வோர்ஊணமேற
கூகிறொன றொருபெயாக கூறறி றந்ததே. (௪௧)

வருமுலை மகளிரும வராகொண மாபரும்
பிரிவென வுரைத்தற்கும் பெரிது முள்ளஞ்சிப்
புரைபடா முயககொடு பொழுது போக்கினூர்
விரிசிறை யனநிலின மிதுண மென்னவே. (௪௨)

உடலலை குளிரினுக் குடைந்த வில்லவா
 நடவினு னெருபயினை த தணதத லஞ்சினார்
 கடவுளா பசிபயினி களை யும வேளவியற
 சுடரழல பிரிகலாத் தொழுகு லததாபோல (ச௩)

தண்டையஞ சீறடித தருண மைநதரும
 வெண்டயிர வெணெணயமோர வெறுதது வேட்டன
 ருணடொறும் வெயயன வுணவு நீரிடன
 கொண்டன வுயிரகளுங் குளிரககு டைநதவே. (ச௪)

நரிசடா நெருபபைநீ றொனன வேட்டனா
 தருகுளிர நீரினை த தழலி னஞ்சினா
 ரிருசெவி களுந்துகி லிறகச சுறறுபு
 விரணீர் மறைபட மெய்ப்பை புககனா. (ச௫)
 மேறபடி வேறு.

இனன வாகிய காலமி ரண்டினு
 நனனா நீழ னளிர்சுனை யுடபுகா
 மன்னு மாதவன வாயள வுமபுன
 றுனன நினறு துளவகல னோறறனன. (ச௬)
 மேறபடி வேறு.

திருமலர் முதலிய திகைப்பப புனபுலம
 வருவன பயிராசில மகிழ வகதன
 விருபனி யிருதுவும், யாவா, யாவாககு
 மொருநிகா நடையின ருலகிற மேரினே. (ச௭)

கண்ணக னுலகெலாவ கவைஇய தண்பனி
 விண்ணுயர் வரைகரும வேலை ஞாலமு

மண்ணீர் டிமயமு மதனைச சூழதரு
மண்ணுமா யினவென மருளச செயததே (சஅ)

வளாபசும புறசெறி வயினறீற றுமபனித
துளிகுட ரிளங்கதிரா தொடவி ளங்குவ
வொளிாமர கதததக நிறவ முத்திய
நளிகொளசெம மணிகளை நகுதல செய்யுமே (சக)

தரவுகொச்சகககலிப்பா.

இவவகைய பனிப்பருவ யிரண்டினுரதண பனிககுளிர்
மெய, வவவுபொழு தலைபுரடடும் வானபுனலி னினறமெ
லலின, வெவவெயிலகூ ரமயதது வெநதழலி னிடைநின்று
கு, செவவியமெயப பொருளுணாரதோன நிருகதியமா த
வமபுரிநதான. (௫௦)

கலித்துறை

இன்ன வாறநுந தவஞ்செய வீநதிரன முதலோ
ொன்ன தோமுனி கருத்தெனத தெருமர லெயதி
யன்ன லூதியை யடைநதன ரவனவ ரோடுஞ
செனனி வானறொடுங கயிலைமால வராயிடஞ சோநதான.

நகதி வானவ னருளபெறீஇக ீகாயிலி னடவா
வகதி வானிறத தண்ணறன பேரஹவ யணுகிச
சுநத மாமலாத திருவடி பலமுறை தாமுநது
முநது மாரண மொழிகளாற பழிசசுதன முடித்தே. (௫௨)

ஐய வெனகொலேர கருதிய தினைத்தென வறியேன
செயய வார்சடைக குறுமுனி நெடுமபகல செல்லை

வெய்ய நோனபுசெய கினறனன மழைமதா வேறகட்
டையல பாகமற றவறகரு னௌனவுரை தறதான. (௫௩)

தோட லாறததா மராயினோன் சொலலுதல கேடடுக
கோடல வெண்பிறைக கண்ணியோன கூறுமற ரென்று
நாடி னுனல எனகத்திய னமதுதென கயிலை
கோடு நீரத்தி வேண்டின னருந்தவ முழுக்கும். (௫௪)

அறுசீகாகழிநெடிஸடியாகிரியவிருத்தம.

விண்பயில கடவுட கங்கை விடுகருது மவனபா னீபோயக
கண்களி கொள்ள நினறு கருதியாங் கத்தனை யீதி
தண்கம லத்தொ யென்று சாறறினா விடைகொள வேதா
வண்சிறை யனன மூரத்து வறதனன முனிமுன னினறான.

நிறறலு மெழுந்தி றைஞ்சி நீளசடை முனிவ னேத்தப,
பொறறட மலரி னுனீ புகலபொரு னுரைத்தி யெனன, விந
நிரைத்தியொன்றைய வேண்டினன கயிலைக்கென்றன, சொ
றறளி ரியறனகேளவன சுடாபயில விசுமபைப்பாரத்தான.

பொலககா முனித் தவதுப பொங்கழல சுடக்க கார
து, மலையிசை யொழுக்கிற மெனன, மணியிடற நிறைவன
செனனி, யலைபுன விதழிப பொறறா தனைத்திழிக தெனனப
பொனமை, குலவிய நீரலிண னினறு குனறினமேற குத்தி
த தாங்கே. (௫௫)

ஒல்கெழு நீத்தங் கண்ட லுறுதவக் கிழவன பனனூன,
மலடிருக தரிது கோறறு மணிமகப் பெற்ற தாயபோ, லை
கிலபே ருவகை யானா னதற்கயன பொனமை யோடு, கவி

புடை மையிற்போ பொன * மு கரியென வுரைத்துப் போ
னான. (௫௮)

மலைபிளந் தகிறேக காரம வழைகழை திலகம வேங்கை
பலவுசண பகமா ரஞ்சேப ப்னைமுத வியடு யாததுக
கொலைகெழு விலங்கி னீட்டங் கொண்புபன மணிவ ரனறி
யொலிபட விழிந்து நீதத மொழுகிய ஐருநி லததே. (௫௯)
கலிவிருத்தம.

மனறனமெயப பொருளபுணர மனதத னேறறலி
னனறுதொட டவவரை யகத்தி யாசல
மெனறொரு பெருமபெய ரொய்திற மெனபவாற
குனறுறழ புகாமுகக கொலைவல யானையோய. (௬௦)

அறசோககழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம

துடிவயிர தொண்ட கமவே றொடுகணை வரிவில் லாவங்
கடியுடப பாரவைபபனமா களிற்றவெண மருப்புலககை
யிடிபடு நறங்கா ழாரத தெழிலுரன முதல வெளவி
வடிமுனைப பகழி வேடா வாழிட மழித்த தனறே. (௬௧)

அரிதொரு வகையி னுயநத வாய்சசியா சுலவி நினறு
வரிவகை க காரந ளங்கை வருமுலை புடைத்தி ரங்க
வெருமலி மறகி னண்ட ரீடமபடு மணியி டறற
னிரையொடு கவாந்து காட்டு நிலமெலாம பரநத தனறே
விரிதலை நிலங்க டநதோன வேங்குடத தருக டைந்து
பரகரா மேசச ரத்தின பாலடைந தெழிற்கா ளத்தித
திருமகட கார மெனனச சிறந்துதீத திசைதி ருமயிப [றே.
பொருவிலோங் கீர முதூர புருந்துபோயக கடலடக் கன

* முகரி - ஒலியையுடையது.

கலிவிருத்தம.

குறுங்குட முனிவரன குனறிழிநதுளீள
கறவகலை மாரதிக் கராயி லண்ணறன
சிறநதநல லுருவமாளு சிவலிக கமபல
நிறைநதபே ரனபொடு ரெறியிற ரூபித்தான. (௬௪)

வீழ்துணை யொடுநதிவேந்தின ஞாயநீர்
மூழ்குபு கயிலையின முகக னுனடி
தாழ்பவ னொருசிலா தலத்தி ருநதனன
சூழ்சடை முனிவரா துவனறி யேத்தவாரா. (௬௫)

ஐந்தழ னடுவணின றரிது நோற்றிவட
சிகதரும பிறவிநோய தெறும ருநதுரீ
தநதனை யுயநதனந தமிழ மாதலா
லெந்தைநின னருளிணுக் கெலை யுண்டுகொல. (௬௬)

இருசுடா வழககற வெழுந்த வீரதமாவ
கருவகா புழுதிமேற * கழலி னுழத்தினை
முரிதிரைப பெருவகடன முழுது முண்டனை
பெருமநின னுறறலயாம பேச வலலமோ. (௬௭)

கண்ணுத றனகருநதன கண்தி பாககுமற
றெண்ணரும் யாவாக்கு மிணையென றனகணை
மண்ணிலை நிறுத்ததல ஷுவத்திட டானெனி
லண்ணனின பெருமையா மளககற் பாலமோ. (௬௮)

கனவிலு நின்னலாற் கைதொ ழாதுநின
னினைவினி லொழுமுமிந நிகரில கறபினு

* கழல - கழறகாய.

டீனமனை யாபபெறற தாவில சீரத்தியோய
மனையற நினதலான மறறொன றுணடுகொல (எக)

இறறைநாள வரையிவ ணிருந்த நனமையாற
பெறறனவ காண்டரப பெரும நினனடி
யுறறன முடம்பின லுறுதி யெனறனா
சொறறமிழ முனியவாத துதிதன டெயிரொன (எஃ)

மறைமுடிப பொருளது வரமபு கண்டல
லநிவுடை யடிகணும மருளி னனறகொல
பெறலரு நதியிது பெறற தனறென்ற
ஈறியனற கிதுபெறு திறமு முணடுகொல (எக)

முடிச்சடை முனிவிரீர முனனி னஃதொரு
† கடிப்பகை யாயினுங் கடவுட குனறமா
மறக்கலு † மையவி யாகு மனனநும
மிடததடைந தளியனு யிறப்ப மேம்பட்டேன. (எஉ)

கொன்றையரு சடையருட குனறற தெயவமாத
தெனறிருக கயிலைவாழ தேய மாபபெறற
மினறிகழ சடையிரநும மேனமை பலலுகரு
சென்றிட வேத்தினுந தீரதற பாலதோ (எக)

எனவவாப புகழறதுபி னிகத மாநதிப
புனலினுட படிநதவா புனித முததியவ
கனைகட லமுந துவா கண்ணு தறபிரான
றனதரு னொழுக்கமே தரங்க மாநதி. (எச)

† கடிப்பகை † ஐயவி - கடுகு.

பரம்பொருள யோகியைப் பசுவை யீருயிராக
கருங்குமுன மகளிகை கடவு ளேற்றினைப்
பெருங்கொலை புரிந்தவ ளோனுழ பேணியிவ
வீருமபுனற றேயவவோ லிருப்பா தேவராய. (௭௫)

சிறந்தவிந நதிததுறை சென்று மூழ்குந
ரிநந்தபிற றலையினீ ழோற்றங் கொளபவீப
பிறங்குநீர் தோயநதபுட பெறுமெல லோதிம
மறங்கெழு கலுமுறும் வாக னங்களே. (௭௬)

தனனிடை மீனகளைத் தலைய கன்றவான
மன்னுமீ னாககுமிவ வயங்கு மாநதி
நன்னாரீர் விடாதுதோய நலம்பெற நீர்கண்
ரன்னது பாவியே னடைநதி லேனென்றான (௭௭)

இன்னண மதனசிறப் பெடுத்தக கூறியம்
மின்னுறழ சடையாபால விடைபெற றுரமு
தன்னதீந தமிழவள ரடுக்க லெய்தினுன
கன்னனென மொழியொடு கலச யோனியே (௭௮)

ஆடக முகரிதா னுண வப்பெயா
நீடிய வழுக்கற நீக்கு நீரதாயப்
* பாடியிழ பணிககடற பரவை மாநிலத
டிதாடைமா களிற்றினு யோழுகு மெனபவே (௭௯)

கடவுணற பதிகளுட களிற்றக காடென
வுடைதிகைக கடனிலத் தொழுகும யாற்றினுண

முடிவிலகோக காஞ்சன முகரி யிககதா
லடையலாத தேயத்தகூ ரலங்கல வேலினாய, (௬௦)

கல்தனூறை.

வேழ வெணமருப பாதிய புறப்பொருண மேவிக
கேழகொ டாமரை முதலிய வகப்பொருள கெழுமித
தாழ்வில சோபுணாக தினனொலி படநடை தந்து
வாழி நாவலன செயபுளிற் றிகமுமம மாநீர், (௮௧)

தராம பொனமணி சந்தன மலரிவை தாங்கி
வரை நறுகடல வயிற்படா கடுவிசை வானீர்
பெரிதும் பொறபுற வணிக துதாம பிறநகுழி நின்ற
மருவுவ காதலா பாறபுகு மகளினை மாணும் (௮௨)

கவரி வெணமயிர் சுமத்தலி னெறிதிகாக கங்கை
யவீழந றநகூண ரசோகலா வீரித்தலி னரவத
தவழபெ ருநதிகாச சோணமென பீலிக டரலாற
குவல யமபுகழ யமுனையொத தொழுகுமக குளிர்நீர். (௮௩)

திகாகொண மெலலுரு வளைநதுதன வாயறுரை சிறதிப
பெரித லைநதிரு முதலையும் வயினவயிற பெருககி
வரவு கண்டவா மிகநக மலாதலை யுலகிற
பொருவில் பொனமுக ரிப்பெயா முதியவள போந்தாள ( )

செய்ய குங்குமத் தானமுலை நிலமெழில செயது
வெயய நித்திலை தோடிரு மருங்கினு மிளிர
வைய பொறகுரு கிரங்கமா தரங்கங்க ளசையத
தைய லாடக முகரிதா னடககுமித தலத்து, (௮௪)

நிறையு டைப்பொல முகரிதான செலவீனி நீங்கா
 துறுமு வாப்பொடு சிலைதலை தனபதி யுடனே
 ரிறைவெ ற்பபுமின ரெழுமுமா னிலைபெயா விலலாச
 செறிகு லததுதித தாக்கது புதுஊமயோ தெரியின. (௮௬)

முதிரக லைப்பெரு மதியவெண குடையுடை முடியிற
 றதைப சுநதழை வேயக்கொடி தழுவகுமவெள ளருவீப
 புதிய நீளபெருஞ சாமரை யகத்தியப பொருப்பாளு
 சிதைவி நோக்கொரு வடமெனத திகழுமபொன முகரி ( )

ததது வங்கடந தொளிரகினற முககணுன றனனே
 டொத்த செநதமிழ முனிவரள பறபக லுழநத
 மெயத்த வநதர வநதவீவ வாறறெடோர வேநத
 லுறற ிநானபிவட டநததீதார கங்கையோ வொககும. ( )

குடதி சைக்கட லுடைநதொரு வழிக்கொடு குணது
 கடலவ யிறபுக வெழுநதென வெழுநதவிக கடுநீ
 ருடனெரு நததனுண டருசெவி யொழுககிய நீருவ
 கொடிக விழததசெந நீருமோ நிகாப்பன கூறில. (௮௭)

நுடன கனறவீவ வாறுதன கடபடா விறநத
 முடிவில் வெஞ்சினக குஞ்சர முதலிய வவறநி
 லுடலை வெண்டிகை கருங்கட லுயத்தமன லுயிரைக
 கடவுள வெளரியவ குணநினமே லேறநிடுவ கடிது. (௯௦)

உலகி லெங்கணு மிலல்தோ ரத்சய மொனநித
 தலைமை கொண்டபொன முகரியுட டாழநதவர் யாருந
 தொலைவி றுனபங்கள பதைருஞ் சூழவினைப பிறப்பா
 மலைநெ டுவகடற கணாயிசை யேறுவ ரனறே. (௯௧)

இன்ன வாறுபொன முகரியின சிறப்பினை யிசைத்துக்
கன்னல வராசிலை மதறறெறு கனலவிழி கரநதொ
னென்ன லாாதமக கசனியே றனையவே லுரவாய
மன்னு தீரத்தமி தனறியு முளவென வகுப்பான (௬௨)

அறசோககழிநெடிடடியாசிரியவிருத்தம.

ஆருவினை மல்தொ லைகரு மிகதிர தீரத்தம பாவ
வரவடா மபூர தீரத்த மாரஞாப பிறவி யென்று
முருகெழு புரநீ பூட்டு முருத்திர தீரத்தம பெழுவா
வெருவரு தழறகட கூறறம வெலலுமாரக கண்ட தீரத்தம.

அரகர தீரத்தம யாரு மவாவுமோ கினிதீரத்த தமவென
டிகாயெறி தருமா காள தீரத்தமென நிவைமுன ஞாய
பாமபுண னியதீரத்த தங்குள பலபடிக தவரை வினா ன்றா
நினதொழ விருத்தல செயது நிலவுமாற புலவு டவிலாய
இனையதீரத்த தங்க டமமி லீகையங கலுழி தன்னிற
கனலியை மதியைப பாம்பு கவருநாண முதலா யுள்ள
தினவிசே டத்தின முழுகல செய்தவா பெறப வாலை
தனலிடை நெடுநா ன்றெறு மடைதரப படாத வினபம ( )

என்றுபொன முகரி யாறறி னியலபொடு மறறு முள்ள
மனறனமா மலாததீரத்த தங்குள வகுத்தன னிறைவன கூற
வெனறிவேற குரிசி லுள்ள மிகமழைந தைய வினனூதான
மொன றறனகதைதொழுமபறகுரை ததருள்ளன ததாழற
கவிவிருத்தம.

திதிலபொன முகரியின செய்தி கூறினாம
வேதியன கதையினி விளமப லுறறனம

யாதவ மன்னமாந தினிது கேளென

மாதவ வடிவருள வளளல கூறுவான

(௧௭)

பொனமுகரிசசருக்க முற்றிறறு

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௭௮.

சிவபெருமான பாபபதியைத் திருமணமுடித்தறபொருட்டு, காலாககினியிருத்திரா, கூஷமாண்டா, ஆடகேசா, வைரவா, வீரபத்திரா, ஐயனா, ஏகாதசருத்திரா, புத்தியடடகா, அட்டமூத்திகள், குண்டோதராமுதலிய கணத்தலைவர்களும், பிரமவீட்டுணுகளும், இரத்திரானமுதலிய தேவகுழாங்களும், அகத்தியா காசிபா கௌதமா பாரத்துவாசா வசுட்டா விசுவாமித்திராமுதலிய முனிபுகவர்களும், நந்திதேவாமுதலிய பரிசனங்களும் புடைசூழநதுவரவும், வீநாயகக்கடவுள பூதகணங்களோடு முன்னேசெலலவும், இடபவாகனத்திலெழுந்தருளி, மங்கலவாததியமுழங்க, பாவதராஜன எதிராகொண்டுபணிய, இமயமலையையடைந்து, அவரவரையும் தக்கவாற்றுக்குமபடிபணித்து, சிங்காசனத்திலவீற்றிருந்தருளிநா. அங்கே எவவுலகத்தினுமுள்ள கணங்களெல்லாம் ஒருங்குநெருங்கலால், தென்பூமியுயரது வடபூமிதாழந்ததாக, அபபெருமான அகத்தியமுனிவரை அருகழைத்து, அருடபாராவையளித்து, “மாதவனே, இப்பூமியானது சமப்படுமபடி கீசென்று, பொதியமலையிலே தங்கவேண்டும், அல்லையேல், நாமே நொடிகுள்ளே செலலை வேண்டும்.” என்று கட்டளையிட்டருளிநா.

அதுகேட்டமுனிவர்வணங்கி, வாய்புதைத்துநின்று, “கருணையங்கடலே, திருமால்முதலிய தேவர்கள்நிற்கவும்

நாயிற்கடையேனிடத்துவைத்த திருவருட்பெருக்கிறை பணித்த ஏவலை அதிருவருள்கொண்டுமுடிப்பேன.” என மீட்டுமவணங்கி, * விடைபெற்று, தமதுமனைவியாகிய உலோபாமுத்திரையோடு புறப்பட்டு, திருக்கேதாரம் காசி வீரபாக்ஷம் தாக்ஷாராமபுரம் நந்திபுரப்பதமுதலிய தலங்களை தரிசனஞ்செய்துகொண்டு, வருமவழியிலே, தென்கைலையெதிர்ப்பட, ஆராமையால் நமஸ்கரித்துக்கொண்டு, பசுவைக்கண்டுபாயநதோடும கன்றுபோல நாசலிங்கப்பெருமான சநந்தியை விரைந்தடைந்து, நெஞ்சநெகசுருக, கண்களிலே நீரறுதொழுக, புளகமுற்று, கரங்களைக் குவித்துக்கொண்டு நெடுநேரம் பரவசப்பட்டு நின்ற, தெளிந்து, பலவிதமாகத்துதித்துநீங்கி, தஷ்டினூழாததி ஐஞ்சந்திவிநாயகர் முருகக்கடவுள் ஞானப்பூங்கோதையமமைமுதலிய மூர்த்திகளை தரிசித்தது, பலதரம்வலமவந்து, தூக்கமலையிலேறி, அததேவியையும் தரிசனஞ்செய்து திருமபினா

பின்பு அவவிடத்திலே விளங்கித்தோன்றும் அதிசயங்களனைததையுங்கண்டு, பேருவகையுற்று, இவவிடத்திலே நதியொன்றிலலாமையே சூறைவெனத்தூண்டி, ஆயுருவசிக்கும அருந்தவமுனிவாபாறபோய், “சுவாமிகாள், இத்தலத்திலே நதியொன்றழைக்குமபடி எனக்கருளுவீராக.” எனப் பிரார்த்தித்து, அவர்களுடைய பூரணகிருபையைப்பெற்று, அததலத்திற்கு நானகுயோசனை தூரத்திலே நிருதிதிக் கிலுள்ள ஒருமலையிலேறி, உணவனை தூரத்தூறந்து, வேனிற்

* இம்முனிவக திருமணக்கோலமகோற்சவம் தரிசிக்கப்பெற்றோயிலையே எனவருந்தி சிந்தித்தலங்கடோற்றம் காட்டியருளப்பெற்றமை அவ்வத தலபூரணங்களுட்காண்க.

காலத்திலே பஞ்சாககினிமத்தியிலும், மழைக்காலத்திலும் பனிககாலத்திலும் வாயளவுஜலத்திலுமிருந்துகொண்டு, பஞ்சேந்திரியங்களை யுமடக்கி, சிவபிராணககுறித்துச் செயற்கரியமாதவம் செய்துகொண்டிருந்தனா. அதுகண்டருசிய இறதிரனமுதலியோ முனிவாகருத்து யாதோவெனக் கலக்கமுற்று, பிரமதேவராயடைய, அவரும், தெளியாதுஐயுற்று, அவர்களோடு கைலையைச்சேரந்து, நந்திதேவரருளாலசிவபெருமானசநிதியை அணுகி, திருவடிகளிற் பஸமுறைதாழ்ந்து பரவிநின்ற, முனிவரதுநிலைமையை விண்ணப்பஞ்செய்தனா அககடவுள் அவராரோக்கி, “அகத்தியன நமது தென்கைலைக்கு நதியொன்றையேவீருமபி நற்றவம் புரிகின்றன; அவன்பொருட்டு ஆகாயகவகையை விடுப்பேம், நீமுற்சென்று அதனையளிப்பாயாக” என்று ஆளுராய்க்க, அவவாரேவரதுநின்ற பிரமதேவரை முனிவாவணங்கி, தமதுகருததையறிவித்தனர்

உடனே அபிரமதேவா ஆகாயத்தைநோக்கி, அவருநின்றமவரத கவகையானது பொன்னிறத்தோடு முழுககததையும் உடையதாயிருந்ததலால் அதற்கு, “யொனமுகரி” எனப் பெயரிட்டுச்செல்ல; அநந்தியானது அகத்தியமுனிவர் தவஞ்செய்தலால் அகத்தியாசலமென்னும் பெயர்பெற்ற அமமலையினறுமிழ்ந்து, திருவேங்கடம் பரசாராமேசரம் எனப்பவற்றினருகேசென்று, சீகாளத்தியென்னும் திருமகளுக்கு ஆரம்போலசிறந்தது, அக்கினிசிகையாகத்திரும்பி, ஓங்காரமென்னுந் தலததையடைந்து, கடலிற்கலந்தது. அதுநோக்கிய அகத்தியமுனிவர் ஒருபெண் புத்திரப்பேயின

நி மலடியாக நெடுநாளிருநது அரியவீரதங்களை யனுடடிதது ஓர் புதலவணைப்பெறறும்போலப் பெருங்களிப்படைநது, அமமலையினின்றயிறங்கி, உலோபாமுத்தினாயோடு ஸ்நானஞ்செயது, அநநதிதீரத்திலே பலசிவலிங்கங்களை ஸதாபிதது, பேரனபினாலவழிபட்டு, நாகலிங்கப்பெருமானைவணங்கிக்கொண்டு, ஒருமலையிலே தங்கியிருநதனா

அங்குள்ள முனிவர்கள் அவரையடைநது, “எந்தையே, ஐந்தழலினிடையேநின்று அரிதுநோற்ற, பிறவிப்பிணிக்கு மருநதாக இநநதியைத் தந்தளித்தீர், இத்தனாலே யாங்களு யந்தனம்; உமமுடைய திருவருளுக்ககு அளவும் உண்டுகொ லலோ? வீரதமலையினது வீறையடக்கினீர்; பெருங்கடலமு முமையும் ஒருங்குப்பருகினீர், தென்பூயியைச்சமழாகக்கசி வபிரானருள்பெற்றீர், இங்ஙனமாகிய உமதுபுகழை எங்ஙனம் அளவிடுவெம் யாம் இனறளவும் ஈண்டுவசிக்கப்பெற றேமாதலால் உமமைத்தரிசித்தது இவவுடம்பினபயனையுற ரோம்.” எனப் பெரிதும் புகழ்ந்துகொண்டாடினார் அகத்தி யமுனிவர் அவர்களைநோக்கி, “வேதமுடிபையுணர்ந்தசவா மிகாள, உங்களுடைய திருவருளினாலன்றே இநநதிகிடைக்கப் பெற்றேன, அன்றெல, சிறியேனுக்ககு இதுபெற்றதற்குரிய திறமையுமுண்டுகொல்லோ? இநநதி சிவபெருமானது திரு வருடபெருக்காக இருந்ததால் தீதில ஸநானஞ்செய்வோ ரமுத்தியையடைவா, கொலையாதிபுரிந்தோரும் முழுகுவ றோல் அப்பாவத்தினீங்கித் தேவராவர், இத்திறகுடைநத வி லங்கு பறவைமுத்தலிய பிறவுயிரகளும இயனறபதவிகளைப் பெறும்; இத்தன்மையுடைய இத்தீர்த்தத்திலே இடைவி

டாதுதோயும புண்ணியம்புரிந் துள்ளீராகள்ரீங்கள்: அப்புண்ணியதைப பாவியாகியநான புரிநதேனிலை.” எனறு அநநதியினசிறபபைககூறி, அவாகளபாலவ்டைபெறறு, ஆரமுதனன தீநதமிழவளரும் பொதியமலையையடைநதருளிநூ.

யாதவமஹாராஜனே, பகீரதமனனனது தவங்காரணமாக வநதமையால பீகீரதியெனவும், பூமிமீலேவருங்காலசனனுமுனிவரது யாகசாலையினவழியாயவர அமமுனிவருண்டு காதினவழியாகவீட்டமையால சானவியெனவும் பெயர் பெறற கங்காநதியும், விநாயகககடவுள கா கவுருக்கொண்டு சையகிரியையடைநது இவ்வகத்தியமுனிவரது கமண்டலத்தினினறம கவிழ்க்கப்பட்ட காவிரிநதியும், இவைபோலும் பிறநதிகளும தனககிணையாகாவண்ணம, இநநதியானது சிவபெருமானை நிகாதத செநதமிழமுனிவா பலபகலருநதவம்புரிநது, பரிநதழைக்கப்பட்டமையால், ஆனமாககளினுடைய ஆணவமலவழுககை அகற்றிவிளங்குகினறது. இங்ஙனஞ்சிறந்த இத்தீரத்தத்திலும், அததலத்திலுள்ள இநதிரதீரத்தம் மபூரதீரத்தம் உருததிரதீரத்தம் மார்க்கண்டதீரத்தம் அரகரதீரத்தம் மோகினிதீரத்தம் மாகாளதீரத்தம் பாரததுவாசதீரத்தமுதலிய பிறதீரத்தங்ககளிலும், சூரியகிரகணமசநதிரகிரகணமுதலிய விசேடகாலங்களில், ஸநானஞ்செயவோர பஞ்சாககினிமத்தீயிலே நெடுநாளிருநது கடுநதவம்புரியினும் அடையப்படாத இனபத்தையடைவா; எனறருளிசெய்து, அவ்வரசாவேண்டு கோளினபழியே பிரமதேவர் சரிதததைக் கூறததொடங்கினூ.

நான் முகச்சுருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்

உலகெலாம் படைக்கும் புத்தே னொருபகறறனாது லொகத்
திலகொளி விரிக்குளு செம்பேர னெரிமணிககோயிலுள்ள
லலாதரு மாயி ரந்தோட டாடக மலாப்பொ குட்டிற்
பலாபுகழ் நார தாதி படிமத்தா மருவகு சூழ். (க)

அடலகெழு குலிச வைவா ளாயிரக கணணன முனனா
கடவுள ரிரும ருவகுங கைகட்டி நிராந து நிற்ப
வடிவுடை யியக்கர் விஞ்சை மனன * ரீ ரிருகூற² றும்பர்
சுடாமணி யுரகா சித்தா சுறநினா நெருங்கி நிற்ப. (உ)

ஏழிசை யுருககொண டனன வெழிகொளகநதருவவேந்தா
யாழிசை யமுத முற்ற வீரககிடை புகாத கொங்கைத்
தாழிருங கூந்தற செவவாயத் தளிரியன மகளிர் தீம்பா
லாழிவெண டிசைம ருட்டு மலங்குவெண கவரி வீச. (ஈ)

மின்னுறழ் பொற்பி ரமபு விளங்கிய கையா முனனின
நினன ரென்றுரைத்துக்காட்ட விறைஞ்சலசெய்குரைக்கா
தனனரு ளவர வாககுத் தககவா நீர்து நானகு [நா
செனனியம பொறகுன நெனனச சிறந்தினி தரசி ருந்தான.

அவ்வமை யத்தி னார்க்கு மலைவிரி கடற்பி றந்த
திவவிய வமுதூ திங்குட செலவெனாண் கலையுங் கூடி

---

* ரிரிருகூற² றும்பா - ஆதிததா உருத்திரர் வசுக்கள் மரு
த்துவர்; இவர்களு முறையே பனனிருவர் பதினொருவா ள
ணமர் இருவராகக் கூறுபட்டுத் தனித்தனி கோடியராய
முப்பத்துமுக்கோடிதேவர் எனப்படுவாகள

யெவவமி லுருககொண்டனனவெழிலகனிநதொழுகுமேனிக்
கொவவையங் கனிவாய வாடகட குவிமுலைப்பனுவலாடடி

இழையிள வெயிலெ நிப்ப விணையடிக கலனக ளார்ப்ப
மழைவளடடாமபாற செய்ய வாயர மகளிர சூழ
விழைதரு கணவ னூரதி வெளகுமென னடையால் வந்து
கொழுகனோடிருநதாள்செமபொறகுருமலாததவிசினமீதே.

இருநதவ ளவய வததி னெழினலங் கணக ளார
வருநதிரெஞ் சடங்காக் காதற கண்கட லுறவ முநதி
மருங்குநினறவரை யெலலாம வலவீரைநதொருங்குநீககிக
கருங்குழல வெளனைமேனிக் கலைமகடகொன்று லாப்பான.

எனதுநீர் வமுதே நினமே லெழுபெரு வேடகை தீர்த்த
லுனதுரு வொனநின முறற துயிருண்ட யோவ மேசெவ
கனியித முன்ன மேயென கணமணிப பாவாய பூவாய
வனமுலை மயிலே நூறு வயங்குருக கொள்ளா யென்றான.

பாமகள கணவன வேட படியெழு கினறே னென்னத
தாமரை மலாமு கததுத் தளிரியல பொற்குன றன்ன
மாமுலை யரித்த டங்கண மழையொடு முரணு மைம்பால
வாமமே கலைய ணங்கு வடிவொரு நூறெடுத்தாள. (க)

பாரதி பதிற்றுப்பத்துப்படிவமுநாலி ரண்டு
கூர்விழிகொடுநோக்கிப்பொற்குடத்தினைவறுமையுற்றோன
யாருயி றனியி டத்தி லெதிராதெனக் களிளி றந்து
தார்மலி சூழலி னுரைத் தனித்தனித் தழுவிக் கொண்டான.

ஆலங்கனம எழுசீரடியாசிரியவீருத்தம.

ஒருத்திபான முலையா விங்கனங் கொள்ளு மொருத்தி பாற ரொடைத்தழா லடையு, மொருத்திபாற சகளு விங்கன மேவு மொருத்திபா னுதன்முயக கெயது, மொருத்திபாற. நிலைநாட்டுவெனக கலககு மொருத்திபாற் பாலினீர் செயயு, மொருத்திபான மானுக்கும் வலவியிற புலனு மொருத்திபாற குதிரையேற றறுமால். (கக)

சுவைத்தல அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம.

ஒருகொடி யிதழ்மற் றோகொம பொளிந்துத லொருமான கணக, லொருசினி னாவோ மனஞை யொணகவு லோரமின கண்ட, மொருபிடி மாபோ ரனனங் கையடியோ பொன கொங்கை, யொருகரும பலகு லோாதே னுநதிதர தளிகக வுண்ணும. (கஉ.)

நகககுறி

விளங்கிழை யொருத்தி பொம்மல வெமமுலை யினுமிடறறு மினமபிறை புலிககத்தோ டிருத்தமோர்பொன்னமபாவை வளநதுயா கிதமபத தினகண மண்டல நிறத்துமோமா துளங்கவா முலைப்பொ ருபி னுறத்தமான் மபூர பாதம.

ஒருசினி மமுலை யாடன னொளிசுணங் கணிகத கெமமைத்திருமுலை முகடடி. ற நீட்டுளு சிறமுய லடியொ ருத்தி பெருமுலை யினுமொ ருத்தி பிறபுறத தினுமொ ருத்தி புருவளா கடித டத்து முறபன் தளமபூப பிககும். (கச)

பற்குறி.

இலங்கிழை யொருத்தி செய்ய விதழின்மு டகமு மற்றோ பொலகொடிககவுளி லுறகு னகமுமோர் பூங்கொமபனன

எலவகெழிற் கபோலத் தங்க ணநதுநா மணியும் வேரோர்
சிலம்படி மயிலி தழககட சிறநதவிந் துவுருசெய கிறகும். ( )

பண்ணமா மொழியி னாளோரா பாவைதன கைமமு ல
தது, நுண்ணிடை யொருததி திங்க ணுதலினு மொரு * வடி
கக, னெண்ணுத றொடையின கண்ணு மொருமணி விளக்கி
னெஞ்சின, கண்ணுநகணியுமிக்ககவினமணி மாலைதானே
கலிவிருத்தம்

இருநினைய கருமெனகுழ லேவனனகட்கனிவா, யொ
ருபைநதொடி துடிநுண்ணிடை யொடியபபுடை விமமுந,
தரளந் துயல் வருபொன்னுரை தனையொத்தொளிர் திதலை
வருகொமமைவெம முலையிற்கரு மாவினகடி செய்யும். ( )

கீரணபேதமுதல. அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒருவர்கட செயத தொனறை யொருவர்கண மீது செய்யா
துரைதரு கரண பேத முள்ளன வெலலாஞ் செயயு
மரீசுயின மஞ்சை செம்போத் தனம்புறக காடைகோழிக
குரலென வொலிசெய விததுக கூடுமுள ளினப மோங்க.

அமுதங்கொண டிருக்கு மங்க மறிநததன றொழிலி யறறுங்
குமுதங்கொள் வாயக துப்புக குவளையங் கண்கண முத்த
வமைவென்ற தோள்குபோல மணிமுலை யிவறறிந் கனனல்
கமலஞ்செங்கயல்கள் போலககவினபெறத தொயயிநீட்டும்

அஞ்சன மெழுதுங் கணகட்கலரொடு குழனமு டிக்கும்
பஞ்சிமெல லடிகட கூட்டிக் கிண்கிணி பீட கம்பொற்

செஞ்சிலை பணியு மமபொற நிருமணிக கலாபகு சூழும்
பிஞ்சின மதிற் தற்குப் பிறங்கெழிற நிலகர தீடும். (௨௦)

ஊடலுவகை, தலிவிருத்தம்.

தன்னுட னுழித தன்ன லாதொரு
பொன்னனை யாணமுகம புகன்று நோக்கலிற
கொன்னவில படைவிழி சிவநது கொவ்வைவா
யினனிசை மொழிகொடா திருக்கின றுளையும். (௨௧)

உறறதென னினககென வுறவி லாதுநெஞ்
சிறறறை கினறன மெமைததொ டேனைப்
பறறிய மலாககையைப் பறித்துப் பேரொலி
சிறறடி யணிதரச செல்கின றுளையும். (௨௨)

தொண்டையங் கனியிதழ் சுவைப்ப ளுக்கலுந
தண்டளிர்க் கையினுன முகததைத் தள்ளினி
னெண்டொடி யாருளயா நெருத்தி யலனைப்
பெண்டிபாற செல்கெனப் பெயாகின றுளையும். (௨௩)

ஆடமைத தோளியோ ரணங்கின வெமமுலைக்
கோடுழு தழியுரக குங்கு மததொடுங்
கூடிய விழைந துதற குறுக நெஞ்சுழை
றோடரி நெடுங்கணமுத துகுக்கின றுளையும். (௨௪)

இழைவளா தனமுலைக் கெழுது தொயயிவிற்
குழைமொழி யொருத்திதன குவவுக் கொங்கைமே
ஸெழுகிய தழுகுவாயத திலங்கக் கண்டுதன
னழுகுசெய தொயயிலை யழிக்கின றுளையும். (௨௫)

புலநதன ளாடகப பொனசெய முததரிச
 சிலம்பொடு தவளைவாயச செமபொற கண்கிணி
 கநைதொலி யெழுவடிக கமலங் கனறநீ
 ஞுலம்பொரு தடமபுயத துதைக்கின றுளையும். (௨௬)

கூரயில கவறறிய குவளைக் கண்கிவற
 தாரகலி முகநதகர் * ரனுக்கு மீரனகுழற்
 றூரபல சிதறுபு தளாவில கொங்கைமுத
 தோகிளா வடமபரிந தெறிகின றுளையும். (௨௭)

இளநதளிர்ச சீறடி யிறைஞ்சித தைவறதிட்
 டுளங்கொளப பொயதகிற முறாததுச சூளபல
 கிளநதினி துணாத்தினன கிளைமென றேடழீஇ
 விளம்பரும பேரினப வெளளத தாழநதனன. (௨௮)

பொலமலாத தவிசினுன பொனனம பாவைபோ
 லிலங்கிழை நூற்றவ ரிடததுஞ சொறபடாத
 தொலைவற மருமபெற லினபந துயத்தனன
 மலாபல வறறினு மணங்கொள வண்டுபோல (௨௯)

காசமுங் கருதிலன காண்டற கொதததேரா
 வேலையின றமரரும வெயது யிரப்பொடு
 கொலீள கடைததலைக் குழீஇயு ணங்கததன
 வாலிழை மடநதையா வலைப்பட டானரோ. (௩௦)

ஒருமுதற கடவுளென துலக மேத்துமப்
 பெருகறி வார்மலாப பிராறகும பெணய்ய

லொருவலகூ டாதெனீ னுலகா யாவரே
யரிமதா நெடுங்கனா ராசை மாறறுவாரா. (௩௧)

வஞ்சித துறை

இவ்வாறாயனவே, நெருவ்வா வினபந
துவவா வினையா, டவவே லையினே. (௩௨)

அறுசீககழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம.

வாளொடு பலகை யேநதி மலைகிளை தனன கையா
நீளொரி யினரி னனன நெறித்தகுளு சியாபு லிங்கக [பலலா
கேளபயில சமுலசெவ கண்ணா சிளாபிறைக கொடுங்கூம
முளசின முருககொண டனனாமுடியிருவிசுமபுதோயவாரா.

உருமிடிக குரல ராழி யுண்டெழு பருவக கொணமுப,
புரைகரு நிறத்தா செம்பொற பொருப்பினை யெடுககு மாற
றல, வெருவரு மரககா முப்பா னாயிரா வெயய கூறறம,
வெரிதுட னடுக்கவ கொள்ளப பிறந்தன ரொருங்குமனனே.

கலிவிருத்தம.

பிறந்த தீயா பெருந்தகை தாணமல
ரிறைஞ்சி யையமற நேழ்பெருந தீவமுளு
சிறந்த தீப்பசி தீாதர வுணகுமோ
கறங்கு மோரோழ கடலுங் குடித்தமோ. (௩௩)

மேரு வாதிய வெறபம மனைகளா
வார வாரத்தொ டாடுது மோசுடாத
தார கைககுல மெல்லாந் தடககையால
வாரி வாரியெய் வாயிடைப் பெய்துமோ. (௩௪)

கால நாகங்க ளெட்டொடு காழுரற
 கால நாகங் கலககிமு தறறிசா
 பால னாகமும் பாழ்செய்து மோவீழிப
 பால னாகமவெண பறதெனக் கோடுமோ (௩௭)

(இதன்பொருள்.) கால நாகங்கள் எட்டொடு - வாயு
 வைபுணவாகவுடைய அட்டநாகங்களோடு,— காழ் உரல
 கால நாகம் கலககி - வைரமபெற்ற உரலபோலுங் காலக
 ளையுடைய அட்டயானைகளையுங் கலககசெய்து,— முதல
 திசாபாலன நாகமும் பாழ்செய்துமோ—முதறறிககுக் கதி
 பருகிய இறதிரனது விண்ணுலகததையும் பாழ்படசெய
 வேமோ,—பாலம் வீழியன் நாகம் வெணபறதெனக் கோ
 டுமோ—றெறறிககண்ணையுடையவராகிய சிவபெருமானது
 கைலைமலையை வெள்ளியபறதுபோலக் கொள்ளக்கடவே
 மோ - எனறவாறு.

வீழிப்பாலனென்பது பாலவீழியனென விசுதிபிரித்து
 ககூட்டப்பட்டது இவ்வாறு பிரித்தறகுவிதி பிரயோக வி
 வேகநூலுட்காண்க.

மேறபடி வேறு.

அரிதனை மலைத்துமோ வழறொ லைத்துமோ
 தருமனை யொறுத்துமோ தருவாக் கோறுமோ
 வருணனைப் படுததுமோ வளிகெ டுததுமோ
 விருநிதி தேயத்துமோ வீசற சாயத்துமோ. (௩௮)

எறதைகுற நேவலொன றெமககுச சொல்லகெனக்
 கறநாண மலரினென கால மனறியிக

கொந்தல ரோதியாக கூட லாலிவா
வந்தன ரிவண்ணென மனத்தி லெண்ணினுன. (நுக)

அறுசீககழிநெடிழையாசிரியவிருத்தம

எண்ணிய கமல யோனி யெறுழுவவி வகாதத டந்தோ
ட, கண்ணமுற புதலவா தம்மைக் கணமலா பரபயி நோககி,
விண்ணக டணவு கோட்டு விரத்ததி லிருமினென றுன, டண
னுறு வாடகை யாரப பொருபயினமேற றெுககி ருந்தார.

வினமுழு தளிககு நூறு வேளவியங் கடவு ளாதி, யெ
ணமரு மிரியப போரி னேறறவா பணிரது தந்த, வொணம
ணிக குபபை செமபொ னுறுசினக களிற் வாமான, நிணம
ணிப பொலந்தோ முனநூற திறைகளபெற நிணிதி ருந்தார.

தடையிலா துலக மெலலாந தமதுபே ராணை செல்லக
கடவுள ரியககா பூதா கருடாகந தருவா நாகா
மிடலுடை யசுரா சித்தா விஞ்சையா கினன ரேச
ரடிதொழு தேவல கேட்ப வரககராண டரகி ருந்தார. ( )

படாசடை முனிவா நோனபைப பல்லுகக கவுளபு டை
ததார, மடவரன மகளிர் கறபின வாய்டை மண்ண டித்தார
ா, வடுவிலந தணாயா கததை மரபொழிந திடவு தைத்தார,
கடவுளா சிறப்பை யெல்லாங் காட்டிடை புகத்தது ரந்தார.

கடிகையொன நிநிலோர வைக்கற கடனெலாங் கடிதி
யற்றிச, சடைகுலை தாட வோடித தனித்தனி யரககா பா
றபோயக, கெடலருளு செலவ மேனமேற கிளாகென * வா

* வாயினவாழ்த்தல இங்கே மனவொற்றுமையின நி
வாழ்த்தலினமேறறு.

யின வாழ்த்தி, மடனறுங் காட்சியையா வைகலுந் திரிப வனறே. (சச)

அவரவா செவவி நோகநி யவரவா வயிற்போய* வே நதன, சிவனடி வணங்கு மாபோற சேணிடை வணங்கி யெ னன, தவறிவ னேறறி நமமைத தழலபடச சிவப்பரோ வெ ன, றுவமனிஸவெருக்கொ டுநதீ யுளசுட வொடுங்கிற்பான தனிததனி யரக்கா கேடடுத தமைவிடு மளவும யாமும் வனப்பமை மிடறு மொன்ற மனங்கொளப பாடிப பாடிக கனைத்துவண டிமிரதாச சேடி காவல ரயாவு யிரககத தினை ததுணைப பொழுது யினறித திரிபவான மிடறு கமமி.

பூததொசி பொலங்கொம பன்ன போதரி நெடுங்கட டெயவக, கூத்தியர் பாடடி னுனுங் கூத்தினும் புணாசசி யானுந், தீததொழி லவாகைப படடுத தீரப்பரும வருத்தங் கொண்டா, காத்திரிசிறு குரங்கினகைப்பட்டமாலிபோல, இவ்வகை யும்பா துன்ப மெய்தவா ளரககா வாழ்த தெவ்வடு குவிச வைவேற நேவாகோ நெருநாட கஞ்சச செவவல ரமர்நத புத்தே டிருவடி யடைநது போறறி வெவவலி யரககா தநத யிகுதுய ரனைத்துஞ் சொனன.

கேட்டலுங் கமலத தண்ணல கிளாநதெழு வடவை யெ னன, வாடடிற் புதல்வா தமமேன மாறறருஞ் சீறறங் கொண்டான, ரோட்டல ரங்கல விண்ணோ டுயர்கெடவு ககி ரப்போச, சேட்டிளஞ் சிங்க வேறச சீறறத்தி னெழுந த்தனறே. (சக)

* வேந்தன - இரத்திரன்.

அன்னவன தனனை நோக்கி யருந்திற லரககர் தமமை
முன்னவ னொன்று நெஞ்சின முன்னலை துனைவிட போரது
மன்னுயி ரவவா வெளவி வானவாக காத்தி யென்று [ன.
துன்னரி மானறோ தெயவசசுடாபபடைகொடுததுவிட்டா
தநதைதாய மரைம லாததா டலையினால் வணங்கிப் பூததூ
யிகதிரா தியர்க ளேத்த வீரஞ்சடை முனிவா வாழத்த
வெந்திற லரிமான றேரில விண்டொடு முதயத துசசி
வந்தெழு பரிதி யென்ன வேறினன வலவ னுயததான. (1)

தன்னிடை யிருகருந தேவா தமக்கிடா பலவி யற்றறு
கொன்னவில படை ய ரககா குமுவினுக கிடங்கொ டுத்த
மின்னுடை முகிறேய கோட்டு விரத்ததோ டமாகு நிததுப
பொன்னகம வருதல போலபொருப்பினையடுத்தத்ததேர்.

நூற்றிதழக கமலக கோயி னூன்மகள கணவன மை
நத, னூற்றலசால பொலந்தே ரீகக்கு மலங்குளை யரியொ
முங்கு, தோற்றமிக குயர்நத செம்பொற சுடாசெயமால
வரையீாத தெய்தும், பாற்றிரா யெறியுந தெயவப் படுபு
னற் கங்கை போலும். (ரு௩)

ஆயிர மரிமான பூண்ட வரவத்தோக காலிற றேனறி
மீயுய ருலக மெல்லாம விழுங்கிய துகளி னீட்டம
பாயொளி மணிசெய மாடப பசும்பொனீ னுலக மெல்லா
மாயிரு நெடுரீ குழந்த மண்ணுல காககிற் தனறே. (ருச)
கலிவிருத்தம.

சுரும்பியிர் துமபையந் தொடைய லுககிரன்
வருந்திற மனைத்தையும் வழாம லொற்றிய

வருஞ்செய் லொறறாக ளாடல வாடபடைக்
கருங்கழ லரககாபாற காலி னோடினா. (௫௫)

கடிதடி வணங்கினா கறைகொள வேலினீர்
முடியுடை யமராபோய முறையிட டாகளாற
றடமலா றுநதையோ தனயற நகதனன
மிடலுடை யவனை நும மேலவிட் டானரோ. (௫௬)

பீடுடை யவனபெயா பேசி லுககிர
னாடக வரையுற வாடுந தோளினா
னீடிய சினமெனு நெருபு நெருசினன
பாடிமிழ கழலினன பரிதி வேலினா. (௫௭)

கந்தடுபுகாமுகக களிற்றின வெம்பகைப
பநகியுண டாககுமோர பைமபொற நேரின
னநதரத தவாகுழா மனைத்துஞ சூழதர
வநதன னிவனென வகுததுக கூறினா. (௫௮)

அறுசீககழிநெடிடடியாகிரியவிருத்தம.

சொல்லிய வெறறா மாறறஞ் செவிப்புலந துன்னு முன்ன
மெலலையில சினததீ யுணணின நெமுநதெனக கண்சி வந்த
விலலுறழ் புருவ நெறறி மேறசெனற விதழது டித்த
பல்லிதழ கறித்த வானோ பகைஞாகட குடறு டித்த. (௫௯)

இனையவ நொருவ னமமெ லெமுநதன னமருக கெனறு
லெளியவா நாம லாதிவ வீருநிலத தியாவ றொன்ற
துளிமுகி லுருமி னககுத் தொடியுடை முனகை டீகளவிக
* குளிற்றுறுங்கடலினாத்துக கொமமென வெமுநதாரனறே.

மணங்கமழ் துமபை வேயநது மருங்குடை வாள் சைத்திட
 டிணங்கிய கோதை கடடி யெறுழுவிரற புடடி விட்டு
 வணங்கிய வரிவில் லேந்தி வடிக்கணை தூணி தாங்கிக
 கணங்கொணுற படையி னோடுங்கதுமென நிலத்திழிந்தாரா
 எழுசோககழிநெடிஸடியாகிரிய்விருத்தம.

விண்ணு ரிருசுயா விந்தமாலவரைவேந் துதனகணரககாபா
 னண்ணுமவன றுணையாகவிட்ட நடகருமாலவரைபோலவன
 கண்ண கன்றிரா யாழி யொத்த கறங்கு மாழிய சாரதி
 யெண்ண மேயுரு வாய மாவின வெங்குமோடுவதோகளே.

கலித்தூறை

பிளிற்றெலி யிடியாப பெருமத மழையாப பிறைக்கோடடி
 னொளிற்றணி யினலா வுயத்திடு பாக்கே புறுகாலாத
 தளித்தரு புயலா யினநிழல சுளிவ தறுகண்ண
 வளாபனை புரைகை யினகறை யடிய மதயானை (சுந)

கலிவிருத்தம

மண * னாமழல வானினறியொ வங்குழுகொடு சுமலத
 தணனாமல ரோனறநதன தராயிறசெலன முனிவ
 கண்ணாடரும வேகத்தின கதியைநதின செமபொற
 பண்ணாரதன றுவாவாயபல பகைவெனறன குதிரா ( )

எழுசோககழிநெடிஸடியாகிரிய்விருத்தம.

அகிபி ளநத வடுவி ளங்கு மார மாய மாபாசெந [மே
 தசைபொ திரத வுடனமு னிரது தாவில கீரத்தி யாககை
 னசைபு ரிரத குமரா நெஞ்ச ஞாடபு வேண்டி வாடினா
 விசய மங்கை குடியி ருந்த வேலர் கோலா வீரரே. (சுந)

* ஆம - அப்பு.

கலித்துறை

இனைய வாகிய நாறபெரும படையினோ டெரிகால்
 சினவு வேற்படை யுருமிடித் தன்னசொற றீயோர்
 புனையும் வாகழ லுககிரன றனககெதிர புகுரதார
 கனலி வானபத முதலிய தூளியாற கரப்ப (௬௬)

அண்ட * ரண்டாதம படைத்துகட் படலமவிண ணளவு
 மண்டி மேலெழுந் தமருல கனைத்தையு மறைத்துக
 கொண்ட பேரொளி கெடுத்ததோர குடிவழி யவாககவ
 வெண்ட குங்குடிக குணமவரல புதுமையோ வெண்ணின .

பிடிக ளாராதன வாராதன பிறைமருப் பொருத்தல
 கொடிக ளாராதன வாராதன கொய்யுளைப புரவி
 துடிக ளாராதன வாராதன துளைபடு வளை க
 ளிடிக ளாராதன வாராதன பலலிய மெங்கும். (௬௮)

ஆழி யேழுமொன றுயெழுந தன்னவா ளரககர்ச
 குழும் வெம்படைத தொகுதியு மெரிவிழிச சுடாவேற
 பாழி யுககிரன றனிமையும் பாராதனம பதைத்தா
 றோழை விண்ணவ றொனகொலோ விளைவதென றெண்ணி.()

தோம ரமபர செழுவுமுற கரத்தொடு சுடர்வா
 னைம முததலை பிண்டிபா லங்கதை நகைவே
 னேயி வசகிர முதலிய பீடைகொடு நிருதர்
 மாம லர்த்தவி சுறையிறை புதலவனை வளைநதார். (௭௦)

வளைதல கண்டுநக குககிரன வரிசிலை வண்ககித்
 தளர்வி லொண்குண மொலிபடத தெறித்தனன சமரம

* அண்டா - பகைவர்.

வினைய நின்ற * தா ரவ்வொலிக குடைந்தது விசம்பிற
குன்று தீயுரு மேற்றினுக குடையராக குழுப்போல. (எக)

அலகை யீட்டங்க ஞ்ணவுபெற றனமென வாட
விலகு வாடபடை யரக்கரா ருவிருண வேககற
றுலையு நாமவேற கூறறத்தின வேணவா வொழியப
பலசி லீமுக மெயதன னொருதொடைப படுத்தி. (எஉ)

எயத வம்பினிற் சுடுதலாற றேனின மிரியுரு
செய்தி யாமென விரிந்தது தூசியச செய்தி
கைத யங்குவிற் றிவாந்தக னென்பவன கணழி
மொயத னைந்ததோ னுககிரறகெதிராதனனமொழிவான.

அண்ட கோடிக ளடுககுபே ராறறலம பலயாங்
கொண்ட தோளவலி யிலலை தமியையெங் குறறய
தொண்டா தம்பொருட டெமமொடிவ வாறமாதொடுத்தே
பண்டை யூழவழி யிறக்கவந தாயென்ப பகாந்தான. (எச)

மாறற மங்கது கேட்டலு முக்கிரன மடவோ
யாறற விலபுலி யொளறினுக் காறறனமான கணங்க
டோறறல கணடிலை போலுநீ யிதுநிறக துனைவி
னேறற ருஞ்சம ருமுத்திரீ வல்லையே லென்றான. (எடு)

என்ற வாசகங் கேட்டவ னெரிபடக கொதித்தத
தன்ற வாவலி வில்வளை இச சரம்பல தொடுத்தான
குன்ற வாமபுயதூக்கிர னெயதவை குறைத்துத
துன்ற வாயிரங் கோரெடுத்த தவனுட றனைத்தான. (எசு)

குருதி பாயந்திழி யுடம்பின ன்ணையனமேற் கோல்கள்
வராயின மேற்சொரி மழையெனச சொரிந்தனன மறறப்
பொருக ணைககுலம பட்டகா லையுமதே போனற
பரிதி வேலவ னவனசிலை யிருதுணி படுததான. (௭௭)

மறறு மோசிலை வளைத்தவன வர்களை தொடுபப
வெறறி வேளசிலை குழையவீாத தொருகளை விடுத்தான
கொற்ற வாடபடை நிருதனா ருயிரையக கொடுங்கோ
லறற நோககுவெங கூறறினுக கருத்திய தனறே. (௭௮)

அவனி மததலுரு சயோத்துங்க னென்னுமோ ராககன
கவன வாமபரித தோகடாயப போமுுகங கலநது
தவல ருளுசிலை வளைத்தனன சரமபரம பராயாப [ன
புவனம யாவையும படைத்தவன புதலவனமேறொடுத்தா
ஐய னங்கவை யறுத்தவ னடறசிலை பிடித்த
கைய றுமபடி யடுகளை விடுததனன கயவன
மொயகொ டுணகதை யாலெறிந தானதை முருக்கிச
செயய கோறொடுத் தண்ணலவ கவனுயிர செகுத்தான. ( )

அக்க ணத்துநீ லாங்களு மடுதிற லரக்க
னுக்கி ரத்தனி வீரனோ டெதிர்ந்தன னுருததுத்
தொக்கவெங்களை முறைமுறைதொடுத்தவை தொலைத்துச
சகக ரப்படை யொன்றுவிட் டானுளந் தருக்கி. (௮௧)

நீண்ட தண்டினு லாழியை நெடுத்தகை யடித்தான
மீண்டு சென்றவன சென்னிவீழத் தியதது விசையான
மாண்டு போகுமு முற்றதேன மருவலர் படைகள்
வேண்டு மோதன தடுபடையடா னு கொல் விராவின். (௮௨)

அலகை பூண்டதோச சமரகே சரியெனு மரககன
மலரி னோனமகன றனையொரு கடிகையில வாரோ
குலம னுங்கவெல் குவனென்கு சூளபல கூறிப்
புலவு நாறுவெங் கணைமழை பொழிந்தெதிர புகுந்தான ( )

வீர னவ்வெலா நிலமபட வீழ்த்தினன விராகோன
மாரி யிற்பல சொரிந்தன னவனவை மாறழிக
கூாமு கககணை பலதொடுத் துககிரன கொடிருகித
தேரு ருணடிரண டியோசனை பினனிதச செய்தான. (அச)

சேவ கனறடந் தேரினை முன்னுறச செலுத்தி
மேவ லனகொளபேயத தேரது வேனிலவாயப பேயத்தேர்
வீவ தாமென வீதரக கணைபல தொடுத்தான
றேவ ராரத்தன ரரககரோ டினாகளென டிசையீம ( )

தேர ழிந்தெனக கனலபடச சேறுபு சண்ட
மாரு தமபுகுந் தெனப்புகுந் தாளித்தேர் வரவீப்
போசெ யுககிரன றோணமிசைத் தனடினாற் புடைத்தான
வீர னககண மரக்கணை வெடடிமண வீழத்தான. (அச)

ஆய வேலையி லெரிசினந தலைகொளா வழறகட
சீய மனனவன முடங்குளை மடங்கலந திண்டேர்
காய ழறபடை யரககாதந தாணையுட கடவீப
போய திரத்தனன் மாணகுழாந் தீகவயிற புலிபோல. (அ௭)

அதிரத்த வவ்வொலி யாலுரு மேறநினுக கரவம
பதைக்கு மாறென நிலத்திடைப பற்பலா பதைத்தார்
சுதைக்கு முழிவெங் காலினமுற பூனையந திரளபோ
லெதிரத்தது நினறவா சிலாதிசை தொறுமபல ரிரிந்தார. ( )

கலிவிருத்தம்.

பாழித்திரள் புயவெறறிசெய படையுககிர வரவோ
 னாழிப்பொலி தேரிற்செறி யாழித்திரள காணத்
 தாழகைபபுகா முகமிககிழி தானககவு ணெடுநல
 வேழககண மிரிவுறறன வெருவித்திசை தோறும. (அக)

தூரகம்பல மிதிபட்டன் தொடையெனபுக ளொடிய
 விரதம்பல சிதைபட்டன வெரிசுநதுறு கணிசா
 சரநுமபலா துகளபட்டனா தழலவெமபடை யுடனே
 கரடம்பொழி மதகுஞ்சர கணமோடிய வழியில. (க௦)

அக்காலையொ ரடலவேலவ னரிஹண்டுவ னென்பான
 புககானமல ரிறைவனறரு புதலவனமுனம விரைவிற
 கைககராமுகம வளைத்தேயடு கணைமாரி சொரிநதான
 மைககாரகடை நாளிறப்பொழி மழைபோனமென வனறே.

அரவககழ லடலுககிர னவைமுறறையு மழியா
 விரைமைககுழல் விசயத்திரு விழை * யப்பினம விட்டா
 னுரவுத்திரை யுவரிககட லுருவத்தவ னுருடோ
 தூரகத்தொடு துவசத்தொடு துகளபட்டது துணைவில. (க)

தேரிற்றலு மவனமறறொரு தேர்புக்கொரு கோடி
 வாரவைத்தலை யமபுககிரன † வையத்தரி பலவுஞ்
 சோரககடி தெயதானுறு தூவறகணை பலதூயத்
 தாாமற்புய னம்போடுயர் சாபத்தை யொடித்தான. (க௩)

சிலையிறறலு மவனமிககெழு சீற்றத்தின னாகிக, கொ
 லையிற்கொடுங கூற்றனனதொர் கூாவாடீபடை கொண்டு,

* அப்பு வலித்தலவிகாரம. † வையம - தோ.

நிலனுற்றெதிர வரவுககிர நெடுநதோவிடுத் தெரிகால், புல
வுசுசுடர் வாளகொண்டெதிரபுலிப்போததென்பபுகுநதான.

மேறபடி வேறு.

பலகைதிண் டோளொலி படப்பு டைததன
ரீனொமின வாளவீதித திருவா, வீரநும
வலிகெழு மிறுதிநாள வளியிற கொடபுற
மலையின வட டணைமுறை வருதன மெயினா. (௧௫)

உறுவலிப பலகையு னுருவொ டுககிநின
றெறிபடை தடுததெதி ரொறிவா சூளபல
வறைகுவ ருருமென வதிரப்பா தமமுளே
முறைமுறை வியப்பாகண முடிவி லாற்றலா. (௧௬)

இன்னனம பொலகைழ விலங்கு வேறபடைத
தனனிகா சாமிபுந தகுவா வேறதனு
மென்னவா ளடுசம ரியறறி னாரரோ
மின்னுவாள போழநதபுண மிடைநத மெயினா. (௧௭)

ஒருவரி னொருவாமிக குடற்றும் போரவயி
னெரிசினந தலைகொளீஇ யிலங்கு வாளினாற்
கரியவன செயயவன கையிற கேடக
மிரு துணி படுததினா னேங்க விண்ணுளோர். (௧௮)

அககணத தூழிநா ளனலிற சீறின
னுக்கிரன வெயயவ னுடல மெமபிரான
மிககொளிர வேலினா லெறபு போழ்நதெனக
கைககதிர வாளினாற் கடிது போழநதிட்டான. (௧௯)

போழநதவவ வேலையிற புலவா பூமழை
வீழ்நதது நிசுசர வெள்ள மோடிற்றாற்

நுழந்தன ராயினுந் தானை காவலர்
 சூழந்ததம மானததாற ரெுககு முன்னினரா. (க00)

நிறறலு முக்கிர னிருதா தங்ருல
 மிறநிட முடிததுமென நெண்ணித தநதைபாற்
 பெறறவத திரதநினைப் பேணி விட்டனன
 மறறதவ வரககனர் வதைததன மேயிறநே. (க0க)
 கலிததுறை.

வேக வெயயவன கடுங்கதிர விரிததலிற பசுமை
 போகு நீளரில வனததிடைக காடடெரி புருநதாங்
 காக வமபுரி யரக்கருட புருநதடாத தனநே
 வாகை யமபுயத துககிரன விடுபடை வடவை. (க0உ)

ளரிகளர், பட்டநு கண்ணவர் பட்டன ரீர்க்கும்
 பரிகள பட்டன வலவர்கள் பட்டனா பஃநேர்க்
 கிரிகள பட்டன புகர்முகக கீமபுரிக கோடடுக
 கரிகள பட்டன பட்டன கொயபுனைக் கடுமா. (க0ங)

வேலக ளிறறன தோமர மிற்றன வில்லின
 கரால்க ளிறறன நாணகளு மிற்றன கடிய
 கோல்க ளிறறன தூணிக ளிறறகைக கொண்ட
 தோல்க ளிறறன விற்றன கவசத்தின ரெட்டர்பே. (க0ச)

கரநது ணிரதன வெறுழுவலித் தோளெனுங கணைய
 மரநது ணிரதன குறங்குக டுணிரதன மலாவேய
 சிரநது ணிரதன வடியினை துணிரதன தேந்தா
 ருரநது ணிரதன துணிரதன வுறுப்பெலர் மொருங்கே. ()

அரண மூனறையுரு செஞ்சடைக் கருமிடம் நண்ண
 லெரிகொ ளுத்தியோர் கணத்தினி ளழித்தவா நெனன

முரண ரககாதம் படையெலா நொடிவரை முடித்துப்
பரவு நல்லிசை யுகிரற சோநததப படையே. (க0க)

ஒடி ஞாசிலா திசைதொறு ழீககிரன புகழைப்
பாடி ஞாசிலா குதிதலசெய தார்சிலர் பலகா
லாடி ஞாசிலா விண்ணவ ரருமபெறன முததி
கூடி ஞான வுவுகையங் கடலவயிற குளித்தாரா. (க0எ)

சைய மனனதோ ஞுககிரன சயமக ளிருப்பச
செயய கம்பலம விரித்தெனச செம்புன னீததம
வைய மெங்கணும பரநதுபோயப புகுநதது மறியு
மைய தெண்டிகாக கருங்கடல செங்கட லாக
கவிவிருத்தம

பேயி னங்குள குழுமிப் பிண்குருவா
றீய தம்பசி தீரிய வுண்ணுவான
மாயி ருங்களிற் றினகுழை வராசெவி
மேய பேரிலை யாகவி ரித்தரோ. (க0க)

குடரி னேடு கொழந்தசை வலசியா
வடரு மூனையு மீருளு மாதிய
விடுசு வைககறி யாயிக விட்டரோ
கடிது நெஞ்சங் களித்தூட னுண்டவே. (க0க0)

வெள்ளெ லுமபும வீரலகநும வறுறலா
வுள்ளு வநது கறிப்பவு மொண்ணிண
மளளி யளளி யகடுநி றைப்பவு
மொளளி யூனககீந யீருள்க டினபவும. (க0க1)

பிளகை காணமேற் பெறலரி தினனலுண்
மொள்ள மொள்ள வருந்தி விலாப்புடை

கொள்ள வுணமின் குடியின குருநிரீர்
தள்ளன மினனெனச சாற்றுதல செயபவும். (கக2.)

மெய யெலாமவயி ரூக்கி வீரீகடல
வெயய தீயின மிகுமபசி வைததுணல
செய்ய வாயபல செயயா தொழிந்தவவ
வைய மாமரை யையனை வைபவும் (கக3.)

நினற முறறுநந ரீளபசி ரீக்குமுண
குனற டாதத குருதிவேற சாமியா
லனறு பெறற மதனபினிவ வண்ணலா
வின்று பெறறன மிவவுழி யெனபவும். (கக4.)

பசசை'போய பதலையுட பெயதுமுன
வைசச செம்புனல வாயமடுத துண்பவு
முசசி மட்டு நிறைந திட வுண்டபி
னெசசி லேரரிக கெறிபவு மாயவே. (கக5.)

மேறபடி வேறு.

ஆடுஞ்சில சுழலுஞ்சில வடலுககிர வீரற
பாடுஞ்சில பணியுஞ்சில பரவைககள மெங்கு
மோடுஞ்சில வுகளுஞ்சில வுடலநதொடா குடரான
முடுஞ்சில கனலவெம்பசி முழுதுங்களை கணமே (கக6.)

தலையமமனை யாடுஞ்சில தடமாலவரை யனை
கொலை மும்மத கரியேறுபு குருதிபுனலா மடுவுட
சில துண்ணென விழுமாழிய தேரைக்கல மெனவே
யொலிமலகிய கறையாறறினு ஞயககுஞ்சில சடியே. ( )

கலித்துறை.

கொடும் பதலைகள கோடுக னுதுஞ் சிலபேய்கள
கடும் புணணி ரோரிக ளிறறூறு சிலபேய்கண
முடும் யானை மொயதலை பூடே சிலபேய்க
ளெட்டுங் கையா வீரதமு ருட்டுஞ் சிலபேய்கள. (ககஅ)

கலிவிருத்தம்.

பொங்கு தீப்பசி போககிய பேய்ககண
மங்கை கொட்டியு மாடியும் பாடியுந
தங்க னுககின மாயத்தமைச சூழ்தர
வெங்கு மாடின வெண்ணில கவநதமே. (ககக)

நிறைசெ முங்குரு துப்புன னீண்டகைப
பிறையி கழநதகோட டியானைப பிணமெலா
மெறித ரங்கத திருங்கட லுயத்ததா
லுறுதி யிங்கில முண்டுக ளிக்கவே (கஉ௦)

காமா தாமனா காமபில பொற்குடை
யாமை தோறபர மைங்கதி மாககளின
சாம ரைக்குலஞ் சைவல மாககறை
நாம மீணதி நன்று சிறநததே. (கஉ௧)

சிறைவி ரித்தகல சேணினெ ருககிய
பறவை வாயக்கொள பசுங்குடர் நால்வது
விறனம கடகு விதானமவி ரித்தமே
னறம லாததொடை நாறநிய தொத்ததே. (கஉ௨)

காக நாய்நரி பாறு கழுகினம
பேய்க ளென்றிவற் றூர்ப்புப் பெருகியே

வேக வேழ மிடைநத பறந்தலை
பாக சாதனற சும்பயஞ செய்யுமே. (கஉ.௩)

இன்ன செங்களத தெலையீ'கந துபோயத
துன்னும வானவ நோத்தினர சூழவரப
பொன்னி னுடு புருநதட லுககிரன
றன * னை சேவடித தாமரை தாழநதெழா. (கஉ.௪)

எந்தை நீபணித தாங்கவா யாராயு
நநது வித்தன னென்னவந நானமுகன
மைநதா மாண்ட துயரான மனங்கொதித
துநது சேறறத்தி லுககிரற பாராதனன. (கஉ.௫)

பார்த்த காலைப பரிதிவே லுககிரன
போதத நாலவாயப பொருகளிற நீருரித
தீரத்த வாசடைச செமமல விழித்தநாட
பூத்த வைங்களை யானெனப் பொன்றினுன. (கஉ.௬)

பொன்றல கண்டவன புத்திரா யாராயு
கொன்று நினற கொடுமையு மனறியிந
நினற மைநதனை யுமமுயிர நீக்கினே
னென்று நெஞ்சத தெமுந துய லொயதினன. (கஉ.௭)

அக்க டுநதுய ரோர்வன்க யாறிய
செக்கர் மெனமல ரோனுளந தேறுபு
மக்க ளினமையு மக்கட கொலையினு
மிகக பாவமுந தீரத்திடல வேண்டியே. (கஉ.௮)

அண்ண றுள மனைத்தினு மேலதா
வெண்ணு தெனகயி லைப்பொருப பெய்தியே
புண்ணி யப்புன லாடிப புரிசடைக
கண்ணு தற்பிராற கண்டு வணங்கினுன. (க௨க)

பின்பு தெனகயி லாயப பெருவரை
பொன்ப ரந்தொளி பொங்குயா நீலவெற
பென்ப வறநி னிடையிருந தேவினைத
துன்ப நீக்குநன னோனபுதொ டங்கினுன. (க௩௦)

பொறிக னைந்தையும புலலா துளத்தினைக
கறைமி டறநிறை காலி ல்கககிவாக
கிறைவி நோனபினுக கேறறன செயதுதன
குறிவ ழிப்படக கூாதவ மாறநினுன. (க௩௧)

அரிய நோனபிற கருளசெயல வேண்டினன
கருணை யேயுரு வாயநங கண்ணுதல
வரத னவவுழி மாலவிடை யூதிமேற
சுரிக ருங்குழ லோடெதிர தோனநினுன. (க௩௨)

தோனறல காண்டலுந துணென்ன வேயெழுந
தானற மெயப்புள கதத னருவிநீர
கானற கண்ணன கரைந துகு ரெஞ்சினுன
மேனற யங்கலாச சேவடி தாழநதிட்டான. (க௩௩)

எழுநது கைதலை யேறநி முகிழ்ததுநாத
தழுமப வேத்திணு நண்ணில வெணமதிக
கொழுநத ணிரதவிற் குனநின னெனனைநீ
விழைநத தெனன விரிஞ்சி விளமபுவான. (க௩௪)

கருணை வளளலயான காலமவி சாரியா
 தரிம தாக்க ணரிவைதோ டோயதலான
 முரணு மாற்றலா முப்பதி னுயிர
 நிருத ரூழி நெருப்பெனத தோனறினா. (க௩௫)

அனனர் யாவரும் விரதத தடைந திருந்
 தினனல செயதன ரிவவுல சூககெலா
 மனனும் வானவா மற்றச செயலெலாந
 துனனி யெனனொடு சொலலி யிரங்கினா. (க௩௬)

அந்த வேலை யழலபடு வெஞ்சினம்
 வநத தெனவயின மறறத னூடொரு
 மைநத னுககிர னெனபவன வநதியான
 நநத வேவ நலைககொடு போகியே. (க௩௭)

விரத மாலவரை வெயயரைக் கொன்றவன
 வநது நினறனன மக்களி நததலா
 னொநத சிநதையி னோககினன பாவியேன
 வெநதொ ழிநதனன மறறவ * விடலையே. (க௩௮)

முகக ணல்லற மூத்திமற றுதலான
 மக்க ளினமையு மககட கொலையுமா
 மிகக பாவம் விளைநதன வுறறவை ிலு - ிலு
 செக்கா வேணிய தீரத்திடல வேணடினேன. (க௩௯)

என்று வேத னியமபலு மெம்பிரான
 நெனறி ருககயி லாயச சிகரநீ

கன்று கண்டனை யாதலி னூனமுக
கொன்ற பாதகங் கொன்றனை மன்றவே, (கச௦)

நமது தெனகயி லாய நகததூயா
சிமயம யாவாகண டாரவா தீவினை
கமல நாதன கனைகதிரா காண்டருந
திமிர மென்னச சிதையுரு சிதையுமே. (கச௧)

எனவி சைததூமற மெநதை பினுஞ்சொல்லுந
தனையன வேண்டுதி யாயிற சராசரம
வனையு நானமுக மாசி மகததூநாட
கனலி கீழ்பாற கடற்படு காலையில் (கச௨)

அநதண பொனமுக ரிபபுன லாடியிற
நநதொ ளிசசிவ லிங்கததை நணணியே
முநது நூறறொடெட டாகு முறைவலம
வநதி றைஞ்சலு மறறத துணைசெயா. (கச௩)

ஐநதெ முததையு மததுணை யோதியே
மைநத நீமறு மாசி மகத்தினகா
நிநத நலவீர தததை யியறறினாற
சுநதூம வலவினைச சேயைப பெறுதியால (கச௪)

பிரம நினைள வனறிதிப பெறறியே
திரித வினறிவண செயதவா யாவரு
மரும கபபே றடைவ றொனசசொல்க
கருணை வளளல கரநதன னென்பவே (கச௫)

விரத மவவகை வேதிய னாறறலும
பொருவின ஞானயோ கததிற புராரிதன

எருளி ஞறபே ரறிவுடை யோமகன
வரிநெ டுங்களு மங்கைகட டோனறினன. (கசுக)

வஞ்சிவிருத்தம

மலலன மைநதனை வாணியு, மலலி மெனமல லாயனு,
மெலலெனுசசிவிருமபிமோந, தெலையினமகிழுவெயதினா.

அரிவை பா கனு மவவுழித, தெரிய வநது சிறநததா,
மராயி னுனபெறு மைநதனுக, கிரிபு வெனபெயரிட்டனன.

அணியு மாடர வானவற, கிணையின மாமறை மீறுசொல,
புணாத னாதொரு பூரண, முணரு மெய்யுணா வுதவினன ( )

எகதை யேகின னினையவன, நகதை தாயடி தாமநதனன,
சிகதைபினமகிழ செயதவா, தந்தி மமவிடை தானபெறு.

வனமும யாறுநல வரையுமாம, புனிதநலவிடமபேயிராச,
சனக* னுதியா தங்களுக, கனக மெய்யுணா வருளிணன. ( )

* இரிபு எனபவா நிதாகருகுகும் அவா சனகனுதியாக
ளுகுகும் மெய்யுணாவருளிணா எனககொள்க. இதனை “விச
ய்கேள பரம ஞானம விளங்கிய ரிபுவு மேளுள, வசையில
சீா நிதாக னெனனு மறையவன நனககு வநதிங, கசைவி
லா வணைய ஞான முபதேசித தருளசெய தேகத, திசைபுக
ழ நிதாகன றுனுளு சனகளு தியாககுசு செபப. அனனவர்
தாமும வானோக கருளுட னுணாததா நிற்பச, சொனன
வீம் முறையே ஞானம வழிவழி தொடர்ந்து போநத, தி
னனதோா பெருமைத் தாய வித்தல மெவைககு மேலா,
முனனருளு சேவை செயவாக கெளிதினி லுயதற் பார
றும்.” எனனும் திருக்காளத்திபுராணச் செய்யுளகளானு
முணர்க. இத்திருக்காளத்திபுராணம் சூதமுனிவர் ரைமீ
சாரணியமுனிவாகளுக்கு உபதேசித்தது.

மணங்கொடாமரைவானவ, னணங்க ராவணி யண
ணரூள, வணங்கி நுண்ணிடை வாணியோ, டிணங்கு தன
னுல கெய்தினுன (கரு௨)

பகவண வாழுமிப பதிமிகப, புகழும் புணணிப பூமியுண
மிகவு யாதததால வேந்திது, முகம னெனறுநீ முன்னலை ()
என்று நுககரர தெய்திறை, நன்று கூறலு நாமவேற
குன்றனமகிழுகொண்டவன, மன்றுணைககழ்ருழந்தனன.

ஐய வினனுநின னருளிணுன, மையில வாரண வனத
திறை, செய்ய காதைகள செபபென, வெயய வேலவன
வேண்டினுன. (கருரு)

கலிவிருத்தம.

ஆதிநான முகனகதை யறைந்திட டோமினி
யோதுதுளு சிலந்திபாம பொருத்த வினகதை
யாதவ மனனமாந தினிது கேளென
மாதவ வடிவருள வளளல கூறுவான. (கரு௫)

நானமுகச்சருக்க முற்றிறறு

ஆகத்திருவிருத்தம - சகூச

பிரமதேவா சத்தியலோகத்திலே ஒருபகல நாரதாமு
தலியமுனிவாகனும் இரத்திரனமுதலீவதேவாகனும் கைகட
டிறிகவும், சுந்தருவாகள யாழிசைபரபபவும், அரமபைய
ா வெணகவரிவீசவும், பொற்பிரமபேந்தியகளுக்கிகள் முன
னேநின்று இவா இனனூரினனூரென்று காட்டுங்கால வண
ங்குபவர்களுக்குத் தககவாறு அருள்பாலித்துக்கொண்டு ஆ
யிரமிதழ்த்தாமராயாசனத்திலே அரகிருந்தனர். அவவே

கையிலே, பாறகடலமுதமும் பனிமதிககலைகளும் ஒருருக் கொண்டாலொத்த சரவவதியினது அழகினபெருககை விழிகளாறபருகி, ககையிலாககாதறகடலினுளமுநதி, அருகுளாரணவரையு மனுபபிவிட்டு, அககலைமககைநோககி, “எனதுநாவமுதே, எனக்கு நினபாலோங்கிய ஆசையைத்தவிகக நினதுருவொன்றால் முடியாது, ஆகையால் நூறுவடிவம கொள்வாயாக.” எனறுரைத்து, அவ்வாறேகொண்ட வடிவங்களைத்திலும், ஆவிங்கனமாதி அறுபத்துநான்குலீகைளோடும கலந்தனா.

அப்போது யாவருமஞ்ச ஆயுதபாணிகளாய முப்பதினாயிரம் அரககருதித்து, அப்பிரமதேவவைவணங்கி, “நறதையே, யாங்கன தீபபசிதீருமபடி ஏழுதீவுககையும உண்டு ஏழுகடலையும் குடிபபேமா? மேருவாதிமலைககை அமமணையாக ஆடுவேமா? தாரகைககுலங்ககைத் தப்பாதுவிழுங்குவேமா? அட்டயானைககையும் அட்டநாகங்ககையும் அட்டகிககுப்பாலககையும் வெலகைகடவேமா? எங்களுக்ககு ஓரகுறறேவலை இசைபபீராக.” எனறுகேடக, அதுகேட்ட பிரமதேவா நாம பகறகாலத்திலே இமமங்கையரைச சோந்த தால இவரககராக உதித்தனொனத் துணிற்து, அவரைநோககி, “விந்தமலையிலிருபபீராக.” என ஆருருபித்தார். அவாகள அங்கடைந்து, இறநிராதிதேவர்முதவியோஏவலகேடகக கொடுங்ககைலுடையராகி, முனிவாதவங்ககை முற்றமுருககியும், மகளிாதவகறபின வனனமயைத் தவிராததும், அறதணாயாக மணைத்தையுமழித்ததும், தேவாகள்சிற்றப்பைசகிதைவுறசகிதைத்தும், அரசுபுரிந்திருந்தனா.

அந்நாளிலே, முனிவர்கள் அவர்களாணைக்கஞ்சி, ஒரு நாழிகைக்களுளளே, நித்தியகடன்களை முடித்தகுகொண்டு, சடைகுலைநதாடவோடி, தனித்தனியவாகளிடஞ்சென்று, இவர்கள் விர்வில அழியவேண்டுமென்று சிந்தித்தகுகொண்டே, “உங்கடஞ்ச செலவம் மேனமேறபெருக” என்று வாயாலவாழ்த்தி, நாடோறம் திரிந்துவர, இவர்களோடு வருகதியுழலும் இரதிரன் ஓதினம் பிரமதேவவாயடைந்து, வணங்கித்ததித்தது, இவற்றையெல்லாம்றிவித்தனன். அவர் அதுகேட்டு, மிகவும் கோபித்தவழி, அதினின்றுமுதித்த உக்கிரனெனனும் புதலவனைநோக்கி, “முதியவர்க்காகளை முன்னவொன்றகருதாது வதைத்தது வானவனாககாப்பாயாக.” என்றுகட்டளையிட்டு, சிங்கம்புண்ட ஓதேரும், அக்கினியாஸ்திரமும் அளித்தனுப்ப, அவவுக்கிரன் தந்தையைவணங்கித் தேரிலேறி, இரதிராதியதேத்த, இருடிகள்வாழ்த்த,வீரதமலையைநோக்கிநடந்தனன். அவவுக்கிரனது வனமைகளையெல்லாம் ஒற்றராலுணர்ந்த திவாந்தகன சயோத்தகுகன நீலாங்கன சமரகேசரி அரினுண்டவன் முதலிய அரக்கர்கள் கோபக்குறியுடையராய, பஸித்த ஆபுதங்கையும் கைக்கொண்டு, சேனைகளபுடைஞுழத்தேரிலேறி யெதிர்ந்து, வீராவேசங்கொண்டு, கடுஞ்சமாபுரிய; உக்கிரன் தக்ககணைகளை ததவறாதுபொழிந்து, தனித்தனிமாய்த்து, மறறைச்சேனாதிபதிமுதலிய அரக்காயீது அக்கினியாஸ்திரத்தைவிடுத்தது, அவர்ணவவாயும் ஒருபொடியிறறந்தது, தேவர்கள் சூமழைபொழிய, முனிவர்கள் ஆசீர்வதிக்க, யுத்தகளத்தினீங்கி, பிதாவையடைந்து வணங்கி, “எந்தை

யே, தேவரீர்பணித்தவாரே யாவரையும் முடித்துவந்தே
ன.” என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனன.

அதுகேட்பிரமதேவா மைநதாமடிகத வருத்தத்தால
மனங்கொதித்தநோக்கியவழி, அவவுக்கிரனுமடிகந்தொழிய,
அவா பெரிதுங்கலங்கி, அப்புத்திரரையேயன்றி இவனையும்
டித்த இப்பாவதையொழித்து ஒரு சற்புத்திரனையும் பெ
றவேண்டுமெனச சிந்தித்து, தென்கைலைமலைபயடைந்து,
நாகலிங்கப்பெருமானை தரிசித்து, அம்மலைக்கும் நீமலை
க்குமிடையே யிருந்துகொண்டு விடயவுணாசகிகளையகற்றி,
அம்பிகைபாகளைக்குறித்து, அரியனோன்புபுரிந்து, அப்பெ
ருமான தரிசனநதநளிககவணங்கி, தங்கருத்தைவிண்ணப்
பஞ்செய்தனா. அக்கடவுள் “நானமுகனே, நமது தென்கை
லைச சிவரத்தைத் தெரிசிக்கப்பெற்றோரது தீவினை சூரியகிர
ணத்தைக்கண்ட இருளபோல நீங்கும்; ஆகலின, நினது
கொலைப்பாவமும் நீங்கிறது, இனி மாசிமாத மகநகூத்தி
ரத்திலே சூரியோதயகாலையில் பொனமுசரியிலே மூழ்கி,
இசகிவலிங்கத்தை நூற்றெட்டுதரம் வலமவந்து, அததனை
முறை நமஸகரித்து, அவ்வளவே பஞ்சாகூரத்தையும் உச
சரித்து, மறுமாசிமகமளவும் இங்கனம் அநுடடித்துவரு
வையேல, நற்புத்திரனைப்பெறுவாய. இது நினக்குமாததி
ரமன்ற; இவ்வாரே அநுடடித்தோர யாவருமே புத்திரப்
பேறடைவா.” என்று கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினார்.

அவா மனைவியோடு அவ்வாரே அநுடடித்து வருங்கா
ல், ஒரு அரிய புத்திரருதிகக; அப்பொழுது சிவபெருமான
பிரசன்னராகி, ரிபு எனத்திருநாமநதரித்து வேதமுடிபிற

கூறப்படும தமது பரிபூரணத்துவத்தை ஐயமறத் தெளியும் தத்துவஞானத்தையும் அநுககிரகித்துவிட டெழுநதருளினார். அநத ரிபுவும் மாதாபிதாக்களை வணங்கி, அவரிடத்திலே மிக்க மகிழ்ச்சியோடு விடைபெற்று, வனம நறு மலை முத்தலிய சுத்தஸ்தானங்களிலே போயிருநதுகொண்டு, நிதாகொன்பவருக்கனுககிரகித்து, அஃவரைக்கொண்டு சனகர் சனநதனார் சனாதனார் சனறகுமாரா முதலிய முனிவர்களுக்கு தத்துவஞானத்தைப் பாலித்து வீற்றிருக்க; பிரமதேவா பேருங்களிப்படைந்து, நாகலிங்கப்பெருமானை நமஸ்கரித்துக் கொண்டு தன்னுலகத்தையடைந்தார். ஆதலால், யாதவம் ஹாராஜனே இத்தலம் புண்ணியபூமிகளனைத்தினும் மிகவுயாந்தது. எனறுபதேசித்து, அவ்வரசர் வேண்டுகோளினபடியே சிலநதி பாம்பு யானைகளினசரித்திரத்தைக் கூறத் தொடங்கினார்.

சீகாளத்திச்சருக்கம்.

தரவுகொச்சக்ககலிப்பா.

மணியிமைக்கு மாபவெழு வாயுகத்தி லொருசுமைபி
புணருமுதற் பிறப்புணாவாற பொனமுகரிப புணருமுழ்கி
யிணையிறுக கயிலாயத் திறையைவழி படவெண்ணித்
தணிவினைபிற கோயிறனவாயத்த்ருவினாரசமைத்தன்றே.
மாமதிலுங் கோபுரமு மண்டபமு மாளிகையுந்
தோயில * கருபு பெயாததலமுஞ் சூளிகையு முதலாய

* கருபுபெயாததலம் - கருப்பக்கிருகம்.

காமாதிருக, கோயிலெலாங் களிச்சுரும்பு வினையாடுந்
தேமலாததா ரகனமார்ப செயததாற சிறுசிலைநி. (உ)

இருந்தொதினை யளவேனு மிளைப்பாறப் பொழுதின்நிப்
புரிந்தொழிந்த விடமெல்லாமு பண்டுபோ னூலிழைத்து
வருந்திரெடு நாளாக வருவாது பயிலுநாட

சுருங்கவிலா வதன்னபு சோதித்தற கெம்பெருமான. (ஈ)

முன்னெரியுந் திருவிளகைக் முழங்கிமே லெழச்செய
தான, மென்னூலின நிருக்கோயில வெந்தொழிந்த தொரு
நொடியிற, பொன்னோடை மாலயாணைப் புகழுவேந்த வது
கண்டு, தன்னாவி யிழந்ததுபோற நரைப்பட்ட தச்சிலைநி

அன்னேவித திருக்கோயி லழைப்பறநி யவிறத்துதான
முன்னாளில் யானாறறு முடிவிறீ வினைச்செயலோ
வென்னாவிக்க கொருதுணையா மெம்பிரான நனக்கிந்த
புன்னூலின நிருக்கோயில பொருந்தாமை யோவறியேன

ஆயிரநா னூடலவருநதி யரையிருளுந் துயிலாது
வாயினுல வயிறநிருநது வளா நூலகை பலவிழைத்துத்
தீயினு லழிந்திடற்கோ செயதேனித திருக்கோயி
ரூயனையான நிருவருளுந் தமியேனபா லிவவளவோ. (ஈ)

என்றபல தவவீரங்கி யெம்பெருமா னமர்கோயில
பொன்றியது கண்டுமுயிர போக்காமை பொல்லாதென
நென்றியவன புடைச்சிலந்தி யொளிவிளக்கினவீழந்திறப்ப
லென்றெழுந்ததிதுகண்டானடியர் துயாபொறுக்கறியான.

வெளிநின்ற திருக்கையால் விளக்கில்வீழா, வகைவிலக்கி
யளவின்றி யெழுந்தமபா லென்புடைய சிலைநிநீ

புளமொன்று வேடகையினை புராதருது நாமென்ற
 னொளிநின்ற நினனடிகுகீ முறுவீப்பா யென்றதே. (அ)

மறையீறு நனகுணாநது மாதவத்தின றுறைநின்ற
 கறைதீராத பெரியவாகருங் கீடையாத காறகமலத
 தறவாழி யநதணன்ற னமாவித்தான மறவனறன
 குறையாத வருடபெருமை யாவனோ கூறவல்லாரா. (க)

வஞ்சிததுறை

இதுசி லநதியின, கதைக டுமபணி
 மதவெ றுமபியின, கதைவி ளமபுதும். (க0)

அறசீகாகழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்.

அரவொன நிரண்டா முகத்தீறநி லருமா மணிகள் கொ
 டுவநது, விரிபும் புகழ்ததென கயிலைவரை விமலற பூசித
 தொழுகிடவவ, வரதன றனனைப பூசிபப வரைபோ னெடு
 ங்கைப பிறைக்கோட்டு, முரணவெங் களிற்றென றடைநத
 வண மூன்ற முகத்தின றெட்ககீததே. (கக)

முழங்கு திபைப்பொன முகரிநீர் மூழ்கிக் கையாற புன
 னமுகநது, குழநதை மதிய முடித்தபிராற குறுகிப பாமபு
 புனைநதமணி, வீமுநது சிதறத தளளியநநீர் விழைவி னுடிக்
 க கூவிளத்தின, செழுமபல லவங்குள கொடுவநது செனனி
 மேலிட டேகிறறல. (கஉ)

மறநா ளிரவி யெழும்பொழுது வநது பாமபு திருமு
 டியி, னுறுகூ விளத்தின பசுநதழைகண டொளிகான மணி
 கள விழ்ச்சிதநி, யிறையோன முடியி னிலைக்குப்பை யேறநி
 னாமற நியார்க்குலலோ, வறியே னனனே வெனவிரங்கு
 யமலற பூசித தகனறதுவே. (கக)

பின்னே நெடுங்கைக் களிற் றடைந் து பெருமான முடியிற் பனமணிகண், டெனனா ருயிரின நிருமுடிமே விட்ட பசுமென நளிரகத்திக, கொன்னே பலகல விட்டுவைத்த கொடியா யாரோ வறிகிலே, னன்னே வனனே வெனவிரங்கி யனகற பூசித் தகனறதுவே. (௧௪)

மறறை ஞான, நு பாம்புவநது வரதன முடிமேற பசுநதழை, ஞறற வாறு காண்டலுமே யுருமே றண்ட தெனககலங்கிச, சற்று மெணனா தொளிமணிக டளளிப பெருமான முடிமேலென, பற்ற லாரோ யிதுசெயதாரா பாவி யேனமேற பகைமையினால். (௧௫)

இதுசெய தகனறா தமைக்காணி நிலங்கு கடுமுள ளெயிறமுநதக, கதழ்வெரு சினததா லுறககவவிக கவவி யாவி குடியேனே, வதுலன நனககிப பிழைசெயது மாவா வுயநது போயினோ, முதலவன நனககி துடம்பாரடோ வெனப பற பலவு மொழிந திரங்கி. (௧௬)

நானை யெல்லாங் காண்டுமென நமபி ரானைப பூசித்ததுக், காள் மகனற தொருத்தலவநது கடவுண் முடிமேற கறகளகண்டு, நீளஞ சனவெற பெனவீழநது நிலத்தி நெடுங்கை புறவடித்து, மூளுந துயரா லலைபுரட்டு முறநீ றொன்ன வரற்றியதே. (௧௭)

எநதாய நினக்குத் திருவுளமோ விதுபன நிறத்த கறகடமைச, செநதா மராயுங் குவளை யுமென செழுங்கு விளத்தின நளிருமா, நநதாச சுடரோ கொண்டனையோ நறுமா மலருஞ் செழுநதளிநு, மநதோ வகறநிகீகறகடமை யையா யாங் வன பொறத்திருந்தாய. (௧௮)

ஆவா விறையும் பகைவாபா லானாற றுணையா ரினியெ
னககு, மேவார தமையுங காணகிலேன வினையே னென்ற
பலவிரங்கித, தாவாப பகையை நாணான சாயத்த லொ
ன்ற சாதலொன்றென, றேவா வனபிற பிராறபூசித துவா
பபோ யிறறாற றனனுழையே. (கக)

கவித்துறை.

பிறங்கு செங்கதிர் மண்டல மததமாம பெயரிற்
சிறந்த மாலவரை மருங்கடை தரலினச சிலம்பிற
செந்நத செமமணிச சேயொளி பாயநதெனச சிவநது
கறங்க லைக்குட கடற்குளித தனனொளி கரப்ப (உ௦)

விரவு மேற்கடல செங்கட லாகவெற பேறிப்
பரிதி வானவள விழுதலுந துளுமபிமேற பரந்த
குருதி யேயிது வென்ககுட கடலகிழித தெழுந்த
வெரிம டங்கலந தீயென வெழுந்தது செக்கா. (உ௧)

துணைவ ராபபிரிந துறையிளந தோகையா முகமு
மணமவி ரிததசெந தாமரை மலாகளு மொத்த
கணவ ராபபுணா மடநதையா கருநெடுங கண்ணு
மணிம லாசசெழுங குவனையு மொத்தன வனமே. (உ௨)

இரவி நாயக நிறத்தலுரு செயயமெல விதழிற
கருமை கூரரி திகழமழைக கடசெழுங கமல
வரிவை யன்னமு நீததணி வண்டின மகறநி
யுருவொ டுங்கினள கடபுன விடையறா தொழுகி. (உ௩)

அண்டா நாடுதேய செக்காமால யானையி னழகு [முந்தை
கொண்ட வொறறவெண மருப்பென வெழுபிறைக கொ

வெணடி னாத்தடங் குவளையங் கணமலா விழித்துக்
கண்டு வபபொடு முகிழ்ததன தாமரைக் கைகள். (௨௪)

மீனி னநதிகழ நீநிற வானமிவ விரிநீர்
நானி லததினூந தனதுபே ராணையே நடததும்
வேனில வேநதனுக கிரவெனூ மொருவனமேல விரித்த
நீனி நததவெண முநதணி மேற்கடடி நிகாகும். (௨௫)

சாலு நலலருட சங்கரன நிருவடி தரிபா
மாலு நெருசென விருண்டது மலாதலை வான
ழாலு மனபுடைத துணைபிரிந தவருமா குலத்த
தோலு நாகமு மனநிமற றயிரொலாந துயினற. (௨௬)

உண்ணு மூணுமா ருயிரினுங் காதலித் தொழுகும்
பெண்கின போகமு மறந தூநம பெருமபகை பெயாகும்
வண்ண மிவவிருள புலாவதெப் போதென மனத்தி
னெண்ணியெண்ணிரொந திருந்தவவவிடத்திலவவிரண்டும்.

உலக மெங்குமோர் திகிரியை யுருட்டுபு வீளக்கு
யிலகு சேயொளி மன்னவன வருதலை யெழிற்பூத
தலைய வாரண வொற்றரா லுணாந்துளந தருககு
நிலைகு லைநதது கருமைகூர் நீடிருட் குறமபு. (௨௭)

அடர்தி னாககடற றலைமகன செனனியி லணநத
கடர்வி ரிநதெளிர் செமமணி முடியெனத தொனனீர்க்
கடலெ லாருசெழுந் துகிரக்கொடி படாநதெனக் கதிர்கள்
படர வநதெழுந் தனறுசே யொளியினம பரிதி. (௨௮)

வளைககு லைநரு முத்தெறி மறிதிகைக் கூலின
முனைத்த சேயொளி ஞாயிறு மணிநிற முருகந

சீகாளத்திச்சருக்கம்.

கக

நினைத்த நுண்ணிடைத்திருமக ளேரிள முலைக்கே
டினைக்கு மாபிடைக கவுத்துவ மணியினை கிவணம். (௩௦)

அறுசீகாகழிரெடிடிடியாகிரியவிருத்தம்

ஒங்குபே ராசை மாற வறுசடரூத தலைவன நன்னை
நீங்கலின வாட்ட முற்று நின்றசெங்கு கல் வலவி
வீங்கெழில சிறந்து வாட்டம் வீடியுள் ளலாந்து வாழ்ப
பூங்கதூக கைக ளாற்புலவல்ல வெனததை வந்தான.

இன்னண மசுடுஞ் ஞாயிறழுவதன முன்ன மெய்தித
தன்னமா கட்டவுட பூசை தனக்கிகல செயவாக காண
வுன்னியோரா சிறறு ருககொண டுமாபதி முடிமே விட்ட
மென்னற ந துணரிற புககு வெவவர வொளித்த தனறே.

ஒருத்தலு மவவா நெண்ணி யொய்யென வெய்தி யீணண
நிருத்தகு முடிமே விட்ட தேமலா தளிர்க ளிட்டாங் [சூக
கிருத்தலகண டுள்ளா தன்னென நெமபிரா நெனபூ சைக்
கருத்துவந தானகொ லென்ற கரையிலபே ருவகைமுழுகி.

பின்னருச சனைசெய வானபோயப பிறங்குபொன
முகரி யெனனு, நன்னதிப புன்னமு கந்து நனிவிரை தெ
ய்தி யையன, நன்னெழின முடியிற போதூந தளிருநதன
கையாற நள்ளப, பன்னக வேந்து சீறிப பனைக்கையின பு
ழைபுக கனறே. (௩௧)

வீடமொடுங் கெயிறறு வெயய வியாளமத் தகம்பு குருது
குடையமும் மதூத்து நாலவாயக குஞ்சர மூழி நாளி
விடியென்ப பிளிறி யோடியினபுன்ன மொண்டு மொண்டு
கடுவிசை வீசி வீசிக கையயாந ததனபின மாதோ. (௩௩)

நிலத்திடைக் கைய டித்து நிறைசெழுங் குருதி சோர
வுலததொடு மத்த கததையுரிஞ்சியும் வானரேயகோட்டுப
பிலத்திற வேழம் ரங்குள பெயூர்திடத தலையிறபாயநதுங்
குலக்கடு வெகுளி நாசங் குடைதநீ ராமை தனனலை.

நமமுடைப பகையுங் கொன்ற நாமுமிய கிறதது மென்று
முமமதக களிநல யானை முன்னுபு வெகுளி பொங்கிக
கொமமென்ப பினபெ யாநது குழனெடுங் கைமுடககி
யமமவெற போடு ஞால மதிரதரப பாயநத தனறே. (௩௭)

பாயதலு முழக்கங் கேட்டுப பண்ணவா மனநதுண
ணென்றா, தாதுறு பூவுங் காயு முகுத்தன தருக்க ளெல
லாளு, சீதநீ ரருவி யெல்லாளு சிதநின பறவை யீட்ட
மீதெழுநீ துமபா தாரு வியனசினை புகக வனறே. (௩௮)

முழையிடை யிருநது நோறகு முனிவரு நனிம ருண்டா
குழனமொழி மடவா ரஞ்சிக டிகாண்டதம புலவி நீங்கி
யீழைபுரை நுசுபபு வாட்டு யினமுலை முகட முநதத
தழுவநல விஞ்சை வேநதா தணிப்பரு மகிழ்ச்சி கொண்டார்.

தரளவொண் மணிகள சிந்தத தலைபிளந துமபல வீழந்த
தரவுமெய நுறுங்கிற நங்கு ணழறிரித தனன வேணிப்
பெரியவனறேவியோடும்பெருநதி நலவிடைமேற ரேனறிப்
பொருவிறன னுருவநலகிப புரிந துடனகொண்டுசென்றன.

பாயலை நெடுநீர் வேணிப பண்ணவன கயிலா யகஞ்ச
சீயொடு காள மத்தி யெனுமபெயர்ச்சி லைநிதி பாம்பு
மாயிருங் களிநிம மூன்றும பரகதி பெறற வாற்றூ
லாயது சீகாளத்தி யெனுமபெய ரன்று தொட்டே. (௪௧)

கலிவிருத்தம.

என்னமதி யங்குலைவு மீரஞ்சடை மறைத்தோன
சொன்னவகை கேடடுமகிழ ளாங்கியடல வெளவேன
மன்னவ னருடகடலின மாண்டி பணிரதா
னின்னுமொரு நனகதை யிசைத்தருளக வென்றே (௪௨)
மேறபடி வேறு. 1

ஓதினஞ்சிலநதிபாம பொருத்த வினகதை
காதுவில் வேடுவன கதைவி எம்புதும்
யாதவ மன்னமாந தினிது கேளென
மாதவ வடிவருள வளளல் கூறுவான. (௪௩)

சீகாளத்திச்சருக்க முற்றிறறு

ஆகத்திருவிருத்தம - ௪௭௭

கருணைப்பிரகாசகவாமிகள திருவடிவாழை

முற்சென்ற கிரோதாயுகத்திலே, ஒரு சிலநதி பூவ
ஜனம உணாச்சியால் பொனமுகரியிலே ஸ்நானஞ்செய்து
தென்கைலாயப்பெருமானை வழிபடச்சுகந்திதது, அன்பின
துமுதிராச்சியால் வயிறறிவிருநது வளாகின்ற தூலகையெல
லாம வாயினாலே இழைத்தது இழைத்தது அவற்றினால் மதிவ
கோபுரம மண்டபம மாளிகை கருப்பகிருக முதலியவை
களசெய்து, நாடோறும் இளைப்பாறுதற்குத் தினைப்பொழு
துயில்லாமல, அறுபட்ட இடங்களை முன்போலவே புதுக
கிகொண்டிருந்தது. அப்பொழுது பெருமான அதனது
அன்பைச்சொதித்தற்குத் திருவுளங்கொண்டு, முனவெரி
யும் தீபத்தைச் சூடாவிட்டெழும்படிசெய்து, ஒருநொடியினு

ள்ளே அவவாலயத்தைத் தகித்தருள, அதைநோக்கிய அச்
 சிலமபியானது “அந்தோ! அந்தோ!! இததிருக்கோயிலா
 னது அக்கினிபறநி யழிந்தது யான முறசெயத்தீவினையோ!
 எனதுயிரததுணைவராகிய எம்பெருமானுக்கு இப்புவிய
 ஆலயத்திலே விருப்பமிலலாமையோ! யானறியேன. இவ
 வாறழித்தற்கோ அனைகநாளாக வருந்தி அாததயாமத்தி
 லும் நித்திரையினறிசெய்தேன. இப்பெருமான எளியேனி
 டத்தவைத்த திருவருளும் இவ்வளவுதானோ!” என்றுபுல
 மபி, எம்பெருமான்கோயிலழிந்ததும் யான உயிரோடிருப
 பது தகுதியனறெனக்கருதி, விளக்கிலே வீழ்ந்திறக்கமும
 டித துணிந்தெழுந்தது. அதையுணர்ந்த அருடபெருமான
 வெளிப்பட்டு, விளக்கிலவீழாவண்ணம விலக்கி, “சிலந்தியே,
 நினதுவிருப்பமபாது?” எனவினாவி, அதனவேண்டும்கொள்ள
 படியே வேதமுடிவையுணர்ந்த மெய்ததவாகளுக்கும் கி
 டைத்தற்கரிய திருவடியிலே கலப்பித்தருளினா.

பினபு திரேதாயுகத்தினது முடிவில் ஒருபாமபுநா
 டோறும் அரிய இரத்தினங்களைக்கொண்டு அப்பரம்பொரு
 ளைவழிப்படுவார, துவாபரபுகத்தினமுதலிலே ஒருயானையும்
 பரிவோடு பொன்னுகரியிலே ஸநானருசெய்து, துளைக்கை
 யினால் திருமஞ்சனமுகந்துவந்து, அப்பாமபணிந்த மணிக
 ளனைத்தையும் சித்தறத்தளளிவிட்டு, அபிஷேகஞ்செய்து, வி
 லவத்தளிராகளைசூட்டிச்சென்றது. மஹாள சூரியோதய
 ததிலே பாம்புவந்து அத்தளிராகளைக்கண்டு “அனனோ! அன
 னோ!! திருமுடியிலே ஒளிபெற்றமணிகளைச்சித்தறச்செய்து
 இலைக்குப்பையை ஏற்றினவா யாவரோ அறியேன.” என இர

ஙுகிப் பூசித்துநீங்க; பினனே யானையடைநது, அமமணிக
 னைககண்டு, “ஐயோ! யானசூட்டிய பசிய மெல்லிய தளிர்க
 னையும் மலாகனையும் அகற்றி பலகறகையீட்டுவைத்த கொ
 டியவா யாவரோ உணரேன.” எனறுகலங்கி, அபபரமனைப
 பூசித்தகனறது. மறறைநாளிலேபாமபுவநது, அவவிறைவன
 து திருமுடியிலே பத்திரபுஷ்பங்களைக் கண்டவுடனே மிக
 அயாநது, ஆ ஆ! சிறிதுமெண்ணு து மமணிகளை சசிதறி லுக்
 கொடுஞ்செயனகபுரிநதோளன துபகைவரே இதுசெய்தும
 பிழைத்துசெனறனரே! அவகைகாணபெனயின விஷ்பப
 நக ளமுந துமபடிக கவவிககவவி உயிராசுடியேயனே! இது மு
 தலவனுக்குடனபாடோ!” என்றேங்கி, நாளை யெலலாங்
 காணபெமென்று நமபிரானைப பூசித்துசெல்ல, யானை வநது
 அவவரவமணிகளைககண்டு, பூமியிலே நெடியகையைமொறு
 க்க்கொண்டு வீழ்நதுபுலம்பி, “எநதாய, இது நினககுத திருவு
 ளமோ? இக்கறகளை எல்லாம நாமரை குவளை விலவமாகத
 தரித்தீரோ? இவறறை எவவாறு பொறுத்திருந்தீர்? ஆஆ!
 தேவரீரும் பகைவாபகஷமாக இருநதால், எனககுந துணை
 யாவா யாவா? பகைவரையுங்கண்டேனிலை” எனததுககி
 தது, “யான எவவித்ததிலும் நாளை எனபகைவரைக கொ
 லவேன; அலதை சாவேன” எனறு நிச்சயித்துக்கொண்டு
 அண்ணலைப பூசித்தகனறு, அனநிரவு முமுதும் நித்திரையி
 னறி விடியறகாலவரவ நோக்கியிருநதது

அரவமும் இவவாறே சிந்தித்துக்கொண்டு நித்திரை
 யினறிவிருநது, சூரியனுதிககுமுன்னமே சநநிதியை யடை
 நது, அபபரமன முடியிலே சூட்டப்பட்டிருக்கும் பூங்கொ

ததிலே உடலைசசருககிககொண்டு, பகைவகாககாணவேண
டுமென்று எண்ணியிருந்தது. யானையும் விராயவநது, பத்தி
ரபுஷபங்கா தானசூட்டியபடியே யிருத்தலகண்டு மனங்கு
ளிராது, “சிவபெருமான எனபூசைககு இனறுதான திரு
வுள மகிழ்ந்தார்போலும்.”¹ என்று களிப்படைந்து, பின்பு
பொன்முகரியிலே சூழ்கி திருமஞ்சனமுகநதுவநது, விமலர
துதிருமுடியிலிருக்கும் பத்திரபுஷபங்களை ககையாற்றாளா,
அவற்றில் மறைந்திருந்த அரவஞ்சீறி, அககையிலுள்ள து
வாரத்தினவழியாக மத்தகத்திற புகுநது குடைநதது யா
னைசகியாது ஊழிககாலத திடிபோலமுழங்கி, நீரா முகநது
முகநது விசையாக வீசிவீசிக ககசோரநது, அதன்பினனா
பூமியிலே புழைககையை மோதியும், உதிரஞ்சோர மத்தக
ததையுரிஞ்சியும், மரங்குளபெயரத தலையிறபாயநதும், அக
குடைபு தீராமையால, “நமமுடைய பகையையுககொன்று
நாமும் இறப்பேம்,, எனசகிந்தித்துச சினமபெருகி, துளைக
கையை முடககிககொண்டு, பூமியும்திருமபடி பின்பெயாந
துபாயநது, தலைபிளநது வீழ்நதது. அரவமும் மெயநுறுங்
கியது. அவவிடத்திலே உமாபதியார் தேவியாரோடு விடை
மேற்றேனறி, தரிசனநதநது, அவவிரண்டறகும் சாரூபம
ளித்தது, உடனகொண்டுசென்றனா ‘இம்முனறும் முத்திய
டைநதமையால, அததலத்திறகுச * சீகரளத்தியெனனும்
திருநாமமுண்டாகியது. எனறருளிசசெயது, அவவரசா வே
ணடுகோளின்படியே கண்ணப்பநாயனூசரித்திரத்தைக கூ
றததொடங்கினா.

* சீ - சிலந்தி, காளம - பாம்பு; அததி - யானை.

உ

சிவசணமுகன றணை .

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

கண்ணப்பச்சருக்கம்.

கவித்துறை .

மதியின மானிளங் கனறினை வரிசிலைக குறவாக
குதலை மெனமொழிப பேதையா பசகிளங் கொடிப்புல
பதும் மெனகையா னீட்டுபு பரிவுட னழைக்கும
புதுமை கொண்டவெற புடுததது பொத்தப்பி நாடு. (க)

தாவி லத்திரு நாட்டசீ ழார்களிற றலைமை
மேவி நீணறுஞ் சநதன றிராததுவெண கவரி
மாவின மெனமயிரக் கறறைவேய சிறநில்கள வயங்
யோவில் சீருடுப பூனொனக குறிச்சியொன றுண்டால. (உ)

வேடர் மங்கையர் முனறிவி னினறபூ வேங்கை
யாடு கொம்பரிற ற்ருடுத்தபூந தொடடிலி னமாநத
தேட ருமபசங் குழவிதா லாட்டுசெவ வழியின
பாடல கேட்டுமா மயிலுறங் குவமலைப பககம் (ஈ)

இரும்பிற செய்தன திண்புயத திறவுளர் மைநதர்
விரும்பப பினறிநீந் திளம்புலி கறகுமாஸ வீரம
பெருங்கைச செம்புகர் முகத்திளம பிடியினம பிண்போற்
கருங்கட செயயவாயக குறத்திய ரணிகடை கற்கும். (ச)

வெனறிக குஞ்சர மததக முததமும் வேயிற
பனறிக கோடடிடை வருமொளி முததமும் பரப்பி
புனறிற பறபல சிறறிலகள செயயுமான முனியாக
குனறிச செமமணி யணியுடைப பேதையா குலமே. (௫)

நெடிய சநதனக காறகரி மருபடித ணினற
கடிக்கொள பைநதினை கவாபசங கிளியினங கடிய
மடநல லாரிசை கேடலு மாடக நலயாழ்
தடவல விடடுவிச சாதரா செவிததுனை தாழ்ப்பாரா. (௬)

துணைய பறபல பெருவள மெயதூமவ லூரிற
குனியு நோனசிலைக குறவாதங குஞ்சிதோய கழறகால
வனச ராதிப னுகனென பானிகல வாட்கண
மனைவி தததையென பாலொடு வாழறதினி திருநதான. ( )

வாழூ நாளினமென மழலையஞ சொனமக வினமைத
தாழ்வி னுனனி மனங்கவன றிறவுளா தலைவன
வீழி வாயககய லரிமதா நெடுங்கணவேய மென்றே
ளேழை நுண்ணிடை மனைவியோ டினனண மெண்ணும. ( )

கண்ணில யாககையுற திஙகளில கங்குலுங கண்போ
லண்ணன மநதிரி யிலலர சாடசியு மருளி
றினனென நெஞ்சமும் புலவரி லவையுமொண டம்பால
வண்ண வாயின மககளில வாழவுமொப பாமால. (௭)

சேற னோநதமென சீறடித தளிரொடு தீம்பாற
சோற னோநதகைத தாமரை யோடுசெந துகிரவா
யூறு னோநனை மாயினே டினமகா ருநதி
யேறு மினபழுள ளதனையே யுடம்பென விசைப்பாரா. (௧0)

ஆரிகொள பொன்புனை கண்கிணி தண்டையோ டணிநத
தருண மெனறளிாச சீறடித தளாநடைச சிறுவா
மருவ றுதசெவ வாமபலவாய மழலையா ரமுதம
பருகி லாசசெவி பாவையின செவியெனப படுமால் (௩௧)

இமமை யினபொடு மறுமையி னீனபமென நிரண்டு
மமமென மைநதரை யிலலவாக கிலலீமீற் றதனா
லெமைய யானாடை முருகவே ளடிமல ரிறைஞ்சிச
செமமை நனமகற பெறுகுவ மெனசசுகதை செய்தான. ( )

சுகதை செயதவன வரைபக வெறிகடாச செவவே
லெநதை வாழுவதற கேறறதோர சினகர மியறநி
நநது பூசனை நடத்துபு நடிக்குமா மயிலும
வெநதி றறகொழுஞ் சூடுவா ரணங்களும விடுத்தான ( )

இரலை தொண்டகந துடிமுதற் பறையொலி யீண்டத
திருவிழாவயாந திலங்குசெய்காநதளந தெரிய
லுருவ வேலனைக கூயகன களனணி யுறுதது
வெருவ ருநதகை வெறியயர் வித்தனன விழைவால். (௧௪)

கடிகொ ளவவெறி யாடடிடை யாவருங் காணச
சுடாசெய வேறபடைக ரூரிசிலவ வேலனமேற் றேனநி
யொடிவி லைபொடு செயதவிச சிறப்பினுக குவநதேம
படியெ லாமபுகழ் மகறறநு குவமெனப பகாநதான. (௧௫)

பகாநத சொலமு தந்துணைச செவிகளாற் பருகி
யுகநத மாமகிழ லெயதிய தத்தையு முவகை லெயிற்
மிருநத நாகலுந திருவடி மலாயிசை வீழ்நது
புகழ்ந்து தினறனர் மறைநதன னருட்கடற் புனிதன. (௧௬)

அறசீர்க்கழிநெடிடையாகிரியவிருத்தம்.

பினனரவ வெறியாட் டாளன பெறப்பெருஞ்சிறப்புச
செய்து, துன்னினை நகலாசுறறத தொகைக்கெலா மகி
ழ்ச்சி செய்து, தன்னமா மனையுந தானுந தளித்தன மினி
சி ருநதா, னன்னமன னவ்ளின னுளி லருமபெறற கரு
பப முற்றாள். (கஎ)

உண்டுக்கொலென்னு மைய மொழிந்தது மருங்குல கோ
ங்கின, வண்டுறு முகுள மென்ன வனமுலை முகங்க ற
தத, பண்டுவ மைக்கு டைநத பசியவேயக குலமு வபபத,
துண்டவென மதிநு தற்குத் தோட்டுணமெலிந்த வனறே.

மநவுடன வயிற்றி ருநது வளர்புகழ் பரந்த தென்ன,
மிகவுடல விளர்த்த துண்டி வெறுப்புவந ததுபு ளிங்கூ, முக
னமார துண்ணும வேடகையடைந்தது நடையோயந தன
று, தகைமலா மென்பூறு கோதை தானபெருஞ் சமையா
யிறறால். (கக)

கலிவிருத்தம்.

இன்ன வாறு வயாநலி வெய்திய
கன்ன வினமொழிக் காரிகை பெற்றனண
மன்னு தங்குல மாசு துடைத்திடும்
பொன்னி னன்ன புதல்வனை யென்பவே. (௨௦)

பெறல ருஞ்சேய் பிறந்தெனக் கானவ
ரிறைம கிழ்ச்சி யிருங்கடன மூழ்கினுன
பொறையு யிர்த்தவப் பொற்றொடி யெய்திய
வுறம கிழ்ச்சி யுரைப்பவா யாவரே. (௨௧)

கண்ணு மோகையி னாகன பெருஞ்சிறப
 பண்ணல வேறபடை யையனுக காற்றினுன
 பெண்ணு மாணும பெருமகிழ் வெயதலா
 னெண்ணெ யாட்டணி யெங்கு நிகழந்தே. (உஉ)
 தரவுகொச்சகுககவிப்பா.

மணியினை மண்ணுறுததாங்கு வாசவா ன புனலாட்டிப
 பணிகொள்குவி முலைலிறறம பாலபெயது நிரநதேயதத
 வணிதிலகரு சிறுநுதவி லணிக துமுலைப பாலுட்டி
 யிணையிலகரி மருப்பினிய லெழிறறொட்டிலேறநிரா. (உ௩)
 பூங்குழலவே னெடுங்கணனாள் புனலாட்டிப புனைநதுதர
 வாங்குசிலை மறவாகோன மணிமகளைத தடககையாற
 ருங்குபுதிண னெனநிருநத தனமையாற நிண்ணெனத
 தேங்கியபே ருவகையொடுந திருநாமரு சாததினா. (உ௪)

திணவளருங் கரிமருப்பாற செயதசைபூந தொட்டிலி
 னமேல, விணவளரும புனிற்றுநிலா வெணமதியின வளா
 மைநதன, றணவளரும பாலாழித தரங்கயிசை நாகணியி
 ற, கணவளருந துழாயலங்கற கதிாமணிவண னனைப்போ
 ளும. (உ௫)

மலையமா ருதமபுகுநத மடுக்கமல மெனநீரிற்
 கலைகெழுமா மதியமெனக கவினகொடிரு முகமசைய
 விவலிதழ்வா யழுதொழுக வெழினமாப மிசையெடுத்துச
 சிலைமறவா குலதிலகரு செங்கீரை யாடிற்றே. (உ௬)

தருணமதி நிலத்தினிடைத் தவழ்வதெனத தவழ்தநது,
 பொருநிணாவார கடலாடைப புவிமகளசெய புண்ணியத
 தாற், நிருவடிமா மலாசுமப்பச சேர்த்திளமென னடைபயி

னமுன், குருதிவடி யிலங்கிலைவேற் குகனருளாற பெறு
மநதன. (௨௭)

குன்றிவட மரைதயங்கக கொழிவரிவள னுகாககோவை
நன்றுசமுத தினிலிவங்க நனநதலைசசீ யூமுமுது
மொனறுசிறு ரொடுசிறுதே'ருருடடியுமபே தையரிழைத்த
குன்றமணிச சிறுநிலைந துடைத்தமவினையாட்டயாநதான

ஆநாரின நிணகயிறு லமைசசிறுகோல வளைத்தவி
ல்லுங், கூாவாயமுண னுனிபதித்த கோறகோலுங் கைக
கொண்டு, ஊராமேனி மைநதரொடு கானபுகுநது கொடுவி
லங்கி, னோவாயமென குருளைபல வெயதலசெய்தான வி
னையாட்டால். (௨௮)

வாமிளமான கன்றுகனம வளனுகிரோன ரூடபுலியின
கோமளநற் குருளை கருங் குடாவடியின குடடிகளுந்
தாமிழைத்த முறறவததாற சவராகுலா திபனபயநத
மாமகனா கைப்பட்டு வளநதவறறிற களவிலலை (௨௯)

இவ்வகைய வினையாட்டோ டினமைநதன வளருநாட்
கைவவலிய சிலைவிஞ்சை கறபிக்கும பருவமவரத
தெவவடுதோட குன்றவாகோன நேயத்த மறவொலா
மவவழிவந துறக்கூட்டி யடாசிலையின விழாநதத்தி. (௩௦)

பின்புகில யாசாறகுப பெருஞ்சிறப்புச செயதடிக
னெனபழைய குடிநிறத்திவ வினையோறகுச சிலைக்கல்வி
யன்பினெடு கொடுக்கவென்ற நதநகிசைதொல லாகிரிய
னன்பகலில் வரனமுறையே நநசிலைகைப் பிடிப்பித்தான.

முற்பிறப்பிற் பல்பெருமபோ முடித்தசிலை விஞ்சையெலா
மறபழுத்த குவவுத்தோள வனசராதம பெருமாதகு
விற்பிடித்த காலத்தே விளங்கியதஞ சனமவிழியிற [போல
பொறபவிட்ட பொழுதேகீழப பொருளவைப்புக காண்பது

அறசீகாகழிநெடிஸடியாசிரியவிருத்தம.

கொளவலிச சிலையின விஞ்சை குறைவற நிரமபிக்
காளை, முள்ளெயிற நரவுயாததோள முரட்படை முழு
துங் கொன்ற, வெளவயப புரவித திண்டோ விசயனவேட
டுவககு லத்தி, னுள்ளவ தரித்தான கொல்லென றுரைதா
வொழுரு நாளில, (கஉச)

சேட்டினஞ சிவக மனன செமமலை தந்தை கனனி¹
வேட்டமா டுவித்த லாற்ற விழைந்தன னதனை நனகு
கூட்டிட வனதெய வங்கள் கொளபலி கொடுப்ப வுனனிக
கோட்டுற வரிவில வேடா குழுவொடு வனத்திற புககான.

கலிவிருத்தம.

புக்கவன குழைசிலைப புளிநா யாராயு
மைக்கருங் கயல்புரை வாடகண னாரொடு
தொக்கிருஞ் சனைப்புன றேயநது வமமென
வககணந தானுநீ ராடப போயினுன. (கஉச)

குரைகட லின னுமக குறிய மாதவன
பருகினும பருகுழென நஞ்சிப பாழிமால்
வராயரண புருநதென வயங்கு பூருசனை
தெரிவைய ரொடுமறச செலவ ரெய்தினூ. (கஉ௪)

ஒலிவளைக கையினா நுறற போதிரி
 பலவிதப பறவையின * பறையின காறறினான்
 மலிசுனைக குவளைக ளசைதனும்மாதாகண
 ணலிபகைக குடனனி நடுங்கல போலுமே. (௩௮)

மறறவா புருதலின மணங்கொள் பூவினுட
 நுறறவண டிரிதர ஆய நீர்சுசுனை
 யறறைநாள வலாயுமபுக காடு வராபபெரு
 துறறநீள பழிவிடுத தோடல் போலுமே. (௩௯)
 மேறபடி வேற

செய்ய தாமரைத் தேமல ரஞ்ஞ்லா
 ராய வாணமுகத தோடுற வாடின
 மொய்ய ருமபுகண முததந துயலவரும
 வெய்ய கொங்கை விருந்தெதிர கொண்டவே. (௪௦)

எழுசீகக்கழிநெடிஷடியாகிரியவிருத்தம

தாமரை முகததா குவளையங் கணணா சைவலக் கூறத்
 லா வள்ளைக, காமரு குழைய ரனனமென னடையா கமல
 நீள † வளையமென றேளா, கேயியம பறவைக குவிமுலைத்
 தடத்தா நிறையித மூாமபலம் வாய, ராமட மகளிர் நீரைவி
 ட டகலா தகனமாந தாடின ரனறே. (௪௧)

இவவுழி மூழ்கி வேறிடத் தெழுவ லென்னைநீர் காண
 கென மூழ்கி, யவ்வகை யெழுந்த சிறநிடைப் பெருந்தோ
 ளணியிழைய யளகவாண முகததைச, சைவலத் தருகு மலா
 நதசெய் கமலத தனிமல ரெனமனத் தேணணிக, கொவ

* பறை - சிறை † வளையம் - தாமரையுட்கருள.

வைவாய மகளி ரெழுந்தில னென்று குளிப்புனற பரப்பெ
லாம பாரப்பார. (சஉ)

கலிவீருத்தம.

முரிதி னாபபுனன மூழ்கி யெழுந்தரு
மரிம தாககண ளங்கலுழ வாணமுக •
மிநாதி னாககட லினகண னெழுதலசெய
விரிக திராககலை வெணமதி யொத்ததே (சங)

அனன மெனனவந தீமபுன லாடிய
பொனனி னனன பொறிசுணங கமமுலைக
கனன லினமொழி யாககரை யேறினா
குன்னு பைநதழைத தூசுடுத் தாரரோ. (சச)

அங்கு நினறக லங்கயற கண்ணினா
மங்குல கணபடு மாமலாச சோலையுட்
பொங்கு மோனகயிற போயசுகட வடகலா
கொங்கு நாண்மலா கொயயது தொடங்கினா (சரு)

தமமை மஞ்ஞை தழைசிறை மெனகுயி
லமமென பூவை கிளியென றறைநதிடன
மெயமமை யாக விளங்கிழை யாவிரை
விமமு பூநதரு மீயிசை யேறினார். (சசு)

கொங்கு தங்கிய கோங்கலா கொயயுமோ
மங்கை கொம்பின் மறைநதுநின றுளெழில்
பொங்கு வெமமுலை பூழுகி முாமென
வங்கை கொண்டுதொட் டனமையின வெள்கினாள். (சஎ)

கிராதர் தங்குலக் கிஞ்சுக வாயமலர் (சஎ)
விராய வேதியா வேங்கைமே னினறனா

சூராவ லாமற் சூடைநதளி பாடுபூம
பராரா வேங்கையும் பாவைகள் பூததென. (சஅ)

மைய கண்ணியொரா மங்கைமொ ராடவன
கைய டிககவின காணிய மாதூரீ
செயய விசசினேத தேமல லொட்டுபு
கொயய வலலைகொ லெனறலுங் கூசினுள். (சக)

வீவி லாறறலொரா மீளி யொருநடை
யோவ மனனா ஞயாசினேப பூபபெறத
தாவல கண்டதைத தாழ்வித தனனவ
னாவி யன்னவ ளாயமலர் சிந்தினுள். (சூ)

மாதா தமமடி வைத்தலிற பற்பல
* வீத தைநத விதமநிர தாரல
ரீத சோகரா மேறிய பினமிகப்
போது கொண்ட புதுமையென னெனறனர். (சூக)

வடுவ காககனாற் றம்மொடு மாறுகொள்
படியி னாவிடம பாரத்து வளைநதெனக்
கடிகொள வண்டின கணங்கண மணங்கமழ்
துடிகொ ணுண்ணிடைத் தோகையாச சூழநதவே. (சூஉ)

தாத னைநதளி தாழிசை பாடுதண்
போது கொயத புதுத்தளிர் மேனியார
காத லனபிற கணவரொ டெய்தினார்
தீது தீர்க்குமத் தெயவ நிலயமே. (சூங)

கந்த மாறாக கடிமலாப பைஞ்சுனை
யந்த ணீர்படிந தவவழி யெய்தினுன
மந்த ராசல மெனன வளநந்தோ
ணநது பேரிசை நாகன கிராதாகோன. (ரு)

அறுசீரககழிநெடி லீயாகிரியவிருதம
விரிமலாத தொடைக ளானும விளங்குவெண கவரி யானும
வெருவரு தெயவம வாழும் வீழுடை விலங்கு நீள்கோட
டிருளபடத தழைநத கோளி யெழிலபெற வணநது பூசை
புரிபவற கூவிப பூசை புரிவித்தான வரிவி னாகன. (ருரு)

கானக முழுதும் வாசக கமழதரக் * குககு லத்தி
னீனறம புகையெ முப்பி நெடுநிலங் குருதி பாய
நானெடுகு செவிய கோட்ட நண்ணிய திரிம ருப்பி
னூனமொன றுனு மிலலா வுயா † விடை பல்ப டுத்தான.()

தேனபழங் சிழுகு தொடயி ஷெறியமை யரிசி டட்ட
வானபதந தினையின மாவை வனத்தினவா ளரிசினமா
வானபயம பெயத மைத்த வலசுதேக கிலையிற பெயது
கானபயில கடவுட் கேறறிக களித்தனன நேவ ராளன ()

மறவமெல ணணங்க னுரும வனதெயவம பராயவ ணங்கி
முறையறி தேவ ராளன முழுவீடைக குருதி தோயசெந
நிறமுறு சேடை சாதது நெறறியா தெயவ முண்ட
வுறுசுவை புண்டி யெல்லா முண்டுளங் களித்தா ரனநே ()

வெடிசுரற் சிலைககைச செங்கண வேடரும பவளசசெ
வவாயத, தடமலாக கருங்க னுருந தசுமயினு ணிறைத்து

குககுல குங்குலியம். † விடை - ஆடுககடா.

வைத்த, வடிகொள்கட டேற லங்கை மடக்குபு நிறைய வு
ணடா, ருடைநடை சொற்கள சோர வொருவாமே லொரு
வா வீழநதாரா. (ருக)

சிறநிடை யொருத்தி"தைத்த தேககிலைத் தேற லெநதி
மறறத னகந்தோன், றுநதன மதிமுக நோக்கி யுண்டாள
கறறையங கதிராவெண டிங்கள களொளொடென வயிறு புக்கி
ன, நிறறது நிலவு நமமூாக கினியிலை யுணமை யென்றாள்.)

களிதரு தேற லுண்டு களித்தியேற பரிதிச செலவ
விளிவினிள வெம்மை யாறி வெண்ணிலாத திங்கள போலக
குளிராகதிர பெறுவை யீவல கொள்கெனப பிழிய லெநதி
யிளிவொழி யொருத்தி வானத தியலசுடர ழைத்தா நினராள்.
செறிவொடி யொருத்தி யுண்ட தேமபிழி மயக்கந் தனனாற்
பிறனொரு வனைத்தன காதற பிரிவருங் கொழுந னெனறே
யிறுகிள முலைய முநத விறுகூறத் தமுவி னானக
கறைகெழு வேவி னானக களளினைப பலபு கழநதான.(சுஉ)

கருங்கண ளொருத்தி தனவாயக கடைவழி றுராவே
ட டெயதுஞ், சுருமபினை வனைக ளாராபபத * தோனறியங்
கையா ளேசகி, விருமபுநின பெண்டிரா பாறபோய விமம
வாயபருகென றாடி, வருநதலை மகனோ டேடி னவதலபோ
ல் வைது நினராள். (சுஉ)

மணங்கமழ மலாது தைநத வருகியங் கொடியி னைத்தன
வணங்கிடை யவளென றுனபூ வாயைத்தே னொழுக ளெகி

யணங்குரீ திறந்தி டாயே லளியனே னுயவ னோவென
முணங்கிய மனத்தாற ருழா வெருமகன களிப்பு மிக்கான.

உணகடுங் கணம யகக மொழிந்தபிற கணவ ராட்டப
பண்படு கிளவி நல்லார படாழுலை வடம்பி ணங்கக
கண்கொள லருநு சுப்புக கவனறழ் துதலவி யாப்ப
விண்பொரு சிணைய வாலின வீழ்ச லாடி னூரால (சுரு)

பொரிமல ரனைய புனகம புதுநிழற் புளிநந தோறம [றுந
விரிகதிாச செருஞா யிறநின வெயிலபுகாப்பொ துமபாதோ
தருமிடை * யடுக்கந தோறுந தமாலக் ளரங்கந தோறம
வரிசிலை மறவா செவ்வாய மறத்தியா போக முண்டார ()

மீயிசை நினற சைநது வீழாமணி யருவி பாததுங்
காமரு மணிக்க லாபக களிமயி லாடல கணடுந
தேமலா வனதது லாயுஞ் சிலம்பெதிர கூய ழைத்தது
மாமதி முகத்தி னூதம மகிழ்நீரோ டாடி னூரே. (சு௭)

இன்னண மெங்கு மாடி யெய்திய சிலைவல லாரு
மினனிடை யமுதி ரங்க வீங்கிய குவவுக கொங்கைப
பொன்னூர் தாமுஞ் சூழநது போதர வனத்தி னீங்கித
தன்னம ருடுப்பூ புககான நடக்கைமால யானை யனனூன,

மறறைஞான நருக ழைத்தது மைநதனை யைய கேட்டி
யிறறைநாண முதலா ரீயே யிறவுளாக கிறைவ னுகிப
பறறலர் முனைமு ருககிப பகைப்புலங் கவாநது கொற்றம
பெற்றமா வேட்டையாடிப பெரிதுவாழந திருத்தியெனறே.

வழிவழி வரத வெற்றி வரிசிலை கைகொடுததுக்
 கழிபெருங் காத நனறா கன்னவி றேணொடு முங்கத்
 தழுவிரங் கடவுட செவவே டன்னரு முணையாச் சென்று
 * மழவிடை கன்னி வேட்டம வாயத்தூடன வருகவென்றான

எனறதன ருதை பொற்றா ளிறைஞ்சுபு விடைகொண்டனை,
 தனறிரு வடிப ணிரதான ருயெனைப பெற்றதாயே,
 மனறலங் களிதே யிங்கு வருகென வெடுத்தபுலவிக,
 குன்றழ முலைப்பால சோரக குழைநூடுநெஞ்சுசரி
 மோந்தாள (எக)

போகுகா னெறிக ளெல்லாம புதுமலர்த தண்ணென
 சோலை, யாகவே புருநது வேட்ட மாடிமுட கிழியுமின்றிச,
 சேருநோன சிலையா ரோடுந திருமபுக கண்ணே நின்றி,
 மேகமேயணையா யென்று வெண்பொடி சாத்தினுளால். (எஉ)

தாயடி மறித்தூந் தாழநது தருமவிடை கொண்டு நீங்கி
 மேயநீ னிறங்கொள கச்சை விசித்தூடை வானும் யாததிட
 டாயிளந் தளிர் தொடுத்த வலங்கலங் கண்ணி வேய்நது
 மாயவனொடுதோடுநடுவரிசிலையெடுத்தகொண்டான.

மலாதலை யுலகில யாககும் வணங்கிலாக கொடும ர
 ததைக, குலவரையணைய தோளான குணங்கொளீஇ வண
 வகு வித்தான, வல்கெழு சிலைகுழைககும் வனமைவான
 குடிப்பி நறதோரா, சிலாகொடு மரமவணககளு செயலிற
 மபூது கொல்லோ. (எச)

* மழவிடை - உவமையாகுபெயர்.

இருமுது குரவா கேளா வீணடிய மயிர்பொ டிப்பத்
 தருமிசைப பறவை யெலலாந தனிததனி வெருவி யோட
 வெருளகொடு விலங்கி னீட்டும் வேறுவே நிரிதல செய்ய
 வரைபொரு தோளி னானை வகதுநா னெலிசெயதானால்.
 விலவின ரமபி னாவெவ வெடிபடு குரலா காலிற்
 செலபவா மினனு வாளர் செறிமழை மேகமனனா
 கொலஷடி பிடிது ரதது குத்துவெட டெறியெய யென்னுஞ்
 சொல்லினா தணியாச சீறறத் துபயினா சூழ்ச செனறான.()

கண்பிற கொழிய வோடுங் கடுபயின கொடுங்கூரம்
 பலை, தணிவரு சினதத வேட்டந தனிததனி யாட வலை,வ
 ணியெயிற நழலவெரு சீறறத் தரியினமேல விடினுரு செல்
 வ, பிணிதொடர் பாசத் தோடு பெருவவி நாயகள சென்ற.

வலத்தினு மிடதது முன்னும் பின்னரு மாறி மாறிக்,
 கொலைத்தொழிற சுருளவா னீணாக் கொடுஞ்செவி குமலி
 செலை, வுலப்பிலபே ராறறல் வேட ரொடுவிராத்துவலைக்
 கண்ணி, மிசைசிய வேடா வேறதன் வேடடையந காடு பு
 க்கான. (எஅ)

பலபல விலங்கி னீட்டம பயிலிட மறிநது சுற்றம
 வவிவலை சூழ்ந்து சேணில வழியொதுக கியபின வேடர்
 கலிகெழு துடிகள பமபை கடுங்குர வீரலை யாதி
 யொலியெழு வித்து மாக்க னுறவலை புகத்து ரந்தார. (i)
 புககபிற ருமும புககுப் புகுவழி * யொடியெ நிறது
 மிக்கவல லுமுவை கேழன் மிடைமயிர்க் கரடி முனனாத்

* ஓடியெறிதல - காடுகளைவெட்டிச்சரித்தல.

தொக்கபல் விலங்கின பாரவை சூழவலைப பரப்புள விட்டா
மைககருஞ் சிலைக்கை வேடா வயினவயினமறைந துநினரா.

கலிவிருத்தம.

விட்ட பாரவையின விளியி னூல்வண
கிடடி வந்தமான கிளையெ லாமுடன
படநி வீழ்தரப் பகழி தூவினா
மடடி லாவலி வலவில் வேடோ. (அக)

காவிற செல்லுநாயக கணநத டுத்தலாற
சாஸச சீறுபு தடையுட பட்டமா
நீலக் குனறொடு நிகாக ளிறநினம
வேலிற குத்தினா சிலவர் வேடோ. (அஉ)

மேற்படி வேறு.

மிடைசெடியிடை மறைமறவாகள் விடுகணையுட லுருவப
படுதலுமய லுறுகொடுவரி பாயதநததென நதனைச
சுடுதழலடு வெகுளியினொடு தொடாகுடாசரி தரவெண்
ட்டமுனைவளர் பிறையெயிறுறத் தாக்கியதொரு கருமா. (அ)

பரியரைமர நிராமறைவரி படுசிலைமுர ணுரவோ
பொருவிசாசர முருவியவுடல பொருவருமொரு கருமா
வெரிபுரைதரு பெருவெகுளியொ டெய்கணைவழி போயவ
விருடருமர முரிதரவுரு மெனத்தாக்கிய தனறே. (அச)

எழுவுடனெழின் முழுவீழிவுசெய தெழுபெருவலி கெழு
தேர்ண், முழுமறவரி னொழுகியகணை முழுகியவுட லுமு
வை, வழைகுழைகழை விழைநிழலிடு மழைதவழ்மலை யதி
ரத், தழைசெவிமழ வழுவைகள்விழத் தாக்கியதூறு விசை
யாள். (அடு)

வெயயவர்குல முயவகைவரு மெயயருளபெறு திணண
ணையயிறுணை மொயவலிகெழு மையவிலவல சிலவர்
மையொடுநிகா மெயயுருவிய ஹையுறுமுனை முள்ளை
* மெயயுதநின வெயயெனவெதி ரெயயடுகணை யெனன.

மேறபடி வேறு.

கணைமாமழையிடவோலதிர கடுவாயமரை யாமா
வினையாவுலி யுடைமாகளி நெழுவாயவனம வாழமா
வணைவார்கழன மதயானைகண மலைவாரவிடு வாரகோன
முனைவாளிக ஞாடனமூழகலின † முளவாயின மாதோ. ( )

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவீருததம.

இவவகை பலவி லங்கி னீட்டமு நூழி லாட்டித்
தெவவடு வரிசி லைககைத திணணனமா வேட்ட முறநீக
கொளவைகொள கான நீங்கிக கடுநதிறன மறவ ரோடு
மெவவயி நனதூர புககா னீன்றவாக குவகை பொங்க.

பின்னரும் பலகால வேட்டம பெருவல்க காளை யாடி
யனனையு மத்த னுங்கண டகமகிழ பூபப வைகிக [நாட்
கொன னுனைப பகழி வேடா குலத்தொடும வாழத்த வேரா
டனனுளம் வேட்ட மூககச சரம்புகா வனமபுகுநதான. ( )

புகுநதவன கான மெய்கும புககுலாய மிகவி னைதது
மிகுந்தழை மிடைம ரத்தின மெனனிழ நனிது யினருள
முகுநதனை வாளி யாககி முரணின ரரணம வேவ
நகுநதனி முதல்வ னுனனா கனவிடை நண்ணினானே. (க0)

* எய † முளவு - முடபனறி.

பூசிய திருவெண்ணிறம புலியத னூடையுஞ் செக்கர்,
கூசுபொன சண்டுகு கொண்ட கோலத்தோ டெதிராநின்
றொன்று, மேசுத லிலாத மைநத விவவரை வடமூலத்திற்,
காசிலபொனமுகரியாற்றங் கராயிலோ ரிலிங்கமுண்டால்.

அனதுய ரனைத்தும் வீட்டியருமபெற வினப நலகு
* மதவலி யதைநீ சேன்று வணங்குதி யென்று னாத்துக்
கதுமென மறைநதா னாகே கணவிழித திறமபூதெயதி
யெதிரிலபே ராற்ற லானறிக கெங்கணு நோககிநினுன.

ஆயகா லையில்ல வேட ராபபினு லெழுந்து கானகுழ
போயவல வலைப ரிருது பொருகடுங் காலிற பொங்கி
மாயிருங் கேழ லொன்று மலைபுகப போதல கண்டான
காயழல் வெகுளி யானபின கையிலில் லொடுது ரத்தான.

தூரந்துபின செல்சை செல்லைத் துனைவிற்போ யெறுழி
யாற்கீ, ழிருநதநு ளிலிங்கத் தினபா லெயதலு மறைநத த
ணணல, வரமபிலவீம் மிததத னுகி மறநிது மறைநத † தெ
னனே, தெரிநதில மென்று நினுன சிவலிங்க மிருத்தல க
ண்டான. (கூஉ)

காண்டலுங் கடவு ளார்த்த கருணைநோக கினிது பெற்ற
மாண்டகு மிரதந் தோயநத வல்லரும புருவ மாநி [ழி
யீண்டொளி கெழுபொன னுவ தெனனமுற குணங்கண்மா
யாண்டகை யிறைவன நனபா லனபொரு வடிவ மாணன்.

* மதவலி - அனமொழித்தொகை.

† எனனே - அகிசயவிரக்கச்சொல்.

நாள்பல பிரிந்தி ருந்து நண்ணிய சிறுச தங்கைத்
தாளிள மகனைக கண்ட தாயெனத் தாழா தோடி
கீளெழு வளைய தோள்கண் றெழுங்குறத் தழுவி மோரது
வாளழ லரககி னன்ன மனத்தினுள் முததங் கொண்டான.

செய்யகண் ணீர ரும்பச செறியீர் பொடிபப * வாதன
கையகப பட்ட தெய்வக கதிர்விடு மணியி னாயேற்
கையனயிந தகப்பட டானென றணியெயி நிலங்க நக்கு
மெய்யெலா மெய்யன பாய விடலைமற றினன சொலவான.

யானையும் புலியு மெண்கும் யாளியு முளவுங் கூங்கோட
டேனமுந் திரியுங் காட்டு னெனதைநீ துணையு மினறிக
கூனலவிற நடககை வேடா குலமென விருப்ப தென்னே
பூணுண வுனககி யாவ ருணகெனத் தருவா ரந்தோ. (கச)

தெனெடு துணையின யீண்டி தீமபழங் காயகி ழங்கு,
மாறெடு முயலெய கேழல வலலுடும பழுக்கி வறறி, னு
ணுண வெனறிவ வெலலா முதவுவல யானே நலல, கான
வா துணையுண டெமமூாக காண்டிவா வென்று நினறான. (1)

சாமிநீ தனியே யீண்டுத் தங்குத் தரித்த லாறறே
னேமநல லுடுப்பூாக கின்னே யெனறெடு வருதல வேண்டு
நீமன மிரங்கா யெந்தா யென்பபல நிகழ்ததி னுனக
கார்மழை யணையா னற்புக கடலினுக கெலலை யுண்டோ. (1)

மறுமொழி யிறைவ னென்றும் வழங்கல னிருப்ப மீளி
யிறைதிரு வுளத்தி னெண்ண மிவவயி னிருத்தல போலுஞ்

சிறியனே னினியித் தெயவ சிகாமணி தனனை நீங்கி
ஹுவனோ வுயிரி னோடென றுரைத்தன னினற னாககே.

அண்ணறன முடியிற் றாயநீ ரீரூடுபு முருகு வீம்மூத்
தண்ணுறு மலா * மா லூரத தளிர்கூடடியிருத்தல காணா
உப், பண்ணவன றனககீ தேறற பணியெனத தேறி யுளள,
மணனெழு வனைய'தோளான மறறது கடைப்பி டித்தான.

பினபுவேட டுவாதங் கோமான பெருமபக'லாயிற ற
னனோ, வெனபெருந துணையாய நினற விறைவனார் மிக
பப சித்தா, ரினசுவை பூனகொ ணாகதிவ கிடல்வேண்டு
மெனன நீங்கிற், கொளசின, விலககி னீட்டவ குறுகியென
செயுமோ கெட்டுடன. (க0க)

எனறுசா லவுமி ரங்கி யெரிபசி மிகாத முன்னனா, செ
னறொரு கணததுட கொண்டு திருமபுவ மெனதது ணிரது,
குன்றிடை யெனககு வாயத்த குலமணி விளககே யெநதா,
யுனறழற் பசித ணிப்ப வறுசுவை யிறைசசி கொண்டே. ( )

உமுநதுருள பொழுதின மீளவே னொருகண மேனூந
தாமேன, வழங்குறு கொடுவி லங்கு வருமென வஞ்சே லை
ய, வெமுநதுமேல வநத தாயி னெனனையொய் யெனகக
வெனறு, குழைநதவிற றடககை கூப்பிக் குறவாரகோ னரி
தி னீங்கி. (க0டு)

கடிக்கடி மனையு ணினற கனறகல் புனிற்றூப் போல
வடிககடி திரும்பி நினறே யையாதற தனிமைக் கேங்கி

வடிக்கடி யமபு படடு மழைமுகி னெனககி டக்குங்

* கிடிக்கடி வேடடைககானங கிளாகடுஙகாலிறசென்றான.

கொழுநதசை மோழ லொனறு குறவாகோன றுளே யேநதி, முழங்கலை யெறியு நனனீர் முகரியின றீரஞ சார் நதோர், செழுநதரு நிழலின வைததுத தீயர ணியினு லா ககி, யெழுநதுறு மயிரக டிநதவ ஷெறுழியை வாளினீர் நதான. (க0௭)

ஈரநதுசெந தசையுட சால வினசவை யுடைய வெலலாந தோநதுவே மெடுந்தெ டுததுத தேககிலை யதனுட பெயது கூரநதவா யமபிற கோததுக கொநதழல பதத்திற காயசகி யாரநதபேரனபனவாயபபெயதருஞ்சுவைபாக்கஹுறான.

பலலினுன மெலல மெலலப பனமுறை யதுககிப் பாரதது நலலன விறைசகி யெலலா நவையிறேக கிலையிற றைதத † கலலையுள் வாங்கி வைததுத கழிசனவ யிலாத வெலலாம வலலைவள்ளிடைபு யிழநதான வருபவக கடலுயிழநதான.

பூநதளி ரோடு கொயத புதுமலா தலையிற பெயது, தா நதிர விதியென றுட்டுந தண்புனல வாயமு கநது, தீநதசை யமுது பெயத தேககிலைத் † தளிகை யோகை, யேநதியம் பொடுவில லோகை யெடுததுவல வினாவிற் போநதான. (1)

மேறபடி வேறு.

'என்னு ருயிரககுத துணையாவா றொரிவெம பசியா லி னைத்தாரோ, வன்னு கொடிய விலங்கினததா லசசுற று ரோ வெனப்பதைத்துத, தனனு தரவிற் பாராபபருநதத தா

* கிடி - பனறி. † கலலை ‡ தளிகை - உணகலம.

ழாதோடும் பறவையென, முனனா மனமும் பினகை முத
லவன் றனபாலோடினா. (ககக)

சென்று குறுகி யெமபெருமான றீயேன வரவு தாழ்த
தலினா, கன்று பசியால வருந்தினையே யென்று கரைந்து
திருமுடிமேற, றன்று தளிஞ்சு செழுமபோதுந தொடுதே
லடியான மாறறிவர், யொன்று கீராற பிரானுடலோ றுள
ளங் குளிர வாட்டினா. (ககக)

ஆட்டித் தலையி லிருந்தகம ழலருந தளிஞ்சு * மெடுததி
றைஞ்சிச, சூட்டித் திருமுன னிலைகலத்திற றாய விறை
ச்சிப போனகமவைத, தீட்டற கரிய பெருமபொருளே யெ
நதா யுண்கென றினியசொலி, யூட்டிப பிரியா தருகுநினா
னுவகைக கடறகுக் கரைகாணா. (ககக)

கலித்திறை

கால மங்கதில வேடாதக தலைவனைக காணார்
கூல வசசநீலிக காடெலாந தேடியத தடங்கோட்
டால மூலத்தி னிருந்தரு ளண்ணறன னருகு
கீல மாலவரை றினறென றிறபவற கண்டார. (ககச)

அருகு சென்றடைந தையகீ யெங்களை யகன்றிப
பெரிய மாலவரை யடைந்ததென பிழைத்தனங் கொல்லோ
பரிதி வானவ ளண்பகல கடநதனன பசித்தாய
முருக விவ்வுழி றிறபதென வருகென மொழிந்தார. (ககரு)

* எடுததிறைஞ்சிசூட்டல் - தலையையுயாததி வகைத்து
சூட்டல். இப்பொருள இச்சருக்கத்து நூற்றைம்பதாவது
செயுளரனுமுணாக.

கரைநதீ சொறகெலா மெதிராமொழி கொடாமையிறக
வனறு, பெருநத காபுனக கெங்கணமேன முனிவெனகொ
ல பேசாய, வருநதி நீழிவண வந்தமை யறிநதிலம வளளா,
விரங்கு வாகழ னினனடி யறியவென நிசைத்தாரா. (ககௌ)

மற்ற தற்குமொன றுரைத்திலீ னிறபவம மறவா
கொற்ற விலலுடைக குரிசினீ யுளத்திலென கொண்டாய
சுறறு மெமமிடத தனபிலை யாயினை தலைவ
குறற மெமவயிற கண்டதுண டேறபிற கூறாய. (ககௌ)

என்ற பறபல திறத்தினு லுரைக்கவு மிகையோ
னென்றம வாயதிறந தானல னெவியம போலக
குன்ற விலலியை நோக்கினிள றுனவா குறித்தது
மன்ற வெஞ்சின மனறிது வெனெனன மருண்டார (ககௌ)

இங்கு நினறவீத தெய்வத மிவனிடத தேறித
தங்கி நினறதோ வெனகொடூலா வறிகிலந தமியே
மங்கு நமமொடு வருபவ னலனிவ னநதோ
நங்க டொலகுலத் தலைவனா நாகறகென னுரைப்போம ( )

தததை யாகிய தததையந தேமொழித தையன
மதத யானேபோ லெனமக னெங்கெனின மறசொ
லெத்தி ரத்தினுற சொல்லுது மெனப்பல விரங்கி
யெயத்தது நினறனா * வசிக்கவோ ருபாயமு மிலலார. ( )

குழைக்கு நோனசிலை நாகனே டிச்செயல கூறி
யழைத்து வநதன மெனிலவ னெத்திறத தானும

* வசுத்தல - வசப்படுத்தல.

பிழைக்கு மாறியற றுவனெனத் துணிரதனா பெயர்ந்தாரா
தழைத்த லைப்புலா னாறுமவாயச செயயகட் சவரர். (கஉக)

அனன காலையி லாயிரங கதிரசுடரரசன
மனனு திணணனன யப்புறத துலகெலாம வழங்கப
பன்னு வேமெனப போதஸ்போற குடதிசைப பரானாச
செனனி வானறொடு மலைம்றைந் தானிருள செறிய. (கஉஉ)

அரவு யிழநதசெம மணிககண மிமைத்தலி னலரி ,
யினாதி லாககடன மூழ்கியுங கங்குலங கிலலை
யிருளகெ டசசுடா விரிதரு விலைவரம பிலலா
வுருவ மாமணி பலவுள விடத்திர வுண்டோ. (கஉ௩)

அண்ண லைககொடு விலங்கினங குறுகுத லஞ்சி
வண்ணு திககணை தொடுத்தகூன விலலொடு மறந்து
கண்ணி மைத்தில னாகியே வைகறை காறு
மண்ணெ மூப்புலா தோளினி னுனிறை மருங்கு. (கஉச)

அனப ரனபினுக ககப்படு பேரரு ளாழிக
கினப ளுனறிரு வமுதமாக கியவுளத தெண்ணி
வனபெ ருஞ்சிலைத் தடககையான வைகறைப போது
பொனப ரகதொளிர் மாலவரைச் சாரலிற் போந்தான ( )

வீட்ட வாவுடை யாராகரு டருமொரு விமல
னாட்ட மாகிய தானகொளபுண னாறறிடு நமபி
வேட்ட மாடுதல காணிய வீருமபிவந தெனனக்
கேரட்ட வாநிலைக கடலெழுந தான்குடாக கோமான. ( )

கலிவிருத்தம.

பொங்கு வெஞ்சினப் புணகமழ வாளுகிரச
சிங்க மன்றான செயனிறக மறநினிக

கங்கை வார்சடைக கண்ணுத றுணமுத
றங்கு நெஞ்சுத தவனசெயல சாறறவாம. (௧௨௭)

அருளு மாணப் பொகையு டுறிவொடு
தெருளு நோன்புளு சிவனிடத தனபிடு
டிருளிற் றீரவா வினமையுங் கீலவியு
மருளின மெயமமையு மாணுரு வாயினுன. (௧௨௮)

வெறுபில சந்தன மெயயெலாம பூசினின
றிறப்ப வினப மியறறநா தங்கணுங்
கறுத்தெ நூநதெதிர காயமுற பெயதுதுன
புறுத்து வாராகணு மொத்த வுளத்தினுன. (௧௨௯)

நீடுங் காககுழ னீளரி வாளவிழி
வாடுரு சிறிடை மாதாகள புலலினு
நாடுந தன்னுளந தாயென நண்ணுவா
னோடும பொன்னு மொருநிகா நோகருவான. (௧௩௦)

ஈச னார்தம மிணையடித தாமரைப்
பூசை செய்தொழி லாபபூண்டு செயதிடு
மாசை மேல்கொண்ட டுறமனத தானசிவ
கோச னென்னுங் குணப்பெருங் குணறன. (௧௩௧)

இரவி வந்தெழு முன்ன மெழுநதுபோய்
முரிதி ரைப்புன்ன மூழ்கி விதிமுறை
விரைசெய போதொடு மென்புன லுங்கொடு
புரிச டைப்பிராற பூசிப்ப வெயதின. (௧௩௨)

தலையி சைத்திரு மஞ்சனந தாங்குபு
மலாபெய கூடையு மேந துபு வலவினை

விலகு மண்ணறன னாமம் விளமப்பு
புலவ னையன நிருமுனபு போயினான. (ககூ)

தேனகு லத்தொடு செவ்வழி ஷுண்டுளா
கானக டுககையங் கண்ணியன முனபெலா
முன்கி டததலகண் டுள்ள நடுகியே
தானகு தித்தய லோடினன றுழவிலான. (ககூச)

தரவுகொச்சகக்கவிப்பா.

மேவாராவந தடிபணியும் விண்ணோகண முடிமணிக
னோவாது கிடநதொளிநு முடையபிரான நிருமுனன
ராவரவிக கொடுமபாவ மாசெயதா ரிதுசெயயத
தேவாதி தேவனா திருவுள்ள மிசைநதாரோ. (ககூடு)

கொலலாமை யறியாமைக ருணமாகக கொண்டொழுமும்
பொலலாத சிலைவேடப் புலைஞரே யிதுசெயவா
ரொல்லாத செயலிதையன புடையோர்க்க கண்டககா
னிலலாம விநகதிடுவா நிறகிவ்-நேன கொடுவின்யேன ()
எனறுபல பலகூறி யிணையிலா னமுதிரங்கிக்
கனறுமிடற நிறைபூசா காலமிகத தாழ்ககநா
வினறதறற பயனெனனே யெனநினைநது புலவெலலாக
துனறுமல காலகலத துடைததாபயி ரீதெளித்தான. ()

பின்னரடைந தலைபுரடும் பெருநதீர்த்தம படிநதாடி
ச, சொன்னமறை மநதிரத்தாற ஶூயதனமை கடிநததறபி
ன, மனனுமுருத திரசமக நமகததால வானவாகோன,
செனனிமிசைப்புனலாட்டித்திருமலாகொண்டருசுகித்தான.
முன்னாநின்று கைதலைமேன முகிழத்திருகண் ணீர்பாயத
துனனியமெயம மயிர்பொடிப்பசகடுதழலவாயப் படவரக

கென்னமன நனியுருகி யிளகமிக நாத்தமுமப
மனனுமன னொடுசாம மறைக்கீதம பாடினன. (க௩க)

பறபலகால வலஞ்செய்து பணிரதரிது நீங்கிப்போய்ச
சிறபரனா ரடிமறவாச சிறதையனறன னிடத்தடைநதான
முறபகலவே டாகனோற்ற முழுநோன்பா வைதரித்த
விறபடுகார மழையனன விடலைசெயல்விளமபுவாம. (க௪௦)

அறுசோககழிநெடிடடியாசிரியவிருத்தம.
எழுவினங் கவறறு தோளா னெறகாற பனறி செலனும
வழியறிந தொளிநின றெய்து மானறுயி லிடன றிகது
குழைநெடுகு சிலையிற பூட்டு கோலுட லுருவ வெய்து ன.
முழுவலன புடையான முனபோ லுறுசவை யமுதமைத்தா
பினபுகோற நேனி ரமபப பெய்துகொண டிறைப சீககு
மெனபதாற றுனறொ டுத்த வேவென வினாவி னோடி
முனபுபோற பூசை முறறி முனிவிலின னமுத ருத்தி
யனபிறை கடலி னனனா னருகுநீடி காது நினறான. (க௪௨)

அந்தவே லையிலவில் லோரா ளருமபெறற் புதலவன
செய்தி, தந்தையுந் தாயுங் கேட்டுத் தணிப்பருங் கலுழ்ச்சி
கொண்டு, வந்துபற பலதி றத்தால வசிப்பவும் வசமா கா
னாச, சிறதைநொந் தினியென னென்று சென்றனா மகனிற்
நீராதே (க௪௩)

அன்னவ ரடைநத வாறு மகன்றது மறியா தண்ண, ற
னனொடு பிணித்த நெஞ்சிற் சவராகோன பகற்போ தெல
லாக, கொன்னவில விலங்கி னீட்டங் கொன்றிறைக சமுத
ருத்தித், துன்னிருட் காலந் துஞ்சான றெண்டுசெய தொழு
கா நிறப. (க௪௪)

வழுவுறு முனியும் வரது வைகலுந் திருமு னூனகண்டமுதழு திரங்கி யேங்கி யகறறுபு புனிதஞ் செயது மழவிடையவறபூ சிதது மனநதுயாகு, கடலி னுத்தி யொழுகிட மறற வனபா லுறுதுய ரொழித்தல வேண்டி.

கடலூலீந் தாவ தனகண் கன்விடைத் திருக்கா ளத்திச சங்கரன வரது சொல்லுந் தவததுறை பயினற மேலோ யிவகுநீ நமமுன கண்ட திறைசசியென நினையல வாழி யங்கது நாம ருநது மருமபெற லமுதவ கண்டாய. (கசக)

அதுநமக கிடுவோன செயதி யறைகுது மமம தெயவ நதிபல படிநது நோற்று நவையிறு னங்கள செயதும் விதிபுறங் கண்டு பெறற மெல்லெழின மகனமேற் றுயககுப புதியவன் பெனைதத னைததப புண்ணியற கெனமே லனபு. மற்றவன செருப்புக் காலான மணங்கமழ நமது செனனி யுற்றபூ மாறறுங் காலத துடழபெலா மயிரபொ டிப்பச சிறநிள மகனபூங் கையாற நிருமுலை வருடப பட்ட பெறறதா யெனன நெஞ்சம் பெரிதுரு குதுமா லனப. ( )

ஐநதடர் முனிவ நமமே லவனுமிழ் கினற தியாறறுட டநதநீ ராயி னனறே தாழ்சடை முனிவ ராட்டு நநதுமந திரநன னீரி னனியினி தெனலா முண்ணின றந்திமே லெருநது பொங்கி யொழுகிய பேரன பாமால. வள்ளுகி ருமுவை நோனறூண மாதவக கிழவன முன்னே ரொளளிய வாழ்த்து நாம மொராயிரமுரைததுச சாத்துங் களளவிழ மலரி னனனான கழுத்தற வகைந்து சூட்டு மெள்ளுறு மயிரகள சூழநத வீரமமலொமகருநல்லை. (கரு)

இந்திரன முதலோர் செம்பொ னெரிமணிக கலத்தி லேந்து, மந்தர வராயி னாழி மதித்தவா ரமுத மெலலா, முந்துதன வாயப்பெய தாயநத முமுசசுவைச சூட்டி றைச சி, *வெந்திற றந்த பினனர் வேம்பொடு கடுவு மான. ( )

ஏசுத விலாவ றத்தோ வெய்க்கவ னெமமு னினறு, யா சிஸ்பே ரனபி னோடு வாயதிறந துரைககுஞ் சொறபோ, லா சுக லறிவின மிக்க வைமபுலப பகைவா பாடுங், காசறு சாம வேத கானமு யினிய தனறே. (கரு௨)

அவனமன நமகருக கோயி லவனுரை பலவு † மோததா மவனமுய றொழிலக னெலலா மறத்தொழி லைய மிலலை யவனியல காட்டு கினறா மனபநீ நாளை யேவற தவனறி யாத வண்ண மயலொளித் திருத்தி யெனறான. ( )

இன்னணம் பலவுங் கூறி யினிததுய ரொழிதி யெனறு, பொன்னிறம பமுத்த கொளறைப புதுறறுங் கணணி வேய நத, செனனியந தணனம றைநதான சிவகோச முனியெ முநது, முன்னவன கருணை யாற்சொன மொழிநினைந ததிச யித்தே. (கருச)

நாயிற குணது குனற நண்ணுதன முனீன மப்பாய ப், பாயலை முகரி நன்னீப படிநதுநித தியநி ரப்பி, யா யிரம பெயரி னுனற னருசசனை முடிதது மறறத, தாயநல விலிங்கத தினபின றோனறிடா தொளித்தி ருநதான (கருரு)

* வெந்திறல-அனமொழித்தொகை. திண்ணன எனலும் பொருடடு.முன்னா மதவலி என்றதும் இது.

† ஒத்து-வேதம.

முனிவரு முனனம் வேட்ட முன்னுள் சென்ற வெனறிக்
 குனிசிலை மறவாத் தாங்குங் கோம்கள வேட்ட மாடிப
 புனிதனாக கமுதங் கொண்டு ஞாருக்கென மீண்டா னங்கட்
 பனிதரு துன்பங் காட்டும பிற்பல நிமித்தங் கண்டான. ( )

வழியிடை நிமித்த மென்னு மறநியான கண்ட வெல்
 லாம, பழிபடு நிமித்த மெனனை பாவஞ்சோ குருதி காட்
 டுங், கழிசுவை யமுத முததங் கணமணி யுயிரெ னக்கா,
 மழகனெம பெருமா னென்னுற நனனகொலோ வறித
 நேற்றேன. (கருள)

எனமனங் கலங்கி யொய்யென நெறுழவலிக காளை
 செலசை, சின்வின் வலனு யாத்தத செககீராரு சடைறு தற
 கட், புனிதனந் நவனன பெலலாம புண்ணிய முனிககுக்
 காபுந் தினைபுதன வலக்கண செமபுண ணீருற தினறான
 கண்டான. (கருஅ)

காண்டலும வாயகீ சிந்தக் கையிலான சிதற வம்புந
 கோண்டரு சிலையும வீழ்க குஞ்சிபபூ விறைய வாட்டு
 நாண்டொட ரற்ற கால நாடகப பாவை போலத [ன.
 தூண்டரு தடநதோட காளை துணனென நிலதது வீழ்நதா
 நெடுமபொழு துளளு யிாப்பு தினறுயி ருநதா ரெனனக்
 கிடநதுபின கையா நெய்தக கெடுகினை வடைநதெ முநதே
 யொடுங்கலி றயரா னெஞ்ச முண்ணப்பட டுருமே றுண்ட
 மடங்கலே நெனன நமபி வாய்விட்டான கணணீர் வார. ( )

முழுவலித் தடக்கை யாற்றன முகமெலாங் குருதி
 பொங்கி, யொழுகிய வடித்துக் கொண்டா னுறுகணணீர்

வெள்ளம் போதத, வெழில்கனி மாபு வீங்க வெற்றினுன
றலைபி ளகக்க,கழிதுயாக கடவி னுழநதான கல்லொடு மோ
தி னுலை. (ககக)

ஒடுவன மீளவன வீழவ னுருள்ருவ னெழுநது விம்ம
னீடுவ னநதோ வெனப னெட்டுழிப் பெறிவ னெஞ்சமீ [ன
வாடுவன பொங்கிப பொங்கி வாயவிட்டு முகத்தைக கையா
முடுவ னீழுவன கைகண மோதுவன கறக ளோடே (ககஉ)

எவ்வமி லெதை யார்க்கிங் கிதுவரத தெனககொனரு ராம
வெவவலி யழறசீற நதது வேட்டுவ ரானே வனநி
யிவவரை விவகி னுனே யாதென வறித நேறநே
னவவுறு தெவ்வைக காணி லாவிக்கூட்டுணகி லேனே ( )

மலையிடை யெனகரு வாயத்த மரகத மணியே செம்புபா
னிலகொளிக்கு னுநே யெநதா யெம்பிரா னினகண் புணணி
கலுழ்தரற கெனனை கொல்லோ காரணந் திருவாய சறறு
மலாகிலை யெனகொ லெனரு னுவிசோந் தருகு செனருன.

கையினிற் றுடைத்தான பஸ்காற காலுத நவிரா தாக
வையனை ததழுவிக் கொண்டா னலறினா னெடும்போ தெல
பையென விடுத்தப் பினபு பசகிலை மருநது தநது [லாம
பெயயினேய தீரு மென்று பெயாந்தனன மருநது கொயய.

கானெலாம் புருநது சென்று கண்டன வெல்லாங்கொயது
கூ னுலாரு கிலைகளை வேடா கோமகன றுனைவிற் போந்து
வேனிலாற காயநத தேவின விழியிடைப் பெய்தான சோரி
நானிலா வண்ணங் கண்டான றலையனப னுவி சோந்தான

யானினி யிதற்கென செயவே னெனவெண்ணி நிறப லுணுக
கூனிடல் வேண்டு மென்னு முரைகண்டு தனகண வாகுகி
வானவன நடங்க ணிடான மாறுமென றுளமவ விததுக்
கானவா பெருமான நனகண கணையினு விடநதிட் டானால்.

இடந்ததன கண்ணை யண்ண விறைகண்ணி லப்பச
சோரி, மடநதையோர் பகக னாகமே மாற்றினு னதனைக க
ண்டா, னடங்கரு மகிழ்ச்சி யென்னு மாழகட லதனுட் டா
ழ்ச்சு, முடங்குளை மடங்க ளனனான முழவுத்தோள கொட்
டியாரத்தான. (ககஅ)

ஓடினான றிசைக ளெலலா முடமபெலாங குலுங்க நககரண
பாடினான வாயில வநத படியெலாங கைகள கொட்டி
பாடினான் றுள்ளித் துள்ளி யாரவா ரிததா னின று
நாடினான செயத செயகை நனறுநன றெனவி யந்தான. ( )

இன்னண முவகை வெள்ளத் திடையவ னுலாவும் வேலை
முன்னவன பினனு மனனான முதிநதபே ரனபு காட்டச
செந்நிறக குருதி மறறைத் திருவிழி யிலுஞ்சோர் வித்தா
னனனது மைநத னூர்வ வாராகவி குடித்த தனமே. (கஎ0)

எரிநிர யத்து ணின று மேறுபு துறக்கம புககா
னொருவனமற் ரதனுட் பினனும் வீழந்தென வுவுன் மாநிக்
கரையிலாத் துனப வெளளக கடலினு ளமுநதி நித முநெ
வரைபுலாதோளான பினனு மருந்துடை மையிறி றுண்ட

இன்னுமோர் கண்ணெ னக்குண் டாதவி வாரச. ( )
னென, மனனது களைந்த காலை யையாகண மகிழ்ந் குருதி
த், தனனொரு செருப்புக் காலைத் தம்பிரான் கழிகண்ணா

நிப, பின்னடு கண்கண வைத்தான பிரானது பொறுக்க
லாற்றான. (கஎஉ)

மறைமொழி பிறந்த தமவாய மலர்திறந தருடபே ரா
ழி, யிறைவா * கண்ணப்ப நிறகீவெனமுககான மொழிநது
கொண்டே, கறையனற கங்க ணத்த கையினற பிடித்தாரா
செங்கை, யுறநறைப பொலம்பூ மாரி யுமபாமண புதையப
பெயதார. (கஎங)

குன்றவா பெருமான கையிற கூங்கணை விடவெ நிறது
கனநிள மடமா னேநதுங கண்ணுத லடிப்பது கருசந
தனறலை மிசைபு னேநதான சைவவை திகனி றமபூ
தொன்றிய வுளத்த னாகி யொருதனி முதலவற் ருழநதான.

---

*கண்ணப்பநிறகீவென முகுகானமொழிநதுகொண்டே
கரமபற்றியருளிளமை, கடைச்சங்கத்துத தலைமைப்புலவ
ராகிய நககீரதேவநாயனா திருக்கண்ணப்பதேவாதிருமற
த்தூள, “நிலலுகண ணப்ப நிலலுகண ணப்பவென—என
புடைத் தோன்ற நிலலுகண ணப்பவென—நினனுராயத
னெடு மெழிறசிவ லிங்கந—தனனிடைய பிறந்த தடமலாக
கையா—என்னவன றனகையம பொடுமகப படப்பிடித்—
தருளிள னருளலும்—விணமிசை வானவா — மலாமழை
பொழிந்தனா வளையொலி, படகந — தூகதுபி கறங்கின
தொல்சீ முனிவரு—மேத்தின ரினனிசை வல்லே—சிவக
கி பெற்றனள நிருக்கண ணப்பனே” என அருளியவாற்
றானும உணாக.

மைதிகழ் மணிமி டற்று வாசடை யெமபி ரானக்
 கைதவ மிலாரா மிக்க கருணையங் ஈண்ணு ளேககி
 மெய்தழ னடுவ ணினறு விரிவற மனமொ டுககிச [ன.
 செயதவா தமககுங் கிடடாத திருவுருக கலந்து கொண்டா
 அறறைநாண முதல் வைய மண்ணலகண ணப்ப வென்று
 சொறறதே பெயராச சொல்லுஞ் சடாமதிக் காரதம வேடா
 சிறறிடை நலாராமு கதைத திவகளைன ரெழுமுகருந தெண
 ணீ, நுற்றரு விகளாயத தாழு முயாமலை காவ லறகே. ( )

கவிததுறை.

எனனத் திவகள் வேணி மறைதத விறைவான்றோய
 செனலிக் குன்றம வாழ்நர்கள் கோமான செயல்கூற
 மன்னுட களிகொண்டைய னடித்தா மரைசூடிப்
 பனனற் கினிய தோகதையின னுமபகர்கென ருன். (கஎஎ)

கலிவ்ருத்தம்.

தீதற வுரைத்தனஞ் சிலைவல கண்ணப்பன
 காதைநக் கீரனார் கதைவி ளம்புதும
 யாதவ மனனமர்க் தினிது கேளைன
 மாதவ வடிவருள வள்ளல் கூறுவான. (கஎஅ)

கண்ணப்பசசருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருததம-௬௫௫.

பொத்தப்பிராட்டிலே, உடுப்பூரிலே, வேடர்களுக்கரச
 ளுக நாகனெனபவனொருவனிருந்தான. அவன் தத்தையெ
 — மனைவியோடு வாழ்ந்திருக்குராளிலே, புத்திரப்பேறி

னமையால் நற்கதியினறென மனைவியோடுவருந்தி, அது காரணமாக, குறிஞ்சிநிலத்திறகுரிமைபுண்டு தமது வழிபடு தெய்வமாயவீளங்குமமுருகக்கடவுளுக்கு இயைநத ஆலய மொன்றியறறி, நித்தியநைமித்திகங்களை நியமித்தது, மயிலக னையும் சேவலகையும்விடுத்தது, திருவீழாசசெயவித்தது,*வே லனமேற சன்னதங்கொளவிகக, முருகக்கடவுள் அவனிடந தேதோன்றி, “அன்பொடுசெயத இச்சிறப்பிறகு மகிழந தேம, உலகமெல்லாமபுகழும் ஓபுத்திரனைத்தருவேம” எனறநுககிரகித்தது, மறைநதருளிநா. அதுகேட்டநாகன மனைவியோடு நனிமகிழநது, அவவேலனுக்கும் சுற்றத்தாருக் கும மிகுசிறப்பியறறி வாழநதிருநதனன. அநநாளிலே, அக கடவுளருளியபடி ஒரு அரியபுதலவருதிகக; நாகன தததையோடு சாலவுவநது, முருகக்கடவுளுக்கு விசேஷபூசையாதி நடததுவித்தனன. அப்பொழுது நகரமுழுமையும் எண்ணெ யாட்டணிநிகழ்த தததையென்பவள அப்புதலவருககு வாச நீராட்டி, முலைப்பாலபெய்து நிலநதேயதது னுதறப்பாட் டணிநது, பாலூட்டி, அலங்கரித்தகுகொடுக்க; நாகன கையிலேதாங்கி, திண்ணென இருநதமையால் அப்புதலவருக குத திண்ணெனநத திருநாமநதரித்தனன.

திண்ணொர் தொடடிஊதநது தவழநது, குற்றநடை பயின்ற, தெருவிலே சிறுதேருருட்டிவீளையாடியும், சிறிய விலமபுகைக்கொண்டு, சிராகளோடு காட்டிற்றபுகுநது, மாந புலி கரடி முதலிய விலங்கினகுட்டிகளுள்ளே சிலவ றறையெயதும், சீலவற்றைககைக்கொண்டுவளாததும்,வள

* வேலன - வேலகொண்டுதிரியும் வெறியாட்டாளன.

ர்த்துவந்தனர். அக்காலத்திலே, நாகன வில்வித்தைகம்பிக்கும் பருவமவாககண்டு, அத்தேசதது வேடாகனையெலலாம் அழைப்பிதது, வில்விழாநடாத்தி, பூர்வாகிரியனுக்கு வேண்டியவைகளை வெறுககககொடுத்தது, “இவ்வியோனுக்கு வில்வித்தையை அன்போடுகறபிககவேண்டும்.” எனப்பிரார்த்திக்க; அவன நல்லமுகூர்த்தத்திலே, கிரமப்படி நறகிலை பிடிப்பித்தனன். திண்ணனா பிடித்தவுடனே வில்வித்தையை நேதது நிரமபி, “வில்விஜயனே வேடாகுலத்தி லவதரித்தானே!” என்று யாவருககூறுமப்படி அதிலலவராகியிருக்க; நாகன இளவேட்டரு செயவிககவிருமபி, அதனை இடைபூறினறி முடித்தற்பொருட்டு வனதேவதைகளுககுப் பவிக்கொடுக்கவேண்டுமெனககருதி, வேடாகளோடு வனத்தையடைநது, நீராடி பூகொயதுசென்று, அவ்வனதேவதைகளிருக்கும ஆலமரத்தையலகரிப்பித்தது பூசைசெயவித்தது, குறுவியதூபத்தைக் காளுகமுமுமையுற கமழ்வித்தது, கடாககளைப்பலியீடுதது, பிரசாதமபெற்று உடுப்பூரையடைநதான்.

மற்றைநாளிலே, மைந்தரையழைத்தது, “ஐயனே, இன்றுமுதலாக நீயே மறவாகளுககுத் தலைவனாகி, பகைவரையழித்தது அவாநிலைகவர்ந்து, வெற்றிபெற்று, பெரிதுவாழ்வாயாக.” என்றசோவதித்தது, வழிவழிவந்த வெற்றிசகிலையைக்கைக்கொடுத்து, கழிபெருங்காதலால் தோளகுழையத்தழுவி, “நமது முருகக்கடவுளது திருவருளே துணையாகசென்று இளவேட்டம் வாய்த்துவருக” எனவிடையளிக்க, திண்ணனார் தந்தையைவணங்கி தாயைப்பணிந்தனர். அவள்

எடுத்துப்பல்லி, மூலைப்பாலசோர, நெஞ்சுகுழைய, உச்சிமோரது, “மகனே, நீ கடுககாட்டிலே நுழையாமல தண்ணிய சோலைவழியாகவேசென்று வேட்டமாடி முட்கீறலும திருஷ்டிதோஷமுமிலலாமல வேடாதளோடு திரும்புக.” என்று நெறறியிலே விபூதி தரித்தனள். திண்ணரூ மீண்டு மவணங்கி, அநுமதிபெற்றுநீங்கி, கசகீறுககி, உடைவாளுங்கடடி, விலைமபுகைககொண்டு, வேடாகளபுடைகுழ வேட்டைநாயகளோடு காட்டையடைந்து, பலவிலங்குகளும் பயிலுமிடமறிந்து, வலைகடடி பறைமுழக்கி, அவைகளை உள்ளே நுழைவித்து, காடுகளை வெட்டிச்சரித்து, பாவையிருக்கையகின்றது ஒசையால் அவையணுகியவழி, மறைந்துகின்றது, அமபுமுதலியவற்றறகொன்று, வேட்டைமுடித்து ஊராயடைந்தனா.

இவ்வாறே பலகாலவேட்டமாடி, மாதாபிதாக்கள மகிழ வாழுநாளிலே, ஒருநாள ஒருநெடுங்காட்டடிமபுகுந்து, வேடர்களினின்ற நீங்கி, தனித்துலாவி, மிகவும இளைத்து, ஓர் மரநிழலிலே துயின்றனா. அவவேளையிலே, சிவபெருமான வெண்ணீறணிந்து புலித்தோலுடுத்து சடைமுடிபுனைந்த கோலத்தோடு, அவரது கனவிலேதொன்றி, “மைந்தனே, இமமலையிலே, பொன்முகரியாற்றங்கையிலே, கல்லாலவிருக்கத்தடியிலே, ஒருசிவலிங்கமுண்டு; அது துன்பமனைத்தையுமிழத்து, பேரினபத்தையளிக்கும்: நீசென்று அதைவணங்குவாயாக.” என்றுரைத்துமறைந்தருள; உடனே கனவிலித்து ஆசசரியமடைந்து, திகக்கெங்கும் நோக்கித்தின்றனா. அச்சமயத்திலே, ஓர்ப்பன்றி வேடராரப்பினுலெழுகது வலை

யையறத்துக்கொண்டு அதிவேகமாக மலையிலே புகுதற்குச் செல்லுதலையோடு, கடுங்கோபத்தோடு தூரத்திசென்று, ஆலவீருஷத்தடியிலே, சிவலிங்கத்தினருகே சென்றவுடன மறையக்கண்டு, அதிவியப்புடையராகி, “அச்சோ! இப்ப னநீ மறைந்தது தெரிந்தேயில்லை.” என்று குறித்துப்பார்க் குங்கால எதிரே சிவலிங்கமிருந்ததிலக்கண்டனா.

கண்டவுடனே சீகாளத்தியப்பாது திருவருட்பாராவை யை இனிதுபெற்று, தரிசனவேதியினையொழியுமாறு இராமபா னது அவருவமாரிப பொன்னுருவமாவதுபோல முற்கு ணங்களமாரி, அக்கடவுளிடத்துவைத்த அனபேயுருவமா யிரா. நெடுங்காலம் பிரிந்திருந்தவந்த தனகுழந்தையைக் கண்டதாயைப்போலத் தாழாமலவிரைந்தோடி, தோள்க ளமுந்தத்தழுவி, மோரது முததமிட்டா. அழலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல நெருசுநெருசுருக, கண்ணீர்சொரிய, உரோ மாஞ்சங்கொள்ளின்று, “குருடனகையிலகப்பட்ட தெய்வ மணிபோல இப்பெருமான எனக்ககப்பட்டனா” என்று பேராநந்தமடைந்து சிரித்தார். பின்பு “எனதையே, யானை புலிமுதலிய விலைகுகள திரியும் இக்காட்டிலே துணையுமில் லாமல வேடாகள்போலத் தனித்திருப்பதென்னே? நீர் அமுதுசெய்தற்கு இறைசகியாவர் கொண்டு வந்து கொடுப பார். எமது ஊருக்கு வருவீரோஸ் தேன தினைமா காய கனி கிழங்குமுதலியவைகளும், மான முயல் பனரிமுதலியவற தின மாமிசங்களும, யானே கொண்டு வந்து கொடுப்பேன. நல்ல வேடர் துணையுமுண்டு. நீர் இங்கே தனித்திருத்தற்கு என்மனநுணியவில்லை. தேவரீர் திருவுளமிரங்கி இப்பொ

முதே எனனோடு உடுபபூருக்கு வருதலவேண்டும்.” என்று விண்ணப்பஞ்செய்தாரா. இவ்வாறுரைத்தும், இறைவா ஒன்றும் கட்டளையிடாமையால், “இத்தெய்வசிகாமணிககு இவ்விடத்திலிருத்தலே திருவுளம்போலும். சிறியேன இப்பெருமானைநீங்குவனோல் உயிர்வாழ்வனோ! வாழேன.” என்று மொழிந்தது, உற்றுநோக்குங்கால், அப்பெருமானமுடியிலே அபிஷேகஞ்செய்து நறுமணங்கமழமுலாகனும் விலவத்தளிரும் சூட்டியிருத்தலகண்டு, இச்செய்கையே சீகாளத்தியப்பருக்குப் பிரீதியாகும். என்று தெளிந்தது, அப்பணியைக்கடைப்பிடித்தாரா.

பின்பு “ஐயோ! பெருமபகலாடியது இறைவரோயிகப்பசித்தாரா இனசுவையிறைச்சிக்கொண்டு வந்தது இடூலவேண்டுமென்று நீங்கினால் தீயவிலங்குகளவந்தது யாதுவினைக்குமோ!” எனநனியிரங்கி, “குன்றிடை எனக்குவாயத்தகுலமணிவிளக்கே, உமது தழறச்சித்தணிப்ப யிருசுவையிறைச்சிக்கொண்டு தாமதியாமல் ஒருகணத்திலவருவேன. கொடியவிலங்குகள வருமென்று அஞ்சவேண்டா வந்தால் என்னைவிராய அழைப்பீராக” என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்து, அரிநினைக்கி, கனறைவிட்டுப்பிரிந்த தலையீற்றுப்பச்சப்போல் அடிக்கடிதிரும்பிநின்று, ஐயாதனிமைக்கேங்கி, காட்டிற்புகுந்தது, ஜாபனறியைக்கொன்று தானேயேந்தி, பொன்னுகரியினதீரத்தைச்சாராதனா. சாரந்து, தீக்கடைக்கோலினாலே தீயையுண்டாக்கி, அப்பூனறியைவதக்கி, வாளினாலிரிந்தது, இனசுவையுடைய செந்தசைக்கையெல்லாம் வேறெடுத்தது, அம்பிறகோத்து, பதமுறக்காய்ச்சி, வாயிவிட்டு, பலவினாலே மெலைமெலை

பை பழைய துக்கிப்பாத்து, சுவையுடைய இறைசமிகளை
 யெல்லாம் தேககிலையிற்றைக்கப்பட்ட கல்லையிலைவத
 து, கழிசுவையிலலாதவற்றைப் புறத்திலே உமிழ்ந்தாரா. அத
 னபினனர் தளிரகளையும் மலர்களையுங்கொய்து தலையிறசெ
 ருசி, திருமஞ்சனத்தை வாயிலே முகந்து, ஒருகரத்திலே
 அமுதிட்டகலையையும், மறொருகரத்திலே விலைமபுக
 ளையும் எடுத்துக்கொண்டு, “ஆகெட்டேன! எனனுயிர்த்து
 ணைவராசிய கடவுள் மிகுந்தபசியாலினைத்தாரோ! கொடிய
 விவசுகுளால் அச்சமுற்றாரோ!” எனப்பதைப்பதைத்து ஏ
 வகி, குஞ்சுக்கு இரையைபூட்டாத தாழாமலோடும் பறவை
 போல மனோகதியும் பின்னிடச்சென்று, சநிதியையடைந
 து சிவபெருமானது திருமுடியிலுள்ள பத்திரபுஷ்பங்களை
 ச்செருப்புககாலினாலேமாற்றி, வாயிலுள்ளநீரால் பிரானது
 திருமேனியும் உள்ளமுங்குளிர் அபிஷேகித்தது, பத்திரபுஷ
 பங்களை முடிவாகநது சூட்டி, திருவமுதையெதிரவைத்தது,
 இனியவாரத்தைபலசொல்லி ஊட்டி, பிரியாது அருகேநின்
 றனா.

அவ்வேளையிலே வேடாகள திண்ணனாக காணு
 ம மிகுதியும் அச்சமுடையராயக காடெல்லாநதேடிவந்தது,
 அருகடைந்து, “ஐயனே, நீ எங்களைநீங்கி இம்மலையைய
 டைந்ததெனனை? யான்கள் ஏதேனும் பிழைசெய்ததுண
 டோ? சூரியன் உச்சிகடந்தன்ன, பசித்திருக்கின்றீர். இங்க
 டைந்தது அறிகிலேம். யான்கள் விரையவாராததுபற்றி மு
 னியாது உடன்வருக” என்றுபலவாறரைத்தும் எதிர்பொ
 ழிக்கொடாமையால் கவலையுற்ற, “இங்கிருக்கும் இத்தெய்வ

ம இவரிடத்திலே ஏறியிருக்கின்றதோ! யாதோ! உணரேம். இதை நமது தலைவருக்கு உரைப்போமாயின அவர்வந்து தக்கவகையிறறவா?" என்று துணிக் துசெலல, சூரியனும் அதைமயனமாயினுன. திண்ணரை சிவபெருமானைத் தியவிலகுகள அணுகுமெனறநூசி அமபுத்தொடுதத விஸ்டேரடு மறதும் கண்ணிமையாமல நின்றகரீத்து, வைகறையிலே திருவழுதமைககசுகித்தது, மலைச்சாரலையடைநதனர். இது நிறக.

அறிவு அருள அடக்கம சிவபததிமுதலியவைகளே ஒரு வடிவெடுத்தாற்போனறவரும், நலவினை தீவினைகளாலவரு ம இனபததுனபககளைச சமமாக எண்ணுபவரும், செளந தரியமாதாகள வலிநதுதமுவினும் தாயெனநாடுந் தபோ தனரும், திருக்காளத்தியப்பபாத தினநதோதும் ஸீவாகம விதிப்படி அருசசிபவருமாகிய சிவகோசரியானவவா பிராமமுகூாதத்திலே, எழுநதுசென்று, பொனமுகரியிலைநானஞ்செய்து, தலையிலேதிருமருசனமும், காததிலே பததிரபுஷ்பமுநதாங்கி, சிவநாமததையுசரித்தககொண்டு, சுகிதியையடைநது, அவகே ஊளகள தெறிககிடக்கக்கண்டு, உள்ளம நடுநடுகி, பககத்திலே குதித்தோடினா பினபு "தேவாதிதேவரது திருமுன்னே அதுகிதமாகிய இக கொடுஞ்செயகையைக் கொலைத்தொழிலஞ்சாத வேட்டுவப புனைஞரே செய்திருப்பார. அவா இதுசெய்யத் தேவாபிரான் திருவுள்ளயிசைந்தாரோ! இதை அனபுடையோர்கள் கண்டக்கால உயிரிடுவர். கொடுவினையேன அகவனஞ செய்பாது உயிரோடுநிறகினறேன." என்றவருகதி, "யான

பூஜாகாலநதவற தினறதனாலை யாதுபயன்¹⁾ எனறநினை
 நது, இறைசசிகளை த திருவலகினாலேமாறறி, கோமயநதெ
 ளிததனா. மீண்டு, பொனமுகரியிலே ஸநானருசெயதுவந
 து, வேதமநதிரததினாலே சுததிபுரிநது, உருததிர சமக நம
 கததினால அபிஷேகஞ்செயது, பததிரபுஷ்பங்களாலருசச
 னைய்யறறி, திருமுன்னேநின்று, கரங்களைச சிரமேறருவி
 தது, கண்களினின்றும ஆநநதபாஷ்பஞ்சொரிய, திருமேனி
 யெங்கும் மயிர்பொடிப்ப, அககினியிறபட்டமெழுஞ்போல
 மனமஉருகியிளக,நாததழும்ப, தீதநடையுள்ளதாகிய சரம
 வேதம்பாடி, பலமுறைபிரதக்ஷணஞ்செயது கமஸகரிதது,
 அரிதினீவகி, தமதாசசிரமததையடைநதாரா.

இப்பால திண்ணலா பனறி, மானமுதலியமிருகங்
 கள பயிலுமிடமறிநது, அமபினாலேகொன்று, அவைகளின
 இறைசசியை முனபோலப பக்ருவப்படுததி, தேககிலையிலி
 டடு, கொம்புததேனைநிரமபக்டடுககலநது, முனபோலவே
 திருமஞ்சனமுதலியவைகொண்டு, இறைவாபசித்திருப்பொ
 ன ஓடிவநது, பூசைசெயது, இறைசசிககலையைத திருமுன
 னாவைத்து, “இநத இறைசசி முனகொண்டுவநததுபோல
 னறு. இவை பனறி முயல மான கலை மரை கடமையென்ப
 வைகளின இறைசசி. இவைகளை அடியேனும் சுவைத்துப
 பாரத்திருக்கினறேன. தேனுங்கலநதிருக்கினறது. தித்திக்
 கும்.” எனறுசொல்லி உண்பித்து, அவாபக்கத்திலே, பிரியா
 துநின்றார். அநதவேளையிலே,முதனாடசெனற வேடாகளால
 இவர்செய்தியைககேள்வியுறறு ஊணுறக்கியினறியிருந்தமா
 தாபிதாக்களிருவருமபோநது, பறபலவுபாயங்களால் வச

பபடுததவும வசமாகாமைகண்டு, மனமபுமுங்கி, “இனிச்செயவதுயாது” எனத்தியங்கிச்செனறனா.கிண்ணரா அவர்கனடைநததும் மீண்டுச்சென்ற்தும் அறியாதவராசி, கடவுளிடத்தேபிணித்த கருத்தோடு புகறகாஸித்திலே மிருகங்களைகொன்று ஊணையருத்தியும், இராககூலத்திலே நித்தினாயிலலாமல அருகேகின்றம, தொண்டுசெய்துவர, சிவகோசமுனிவரும் தினந்தோறுமவரது, திருமுன்னே ஊனகிடக்கக்கண்டு அமுதுவருந்தி, அவறறையகறறிச்சுத்திசெய்து, நாகலிங்கபபெருமான்பபூசித்தது, இவ்வதுசித்ததை ஒழித்தருளவேண்டுமென்ப பிராத்தித்து, துக்கசாகரத்திலே முழுகியிருநதனர்.

சிவகோசமுனிவாஇவ்வனமிருக்க; காளத்திராதா இவர்துயபாயகற்றத்திருவுளங்கொண்டு ஐந்தாநாளிவிலே, சொப்பனத்திலேதோன்றி, “அன்பனே, நீ நமதுமுன்னேகண்டது இறைச்சியென்று வருந்தாதே. அது, நாம விருமபியருந்தும் பெறறகரியவமுதமாகும். அதையுண்பிப்பவனது செயல்ககூறுகின்றேம, கேடபாயாக. அவன நாமிடத்துவைத்த அன்பு எவவளவெனினில, பலதெய்வகதிகளிலமுழுகியும், விரதங்களை யனுடடித்தும், தானங்களைப்பிரித்தும், ஊழைக்கடந்தது ஒர்புதலவனைப்பெற்றதாயககு அபபுதலவனமேல் எவவளவண்பிருககுமோ அவவளவேயாகும். அவன நமது திருமுடியிலுள்ள பூக்களைச்செருப்புககாலாலமரறறவகாலதீது, யாம் இளமகனகையால் திருமுலைவருடபபெறற மாதாவினது உள்ளம்போலப பெரிதும் நெஞ்சமுருகுவேம. அவன நமமேலுமிழகினறகீ உள்ளிருகதுபெரு

கிய பேரனபாக இருத்தலால், ஆராயநதுபாக்கனை அது ஆறறினிறுங் கொண்டு வரப்பட்ட நீரன்று, முனிவரபி ஷேகிக்கும் மந்திரநீரினும மிக இனிதென்று சொல்லலாம அவன கழுததை மிகவும் வளைத்து சூடும் மயிரகொளாடு கலநந மலாகள, வியாககிரபாதமுனிவன முதலியோர் விதி பபடியெடுத்தது சகலதிரநாமங்களை யுரைத்தருசகிகும் தே னவிரிந்த மலரினும மிகநல்லவாகும். அவன முனனே தன வாயிலிட்டு ஆராயநதெடுக்கப்பட்ட முழுசகவையையும் இ னஞ்சூட்டையமுடைய இறைசகியைத் தந்தபினபு, தேவா கள இரத்தினபாததிரவகளிலே நிவேதித்த பா மகடலமுத முமே வேமபும விடமுமாயின. அவன எமகருமுனனே நின று பேரனபோடு வாயதிறநதுகாகுஞ் சொற்களபோல, அறிவுமுதிர்ந்த ஜிதேநதிரியாகளாலே பாடப்படும் சாமவே தகானமும் இனியதன்று. அவனமனம நமகருக்கோயிலா கும். அவனுரைகொல்லாம வேதமாகும். அவன செயலக கொல்லாம் அறசசெயலகளையாகும். அவனியல்பைக காட டுகினறேழ். நீ நாளைவந்து அவனறியாதவண்ணம அயவி லே ஒளித்திருப்பாயாக. இனிததுயரொழிக.” எனறுகட்ட னையிட்டு மறைநதளிஞர். அதுகேட்ட முனிவர் சொப்பனா வஸ்தையை நீங்கி சாக்கிராவஸ்தையையடைந து, காளத் திராதர் தமக்கருளிசெய்த வார்த்தைகளை நினைந்து நினைந து அதிசயித்தது உஷஸ்காலையிலேபோய பொனமுகிரதியி லே னநானஞ்செய்து நித்தியகடணியியற்றீ, அருசசனைமு டித்து, சிவவிவசப்பெருமானுகுபினனே தோனருது ஒ னித்திருந்தனர்.

இவா வருதற்குமுன்னரோசென்ற திண்ணலா வேட
 டையாடி இறைசசியும் திருமஞ்சனமும் புஷ்பமும் முன
 போல அமைத்துக்கொண்டு, அதிசீககிரமாகத் திருமயிவரும்
 போது, பறபல தூசசகுனங்களைக்கண்டு, “இச்சகுனங்களை
 லலாம இரத்தங்காட்டுகின்றன. என்கணமணிபோன்ற எ
 மபெருமானுகு யாது சம்பவத்தீதே! தெரியேன” என
 றுமனங்கலங்கி, அதிசீககிரமாக ஓடிவந்தாரா அதற்குணத
 திலே அருடபெருமான திண்ணலருடைய அன்புமுமுதை
 யும் சிவகோசரியாருக்குக்காட்டத் திருவுளங்கொண்டு, தம
 து வலக்கண்ணினின்றும் உதிரஞ்சொரியப் பண்ணினா
 அதை தூரத்திலேநோக்கி விரைந்தோடிவந்தது, உதிரஞ்சொ
 ரிதலைக்கண்டார். காணலும், வாயிலுள்ள திருமஞ்சனஞ்சி
 ரத்த, கையிலிருந்த இறைசசியுதற, அமபுமவிலலும் புறத்தே
 விழ, தலைமயிரிலே செருகப்பட்ட புஷ்பங்கள் அலைந்து
 சேர, ஆடுகின்ற கயிறு அழறப்பொழுது வீழ்கின்ற நாடக
 ப்பாவைபோலப்பதைபதைத்து, மிதைதிலேவீழ்ந்தாரா ரெ
 டுநேரம் உள்ளாயாததவின்றி, இறந்தவாபோலக் கிடந்தது,
 ஒருவாறுதெளிந்தெழுந்தது, பலமுறை கையிலேலுடை
 த்த, உதிரமொழுகுதல தவிராமைகண்டு, மீட்டும் வீழ்ந்து
 புரண்டெழுந்தது, தமதுமுகமெல்லாம் உதிரஞ்சேரவும்
 மாபுவிங்கவும் கைகளாலடித்துக்கொண்டார். தலைபிளக்க
 வும் கைகளசுதையவும் கறகளோடுமோதினார். “எமதுபெ
 ருமானுகு இத்தீங்குவிளைந்தது எனக்குப்பகைவாகளாகிய
 வேடுவர்களாலோ! அல்லது இம்மலையிற சஞ்சரிக்கும் துஷ
 டயிருக்கங்களாலோ! தெளியேன. அப்பகையைக்காண்பே

னாயின, உயிராக கவராதுவிடுவேனோ! ” என்று நெடுநூரம் ஒடிப்பாராததா. வேடாகளையும் விலங்குகளையும் காணாமையால் வருந்தியீண்டா “மலையிடையெனக்குவாயத்தமரகதமணியே, உமமுடையகண்களில் உதிராஞ்சோதற்குக் க்ரணம யாதோ? சிந்தி தும திருவாயமலாநதருகின நீரிலலை! எனனைகொல்லோ! ” என்று தழுவிக்கொண்டு, வரயவிட்டுப் பெரி துமமுதார். இவ்வண்ணம் நெடுநேரங்கழித்து, பின்பு பச்சிலைமருந்து கொண்டு வந்து பிழிவோமாயின இதுதீருமென்று கருதி, காடுமுழுமையுந்திரிந்து, கண்ட இலைகளையெல்லாமபிடுகி, ஒடிவந்துபிழிந்தும், உதிரம்நிலலாமையேநோக்கி, உயிரேசோரது, “இனி யான இத்தமருயா துசெய்வேன ” என்று ஆலோசித்து நின்றார். நிற்க, “ஊனுக்கு ஊனிடலவேண்டும்.” எனனுமபழமொழி உள்ளத்திலே தோன்றியது.

உடனே இனி யான எனகண்ணையிடந்து அப்பினால் இறைவர்கண்ணிலிருந்துபாயும் இரத்தம் தடைபடுமென்று தீர்மானித்து, தமதுகண்ணைக் கணையினாலேகளைந்து, இறைவர்கண்ணிலே அப்பினார். அப்பொழுதே அப்பெருமான உதிரத்தைமாற்றியருள; அதனைக்கண்டு, அடங்குதற்கரிய சந்தோஷசாகரத்திலமிழ்ந்திக கூத்தாடினார். “நான செயத செய்கை நன்றுநன்று.” எனவியந்தா. இப்படி சந்தோஷ சாகரத்திலே உலாவுஞ்சமயத்தில, அவரது முதிர்ந்தபேரண்பைச் சிவகோசமுனிவருக்குப் பின்னுவகாட்டுதற்குத் திருவுளவகொண்டு, மறற இடககண்ணினினறம உதிராஞ்சோர்விக்க; அது திண்ணானுடைய எல்லையிறந்த சந்தோ

ஷசாகரத்தை உறிஞ்சியது. அக்கினிரயத்துவீழ்ந்து நெடுந் துன்பமுற்று நீங்கிச் சவாககஇன்பமுற்றோடுருவன பின னும அநிரயத்திலே வீழ்ந்தாற்போலத் திண்ணனா உவ கைமாறி, கரையிலலாததுன்பக்கடலிலேயமுநதி ஏங்கி, ஓ ருவாறுதெளிந்தது, “மருநதைககைகண்டேன எனக்கு இன னுமொருகண இருக்கிறது; ஆதலால், இதற்கஞ்சேன.” எ னறு துணிந்தது, தமமுடையகண்ணைக் களைந்தகாலையில், சிவ பெருமான்கண இவ்விடத்திலிருக்கின்றது எனறுதெரிதற காக, ஒருசெருப்புககால் அப்பெருமான கண்ணினருகே ஊனறிககொண்டு, அம்பைத் தமது கண்ணிலேவைத்தாரா.

கிருபாசமுத்திரமாகியபெருமான அதைச் சகிக்கலாற ருதவராகி, வேதாகமங்களுதோன்றிய திருவாயமலலாத திறந்தது, “நிலலுகண்ணப்ப நிலலுகண்ணப்ப எனனபுடை ததோன்றல நிலலுகண்ணப்ப.” எனறு மூன்றுமுறை இனி துமொழிந்துகொண்டே அவந்திருக்கரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டனா. பிரமாதிதேவாகள மண்புதையுமபடி கறப் கப்பூமாரி பொழிந்தாராகள. திண்ணனார் கையிலிருந்த அம பையெறிந்துவிட்டு, சீகாளத்திநாதருடைய திருவடித்தா மரைகளைச் சிரசிலே சூட்டிக்கொண்டனா. சிவகோசமுனி வரும அத்தியந்த ஆச்சரியமுடையராகி, அமமுதலவரை வணங்கினா. அப்பெருமான் இருவினையொப்பும மலபரிபா கமுமுடைய அவவிருவாகளுக்கும் கிருபானோக்கமளித்தது, அவர்களை அக்கினிமத்தியிலிருந்து அந்தக்கரணமொடுக்கிய அருந்தவர்க்கும் பெற்றகரிய தமதுதிருவுருவத்திலே கல ந்துகொண்டார். அற்றைநாளமுதலாக ஆனரோ சிவபெ

ருமானருளியவாரே திண்ணனருக்குக கண்ணப்பொனத் திருநாமம வழங்குகினறனர். எனறு ஆறநாளிலே முதலி பெறற அநநாயனாசரித்திராததோடு, சிவகோசமுனிவாசரித் திராததையும் உபதேசிதது, அவவரசா வேணடுகோளின படியே, நககீரதேவாசரித்திராததைக கூறத்தொடங்கினார்.

ந க் கீ ர ச் ச ரு க் க ம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிடையாகிரியவிருத்தம.

அமுதுறழ் தமிழொண முத்த மையசந தனமெல வா சங், கமழ்குளிர தெனற லென்று கரையரும பொருளப டா ம, லியிழ்கடல வரைபபெ லாந்தோன றெண்பொருள படு நா டெளளித, தமிழமுதல பிறககு நாடாயத தயங்குமாற பாண்டி நாடு. (க)

மேற்படி வேறு.

தனகால் சுமக்கு முறுப்பிலான் றனனே வலரா னிலை கலங்கிப், பொனகா நிதலை முலைமடவாரப் பொருதது து ணையா மாநிலத்து, வன்கா றரியா துழலவாராத் தலையாற் சுமககு மலையைநகு, மினகார் மழைதோய் முடிமலய வில ங்க லுடைத்தத திருநாடு.

(இதனபொருள்.) தனகால் சுமககும் உறுப்பிலான் றன—தனகாலினுற் சுமக்கப்பட்ட அனங்கனுகிய மனமத னது,— ஏ அலரால் நிலைகலங்கி—பாணமாகியமலர்களாற் றமதுநிலைகலங்கிய சுந்தரமூர்த்திராயனாரை,—பொன் கா ல், திதலை முலை மடவார்—பொனனொளியைவீசுகினறதேம

ஸ்படாநத தனககையுடைய பரவைநாசியார சங்கிலிநாச
 சியாரெனனு மிருவரிடத்தும், — பொருதது துணையா—
 சோகருநதூதாக, —மாநிலத்து வனகால தரியாது உழல
 வாரை—பெரியபூமியினகண வலியகால தங்காமலுமுனறவ
 ராகிய சிவபெருமானை, —தலைபால சுமககும் மலையைநரு
 ம—முடியினறசுமககினற கைலைமலையப பழிககும், —மி
 னகாரா முழை தோய முடி மலயவிலகல—மினனலையுடை
 ய கரியமேகங்கக படிக்கினற சிகரததையுடைய பொதியம
 லையை, —அத்திருநாடு உடைத்தது — அப்பாண்டிநாடுடைய
 து. எனறவாறு.

காலென்பது தெனறலெனவும பாதமெனவும, உறுப
 பிலானென்பது மனமதனெனவும அங்கமிலலாதவென
 வும், ஏலராலென்பது பாணமாகியமலெரனவும ஏவறறொ
 பிலினெரனவும பொருள்படக்கூறுதலிற சிலைஷ. நிலை
 கலங்கி வினைககுறிப்புபெயா? பொன ஒளியையுணாததல
 னககுபெயா. நகும்லயவிலகலென இயையும். இவவாற
 னறி மேருவைப்பழிப்பதென்பபொருள்கொளளின, நிலை
 கலங்கி எனபதை வினையெசசமாகவும், பொருதது எனப
 தை வலித்தல்விகாரமாகவுகொண்டு, உறுப்பிலான ஏவ
 ரால நிலைகலங்கி மடவாராத தமககுப்பொருநதிய துணை
 யாக்கொண்டு மாநிலத்துக காலதங்காமலுமுலும் தேவாக
 னைத் தலையாற்சுமககும் மேருமலையைநகும் மலயவிலங்க
 லெனமுடிக்க. உழலவாரா ஈரிடத்தும் காலையககம். (௨)

வானே ரமுதரு சாபத்தான மண்ணிற் புனலா யொழு
 கியது, தானே நிலத்தி னியலபாற்றன றனமை திரியா வர

மபெற்ற, மானீ ரோமற் றிதுவெனன மதூங் குடிக்கொண
 டெஞ்ஞானறு, மானு தொழுகும பொருநையாற றரசு மு
 டைத்தத திருநாடு. (௩)

கலிநிலைத்துறை.

சுறங்கு பனமணி யருவியைத் துளியொடு கலந்து
 நிறங்கொண மாமணி சேணிடைச சிதநிட நெடுங்கைப
 பிறங்கு வெண்பிறைக கோட்டியா னைகணமதப பெருநீ
 நிறங்கு மாமுகத தேறபன குறிஞ்சியி னிடங்குள. (ச)

கொளறை பூத்துழை தனனிடங் கொண்டுகூங் கோட்டு
 வெனறி யேறுபெற றண்டரைத தாங்குபு வீயா
 தெனறும் யாறுதன றலைக்கொடு முக்கணெம யிறைபோற
 றுன்று பலபசுச சேரிட மாயமுலை தோன்றும். (௩)

குழலி னோசையுந் தயிரகடை யொலியுங் கால லேறு
 தழுவு மாபபுமா னினாமணி யரவமுந் தண்ணென
 செழும லாக்கொளறை படுசுரும பிசையுமவெரு சினத்த
 மழவி டைக்குலம் வாயவிடு முழக்கமு மாறா. (சு)

போர்வி டைக்குல முயர்ந்தெழு புற்றுமண சிதநக
 கூர்ம ருபயினற் குத்துபு துகளெழுக குளம்பா
 லார ழறசினத் தொடுநிலந் தொடடியி லசைய
 முரி வாயவிடு முழக்கீமவிண் னேறறொடு முரணும். (எ)

அறுசீர்க்கழிநெடிசடியாசிரியவீருத்தம்.

தாமரை குவளை யாமபல் சங்குசை வலமீ னன்ன
 மாமைவண டரமபை கன்னல கமுகமென றவைநிறைந் து

காமரு மருத மாதா கவினுறுப பமைப்போ னவவத[கரும
தோயினமாதிரிகையெலலாந தொகுதத்தோரிடததையொ
கவித துறை

அனன மநலா ரணிரடை கறகவேட டனையர்
பினனு முனறுமுன றடிசிவந துடிபெரு மையினுள
மனனு மெயவிளாத ததுபெற வீனத்தினுட் பதும்
மெனனு மாதனத திடையிருந் திருநதவ மியறறும். (க)

கழனி யுட்புகுந துறுவலிப பகடடினேர் கடவி
யுமுந ரோதையால வெரீலியெழுந துமபரிற் பறக்கு
மழகின மெனசினற் யோதிமத தனிசிறை யடித்த
லொழுகு வானகங்கை வெண்டிரை யெறிநதிட லொக்கும
சேலக ஞண்டக டாரத்திய மெனசிறைச செய்ய
கால வோதிமரு சிறுதிரை யசைகருமென கமலக்
கோல நாணமலாச சேககையிற் பெடைதழீழிக் கொண்டு
சாலும வண்டிசை கேட்டுறங் குவமலர்த தடங்குள். (கக)

மாம லாக்கணை யோனசிலை யாயுயிர வருதது
திமை யினபய னுறலென மள்ளராற் செய்ய
காமா தீங்கரும் பாலையா டப்படு கவவை
தாம யற்கணைற் போகடா விடுமொவி தாழ்க்கும். (கஉ)

யாமு முததியர் காற்கிணை யாயிழி பெயதத்
தாமு லைத்தட மிடறொடு நிகாத்துயர் தருக்குச
சாமு ருக்குது மெனத்தெங்கின காயவிழத தாககிக்
காமா நாகினங் கழுகோடிப் பனவராற் கணங்குள். (கங)

வரைக ளொப்பன போரொழுக கியபுரி வரையி
னருவி யொப்பன சுற்றுபா கடுபுகை யவைகுமு

கருமு கிற்குல மொப்பன தீங்கழைக் கரும்பின
நிரள வறறினைச சூழநதகா டொப்பன செநிறது. (கச)

நிராத மஞ்சளகள வாழையிலா சூலைதொடு நெடிய
வரமபை பாளைவாய்த் கழுமெழிற சூலையினை யடுககு
முநீஞ்சு மறறவை தெங்கிடுண்ண சூலையையவ வுயாந்த
குருமபை நெட்டிழைத தாழைதை வருமுகிறகுலததை (கஊ)

கருந்திண கோட்டன சூவிமுலைச செய்யகட காரா
நிராதண புனமல நிலஞ்சியுண மேயத்திடு யிளைஞர்
பெருநதன் மாம்பழ மெநீகரும பின குணில பிறங்கு
சுரும்புண்ட டாழினைத் தடத துவீழ்ந தனககுழாந தூர்க்கும.
குளிர்கொண்ட முததொடு முகையிறசெய சிறநிலிற் குழிசி
வளையு மிப்பியுங கொண்டனத தூவிமேல வயங்கு
மொளிகொள செநதுகிரப்பாவையை யிருததிமற றள்ளங்
களிகொள பேதைய ராடுவ புனனையங கானல. (கஎ)

ஓழுகு தீம்புனற கொழுங்கய லொடுவரால் கொடுத்தக்
கழியு நுண்ணிடைக கொடிச்சியா கொடிச்சியர் கையிற
பழுதி லினசுவைக குறிஞ்சித்தேன சுடாகெழு பசுமபொற
குழைக டநதகட் கடைச்சியர்கடைச்சியர் கொளவார். (கஆ)

முருந்தெ யிறநிய லொயிறநியர் கருங்குமுன முல்லை
யருமப விழந்தபூ முடிப்பர்க ளணிமுலை யாகும்
பெருங்கு டத்தியர் குடத்தியா பிறங்குகோங் கருமபு
விரிநத பூவினுட் பொறறகள் பூசவர் மெயயில. (கக)

கொம்ப ரொத்தசிற நிடையுழத் தியாகள்கட் கொண்டு
பமப ரத்திய லாடவா மனமபடப் பரநத

சம்ப ரத்திய முலைப்பரத் தியாதளா மருங்கு
ஸம்ப ரத்தியா பரத்தியா விலைமுத்த மஸப்பார். (20)

இன்ன தனமைய வளங்கெழு பாண்டிநா டென்னு
மன்ன மன்னவ டிருமுக மண்டல மாசி
மன்னும விண்ணவர் பொன்னக ரத்தினை மறுககும்
பொன்னி னனமணி மாமதின மதுராயம புரமே. (21)

தேடி நானமுகன செங்கணமால காண்கிராண்டிங்குள
குடி னுனடி யார்மனத தானமறைத தொகுதி
பாடி னுனரு ளாஸறு பததுநா லாட
லாடி னுனதி லெனினதன பெருமையா ருறைவரா (22)

மொயவம பாாமலா மிகனி போர்த்திசை முழுதுஞ்
செயவண டாத்திட வெழுகுறுழ வைகைவிண செலு
மைவந தாடொளிர் மணிசெயவொன மாடமா மதுரைத்
தெயவஞ் சாததிய ன்மலா மாலையிற நிகழும். (23)

நிலைபெ யாகதயல் செல்கலாத் தாரனக நிராயி
னிலகி * வம்பல நிலையியந காவகை யெனனென
றலகில விமயித முறச்செயு மநதரத் தகடு
தலையு நிருசயர் கோபுரத துறுகூடாச † சாலம். (24)

அங்கண மாடத்தின மேற்பயின மடநதைய ரனமவான
கவகை யங்கம லத்திரள் வளையலுண கருதிப
பொங்கு மாசையிற புகவதி லுறமன மிவைக
டங்க டொலகுல மீனமையிற் றனிததனி யிரியும். (25)

* வம்பலா - புதியோரா, † சாலம் - கூட்டம்.

மெலிநு சுப்பினூ களிமயின மாடத்தின மேறநந
நலிப கைப்பெரும பாமபுகள வைகலு கடுங்க
வுலவ லாலிரு சுடாகளு நனியுள முவநது
மலிபொன மாடத்திற தமகதிர வேறுற வழங்கும் (உசு)

விண்டொ டாகத † வே ரங்கடம மேறபுறத் தாடும
பண்ட ருங்குத லைப்பசங கிளிகடம பணைத்தோட
டொண்டை வாயினா விழைதலிற பிடித்திடத தெட்டரும்
வண்டில் பூங்கண்ணி விஞ்சையர் சூழ்தர வயங்கும். (உஎ)

விண்ண கட்டினைத தொடுமுடி யேறுதல வேட்ட
வெண்ணி நபபுறப பறநதரு கேசெல விளங்கு
மண்ணு றுத்திய செமமணி வேரமா மலரி
ஞெண்ணி தததனந் தேடமுற றுணுவை யொககும். (உஅ)

நெடிய வெணசுதை மாடத்தின விரிநதவெண் ணிலவுக
கடவுள வானகங்கை வெள்ள மும் வேறுமை காண்ப
படுக லாமையிற கங்கைவேட் டெய்திய பரிதி
வடிவ மெனசிறைப புடகளோ டனனங்கண மருளும். ( )

இருவி சுமபுதோய மாடமேற சுருங்குதழி விருநது
திருவி ளங்குமா நகரணி பாரத்திடுஞு செய்ய
வரிநெ டுககணர் தோடகிளி கொததலின வளர்ந்த
வுருவி ளங்கமு கினகுலை செழுமபழ முதிர்க்கும். (உ௦)

இணைய வாமபெரு வளமபல சிறந்தவவ விணையி
லனக மாநகா வெண்குடைச செய்யகோ லரசன

புனித வானவன றலைகொளத் திங்களம புத்தே
டனது தொலகுல விளக்கமோரா வழுதிபைந தாரான.(௩௧)

கலிவிருத்தம

நடுக்குஞ்சர தனமாமுடி நாகத்திறை வனவாழ

வெடுக்குஞ்சர வணமைநதனெ டிணைவானமுகப புகரா

முடுக்குஞ்சர மலையானமலை யுறழ்தோபல வுடையான

றெடுக்குஞ்சர மழையாறபகை சுடுதீப்பல வவித்தான

(இதனபொருள்.) குஞ்சமஅரதனம நடு மா முடி—
கூட்டமாகிய அரதனங்களைப்பதித்த பெரியமுடியையுடைய,
—நாகத்து இறைவன வாழவு—விண்ணுலகத்திறகிறைவ
னாகிய இரதிரனுடைய வாழவுகளைத்தையும், —எடுக்கும்
சரவணமைநதனெடு இணைவான—காததருளிய முருகக்க
டவுளோடு ஒப்பவன,—முகம புகா ஆம உடு குஞ்சரம மலை
யான—முகத்திலே புள்ளிகளாகிய நகத்திறவகையுடைய
யானைமலையையுடையவன.—மலை உறழ பல தோ டைய
யான—மலைகையொத்த பறபலவாகிய தோகையுடையவ
ன,—தொடுக்கும் சரம மழையால்—பிரயோகிக்கப்படுகின
ற பாணங்களாகிய மழையினால்,—பல பகை சுடுதீ அவித்
தான—பல பகைகளாகிய சுடுகின்றெருப்பைத் தணித்த
வன என்றவாறு.

நடு குஞ்ச அரதனமென்பது நடுக்குஞ்சரதனமெனநின்றது. இறைவன எனபுழி இறுதி அகரம ஆறாமவேற்றமை
மைப பனமையுருபு. (௩௨)

மேறபடி வேறு.

வலாயர் கத்தான வளாதோ ளானசெவ்

வலாயர் கத்தான மதிபோல குடையா

னரிமா னனையா ரணியேந தல்பெறு
வரிமா னனையா ரலாமா லையினுன.

(இ-ள.) வரை ஆக வளா 'தொள்ளான— மலையைப்போ
ல வளராநின்ற புயங்களை யுடையவன,—செவ வரை ஆக
ததான— உத்தமஇலக்கணமாகிய சிவந்த மூன்றுவரியையு
டைய மாராபயுடையவன,—மதிபோல குடையான—சுந
திரனபோலும் வெண்கொற்றககுடையையுடையவன,—அ
ரிமான அனையா அணி ஏந்தல—சிங்கவேறுபோன்ற அரச
களுக்ககு அழகியதலைவன,— அரி மாலநனை பெறு ஆ—
வண்டுகள மயக்கத்தைவினைக்கும தேனைப்பெற்று உண்கின
ற,—அலா மாலையினுன — மலாகளாற்றொடுக்கப்பட்ட மா
லையை யுடையவன என்றவாறு

துள அசை மார்பினகண்ணே மூன்றுகைகிடத்தல
உத்தமவிலக்கணமென்பதை 'வரையகன மார்பிடை வரியு
மூன்றுளவே' என்பதனானுமறிக. (க.உ)

தரவுகொச்சக்ககவிப்பா.

மாமாலை வண்டுபண்ணின வகைபாடுந் துழாயமாலை
மாமாலை வண்டுபண்ணி மதில்களொரு மூன்றுமெய்த
காமாரி யீகைப்பூவ கழனமறவாக கருத்தினனீங்
காமாரி யீகைப்பூவ கரதலத்தான கடற்படையான.

(இ-ள.) மா வண்டு மாலை பண்ணின வகை பாடும—கரி
யவண்டுகள ஒழுங்குபெற்றின்ற பண்ணினு, விசுறபங்களைப்
பாடுகின்ற,—துழாய மாலை மா மாலை வண்டு பண்ணி—துள
சிமாலையையணந்த பெருமைபொருநகிய விட்டுணுமுாததி

யை ஆம்பாகசசெய்து,—ஒரு மூன்று மதில்களும் எய்த கா
மாரி—ஒருமும்மதில்களையும்ழித்த சிவபெருமானது, — ஈ
கை பூ கழல மறவா கீருத்தினன—பொனமயமாகிய மலா
போலுந திருவடிகளைமறவாத உள்ளதையுடையவன,—
நீங்கா மாரி ஈகை பூ கரதலத்தான—(கைமம, றுகருநாது)
கீகமினறிப பொழிகினற மேகததையொத்த கொடையை
யுடைய பொலவாகிய கைதலதையுடையவன, — கடல
படையான — சமுத்திரமபோலும் சேனைகையுடையவன
என்றவாறு.

மூன்றம் எனலும் முற்றமமை மதில்களெனபுழிக
கூட்டப்பட்டது. எய்தல காரணவாகுபெயா (௩௪)

கலித்துறை

ஆடலநதிரு வொடுநில மகளவிலை யாடு
நீடு செயஞ்ற மாநதந தோளிநூ னிலவும்
பாட னங்கையா டரங்கமா நாவினன பதும்
வாடு நுண்ணிடை மடநதையத் தாணியா மாபன (௩௫)

கலச யோனியா முனிவரன குடித்தவக காரகோ
வலைபெ ருமபுனன மறித்துமவிட டானெனப ரதுபொய
புலமை யந்தனா பெறத்தரு பொருளொடப பொனமா
மலைய னுன்பொழி தானநீர் நிறைநதன்று மனனே. (௩௬)

திரைநெ டுங்கடற் றுணையவ வரசாகோன செநநா
காரிநெ டுங்கனா புலவியாற் பொயம்மையு மறியும்
பெரிய வநதணர் மநதிர சேடையாற் பிறங்கு
மெரிம ணிப்பொலம் தொடிக்கைக ளேற்றலு மறியும்.(௩௭)

உலவி லண்டமாம புதுநரா ஆறநிருக தொழுகு
 மலரி னோனவனை பொறகுட நிறைந துமேல வழியப்
 புலவ ராமெகி னககுழா நனிதவப புரியு
 நிலவு தனபெரும புகழெனும் பாலினா னிறைத்தான. (௩௮)
 திரைய கனகை விடத்தூறந் துகொக்கொடி சேனடோய
 வகாக னுககொளிர் செநநிறத தாதுமா திரததெண
 கரிக னுககெழிற சிநதூர மாசுமக கழறகா
 லரசா தம்பிரான றனதடற னோனனொளி யனறே. (௩௯)
 வெறநி வேறபடை யவனபிர தாபமாம வெயயோ
 னுறற வாரதிசாப பெருமபுனற சூவலய முவபய
 மறற வனறரி யாவசை யிருளொடு வயங்கும
 பறற தீக்கதிச சுடரொடு மறுதலைப படடு. (௪௦)

இதத கைப்பெரும பெயாமுடி வேறதர்கோ னிலங்கு
 நித்தி லததனிக கவிகையா னிலமெலா நிழற்றி
 மெயதத செயயகோ றடையற நடாயத்திசை மேவு
 மதத வாரண முகங்களிற் கயறபொறி வரைநது. (௪௧)

குரும ணிககுவால பொறகுவை விலையிண குவவு
 முரணம் ணிப்பொலந தோத்திரண மனத்தினு முநதும்
 பரிய ணிககுழாம பிறைமருப பீரங்கவுட் பருஉத்தா
 ளருவ கைககளிற் றினத்திறை யரசாக ளளகக. (௪௨)

வெளிநி னுண்புல மநதிரிக கிளையொடு மேவி
 யளவில் போகநதுயத் தினிதூவீற நிருகதள னநநா
 னெளிதி கைககட லுலகெலாந தம்புகழ நிழீலிய
 தளாவில் கேள்வநக கீரனா முதலிய சானறோர். (௪௩)

ஆனபொண்ணிய வெண்ணியாக கநநிலை யளிக்ரும
பின்பு தாழ்சடைப் பெருநதகையருளிற்ற பெற்ற
பொன்பிற் றங்கிய தெழுவதப் பலகைதம புலமை
வனபநிநதிடந தரவதி லிருநகூள மகிழநது. (௪௪)

யாககை பெற்றவாக குறுதியிற் மறம்பொரு ளினபம
போககி னுண்பொரு ளிலறப புதுமொழி புணாததுத
கூககி னுமபல பலபுணந தெறிதிரா சுருட்டு
மாக்க ருங்கட லுலகிடைத தமிழிண வளாததே. (௪௫)

வெள்ளை தாமரைச செலவிதன பெணமையை விடுத்திட
டெள்ளற பாடினா னுருவெடுத தெனமுடி யேநதம
பிள்ளைப பானமதி யானறமி ழொருவரைப பெருஞ்சீ
வள்ளற பாண்டியற காருயிாத துணைவராய வாழந்தார. ( )

இன்ன வாறவா வாழநா ளோரபக லெரிகான
யின்னு வாடபடைச சேலவலு னுயாதததார வேறதன
பொன்னின மாடத்தின மேனிலைக குழையடா பூங்க
ணன்ன மன்னவ ளோடினி தேறின னமாநதான. (௪௭)

ஆய காலையின மறதமா ருத்ததொடு மரிககண
வேயை வென்றதோ ளணங்கினவா குழனமணம வீச்ச
சேய னுனகுவி முகிழமுலைச செய்யவாயத தேவி
மாயி ருங்குழ லினமண மாமென மதித்தான. (௪௮)

மதித்த காவல னதுமனங் கொண்டுதன மனத்திற்
றதைத்த நுண்பொரு டரவொரு செய்யுளசெய புலவ
ரிதைக்கொள கென்றுபொன னாயிர மொருகிழி யியறநி
கூபுதப்பொற சங்கமண டபத்தினமுற் றூககின னனறே.

புலவா யாவருந் தாங்கண்ட வாறுபாப் புனைநது
தலைவன முனப்புபோயச சாற்றிய வளைத்தையுந் தண்டரா
மலைகொ டோளினை மறுததலின வுழிதகன நனரவ
விலகு பொற்கிழி யிருநததவ கறுப்பவ ரினறி. (௫௦)

காஸு மங்கதி லுரோணியிற ஓரியவன புகுத
வால வெவவர வடுத்தவீ ருவாவினு மமுனறு
கோல வெஞ்சுடா தணசுட ரிரண்டுமவாயக் கொள்ளு
ஞால மைநதனும வெள்ளியு மிகலபட நடநதார. (௫௧)

காலை தண்பனி சொரிதலு நண்பகற கால
கீல வானபுதை முகிலினம பெயவபோ னின்ற
மாலை தோன்றுமுன மலாதலை வானகழு வியது
போல நீங்கலு நிகழநதன மழைவளம பொன்ற. (௫௨)

பெயலவ நறதபைங கூழெலாம பீனொடு கரிநத
பயமவ நறதன மரங்களு மலைகளும பனிநீக
கயம்வ நறதன களளியும பெண்ணையு கதிரின
வெயிலின வெநதுதம பசுமைபோ யுலாந்தன மிகவும. ( )

உண்ப தினபன நனிமிகக் குறைநதன வொருங்கு
வெண்க லங்களும் வெள்ளியுளு செம்பொனும் விளங்கு
மண்கொ ளொன்பது வகையன மணிகளு மலிநத
வெண்ப தமபெற லரியதா யிறறுமன யாக்கும். (௫௪)

கீடுக தீப்பசி யாறகுடா கொளுந்திய நிலத்தோ
ராடுக தினகலா வடகுதின நனாநில னகழ்நது
வாடும பல்வகைக் கநதமுந தினறனர் மக்கள
காடுங் குன்றமு நிரம்பினர் தினபன கருதி. (௫௫)

சிறுவா கையன தாயாதாம பறித்தனா தினரா
முறுகு தீப்பசி பொறுக்கலாரா மக்களுள் முதலா
வுறப சுந்தசை யாவையுந தினறன ருலகத்
தறைப முஞ்சொலைப் புதுககினா மானமான பறரா. (௫௬)

வழியெங் கும்பிண மிடறுமிவ்வாகட்ற கப்பாற
பொழிலின கண்ணமுற றலாய்து நாறறளீள போழ்வாய
முழைவெங் கூறறுயி ருண்டற வெறுத்தது முளவாயக
கமுக்குவ காக்கையு ஞமலியு ரரிகளுங் களித்த. (௫௭)

சிலாபிழைத்தவவ வறகடத திறையையாச சிகஞ்சு
தலைமை பெற்றவன றருமியென பவனுட றளாநகிங்
கிலையு யிராகர ணினிரடந தெத்திசை யேனு
மலிவி லைத்துநா டெயதுவ மெனமனம வலித்தான. (௫௮)

கோயில சென்றடைந தருடபெருங் கடலினைக் குறுகித்
தாயி லனபுடை யாயிவ னுறிவினிச சாவேன
றேய முயவதற கேறறது புருந துறீஇச செழுமை
பாய பினபிவ ணடைசுவ லெனததொழு தழுதான. (௫௯)

அறசோக்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம.

குழவியந் திவகள வேணிக குரிசினமற றதனைக் கே
ளா, வழுதகவ குழையல வாழியனபவொன றறைவல் கே
ட்டி, வழுதிதாக கினனோ பாததன மனங்கொள வுரைத்
தோர்க் கென்று, கிழியதா யிரமபொன சவகக கிளாமணி
மண்ட பத்தே. (௬௦)

அங்கதை யீப்பா வேந்தற் கறைநதனை பெறுதி யென
று, கொங்குதேர் வாழ்க்கை யெனனுங் கோதினாக் கீந்து

விட்டான, பொங்கிய களிப்பி னானும் பேரயத்தொடர் பமு
தந தனனை, திங்களவெண குடையி னானறன செவிப்புல
த தூறறி னானை. (௭௧)

மறறது கேட்டுத திங்கண மருகனற னினேரத வண
ணரு, சொறறவி னினிது வரது தொகுசங்கத் தவாபாற
போயிப, பொறறபாட டிசைவி யெனறான பொருககெனத
தருமி சென்ற, கறறவ ரவைமுன சொனான கவிகள்கேட
டலுமு வரதார. (௭௨)

ஆங்கவா தமமுட கீர னருமபெறற கலவிச செலவத,
தொங்கிய தருக்கி னாலிவ வுரைத்தபாக குறறமெனறான,ற
ங்கிய வுவகை கிசுதித தருமிதான றுனைவிற போரது, தே
ங்கமழ கடுககை வேணிச செலவனே டிதனைச சொனான.

கேட்டலு மங்க யறகட் கிளியுறழ் கிளவி பங்கன
பாடடியற புலவ னுகிப பாவலர் தம்பாற போயெங்
கோட்டமில் கவிககு குற்றங் கூறின ரியாவ னொன்ற
னாடிய புகழறக கீர னானைத் தருக்கிச சொனான. ( )

சொல்லலுங் குற்றம யாது சொல்லென நெடுங்க ணல்லார
கிலலிருங்குழற்குநாற்றருசெயற்கையன றியறகையுண்டோ
வில்லது கூற லானமற் றிதுகுறற மெனற னண்ணன
மலலவிண மகளிரகூறதன மணியிலபன்றோவென்றான.

என்றலு மரம்பை யாக்கு மிருங்குழ னறிய நாற்ற
மினறென வுரைத்தா னைய னிறைவியென றுலக மேத்துங்
குனறிறை பயறத செல்வி கூறதெலற் றென்றான கீரன
றன்றனித் தருக்கா லமை தனதுகூற தலுமறறென்றான.

ஏற்றினு நெறிக கண்ணு மெரிமருள சடையுங் காட
ட, மாறறரு மருடசி யானகண வடிவெலாங் காட்டி. னுலு
ரு, சாறறிய செயயுள சூறறஞ் சடைகொண்டு வெருட்டல
வேண்டா, தோறறிய னிதனுக் கெனறூன ரெலைவிலான
வெகுண்டு சொலவான. (சூள்)

எமமொடு முரணி வானறே யிம்யமால வரைப்புக
கொம்பின, மைம்மவி மறைசொல லானு மணங்கமழ கு
முலை பூத்த, செமமைகொ ளறிவி லாயந் தீர்ப்பருங் றுட்ட
நோயகொண, டிமமையி லலைக வெனறூ னிறப்பநக ரெள
குசி. (சூள்)

முழுமெயும் பனிததி ரங்கி முருகலா கமலம வென்ற
கழலடி வீழ்நதி றைஞ்சிக கருணையங் கடலே யெந்தூ
யிழிபுடை நாயி னன்னே னிலங்கறி விலாது செய்த [ன
பிழைபொறுத தருளிச சாப்ப பிணிகெட வருளவா யெனறூ

என்றலுங் கருணை வளள் லெரிசினந தணிநது கீர, செ
னறுநீ கயிலை காணிற் றீருமிக கொடுநோ யெனறு, குளறு
றழ் புரிசை விண்டோய கோயிலிற புகுநதொ ளிததான, மெ
னறமை பொதிய வெறபிற மென்னாகோ னதிச யிததான
பொற்குவை தருமி யேறறுப பொலிநதினி திருநதான வெ
வற்கடந் தீர வெங்கு மழைவளஞ் சுரநத திப்பாற [யய
சிற்குணன் றந்த சாப்ப தீப்பிணி யுடமை போப்ப
நற்கவி னிகநது கீர நாவலன சிநதை செயவான. (சூள்)

விரனிரை யமுகி றைநது வீழ்நதுகால குறையா முன்ன
மிருகையும் விரலகு றைந்திட் டெரிபுகு துடுப்பொவ வாமு

னுருவீனுண புழுககா சோர வொழுகுசீ நாரச சேணில
வருதலகண டவரு மிழநது வழிவில கினாசெல லாமுன. ( )

பலபல நாடி நநது படரொளிக கீயில யெனனு [தான்
முலப்பிலகுன நெயதி யிநனோ யொழிகருவ மெனதது ணிர
விஷககரு நணபி னோரை வீட்டக நற்கு நெஞ்சங்
கலககமுற நழுதி ரங்கிக கரையிலபே ரஞரு ளாழநதான.

தடையில்பே ரறிஞா தமமைத் தனிததனி விளித்துநுமமோ
டுடனுறை வாழவு நீங்கு மொருபெரும பாவி யேனை
மடனறு நமரங் காணீர் மறவனமி னென்று தனமெயப்
படுபிணி நோககி மாபம படததழு வாது ினறான. (எச)

நாவலு ரதைய நிறது நணணிமார் பிறுகப புலவி
யோவிலகண ணருவி பாய வுளங்குழைந தழுது நல்லோய
மேவீரு ினனை நீதது வெறுவிய மிருப்ப ினறு
வாவலீவல வினைபு ளார்யா டுலலதிவ வுலகத தியாரோ. ( )

எனறன் ரிரங்க மேலோ னெதிர்தழீஇத தழுவி யாறிக
குனறனீர் சிறியற காக்க குழைநதழ் றமியேன செலவல
பொனறவி னடபி னுககுப * புணாவொடு பழகல வேண்டா
நினறநல லுணாசசி தானே நிறைககுமெனறுணாரதநலலீர்.

எனறபஃ திறததாற் கூறி யிணையிலா னரிதி னீங்கிச [த.
செனறனனபுலவா கண்ணுரு சிறதைபுநு தொடர்நதுசெல்ல
தனறிகை கையான மோதித் தானறியங் குலைபு திர்க்கு
மனறலம் புதுகீர் வைகை வடகரை கடந்து மனனோ. (எஎ)

எனநிநி மதுரை காண்பே மெப்பகல சீவுநத ரோசன,
 தனநிரு வடிகள் காண்பேந தாயையெரு ஞானறு காண
 பேம, வெனநிவேற நூம வேநதா வேநதனை யெநநாட
 காண்பே, மொனறுயாத துணையாரு சங்கத துறவையெப
 பொழுது காண்பேம. (எஅ)

துணங்குமா ணநிவின யிக்க தூல்வலரா மதப்பா கொ
 லலோ, வணங்குதோத தானை மனனா மணிமுடி யுமுகழற
 கா, லணங்குடை யரிமான றப்பி னரசாகோ னினையான
 கொலலோ, விணங்குநூற புலவா நாதபா னெழுவொன
 றுரைக்குவ கொலலோ. (எக)

இனிததமி பினிமை யாவாக கெடுத்திசைத திடுவ மனனே
 வெனப்பல பலவு மெண்ணி யினைநதுவெரு சுரயி தறது
 புனறநிரு நாடு புககுப பொருநதிரைப பெண்ணை நநடு
 தனைககடந தநதண பாலித் தண்ணடை கண்டு சென்றான ( )

அரவணைச செலவன வாழு மநதமிழ் நிலத்தி னெலலைத
 திருமலை கண்டு † கண்டோர செறிவினைத தொடர டககும்
 பெருவரை கண்டி றைஞ்சிப பிறங்குவெள ளருவி தாமும்
 பொருவரு மேம கூடப பொருப்பினை யினிது கண்டான. ( )

அருணெடுங் கடலா நநதி யடிகள்வந தவத ரீதது
 முரணுறு சமணகு துமபு முருககுபு சைவ மெனனுந
 திருநில முழுது மாண்டு செலவமோ டினிதி ருநத [ன.
 பொருவிலகல யணை மெனனும பொனமதி னகரங்கண்டா

†கண்டோரசெறிவினைததொடர டககும்வரை - பருப்பதம்.

உணாபெயா பலதே யங்க ளொருபொழு திருநதவ் லூர்பின
 னொருபொழு திராமறசெனறே யொளிவளைமணிகொழிககு
 மினாதிராக கங்கையாடி யிறநதவா பிறவா வினபந
 தருதிரு நகரி றைஞ்சித தடவரை நாடு புககான. (அங)

கண்ணுத றிருக்கே தாரங்குணடுதண பனிபு தைத்த
 விணணக டனவு கோட்டு வியனெடுங் குனறத தாறவ
 வணணற னருளா னுபபே ராறறலாற செனற னனறேற்
 பணணவர் தமக்குஞ் சேறற பாலவோ பனிமாக்க் குனறம.()

மடங்கலெண குழுவை பனறி வாரண முளவுள ளிட்ட
 கொடுஞ்சின மாவ ழங்கு குனறமுஞ் செறிமுட காடு
 முடமபுறு பிணிவ ருதத வுளளங்கால வெளளெள பாகக்
 கடநதுசெல் வழிககண்டாறற கடலபுரைதடமொனறம்மா.

சிறநதவாங் கலைவி ளங்கித தெளிநறா வொழுக்க செவவா
 செந்நதசெந தாம ளாதண டேமலா மாலை தாங்கிப [யசு
 பிறநதநாட் டொடங்கி யானுப பிறங்குநன னீர்பு ணாந்திட
 உறந்தவா மறைவ ளாள ரணையதத் தடநதான மனனே. ()

எழுசீரககழிறெடிலடியாகிரிய்விருததம.

மாண்டவா ரணததோ டரசிய லோது மநதிரி வளம
 பெரி தணமறதே, யீணடிமே லெழுநது வந்தமே வலர்தம
 மினநிலை தளர்நதிட வல்ததுக், காண்டக விளங்கி யுயிர்த
 தொகை புரநது களியளி யளாரறந தணடாற, தூண்டரு
 தடநதோட பலவுவேற் றடக்கைச சுடாழீடி வேநதர்போ
 ற் றேனறும. (அஎ)

வளரிள வளைய வெள்ளியும் பொருடடு மாசறு செம
பொலுந தும்பி, யுளாகமழ பதும்ப பதும்ரா கமுநதே னு
றுநறு நீலநீ லமுமபச, சிளவடை யொளிசெய மரகத மணி
யு மெகினிழற காறகொழுந துகிரு, மொளிகிரா வளைவெ
ண டாமரை மணியு முடைமையீன வணிகரோ யொககும. ( )

கவிவீருத்தம.

பூமி மங்கையைப் பொறபுறுத திப்பல
வேம வனனந தருமோ வளமபெருக
காமா பூவிளை வித்தவி னககயந
தோமில் பினனவா போனமெனத தோனறுமே (௮௧)

வெளிய செயய கரியவொள வீபொருட
டிளைய பாசடை யெனறிவை துனனிய
தெளிபு னற்றடரு செயயவ டானம
ஒராளிகொள சித்திரக கம்பஸ மொககுமே. (௯௦)

சால பூடிய தனபெடை, மீனகொளற
காறு மொண்சிரல வீழொலி யசசற
மாலு மனனமவ வசசமே * வாயிலாக
கோல மெனசிற காறறழீஇக கொளளுமே. (௯௧)

மைத்த வணடிசை வண்சிறைப புள்ளிசை
தத்து பஃறவ னை கருரல சங்கொலி
முத்த வெணமருப பியானைநீர் மொளகலி
யித்தி றத்திராப் பெனறு முடைத்தரோ. (௯௨)

பொருவி லாவகன பூநதடத தினகரை
மரக தக்குவ டொப்பது வானறிசை
விரிவ ளககும வியனசினைத தூனறம்வீழ்த
திரள தோராத நிர்மா நிகாககுமால்.

(கக)

காற்ற முங்கு கழறகம லததிறை
சாறறு மீரோழ தலமு மளநதவவ்
வாறறன மாய னறிகுயில கொளநாதற
கேற்ற பைநதளி ரீட்ட முடைததரோ.

(கச)

த்சையி னினற தெறசின வாரண
மசைத டக்கையி னுனமுரித தாரமுற
பசிகெட்டததினும பாசிலை மெனசின்
யொசிலி னீளபணைக கோழி யுடையதால்.

(கரு)

தூங்கு வீழநுனித தொததி வருமுலை
வாங்கு நுண்ணிடைச குரர மாதாதாந்
தாங்கு முசலி † னுழித தடமுடி
யோங்கு வெறபி லுதைந துதைந தாடுவார.

(கக)

வேட்டு மெய்குளிர் மெனனிழ னினறமாத்
தாட்டடககைத தழைசெவி யானேமேற
கோட்டி னமபொற ருடம்புரை செங்கனி
கூட்டு னுமட்ட குலவக னுதிராககுமே.

(கஎ)

நீரில் வீழ்நதன நீர்பயின மீனரளாம
பாரில வீழ்நத பறவைக ளாங்குதாத்

தேரின மேறசெல சினைப்பஃ றலையரா
ஆரில வேருன றுயரா லிலையெலாம

(கஅ)

அனைய வாறகீ முருநதமிழ நரீவலன
மனன மாநது வதிரதன னாகொரு
சிணையி னீங்கிலை பாதி திரைப்புள
னணைய வீழநதது நனபுனற றீரமே

(கக)

மேறபடிவேறு

வீழநதது பறவையு மீனு மாகியங
காழந்திடு புனலினு மகனக காககணுரு
ஆழநதிடு முலகினுந துறவின பாலினுந
தாழநதிடு மனமெனத தமமி லீரத்தேவ

(க௦)

அனையதோரா புதுமைகண்டதிரச யத்தரையத
தனியொரு தானவண டரிதது வைகினு
னினைவறு குறுமுனி யிலகக ணமபெறப
புனைதரு மிலககியப புலவா சிங்கமே.

(க௦௧)

பரிதியந தகனறனைப பயநத பினனாவல
லிருணுகாந் தனையவ னிளவ லாமெனக்
கருவிருந தீனறன காட்சித் தாகிய
வொருபெரும பூதமங குடனறு வநததே.

(க௦௨)

வாரியை வயிறறுறும வடவை யோடொரு
பாரிய வருவுசெய தெனனப் பாரிசைக
காரினை யிடியொடு கவாநது பங்கய
னோருரு வமைத்தென வருவ மிககதே.

(க௦௩)

ஐருளறி யாதவல் விரவியும்பெறு
 தெருளறி யாதவா ணவமுந தீர்தலின
 மருளறி யாததோர சிவமு மாணவே
 பருளறி யாதத னகமெரு ஞானறுமே (க0ச)

ஆடுதிற லுடையவப் பூத மூயிடை
 வடநிழ லமாதரும் வளளற கீரணை
 நடைதள ருழையினங் கன்று நசுசியோரா
 கொடுவரி கவாநதெனக கொண்டு சென்றதே. (க0ரு)

ஆங்கொரு மலைமுழை யவீரசு டைப்பிரான
 பூங்கழ லடிநிழல பொருநதி னோதமை
 நீங்கிய வாணவ சததி நித்தமா
 யீங்குறு மெனநனி யிருளொ டொன்றுமால் (க0க)

பகல்கை மெலிதலும் பரந்த வல்லிடை
 மிகுதலு மிலையிருள வெற்பி னமமுழை
 மகிழவுசெய வாழ்வினும் வறுமை யினகணந்
 தகுதியர் மனமொரு தனமைத் தாதல்போல. (க0எ)

உண்ணிறை யிருணமுழையொளறில் பததுநா
 மெண்ணுறு தொகையரா யிருந்து னோருட
 னண்ணலை யுளபுக வடைத்துப் பூதரீர்க்
 * கண்ணிய வுளமொடு கயத்திற் போயிற்றே. (க0அ)

போயின காலையிற புலவ னோடவண்
 மேயின ரிணவுறீஇ விளமபன மேயினர்

நீயிவண வருதலாற குறைநி ரமபியே
யாயிர மெனுங்கணி ததத ராயினோம். (க0க)

இனியுயிர செருதநாம யாககை யாலவயிற
றனலினை யவிககுமாவ கதுவென றுளுளுடை
நினைவொடு முரைததனா நிரமபு தங்கணல
வினைவழி புலவனவந தமைவி ளங்கிலாரா. (கக0)

கீரனங் கவாமொழி கேட்டு மாழ்கில
னாரொ ரொயதலு மாவ மெயதலு
மோருட வியறகையென றுள்ளி யாகுளார
பேரிட ரகற்றுமோர பெறநி யெண்ணினான (ககக)
அறுசீரககழிநெடிடடியாசிரியவீருத்தம்.

வரைபுணா குறிஞ்சி மனனன வரைபக வெறிநத செவ
வேண, முருகல் ரலங்கற நிண்டோண முருகனென்றீறவன
பொற றணடைத, திருவடி மூலரி றைஞ்சிற நீவினைச செல
லன முறறம, பரிதியங் கடவுட கண்ட பனியென வகன்ற
போமால். (ககஉ)

ஆறிரு தடநதோ எண்ண லாரெழுத தினைபு மோதில
வேறொரு பிணிபோ மெனகை வியப்பதோ பிறவி யென்னு
மாறரு மனாதி நோயு மாறிவே தாக மங்கள
கூறரு மினப வீட்டிற குடிபுகுந திருப்ப ரனறே (ககங)

ஐமபெரும பூத வாயி னகப்படு முயிரை மீட்டுச
செம்பொனஞ் சிறுச தங்கைத் திருவடி நிழலில வைககு
நம்பிநங் குமர வேடகந் நாளொரு சிறுபூ தத்தா
விம்பரிங் குறுநோய தீர்த்த லெளிதலா லரிய தனறே. ( )

இன்னன நினைது கீர னிலங்கில ரெடுவேற செம்மல்
 பனனிரு செவியு மாரப பருகமு தாகி யோதி
 லுன்னிய வுன்னி யாங்கிவ குதவுவ தாகிப பாவுண
 முன்னுற வரது நிறகு முருகாறறுப படைமொ ழிறதான.
 பொன்னவீர சுணங்கு பூதத் புணாமுலைக கருங்கண வளளி
 கன்னலு மமுதூற தேனுங் கைககுமின நீஞ்சொன மாறறித்
 தனனிகா புலவன கூறற தமிழ்செவி தாழ்த்துக கேளா
 வநிலை மனங்க ளிப்புற றறுமுகம படைத்த கோமான.
 துயினமலி திருமால் வீழ்நது துணுகுகென வெழுநது நிறப
 வெயினமணி யணைமு டககு மெயநிமிர தோட வாடு
 மயினமிசை யலையிற றேனறம வளரிளம பரிதிப புத்தே
 ளியனமலி யுருவற தோனற விவாறதறு முகமி லங்க. ( )
 பனனிரு கதிருற தோனறம பனனிரு மலைகள போலு
 மினனவிர் குழைக டாழ்நது விளங்குறுகுவவுத திண்டோட
 பொன்னரி மாலை தாழ்ப பொலங்கழல புனைநது வறதென
 சென்னியின மலாறத கஞ்சற திகழ்தர வறது தோன்றி. ( )
 பூதநா தனுக்கங் காமப் புலவனைப பூத முண்ணுங்
 காதலா னணுகும போதோர கதையினு லலகி லுண்ட
 மோதினா னெனவே மோதி முடிதகாத் ததனை வீட்டி
 மேதையாம் புலவ னோடும விடுததனன முழையு ளோரை
 பாரிடம விழுங்கப் பட்ட பலராயும வாயதி றறதிங்
 கோரிடம விடுபப வறத தொத்தவ ணிருநதோ லல்லாம
 போரிட மலைவேல போற்றும் புலவனை யடுதத வறறறும்
 காரிட மெனுமப ராணாக் கணமுழை நினறம போறதார.

பெரியவா சங்க மெய்தப பெற்றிடி னெனமையென
வுசையப் பட வறறு னொன்றமெய தாத திலலை
புராதரும வினைக டீமுட போயுகா வினையு மறறே
வரையுறழ் குவவுத திண்டோண மழைமத யானே வேந்தே

மணிமுடி யரசா வாழவு மக்கட்பே ருதி நலகிப்
பிணிமிடி பகையி டுககண பேயினாக கனவு களவர்
பணிவீட மொழிகு மாறறப படைமொழி புலவா சிங்க
மணிகள ரலங்கறறிண்டோள றுமுகறறொழு துசொலவான.

அடியனேன செருக்கா லைய வாலவா யமல னென்ற
ன, வடிவெலாங் கவரு மிந்நோய வரபுகள நனையா ன
ஞ்சிக, கொடியனேன பிழைபொ றுததாட கோடியென
றனனீ தினறும், சடிவிலாக கயிலை காணி னென்றனன க
ருணை வளளல (கஉந)

ஆதலாற் கயிலை காண்பா னடைந்திவ ணிருந்த காலைப்
பூதமா ரஞரி ழைப்பப் போறறினாக குதவி செய்யும்
வேதநா யகரீ யெனபால விழுமமிங் க்னததுந தீர்த்தாய
சோதிமா கயிலை காட்டித் தொலைத்தருளபிணியு மென்றான.

செந்தமி ழாளி யினன செப்பலுங் கருணை கூர்ந்து
கந்தவே டிசையு ணாததிக கயிலையென றுல வாயி
லெந்தைகூ றுமை யானின நிலங்குதென கயிலை யானு
முநதுநோய தீரு மெனனா முனனின னிதன்ச செய்தான.

கரைபொரு திராரீப பொயகை காட்டியொன நித
ன்கண முழகில, விபாபடு கொன்றை வேணி வெறபிணைக

காண்பை யென்றான, வரைபக வெறிநத வைவேன மணிம
ருள கலாப மஞ்சைக, குகாகழ லறுமு கததெந குடிமு
மு தானுங் கோமான. (௧௨௬)

தனறலை யான டநத தாயககலாற கயிலைக குன்ற
மினநீரு தாளா லெயத றனக்கீகெளி தோநல யானை க
கனறொடு பிறநத சிங்கக கருணையாற பணித்த வாறு
நனறென வுளங்கொண்ட டங்கணலலிசைப்புலவனென்பான.

முருகனைத் தொழுது சென்று மூழ்கினு னத்த டத்தி,
லிருவினைக குறுமபு கொல்லு மிலங்குதென கயிலை தோன
றப, பொருதினைக கங்கை காணும் பொனமுக ரியினெ மு
நதான, சூராகண மொயத தலாபு மாரி சொரிநதனா விசும
பு போர்ப்ப. (௧௨௮)

அருநதமிழ்ப் புலவன பொனனை யாறறிலிட் டொருகு
ளத்திற, பொருநதுவித தவன்ப யநத புதலவனோர் புலவ
ன றனனைத், திருநதுறக் குளத்தின மூழ்ச்ச செய்தொரு
நதியின வநது, விராந்தெழப புரிநத தனமை வியநதிடப்
பட்ட தனறே. (௧௨௯)

தாழ்நதபொன முகரி தனனைச சாரதலாற றணந்த தெ
னன, வாழ்நததென கயிலை தன்னைக் காண்கையான மாயந்
த தெனனச, சூழ்நததன மேனி மாநோய தொலைநதெழுந
தனனமேல வேலை, வீழ்நதவெங் கதிராகு னுது வேலைபூ
டெழுநத தெனன. (௧௩௦)

மாசுறு மணியை மாசு தீர்தர மண்ணி யாங்குத், தேசு
று முருக னுகித் திருநதுபொன் முகரி-மூழ்கி, யாசுறு கவி

தொடுத வரும்பொரு ளெதிராதான போறகண, கூசுற
மொளிகொண மேனிக குமரனறு தையையெ திராதான
மேறபடி வேறு.

நெருசக குளமன பெனுமபுனலா னிறைந்து கடைவி
ட டெனவிழிநீரா, விருசக கரங்க டலைகூபபி விளங்கு திருக
கா ளத்திமலை, நருசக கரிய மிடறறமுதை ஞானக கொழு
நதைத் தொழுதிறைஞ்சி, யருசகக் கரடு, மனததெண்ணிய
மையா வனபு மயமாகி. (கந.௨)

கயிலை வேறு காளத்தி வேறென நெண்ணுங் கருத்தி
லயுக, கயிலை பாதி காளத்தி பாதி யாகக கலநதறழ
நது, மயலில கருமபா மொழிபாகன மகிழ வெண்பா வந
தாதி, மயிலில வருவோன பேரருளால் வநத புலவன பா
டினன. (கந.௩)

பாடும புலவன நனக்கொருதான பரிசு கொடுப்பத தி
ருவுளங்கொண, டாடும பெருமா னெதிரினறே யறைதி
வேண்டி நெனவுடமபு, கூடும பிணியிங் கொழித்தவருட
குனறே யென்றம பேரறிவை, மூடும பிணியுங் கலைநதுன
து முளரித தாடகீழிருததென்றன, (கந.௪)

அந்த மாதிரியிலாககயிலை யமாநத பெருமா னநதாதிச
சுநத மாலிப் புலவனது சத்தி பாதத துயாச்சியாற
பந்த பாச மறமாறறிப பனறி யுருவாயக காணபதறகு
வநத மாலு மறியாத மலாததா னிழலி விருத்தினன. ( )

என்று திருக்கா ளத்திமலை யெழுநத ஞானச செழுஞ
கூடரிற, சென்று புகுந்த கீரனா செய்கி யனைத்துங் கையி

ளமான, கன்று கரந்த பரண்கூறக கழறகால் வேந்தன க
தையினனு, மொன்று கருணைப பெருங்கடலே யுரையா ய
டியேற கெனத்தாழந்தான. (ககூசு)

கலிவிருத்தம.

தீதந் கலிவரன செயலு னைத்தனங்
கோதையர் கயிலேசோ கொளகை கூறுதும்
யாதவ மனனமாந தினிது கேளென
மாதவ வடிவருள வளளல கூறுவான. (ககூஎ)

ந க கீ ர ச ச ரு க் க ம மு ற் றி ற று.

ஆகத்திருவிருத்தம - எகூஉ

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்திருவடிவாழக.

பாண்டிநாட்டிலே, சோமசுந்தரககடவுள் அறுபத்துநா
னகு திருவிளையாடலியற்றிய மதுரைப்பதியிலே * சரஸ்வ
தியவதாரமாகவிளங்கி உலகமுழுமையும் தமபுகழைநாட்
டிப பொய்யடிமையிலலாப்புலவா எனப்பெயாபெற்ற நககீ
ரதேவர், கயிலதேவா, பரணதேவாமுதலிய நாற்பத்தெண
புலவர்களும், ஒருநாள அககடவுளையடைந்து, “எம்பெரு
மாளே, எங்களிடத்தது யாவருமவந்தது வீணவாதஞ்செய்கி
னறாகள; அங்ஙனஞ்செய்யாது அவரவா புலமையையும்
அளவிடுங்கருவியாக சங்கப்பலகையொன்று தந்தருள்க.”
என்று பிராரத்திக்க, கடவுள புலவருருக்கொண்டெழுந்த

* இச்சரித்திரவிரிவைத்திருவிளையாடற்புராணத்துடகாணக

ருளி, சதுரமாய முழுஅளவின்தாகிய ஓபலகையையளித்தது, “இது நுமபோலவாககெல்லாம முழுமவளாநது இடங்கொடுக்கும், இதை அளவுகோலாக வைத்துக்கொள்க” என்று கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினார். அப்புவர்கள் திருவுளமகிழ்ந்தது, ஆலயத்தின் துவடமேற்கிலே வங்கியசேகரனாற நங்குளப்பொருட்டுக கட்டுவீக்கப்பட்டசங்கமண்டபத்திலே, அப்பலகையிலிருந்துகொண்டு, உயிரகருறுதியாகிய அறம்பொருளினபமவீடெனலும் நாலவகைப்பொருளகளை யும் புதுமொழிகளுள்ளே புணர்த்தி, நவரசங்களும யாண்டுகுலங்க, பலபிரபந்தங்களை அருளிச்செய்ததமன்றி, சிவபெருமானே இறையனாரென்னுந் திருநாமத்தோடு தங்களுள்ளே ஓபலவராய வீற்றிருந்து ஐயந்திரிபுகளை அகற்றியருளச் செந்தமிழைத் தேசமெங்கும் பரவச்செய்தனார்.

அக்காலத்திலே, இவர்களை உயிர்த்துணைவராகக்கொண்டு வேண்டியசிறப்புகளைநடாத்தி அததியந்த அன்புடையனாயொழுகும் வங்கியசூடாமணியென்னும் பாண்டியன், வசந்தகாலத்திலே, ஒருநாள மேல்மாளிகையிலே, மனைவியோடு தனித்து இனிதிருந்தனன். அத்தருணத்திலே, சிறியதென்றலோடுகலந்து, ஒருதிவவியமணமவீச, அவன் அதை தனது மனைவியினது கூந்தலினமணமெனமதித்தது, விமயிதமடைந்து, “இவ்வாசம கூந்தலுக்கு இயற்கையோ! செயற்கையோ!” என ஐயமுற்று, இதைப்பிறாககுப் புலப்படுத்தாது தனமனத்தடக்கிக்கொண்டு, “யான் ஐயுற்றபொருள் விளங்கச் செய்புளியற்றம் புலவர்கள் இதைக்கொள்க.” என்று ஆயிரம்பொன்றை ஓர்முடிப்பாக்கி, அதைச் சங்கம

ண்டபத்தினமுன்னே தூக்கினுணை. புலவர்பலரும் அரசன்கருததுவிளவகாரமையால் வெவவேறுபொருளகனையமைத்து பாடலகனையியற்றி, அரசனமுன்னருளாதது, அவைகள் அனறெனமறுக்கப்பட்டமையால் வறிதகனறிருக்க; அககிழி அறுபுவரினறியிருந்தது. இரூககுமராளிலே, உரோகணி நகூத்திரத்தில சனிபிரவேசிக்க, சூரியகிரகணமும் சந்திரகிரகணமும் அமாவாசை பெளாணிமைகளிலே அடுத்தவர, செவ்வாயமுறபட்டுச சுககிரன பிறபட்டமையால், மழையிலலாமல, தானியவிளைவுகுன்றி, பசிப்பிணிவருத்த, அதனால் உணவின்றி மடிநதவராழிய, பிழைத்தவருள்ளே சிலாநர மாமிசங்கனையும் அருந்தத்துணிகதனர்.

அநாளிலே, மதுராயில சோமசுந்தரக்கடவுளை வழிபடும ஆதிசைவாகளுள்ளே ஒருவராகிய தருமியென்பவர் தமக்குப் பொருளவரவினமையால் கவலையுற்ற, இனி யாம செழிப்புடைய ஓாதேசத்திசென்று ஜீவிப்பதே தகுதியெனத்துணிகது, ஆலயத்தையடைந்து, சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கி, “தாயினுமிக்கதயாநிதியே, யான இனி இங்கு இருப்பேனாயின சாதலையடைவேன: ஆதலால், தக்கதேயத்திற்போயிருந்து, ஈண்டுச செழித்தபினனர் வருகின்றேன.” என்று முறையிட; சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவருளசுரந்து, “அன்பனே, நீவருந்தேல; பாண்டியனானவன தனதுகருததைவிளக்கி ஒருசெய்யுள்செய்யும்புலவா கைக்கொள்ளுமபடி ஆயிரமபொனனையமைத்த ஓகிழியை சங்கமண்டபத்திற்குமுன்னே தூக்கியிருக்கின்றான இப்பாடலையுரைத்து அதைப்பெற்றுக்கொளவாயாக.” என்று கட்டளை

யிட்டு, “கொங்குதோ வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் துமபி—காம
ஞு செப்பாது கண்டது மொழிமோ—பயிலியது கெழீஇய
கடபின மயிலியற—செநியெயிற றரிவை கூநதலி—னறிய
வு முளவோகீ யறியும் பூவே.” எனலும் திருப்பாசுரத்தை
அளித்தருளினா. அதுபெற்ற துருமியென்பவா பெருமிதமு
றறசென்ற, அசெய்யுளமுதலை அவ்வரசனது இரு
செவிகளிலுமபுகட்ட; அரசன தனதுகருததைவிளக்கியிரு
ததலால் இனிது உவநது, “இப்பாடலை சங்கப்புலவாகளபா
றசென்று அரங்கேற்றுவீராக.” என்றாராதனன. தருமி
சென்று, அப்புலவாகளபாலுரைக்க; அவர்கள்கேட்டு மகி
முகதருணததிலே, நக்கீரதேவா கலவிசெலவததினாலதிக
ரித்த இறமாப்பினால், “இப்பாடலை குறமுடைதது.” என
றாராதனா.

அதுகேட்டதருமியார் வாட்டமுற்று, சோமசுந்தரக்க
டவுள் சநிதியையடைந்து, “ஓபுயாவில்லாதபெருமானே,
சிலவாழகாரையும் சிறறறிவையுமுடைய ஓப்புலவா தேவரீர்
செய்யுட்கு குறறங்கூறினர்.” என விண்ணப்பிக்க, அப்பெ
ருமான புலவாவடிவங்கொண்டு, சங்கமண்டபத்தைச்சார்
து, “குற்றமற நமதுசெய்யுளுக்கு குற்றங்கூறினவாயா
வர்?” என்று வினாவினா உடனே நக்கீரதேவா “யானேகூ
றினேன்.” என்று தருக்கிமொழிதலும், பெருமான “குறற
மயாதா?” என்றவினாவு; அவர் “கூநதலுக்கு செயறகையாலை
ல்லது இயற்கையாக மணமில்லையே? அங்மனயிருக்க, இய
றகையென இல்லாததைக்கூறினமையே குறறம்” என்று
கூறி, மீட்டும் அப்பெருமான “அரமபையாகூநதலுக்கு ம

ணம் இயற்கையன்றோ?" என்று கூறியவழியும், "அதுவும் மந்தாரமலரொடுகலந்து மணத்தலால் செயற்கையே" என்றனா. சோமசுந்தரக்கடவுள் "நீவுழிபட்டேதகும் காளத்திராதரது பாகத்தமாந்த 'ஞானப்பூங்கோதையமமையினது கூந்தல் எத்தன்மையது?" எனவினாவி, அதுவும் செயற்கையதெயெனச சாத்தித்தலகண்டு, நெறிககண்ணையும் சடைமுடியையயுங் காட்டியருள, நககீரதேவா விபரீதஉணா சகியால் கடவுளை நோக்கி, "கீர வடிவமுமுமையும் கணகளைக்காட்டினும் உமதுபாடல் குற்றமே, சடைகொண்டுமயக்க வேண்டுவதில்லை இதற்குப்பயந்தது எனதுகொள்கையைவிடேன." என்றுகாததனா. கடவுள் அவரைநோக்கி, "அறிவிலாதவனே, வெதவகளாறபுகழ்ப்படும அமபிகையினது கூந்தலை எமமோடுமாறுபட்டுப் பழித்தாயாதலால் நீ குட்டநோய்கொண்டு அலைக" எனக கட்டளையிடுதலும், நககீரதேவர் மிகவும் பயந்துநடுங்கி, திருவடிகளிலவீழ்ந்துபணிந்து, "கிருபாசமுததிரமே, நாயிறகடையேன அறிவிலாது செயத பிழையைப்பொறுத்தருளி நூத சாப்பிணிகீங்கத்திருவருளாபுரிவீராக" என்றுபிராத்திக்க, பெருமான திருவுளமிரங்கி, "நககீரனே, நீசென்று கைலையைக்காணினதுகொடுநோயநீய்கும்." என்றுபணித்தது, ஆலயத்துட்புகுந்து மறைந்தருளினா. தருமியாரா பொறகிழிபெற்றக களித்திருந்தனா. வறுமைதீர எங்கும் மழைவளஞ்சாரத்தது.

இப்பால், நககீரதேவா சிவபிரானறந்த சாபத்திப்பிணி திருமேனியிறகவிதலால் இனி இகநோய்முதிருத்தருமுன்னமே கைலையைபடைந்து தரிசித்து நிவாத்தித்துகொள்ளல்

வேண்டும் எனத்துணிகது, புலவாகளைத் தனித்தனியழைத்து, “நட்பினாகளே, உங்களோடு உடனவசிகுகும் வாழ்வையிழக்கின்ற பாபியாகிய எனனை மறவாதீர்.” என்றுரைத்து, வியாதிகாரணமாக விலகிநிற்க, அவர்கள் அதையறிகது, நெருங்கியணைத்து, கண்ணீர்பெருக உளங் குழைநதழூது, “பெறுதற்கரிய பெருநதகையே, நுண்ணியஉணாசசியிக்க மமமையிழந்து பயனறறேமாகுஇருகுகும் பாபமுதிராசசியைபுடையரா யாங்களேயன்றி வேறுயாவருளா.” என்று கலங்கினர் நக்கீரதேவா அவர்களைத் தனித்தனித்தழிவி, “நட்பிற்கு ஒருதேயததராய் உடனகலந்து பழகுதலவேண்டுவதிலலை: உணாசசியொத்தலேசிறப்பு என உணாநத பெரிமீர், கிறியேனபொருட்டுத தியங்கறக யானசெலகினதேன.” என்றுகூறி, அவர்களுடையகண்ணும் மனமும் தொடாநது செலல, அரிதினீங்கி, இனி இமமதுராயையும் சோமக. நதரககடவுளையும் அங்கயறகண்ணமமையையும் பாண்டியனையும் சங்கபபுலவாகளையும் எககாலங்காணப்பெறுவேமெனவும், தமிழினினிமையை எடுத்தது எடுத்தது யாவாருணர்த்துவேமெனவும், நினைந்துநினைந்து, வருநயி வழிககொண்டு, சோழநாடு மகதநாடு தொண்டைநாடு எனபவறறிலுள்ளதலங்களையும், பருப்பதம வீரூபாக்ஷம் கலவியாணபுரம் காசி திருக்கேதாரமுதலிய வடநாட்டுத்தலங்களையும் தரிசித்து, ஒருதினமிருநதஜூரில் மறறொருதினநதங்காது விராந்து, சிவகிருபையால் மனிதாகளாலடைத்தற்கரிய இமைமலையைபீடையது, திருமேனியிலே பிணியீகவும் வருத்தவும் உள்ளங்கால்கள் வெள்ளெலும்பாகத தேயவும்

செல்லுமவழியிலே, கடலையொத்த ஓதடாகத்தைககண்டு, நீராடி நியதிமுடித்து, அதனகரையிலே, தெயவீகமபெறற தாயப பண்ண துததழைத்திருக்கும் ஒரு ஆலவீருஷத்தடியிலே, தியானத்திருந்தனா.

அசசமையத்திலே, அர்வாலமரத்திலிருந்து, ஓரிலை பா திசலத்திலும் பா திகரையிலுமாகவீழ்ந்து, சலத்திலவிழ்ந்து பாகம மீனும், கரையிலவிழ்ந்துபாகம பறவையுமாறி, மீன சலத்திலும் பறவை கரையிலுமாக இழுகக, நகீரதேவா அபபுதுமையைககண்டு, அதிவியபபுடையராசி, தியான நிலைவறியிருந்தனர் இருகருவகால, வடவாககினிபோலும் உதராககினியுடையதாய இடியையபோலும் கடியமுழுகக முடையதாய அருளென்பது சிறிதும் அணுகபபெறாததாயுள்ள ஒரு கரியபூதம், அவவிடத்திலே சிவபூசையாதிகளில் வழிவினவர்களாகிய தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பதினமரை ஒரு இருடகுகையிலே அடைத்துவைத்துக் கொண்டு, இன்னும் ஒருவனவேண்டுமெனக காத்திருந்து, இவரைககண்டவுடனே தூககிசசென்று, அக்குகையினுள்ளேயடைத்து ஆயிரவராககி, தன்னியமபபடி நீராடுதற்குத் தடாகத்திறசெல்ல, முன்னா அடைபட்டிருந்தவாகள தவகளுடைய பூவபுண்ணியமுதிசசியினால் நகீரதேவொ ட்பூதருளியதை உணராது, அவரைநோககி, “நாங்கள கெடுகாலமாகச சிறையிலகபபட்டிருந்தும் இப்பூதத்தினால் உணவுமுதவியவைகளைபபெறறு பிழைத்திருந்தோம்; இன்றைக்கு உம்மாளே இதற்கிரையாகுங்காலம சமீபித்தது.” எனறு அமுதார்கள, நகீரதேவா அவ்வாக்கியவகளைக்

கேட்டு மனஞ்சலிப்பிலலாமல, யாவாகும் இனபமெயத
லும துனபமெயதலும இயறகையே. ஆயினும், இவாகளது
துக்கத்தை நிவாததித்தலே நமக்குத்தகுதி எனத்துணிக
து, சிந்திப்பாராயினா.

குறிஞ்சிநிலத்தலைவரைய விளங்கும் குமாருருபரீள
வழிபடில துனபமனைத்தம சூரியனைககண்ட பனியென
த்தொலையும். அமமட்டோ! அப்பெருமானது ஆமெழுததை
ஈம உச்சரித்தோர் அநாதிதொடங்கியே அகலுதற்கரிதாய
த்தொடாத பிறவிநோயையும்கன்ற வேதாகமங்களால்
விளம்புதற்கரிய மெயினபவீட்டிலே வீற்றிருக்கப்பெறு
வா இவ்வனமாயின, இவ்வாறெழுததையும் உச்சரிப்போ
கையணுகிய பல வேற்றமைப்பினிகளும் விளரித்தொழியு
மெனபது ஓவியப்பாருமோ! ஐந்து பெருமபூதங்களினு
டைய வாய்களிலே அகப்பட்டுமாழ்கும் ஆனமாககளை அவற
நிலீக்கிச செம்பொறகிறசதங்கையணீந்த திருவடிநிழலிலே
வைக்கும் எமது குமரவேளுக்கு இப்பொழுது இவகே இ
சகிறபூதததாலணுகிய இந்நோயைத்தவிரத்தல எளிதேய
னறி அரியதாகுமோ! என இன்னனபலநினைந்து, அக்கட
வுளுடைய பன்னிருசெவிகளும் ஆரப்பருகும் அமுதமாகியு
ம், யாவரோதினும் சிந்தித்தபொருளகளைச் சிந்தித்தவண
ணமே அச்சனனத்திறறானே அளிப்பதாகியும், செய்யுள்க
ளினுள்ளே பெரிதும் சிறந்தது யாதென ஆராயுங்கால் இ
ணையினறி எவறறிக்கு முன்னிற்பதாகியும் விளங்கும் திரு
முருகாற்றப்படைபை அருளிச்செய்தனா.

அனபர்துயராயகற்றும் அறுமுககருரிசில் வள்ளிநாச சியாரது கன்னலுமமுதமுங்கைகரும் இனியமொழியையு மகறறி, தநரிகாபெருமானகூறும் தமிழததுதியைத் திருச் செவியிலேறறருளி, சாலமகிழநது, பசுவகடவினிடத்தே தோளறிய செஞ்ஞாயிறுபோல மயிலவாகனத்திலெழுந்தரு ளி, புலவாபெருமானையுண்ண அபபூதம அணுகுங்கால க தையினுல்மோதி, முடியைத்தகாததுவீட்டி, யாவராயுஞ்சி றைவிடுவித்தது, திருவருளபாலித்தனா. உடனே நக்கீரதே வாளமதுகுலமுழுவதையும் ஆளும அககோமானைவணங்கி, “அடியனேனசெருககைகோககி ஆலவாயமலாமுனிகது இப பினிமுதிர இசைத்தருளிஞா. யானபயநது கொடியனேன பிழைப்ப பொறுத்தாடகொளக. எனறு பிராத்தித்தவ ழி, கைலையைத்தரிசுககின இதுகீங்கும. எனத்திருவருளபுரி நதனா. அதுகொண்டு திருக்கையைத்தரிசுககவநது இவ ணிருந்தகாணியில இப்பூதம இவவாபததைவினைக்க தேவரீர ளமுந்தருளி நிவாததித்தருளிளா. இனிக்கையையும் தமிழி சிபித்தது இந்நோயையுமகறறியருள்க.” எனறுபிராத்திகக, கந்தவேளகருணைகூறநது, ஆலவாயநதை இன்னகையைெ னறு சுட்டியுரையாமையால் தென்கையினுலும் தீப்பிணி தீருமெனத்திருவுளங்கொண்டு, பொயகையொன்றுகாட்டி, “இதில முழுகுவையேல திருக்கையைக்காணபாயெனவு ம், எமமைத்துதித்த இப்பிரபந்தத்தையோதினார் இஷ்டசித் திகளை அடைவொனவும, கட்டளையிட்டு, மறைந்தருளிஞார்.

நக்கீரதேவர் அககுழகளைவணங்கி, அப்பொய்கையி லேமூழ்கி, மேற்கடலிற்படிந்தருரியன கீழ்க்கடலிலெழுந்த

தாறபேரல் தென்கலைதோளறப பொளடுகரியிலெழந்
 தார. தேவாகள விணமறையக கறபகபபுமாரிசொரிநதன
 ா நக்கீரதேவா வியர்தியகனறு, கடைநதெழ்தநமணிபா
 லத திருமேனிவிளங்க, நெஞ்சிலனபுபெருக, விழ்சுரிய நீர்
 சொரிய, கரங்களைச்சிரமேறநூவிதது, நாகலிநகபபெருமா
 னையும் ஞானப்பூங்கோதையமமமயையும் பலமுறைபணிக
 தெழுநது, ஐந்தெழுத்தையும் அகலாதுசசரிநது, அளபுமய
 மாசி, கலைவேறு காளத்திவேறு எனனுஞ்சிறநனையினறி,
 கலைபாதி காளத்திபாதியாகககலநது, ஒற்றுமைப்படுத்தி,
 ஒரு வெண்பாவநதாதியைப்பாடியருளிஞா. அதைத் திருசு
 செவியேறறுமகிழநத காளத்திநாதா தரிசனநதநதளிதது,
 “வேண்டியவரமயாது?” எனவினாவியவழி, “எளியேனது
 உடலைக்கவிரத இப்பிணியை ஒழித்தருளியதுபோலவே அநி
 வைக்கவிரத ஆணவப்பிணியையும் அகற்றியருளவேண்டு
 ம.” எனவேண்டிக்கொள்ளு. பெருமான சத்திநிபாதததா
 ல பநதபாசத்தை முற்றக்களைநது, திருவடிநீழலிலே இரு
 ததியருளிஞா. என்றுரைத்தருளி, அவ்வரசாவேண்டுக்கொ
 ளின்படியே, கன்னியாகளசரித்திரததைக கமுறத்தொடங்
 கினா.

சிவசணமுகன றணை.

வேலைய சுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

க ணீ னி ய ற் சீ ச ரு க் க ம் .

காபபு. நேரிசைவெண்பா

பினனவனு முன்னவனும பேசு கதைதிரப்பத்
தனணை நிகர காளத்தி தனனிலவாழ—முன்னவவென
னெஞ்சந தியங்காம னீயென னுளத்திருந்தே
யஞ்சநதி யானே யருள். (க)

அவைபடக்கம். அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

கல்விபற புலவ ராகு நவையறு காட்கி யுள்ளோ
சொலையதொடாபினோடென சொறகுறைக கவியு மேவுகு
செல்விதன னிடத்தோ கூராச சேயிழை மடகல லாரு
மெல்விதழ்க் கமலப் போதின மேவுபுல வியுமே போனறு
கலித்துறை.

மல்லன ஞாலமோர் முடிமிசைக் கிடத்தலை மறநத
தொலை நாகமொன றழகிய சொக்களு ரருளா
ஸெலை காணிய சூழகிடந தனயவினா சியினமே
ஸல்லு லாமதி தவழ்திரு வாலவா யதனகண. (ஈ)

திங்கள் வானகுடைக கீழுல காணையிற் செலுத்தந
துங்க மாமதன றறவெனும பகைகெடத் தூர்பான.

றங்கு பாசறை யெனவுல காயத சமய
மெய்கள வாழ்பத மென்ககணி கையாமறு கிலங்கும். (ச)

சிறற ருமபுபே ரருமபுநாண் மலரொடு * செமமல
பெறறி நுநதட மெனப்பரு வங்களாழ பேத
முறறி நுநதெரி வையரொடு படுமறு குணண
முறறி நுங்களி வணடினா டவாகுழா மொயககும். (ரு)

வீதி யாயிடை யரசினங் குமராதம வேழ
மாத ராரிள முலையெழி லிரவல்ல வாககக
காத லானமனை தளாந துசோம பொடுதலைக் கடைமுள
சேரத லாறபெயர தூங்கலென றலஞரை செயடிம. (சு)

கரிய கீலவொண கடபொது மாதரைக் கண்ணுந்
றகிய மாதவ வேடமவிட டணைநதவ ரனேக
ருரிய மாகிதி யனேததும் திரப்பதம் குணனிப
பரிபு மாதவ வேடமுற றகனி றவா பலரே. (ஏ)

பரிநத வாடவா பொன்னெலா மொருங்ககப்படுககப,
பொருநது † பாவைபோ லுறுப்பெலாளு செயயபொன
புணைநதுட, கரநது மானவிழி நோகருநா திபாறபடாங் கர
கருங், குருமபை மாமுடி மடநதையர் குழாத்திறுற சிற
ககும் (அ)

பொன்னு ளார்பெறு குவாகழைக கருமபிடைப பூநதே
னென்ன வாடக மிலாகலைத தணமதி யேநதுகு

* செமமல - பழம்பூ. † பாவை-ஒனறைக்கவாதற(ரு)
அவவினத்திலேயே சகாயமாயநிற்கும் கருவி.

செனனி மாலவரை விடரகத தமைநதபைந தேனபோ
லநந லாராதமைப பெறுகிலா கோககிநெரு சழிவாரா. (க)

தெளித்த வொணகலைப பொருளினைத தெளிதரச சிந்தை
களிதது வநதவா மதியள வஜைநதுமேற் காட்டா
தொளித்தி நுகுரு பரனென விளங்குமொள ளிழையா
ரளித்தி மும்பொரு ளளவறிந தனபுசெய குவரால். (க)

உரைத்த வததெரு முலைவிலை மாதரு ளொருத்தி
கிரைத்த முததவெண ணகைத்துவா வாயககரு நீலம
வருத்தி மைககணமா ணிககவல விபபெயா மாத
திருத்த மிககபெண ணரசென வுலகவாரு சிறப்பாள (க)

கொங்கை மாந்தி யாசைபோன நவ்வுளிடை கொடுப்போ
தங்கண் மீதுசெய யனபுபோன நவ்வுளிள தளிர்ககைக
கங்குல வாராமுற் கயனமருட்டரிமழைக் கருங்கட்
டிங்கள வாணமுகப் பவளவாய் மடநதையா திலகம். (க2)

குனித்த விற்றிற லரசிளங் குமரராக் குடத்தை
யனிச்ச மெலசடிக குவியிள முலையவ ளழகார
தனிக்க யிறநினிற் பூட்டிவிட்டனுதினந தாழ்ந்த
மனைக்கி ணறநினிற் பொருட்சலம் வறநதிட முகப்பாள். (1)

இனைய ளாகிய மாணிக்க வல்விபுண் ணியநல்
வினையி னுவிள முலைமுகக கறுப்பமெய விளர்ப்ப
நினைவெ ளாமறத் தெழுகுறி நலனை நிகழத்
தனைய லாலினி யனையிலாக கருப்பமுட டரித்தாள். (க3)

அறுசீகாகழிநெடிடையாசிரியவீருத்தம

தீமைக கொலைசெய வாளிரதந ரீண்டச செமபொ னு
யதுபோற, காமக கிழத்தி மெயஞ்ஞானக கருபப மடைந
த தனமையாற, ஆயமைக குணத்தி யாயினு டொலை மர
போ லொலோரு, மேமப பதீஞ்சென றடைவொனி ஷீவடா
னின்பம பெறலரிதோ. (கநு)

ஓசலவ மாதுங கலைமாதுரு சிவமெயஞ்ஞான மாத
ரா, யலல நீர் விருநிலத்தி லடைநதா லொன்ன மாணிக்க, வ
லவி பூத்த விரடடைமணி மலரோ யெனவே தாகமங்கள,
சொல்லு ஞான மலையாமற சொலவா னிவணவந தன
வென்ன. (கசு)

உலக முவபப மதனவே ஞாளாத தருககு கிலைஞ்சூலய
க், கலக விழிசசெவ குமுதவாயக கழைமென ரேடீபைங
கொடிமருங்குற, நிலக நுதூறபெண மகவிரண்டு செல்ல
நீரப பயநதுவநதாள, குலகு மரறபூத தெடுததவொரு
கொற்ற வேநதன மனையவளபோல (கௌ)

அழகின முளைபோன ரேரியலா'வமைநது சமைவுந்
றொருங்குதவக, குழவி யிரண்டு பயந்தாணமுன கொள்ளைத்
தவத்தின பயனானென, நிழைய முகிழ்மென முலைபகர்வா
லொலாம் வியபப மணிககொடிதான, விழைவி னிருகண ம
ணியுமபோல விழுமந் துடைதது நனிபுரநதாள். (கஅ)

நாமங குறியின றயர்நதசிவ ஞான முட்டையார் த
மைக்கண்டு, காமம் புரிநத தானூணிக கவிழ்தல போஸச சா
யநதமுலை, தாமங கமமுங குழனமடவா டமுவி பூட்டி வ

ளாததனனாற, பூமங் கையுமா ணவாவுமெழிற புதுமென
முனை களி ரண்டையுமே. (கக)

மௌளக கவிழ்ந்து நிலத்திருநது விலங்கித் தவழநது
கடநதோடிப, பிளகைய பிறைபோல வளருமிவா பேதைப
பருவங் கடநதுமுகி, மெள்ளத தமைப்போ லொன்றபடு
மிளமென முலைகண மாரபினமுகங், கொள்ளப பெதுமபை
ப பருவமுநீஇக குழலு மவிழ முடித்தனரால (௨௦)

கலிவிருத்தம

கண்டு செமமணி வல்லி கவிரிதழக
கண்டு மெனமொழி யாகல வித்தொழில
கண்டு கொண்டது கறகு முபாயமுட
கண்டு நெஞ்சங் களித்திது செய்குவாள. (௨௧)

அண்ண லைகளை யமபு புகக்குழீஇப
பெண்ணி னலைவர் பெயவளை* மேகலை
வண்ண மென்றுகின மானங் கழனறருள
பண்ணு கென்று பணிபவ ராகவும. (௨௨)

கலைக வர்கதிடு கண்ணன மரசகினைத
தலையி வாரதுறத் தையலர் கையினு
* மலையி னுறதம தறற மறைத்துள
நிலைத் ளாநதவ ணிறபவ ராகவும. (௨௩)

செங்கை யொன்று செமுநதர ளப்பெருங்
கொங்கை யொன்றைக் குழைப்ப வொருக்கையான

மங்கை தனபுறம புல்லினன வாயமு
தங்க ருநதுறு மாண்டகை யாகவும (௨௪)

மாறில காதலன வநநிசை ணணடின
மேறு நாணமலாத தாணமு னிறைஞ்சுவும்
வேறு மாதை விருமபினை யென்றுளஞ
சீறி யேருந திருநதிழை யாகவும. (௨௫)

இருநது நின்றக கிடநது மெதிரதழீஇப
பரநத மெனமலாப பஞ்சண்ப பள்ளியிற
குருமபை மெனமுலை கோதையா தங்கண்ப
பொருநது மாறு புணாபவ ராகவும. (௨௬)

ஓவியங்க ளொளிமணி மாளிகை
மேவு றுமபடி தானவரை வித்தனள
காவி யங்கட கதிராமணிப பூணமுலை
வாவி யமபுய வாணமுக வலலியே (௨௭)

தோகை மாமயி ழாதைப புறுமுதற
போக வோசை பயிறற்று புடகளும
பாக வாமொழிப பாவையா கறபன
வாக யாழமுத ளாயவு மீட்டினுள. (௨௮)

காமக கலவியுங் கானத் திறங்களும
வரமச செம்மணி வலவி பயிறறின
ளிமத தாடி யிடத்தெழு மனபினைச
சேமித ழுள்ளநற ளுநதை மகளிரை. (௨௯)

இன்ன வாறு பயிறறினு மேநதிழைக்
கணனி மாரவறுங் காமம பயினறிஸர்

சூனனு பேரிரு ளோடு சுடரவன
றனனை யாவா பயிறறிடத தககவா (௩௦)

சிறதை நினறு சிவபெரு மாணசிய
தந்தி ரபபெயாத தகக வபரமும
பந்த'பாசம பரியும பரமுடிர்
முநது ஞான முழுது மளித்தனன. (௩௧)

கண்ணிற காண்பன கேட்ப கருத்தினி
லெண்ணப பட்டன யாவுஞ சிவமென
நண்ணப பட்டனா நகுகையா மரையயாற
பண்ணப பட்ட பலவு மெதிரநதிலரா. (௩௨)

தேடித, தேடித திசைதொறு மெய்சசிவ
வேடத தாராதம விழியெதி ரபபெறிற்
பாடிப் பாடிப் பரவிப் பதமலா
சூடிச் சூடித் தொழுஞ்செயன் யிகஞளரா. (௩௩)

விழிய நிறதில வேடகைக குறிப்பினை
மொழிய நிறதில வஞ்ச மொழியினைப்
பழிய நிற்தில நெஞ்சம பவநடை
வழிய நிறதில மறறவா கால்களே. (௩௪)

ஊமை யாவ ருலகுரைக கககண
னாம வாயமையி னாமக ளாரகுவா
காமி யாவர் கருணைக கடலினுக
காமை யாகுவ னானது மடக்கலாஸ (௩௫)

பேதை யாவா பெதுமபைய ராகியு
மாத ராரிவ வுலக வழககினி

லாதி யாரா யறியு மறிவீனி

லேரது பேரிளம பெண்ணென வோடருவரா, (௩௬)

மங்கை மாரிவா தங்கை வளநகர்ச

சங்க மேவு தமிழ்ப்பெரு நாவனை

நிங்கை வேணிதன றெனகயீ லாயமுற

றங்கு ஞானவந தாநிய றைநததும் (௩௭)

காத லாறநிருக காளததி வாழ்பரஞ

சோதி யோடு கலைதனூர தொண்டரார

கீத வாயமொழிக கனனியா கேட்டுளத

தோதொ ணுத வுவுகையுற றுரரோ (௩௮)

சென்று வானுயா தெனகயி லாயமயா

மென்று காண்குவ மென்னுங் கருத்தொடு

நின்று ஞானவந தாதி நியமமா

மனற நாடொழ மங்கைய ஓராதுவரா (௩௯)

கண்ணிற காணுமக கண்ணபப ஞான

வண்ணத தோகையா காளததி மாலகெ டங்

குண்ணப பூச வுடுபப நினைகலா

வெண்ணத தாறபித தலைவுற நிருகதன, (௪௦)

சாதி நீதி தணநதது மாதுமை

பாதி பாலுற பறறு மறிநதனை

* காதி மாதரைக களஞணி களஞனூக

கோது மாறென வோதுதன மேயினுள (௪௧)

மேற்படி வேறு.

தாளுழவா கொலையொரு தணமழை பொழிந்த
வேளையது கண்டுவிதை வித்திடுத லேபொற
காணாயாகள வநனுகவி,காலைபொருள கொள்வீர
காணவரு மோவிளமை நனவு'கமீர் துமக்கே. (சஉ)

என்றவளா வீரமுலைக ளெனறுபெறு வீரீ
ரெனறுபயில வீரகலைக ளெனறிசைகள கறபீ
ரெனறுதவு வீரான விருந்துகவல வுற்றேற
கெனறுதவு வீருதவி யிவவளவ தேயோ (சக)

சீரினைஞா மாபுபொரு செய்கையறி யாதும்
பரமுலை யீகையிலி பானிலைப பொன்னும
பேரவையை யஞ்சுமொரு பேதைபெறு நூலும
கீரமற பேடிகையில வேலுநிக ராமால. (சச)

காணிலுனை வாழுமுயிர் கண்டில் னெனிற்பேர
மாணயுன தெனறுவிழி யாறுற வொழுககி
கீணிகொ ளாடவரை நேயமவரு விகரு
மாணறிவி லாதொரு மரப்பொறி திகாத்தீர். (சரு)

வசதுகரு வுற்றெனது வாயிடமண ணிடநூ
முறதுற வுதித்தழகு முறறையு மழித்தீர்
மைகதரை மயக்கியவர் மாநிதி கவாநது
தத்துமை யளித்தது தனக்குறுதி செயயீர். (சசு)

மந்திர மருத்துமணி மற்றுமுள வாய
வெசுதிர மெனப்படு யிவற்றள மடுதது

மைநதாபொருள் வவவிலவரு மாதவா தமகருந
நதநியத ளாடையா தமகருமுத வாதோ. (சௌ)

செலவமுறு நாளுறடி செலலுறு வாழா
நலருரவின வந துகிளை நணனுமவ ரோபோ
லொலகுறு மருங்குலுற வெண்ணமுலைவி முநதாற
கலவிமட வீரினாரு காமுறுவ ரோதான (சௌ)

ஓரழகிலாதவரு மொள்ளணி யணிநது
கூரழகு செயதுசிலா கொள்ளமயல செயவா
போழகி னாலுலகு பித்தலைதல செயது
கீரழகி லாகளென நிற்பதறி வனறே (சக)

இலலைபிழை யாயினு மியைத்தொரிழை தனனைச
சொல்லியனை யாதெதிர துனித்தழ துதைத்து
மெலலுண வொழிந துகிலா வெணடுற விருநது
நலவினைரு கொள்ளமய னங்கையா களிப்பா (ரு0)

ஆடவாமு னுடையை யவிழத்தன ருடுததுங்
கூடுமுலை துசொடு குலுங்குற நடநது
நாடக நடித்துமிசை நலலன பயினறம
வீடலரி தாயமயல வேலையு ளயிழப்பா. (ருக)

மாளரிய செலவமத மைநதொனும வேழ
கீளுமுடி ரங்குச முறுத்தினா நிறத்தித்
தொள்ளெனு மிருநதொடா தொடக்கநம லொலா
நாளும்வளா கொங்கையெனு நறறறி பிணிப்பா (ருஉ)

எனறினைய தன்றரும மாயப்பல விசைகருங்
கன்றுமொழி யாவுமொர் கவிழத்தகுட மீது

நினறபொழி மைம்முகிலி னீனாந நிலாமற
செனறொழிய மாசுதபு சுகதைய ருரைப்பாரா. (௫௩)

மேறபடி, வேறு.

மினனினமா யுடம்பினை வளாததல வேண்டியே
பனனீநீ விழுங்கியண ணாதல செயகலா
வினனலகா நிரயமபுக கினைககுந தீவினை
தனனையாரு செயதிடச சாறற லாகுமே. (௫௪)

ஓப்பியிற பிறதமுத திப்பிக கெனசெயு
மெப்பபடு மணிபவா தமமை மெவியே
யப்பரி சுனறனக கியாமு மாயினந
துப்புறழ சடிலமெயச சேர்தி சோதுமே (௫௫)

சுந்திர மெளலியை யழைத்துத தநதரு
ளநதிரு வஞ்செழுத தறையு மெங்களவரய
நநதரும வினையுடை நரரை யுயத்திடு
மந்திர மறைகில மறப்புற் றேனுமே. (௫௬)

ஆயிரங் கலனுடம பனைத்துந தாங்கினு
மாயிரும பொறையலால் வருவ துணடுகொ
ரூயகன விழிமணி யொன்றொ நாளுடன
மீயணிக திடிலவினை யாவும் வீயுமே. (௫௭)

புழுசெஞ் சாநதிவை புனைநது புனமல
மொழுகுமொன பானறுனை யுடம்பை யெனறுநீ
யழுகுசெய திடினமல மகலு மோபரன
முழுசுவெண் ணீநிடின முற்று மாயுமே. (௫௮)

இளம்பிறை தவழமுடி யிறையி ருககுமெம
முளம்புகு மோவுணா வொழிககுங காமநோய
துளங்கொளி வளாஓசமுரு சுடரி லவகுறம
வளங்கெழு மனைபுக வலல தோவிருள. (ருக)

தத்துவ மகனறதோா தனியிடத்தினிற்
பைத்தலை யரவணி பதியைப புலவிய
மெயநூதுற மினபினேம விடய வினபினை
பொயத்தழி மனிதரைப புணாநது கொளவமோ. (சு)

சங்கர தருமமே சாரநது ளோமினி
புகுல தருமமுற ரெழுகு வேங்கொலோ
வெங்களி யானையை விருமபி யேறந
நிகுகொரு கரமிவாந திடநி னைப்பரோ. (சுக)

இமமையு மறுமையு மினப நலகுறந
கொமமைவெம முலையொரு கூறற போறறுவே
முமமைவெந துயாபெறு மூட வேநதரைப
பொயமமையம பொருளிற்ற புகழவ மோசொலாய.(சுஉ)

உணுகுசவை யமுதைபு முயாவொ ழித்திடும
பிணமபடு முடமபினைப பேணித தீத்தொழி
விணங்குபு திரிதரு மிழுதை மாநதரைப
பணிநதிடின மககளிற பத்தி யெனபரால. (சுக)

திருநதற மிளமையிற் செயாம லாடவாப
பொருநதின நிலையறு பொருளை யீட்டினுற
குரங்கென வுடீலமுட கூனு நாளினிற
புரிநதிடு செயலெது புகறி யெங்கடகே. (சுச)

உளஞறவீலாவெளி யுறவு செய்துதான
 மெளஞறு மிளைஞாதந திருவெ லாங்கவார
 தெளஞறு நரகினு மிடுத லாலவெறுந
 களளரிற் கொடியவா கணிகை மாதரே (கரு)

நடிககுறு முங்குளபொயந நீட்ட கதனை
 *வடிக்குறு மொழியினை மறத்தி யுங்குளவெங்
 குடிககுண மருவிலங் குடமபையொன்றிலவாழ
 கொடிககுலம பயிலுமோ கோடு வறகளை. (கரு)

எனறினை யனபல விகழந் கூறவந
 தனறளா முலையெனத னிலவ னெருதுதாழ்
 புனறொழி லனனைதன புநதி னெருதுயா
 தினறிட மகளிராசெறிகுற வாள (கரு)

வந்தியு மாயினே மறகி ட்பேறறிஞற
 சிந்தைநன மதிழவுறாஉந் திருவு மாயிலை
 முந்துறல வினைப்பயன முறறி னேரலாற்
 நறத்தம புதலவரா லுதவி சாாவட்ரா. (கரு)

மநதிர மருந துநன மணிக ளாவீவா
 சிந்தையைத் தெளிவுறத தெருடடிக காமமேற
 புநதியை மீட்பவா பொருட ராமலே
 செநதிரு வனையவாச சோக வெனறனள (கரு)

அனனைதன கருத்தினை யறிந்து ஞானமாக
 கனனிய ரென்றுதென கயிலை காணகுது (

மென்னவவ வழியிருந தெண்ணி நைந்தனர்

பன்னக வாயிடையு படட தேரைபோல.

(எ௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிவிடியாகிரியவிருத்தம்

அணையதோர காலத * தோதி யரிவைவா திருக்கா ளத்தி

நினைவொடு மீனரூட டபயி நீங்குவா னிருந்த வாறு

வினையிடு மிகுவா களவா விளங்குற வநிந்திட டனனோ

புனையிழை கவருகு சூழ்ச்சி யிதுவெனப புநதி செயது (எக)

நானபறை பரவு மீச னற்றவ வேடம புகருப, பானம
றை விடமு மினமீம பழமறை புழுவுகு செய்ய, ஆனமறை
தூண்டிற பொன்னும விலங்கின முயிரசெ குப்பான, காள்
மறை மறவ ருமபோற களவாதா மறைநது சென்று. ( )

கனனிய ரமாநத விலலிற காளத்தி காகக நும்மை, யெ
னனான மொழியோடெயத வாயமொழி கேட்ட சேய்போ
ற, பன்னரு முவகை பூததம பசுமபொனமா ளிகையி னுய
ததுத, தனனிகா சிறப்புச செயது தையலா சாற்ற லுறரார்.

யாண்டுளிர் யாண்டுச செலவீ ரடி கணி ரியமபு மென்ன,
வேண்டுநா வேண்டி யாங்கு விழைநதருள பரனி டங்கள்,
காண்டர வுலகிற சூழுவோங் காளத்தி காணும வேடகை,
பூண்டனகு செலகின ரேமங் கெனறனா பொருளவி ழை
நதார. (எச)

என்றலு மடியில லீழா யாங்களுங் கயிலை காண்பா,
னினறன மெடைநும மோடு நீவீர்கொண்டேகு வீரோ, லொ :

னறொரு கைம்மா றுண்டோ வுமக்கென வுராப்ப வன்
னோர், நனறென வுளங்க ளித்து ஞானமங் கையாககுசுசொ
லவார, (எடு)

கதிர்மணி விளக்க லாமற் கனலகெழு மொருவி ளககுப்
புதிதூறு மனையிற் சென்று புன்னுமெய வெதுமபி நீங்கு
மதிநுதன மடவீர் புககு வருந துநர் விழியி னனநி
யெதிர்புன லறசு ரத்தை யெய்வனங் கடக்க வலலீர், (எசு)

அனநிய முலகங் கூறு மவமொழி தனையு நும்மை
முனறவ மனைத்து மாற்றி முறநிய பயனா லீனறா
கனநினை யிழநத தாயபேற் கலங்குமென பதையு மஞ்சி
நினறன்மின்னு மொன்று நிகழ்த்துவ துளது கேண்மின, ()

காளத்தி காணப் பெற்ற கண்களே கண்க ளென்றங்
காளத்தி நகரிற் கேசும் காலகளே கால்க ளென்றங்
காளத்தி புகுவக ருத்தே கருத்தென்றங் கயிலை நாமக்
காளத்தி புகழு நாவே நாவென்றங் கற்றோ சொல்வா, ()

நரவடி வொடுசென் றெய்தநண்ணுதென கயிலைப் போ
க்கை, யொருவாதம் மாட வினக ணுரைப்பினுங் கயிலை சே
ர்வர், வீரவுதம் மாட லாலச் செலவினை விலககி னோரு, யிர
வியு மதியும் வாண ளிருப்பாவென நிரய மெய்தி, (சு)

சூதலா லனை மீர்நும் மணிகிளர் திருக்கா ளத்திக்
காதல்கூர் செலவிங் கெமமாற் கடிநதிடப் படுவ தன்றென
றோதினா ரவர்ம னத்தோ டிரைத்தில றொன்னு மச்சொன
மாதரார் தமக்கு நன்கு வாயமையா வாய்தத வனறே (அ0)

அணையவா மொழிகேட டம்பொ னணியிழை மகளிர்
முக்கட, கணியினை யடையப் பெற்றற கதிரிளம பரிதி முன
னாப, பனிக ருடலக யாது படினுமென னுலக ரொலலா,
மினையொன நிகழி லெனமற நிகழநதிலர் புகழாதா லென
கொல். (அக)

எம்மையெவ வகையி னுனு மிறைவனறென கயில சேர்ப்பா
னுமகையின நிரககின றேமென துவரவ ரெதிரி றைஞ்ச
வமமற வாகணன றெனற வையநி யாம லல்லில
வமமினெம பினன னொன்றா மகிழநதுள மிருவர் தாமும்.()

இருவாத நிழலும போனற விருவாகுற தேவன மாதா
பொருவரும வளஞ்ச மநது போதரக களவா தம்பூ
லரையிருள யாமத தெயதி யதரிடையிருகா தததிற
பரவையின முகடெ முநத பரிதிவா னவனைக கண்டார ()

வெயினமுதி ரளவு மேகி லீனபதி யொன்றிற றங்கிக்
கயனமலி விழியா சினனா செலவொரு கரக நீரால
வயனமலி செநநெ லோங்கி வளாவள நாடு கண்ணுற
றயனமலி தலங்க ளிறபுக கமலனை வணங்கி யேகி. (அச)

காவிரி யொழுகு வலலி காலகளொண கிளைய வறநின
மேவிய சிறுகால காம்பு விளைய றளிரகள போனற
பூவிரி யிளநதண சோலைப புகழவள நாட்டி னுககோ
கோவென விளங்கா நினற குடநதைமா நகரங் கண்டார ()

பன்னிரு பருவத தோகாற பவநதெறு கங்கையெய்துந்
தன்னிகா தடங்கோ றறஞ்ச சாவினை யிலரே யாயும்

பொன்னனை யவர்தா மூழ்கிப் புராரியை யிடங்க டோறஞ்
சென்னியின வணங்கி வைகிச சென்றனா திலலை நோக்கி.()

பிறைதவழ் மவுலி யெமமான பிறபதி⁰களும்வ ணங்கி
மறுவறு மதிமு கத்துமங்கைகல லவர டைந்து
குறைவறு பரமா னாதக கோதிலசெந் தேன டிக்கப்
பெறுநக லலை யிறமுந் தெயதினர் பெரிது வந்து. ()

வேலையிற சுருதி யாககும வீதியை வலஞ்சூழ தேகி
யாயைத தெதிராவ ணங்கி யணிவலம புரிவுற ரூல
மூலநற் பொருளை யேத்தி மும்முறை வணங்கிச சென்று
மாலயற கரியா னுடு மனறெதிர சென்று புககார். (அஅ)

மேறபடி வேறு

சிறப்புவிபுங் கோட்புலியுஞ் செழுமலர்தூ யருசசனை
யே செயயா நினற, வறபபுலியுங் கணடுகொளும் பெருமா
னைக் கணடுயிகு மனபா லோடி, மறபபுலியி னதணமருங்கி
னசைத்தருளும் பெருங்கருளை வளளால் யாங்கள, பெறப்
புலியூர் மனநினடம் புரிநதாயென் றிறைஞ்சிபுளம பெரிது
வந்தார். (அக)

பெண்படைத்த வொருபாக னைந்தொழினூ டகவமுத
ம் பேணித் தாங்கள, கண்படைத்த பயன்பெறக்கண டுவந
தூயீண் டந்ககரிற் களித்துச சினனாள், பண்படைத்த மொ
ழிமடவா ரிருந துசிவ கங்கையினும் படிந் தூ மன்றில, வண்
படைத்த வரவணீவோற் றொழுதுகட லாடுதறகு வழிக
கொண் டாரால். (க0)

இந்திரனை யஞ்சிமுனம் புகுகொளித்துக கிடரதமலை யிருஞ்சு ருமீன, வரதருகு முடபுதைய வடிபபமக பதிவயிர வாட்டாக் கென்று, சிந்தைகவல வறவெழுநது செநதுகிர கண்டுதிரமெனத தியவகி முழகு, முநதுதிரை வாரிதிகண்ட தினமுழகி மகளிராமகிழ வுறறு மீண்டு. (கக)

தில்லைகா மணிமனறத தெமபெருமான றனைமறிதது ரு சென்று தாழநது, முல்லைகை மடமாதர் தெனகயிலை காணுமவா முநத வபபாற, செல்லமிடை கருங்காடடி லுட னபோது களவரஞா செயயா வணணந, தொலைமறை புகழ்பரம னருளிஔற பலாவநது சூழவ ரனறே. (கஉ)

கங்குறொழந் தங்குமிடவ களிலவநது மாதவராயக க லநது சூழவன, சங்கரனின னணமாத ருடபகைரு ராந்தவ ராற தப்பி யேகி, மங்கையுமை தவம்புரியுங காஞ்சிமா நக ரிஔறைய வணங்கி யேததிந, திவகணமுடி யமாநத்திருக * காளகிரி கண்டுவந்து சென்று சோநதார். (கங)

சுததமுட லுயிர்பெறசசெய தருளுநதிப புனனமுழகித தூய நெஞ்சச, சித்தகணந தொழுதேதது 'மருட்சித்தி வடு கண்டி சென்று தாழநது, புத்தியொடு முதத்திரு சிவலிங்கந தனைவணங்கிப புறதது வநது, மெயததவொரு புராணிக்னை யததலத்தின பெருமையெலாம வினவி றினரா. (கச)

---

* காளகிரி - வைரவக்கடவுளமலை, காரிசைலம காரிக ஔ எனப பிறநூலகளிற் கூறப்படுவதும் இதுவே: காளன காரி எனபன ஔருபொருட்சொற்கள்.

கவிவிருத்தம்.

வினவி நின்ற விளங்கிழை மாதரை
மனம கிழ்நது மறையவ னோகலியே
வனைத ருமபுக ழிததல,மானமிடந்
தனையீ யுமபுவல யானெனச,சூறறினான. (கரு)

முன்ன ணைநது முழுவலி வாலிதான
றனனி விங்கமித் தனகயத தினகரை
மன்னு றுமபடி வைத்தருச சித்தனன
பன்ன ருநதுதி பாடின னாடினன. (கக)

முடித்த ருசசனை முன்பென்ப பெட்டகத்
தெடுத்திருத்திட வெண்ணி யெடுத்தன
னடுத்த வதத னசைநதில னாதலாற்
பிடித்தெடுத்தனன போத்திரு கையினும். (கஉ)

பின்னு மெந்தை பெயர்நதிலன்¹ றன்னரு
டன்னை யனறித தனித்தோர் துருமபையு
மனனி நினற வளியு மசைக்கரி
தெனனி னமபனை யாவ ராசபபவர். (கஃ)

கண்டு வாலி கலங்குபு வாலினாற்
றண்ட நாண்மதி வேணியற சுற்றினன
கொண்டு காலிற குனித்துககை பூனறிநின
றண்ட கூட மளவு நிமிரநனன. (கௌ)

இன்ன வாரிற் கெடுப்பவும் வகதினை
முன்ன மாத முலைத்தமும் புற்றருண

மன்னன் மேனியில் வாற்றமும் புறத்து
பினனர் வாலவிட நுயிரத்திஹு பேசினான, (௧00)

தரவீகொசகககலிப்பா.

நீயே கருணை நினைநதுவநதா லனநியுனைப்
பேயேன வலிதிற பெறுதற வீசுளியையோ
தாயேநின மேனி தமும்புபடத நீங்கிழைத்தேன
நீயேனென செயவேனென செயவேனென றள்ளுடைந்து.

ஆவா விளமகவை யனனைகரும் காட்டுநடு
மேவா வருளால விடுதத தகைபோலக
காவா தடியேனைக கைவிட டிவணிருநதாய்
தேவாதி தேவயான செய்த பிழையுளதோ (௧0௨)

என்னுயிரீ யென்றனைநீ யென்னுடைய வாழ்வுநீ
யுனையுநீ யததனுக் யாரிநு குறவெனககுப
ஒபானனைய வேணிப பெருபபே யருடகடலே
நினனை யலதாவி நிலலாது நிலலாதே. (௧0௩)

என்று பலமுறையு மேத்தி யவனிரப்பக்
கொண்டை மலாபுனையுங கூத்தப பிரானெதிராநா
வின்று மணிபுளையிந கீராததததின காடடிருப்பை
நன்று மனமவிழைநதோ நாமென நிதுபுகனருன (௧0௪)

உள்ளமதி லென்று முவநதிருநது நினபூசை
கொள்ளா யியலபேங குழைநதிடே லென்றாரைத்துத்
ஹள்ளு யிளமான சுமநததிருக கையுடைய
ஒதவானமுத மனனான சிவவிவகத் துற்றொளித்தான. (௧0௫)

கலித்துறை.

கங்கை யாறுதன முடியிசைக கரந்துகொண்டதிலோ
ரங்கை நீசொரி பவாகுமே ஸூலகினை யளிகடும்
பொங்கு நீரகை யாளியத தடங்கரை பொருந்தி
யங்கு மூவுள மநிதனை ஓர்லியென பவனே. (க0சு)

ஈச னொனை விடுத்திவ ணிருந்ததித தடத்தி
னசை யாலல திலையிதை யழிப்பென நதிரததுத்
தேச லாமதி தவழபெருங் குடுமியகு சிலம்பொன
நேசி லாமிகு வீரனங் கெடுத்தெறிந திட்டான. (க0எ)

எடுத்தது வாலியென பவனபெரு வலியினு விட்ட
வடுககல் வீழதலுந தடத்தினி லெழுந்தபே ரரவம்
பிடிக்கு மாறுபின ரெடர்ந்தென வெழுந்தொரு பிரமன
படைக்கும் வானமுடி யளவுமுற நனதுளி பலவும். (க0சு)

சென்று வானயிசை துண்டுளி யுடம்பெலாந் தெறிப்ப
நின்று வானமுகில் கீழுற நீசொரி கினற
தனறி மேல்வரப பெயவது முளதுகொ லறியே
மென்று வானவ ரியாவரு மருண்டன ரிருந்தது. (க0க)

விலங்கு வீழ்ந்தன புட்பறந் தோடின விசம்பிற்
கலங்கி வீணையர் திசைதொறு மிரிந்தனா கடிதி
லிலங்கு மாமணி யருவிகள சிதறின வெங்குந
குலங்கு பாதப மருநதிரந தனகுலை குலைந்தே. (க0க0)

மருந்தது மாமலை யுள்ளன சிதர்ந்திட மணணி
ரைகதை நோயினர் புண்ணினர் வடுவின ரவைநீரந

தொருவகு வாழநதனா மரிததவ ருயிர்பெறீஇ யுயநதார
வருகது மூப்பினா காணைய ராயினா மனனோ (ககக)

இனைய வாறது வீழ்தீனம வாலிமுன னெடுத்த
புனிதன வாழ்வதின நெறகுமா நதியதாயப பொங்கி
யனைய வாவிவெற பிழைத்ததீநு காசனுக கறையு
நினைவி னோடலபோ லோடிய திராநதுமுந நீரில் (ககஉ)

வாவி தூரத்திடப புகுநதொரா நியறநினன வால்
பாவை பாதியன நிருவரு னூறநிடப படான
மேவு தீததொழில் வழியினு நனமையாம விலங்கி
றாவி னறநொழில் வழியினுந தீமைசார தருமால். (ககங)

மண்டு நீரத்தட மாறதாய முறநிய வணணங்
கண்டு வாலியெம பிரானகருத திதுவென்ற கருதிக
கொண்டு நானசெயவ தெனனென மனநிலை சூலைவுற
றண்டா நாயகன றனைப்பணிக தேகின னனறே (ககச)

இநத நீர்மூழு குநாபவக கடறககா யேறி
வநது வீடடை குவருணமை யுணமையவ வால்
தநத மாநதி யிதுபெரு மறையெலாக தளனூ
நிகநத மாவினை * மயறகுநீர் வடிவமா நெருப்பு. (ககரு)

வால் நாதனைக் கண்டொரு நாளடி வணங்கி
னூவி னூலொழி வுரைத்திடப படாதன நூறு
மூலீமாகிய பாதக மாயினு முருககிச
சூல பாணித னூலகடைந தின்பமே துயப்பார். (ககஸ)

கயிலை போலயிம் மலைமிசைக் கண்ணுதற கடவுள்
 சயில மாதொடு கணங்கனோத தெடுபபவாழ தருவன்
 பயிலு மாதவா சித்தாவித தியூதராபலரு
 மயவி லாவிதன மருங்குவிட டகனாநிடார மனனோ. (கௌ)
 இத்த லத்தியல் பிதுவென உநதண னியமப
 தித்தி லத்திரு நகைமட வாராமள நெகருக
 கைத்த லத்தலா கொண்டடி வணங்கினா கண்ணு
 முத்த லைப்படை யொருவனை யெதிராதவர் முறைபோல். ( )

காலை யங்குதிற பூட்டையக கடமதொன நமியு
 மேலெ முந துசெலுகினறதொரா குடமென மேலை
 வேலை வெங்கதி ரயிழ்ந துற முழுமதி விண்ணின
 பாலெ முநதது விரிகதி ருலகெலாம பரப்பி. (கௌக)

குளிர்செய கினறசெவ வந்திமா லையைத்தலைக கொண்டு
 களிசெய கங்குலம பெணவர வாலிமுன கண்ட
 வொளிசெய நமபனை யிறைநடுகினா செனறக மொன்றிற்
 நெளிசெய நெஞ்சக மங்கையா தங்கினா சிறந்த. (கௌ௦)

திருநது மாடக முகரியென கினறகட செவியின
 விரிந்த வேலையம படத்திடை யிருளெலாம விழுங்கிப்
 பொருநது மாமணி யென்னவந தெழுநதது புட்க
 ளருநது வாரிச மலாமுக மலாநதிட வலரி. (கௌக)

மாயை மாயிருள கழிந்தநின நிலகுகண மாத
 ராய காலையி லெழுநதுகா ளத்தியை யடுக்கு
 நேய மோடுசென நனறொரு பதியிடை றீனறு
 போயி னூர்மற்றை ஞானறுதென கயிலையைப் பொருத்த. ( )

அறுசீரககழிநெடிடடியாகிரியவிருத்தம்.

இனிகா குறுகிற நப்பா லிலைமக கிடனிக சாடடிற்
 மனியத ரிடையிம மீரதா தலைமயெலா முயிசெ குததுப்
 புனையிழை கவா துமெனறுபொதிந துமுன வைதத்பொலலா
 கினைவினை வெளிப்ப டுத்து நீளு மனா தொடர்த கசுவா.()

கொடியவா கிலைகண டுள்ளங குலைகுலை தினையா ண
 ம்மை? முடிவுசெய வதனுக கினனோ முயனறன னென
 மூத்தாள, கடிக்கமு மலாததண சோலைக காளத்தி யண்ண
 ல காப்பன, விடுபவ னலை னெனகாய வெருவனீ வெருவ
 னெனறுள. (க௨ச)

துணையில யெனறு தீயா துணிகதுசெல பொழுதிற்
 றேனறாத, துணையெனுந திருக்கா னத்தித் தோனறலைக் க
 ணட நல்லார, பணமலி யரவின வாயிறபட்டமென் றேரை
 போலக, கண்புரை களவநு கைப்பட டிருப்பினுங கவனறு
 ரலலர். (க௨டு)

அரவினவாயத் தேரை தனை யகறறினிற மளிப்பான
 போலக, கரவரி னினறு நீக்கிக கனலியா தமமைக காக்க
 த், திருவுளங கொண்டு மிக்க தெனகயி லாயத தெமமான,
 வினாவொடு மலாகொய தொண்டா வேடமுற் றடைநதா
 னனறே. (க௨சு)

கன்னியர் பொருளவி ழைநத களளவே டதத ரத
 கன்னியர் தமைவி ழைநத களளவே டததற கண்டு
 கன்னியர் தமமை விட்டுக கதுமென விரிநது போனார்
 கனவிய ரருகு வநதான கறையிட றெளித்து நினறுள. ()

மாதவ வடிவம் கொண்டு வந்தருள் வள்ள றன்னை [றிப்
யாதுலா நிதிய வைப்பை யெதிராதென வெதிராது போற
பாதபவ கயமி றைஞ்சிப பரிவொடு நிறுப வையன
கோதையீ றொங்கு வந்தீர் கூறமி னெனனச சொலவார். ( )

திருக்ளவெண் கணணி வேயுந்த செஞ்சடைச சிவன மாந்த
மங்குறேய மதினூ டிதத மதுரைமா நகாவந் தினனோ
கங்கைகு டிறைவன வாழுவ காளத்தி நகரிற் சென்றே
யுங்களை விடுப்போ மெனனா வுறுதியா மொழிமொழிநதார

ஆதவி னடிசசி யேமின னவருட னடைநதே மிநுன [லைப்
நீதிழைத தெமைப்பொ லங்கொண டேகிடச செநிநத கா
பூதர வில்லிக் களபு பொருநதுநீ ரிவணவந தெயுதப
போதலு மவர்ப யந்தே போயின ராய வென்றார். (க௭௦)

மாதர்சொல் வினவிக கள்ள வடிவுடை வள்ள ளாருங் [னும்
கோதையீ ருமைககாளத்தி கொணாநதுபோயவிடுதுமென
பாதபவ கயமவ ருத்திப பார்மகடவத்தி னாலே
யேதமி லவகாக கொண்டே யேகின றொம்பி ரானார். ( )

அதரிடை யவரந டக்க வவ்வனத் தருக்க ளெல்லா
முதிருமன புடையர் போல முகிழ்பெறு நகைய வாகித்
ததைமலர்க் கண்ணீர் மலகத் தாழ்ந்தூபூப் பதத்திற்பெய்து
மதகரி யுடைபு னைநத வளளல்பா னினற வனறே. (க௭௨)

கலிவிருத்தம்.

புனை மாயவன் பேர்னறன பூத்தொளிர்
கண்ணி காரங் கடுத்த கமலனை

மனனு பூவை மகபதி யொத்தன
வெனனை யாளிறை செலலு யிடத்தினே. (கநக)

கரிய விஞ்சுயில் காசின மாநாதன
வரிய நனமயி லாட வரிக்கணம
பிரிய மோடிசை பெடப விசைத்தன
கரிய தாடைக கடவுளைக கண்டரோ (கநச)

நாவ லூராவரு நமபியொர் நாரிபா
லேவ வேகிய வெநதை யிவணிநு
பூவை மாருடன போநதனன காணெனாத
தாவி லரககிளி தனபெடைக் கோதுமால. (கநரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிஸடிவாசிரியவிருத்தம.

மாந்தளி ரடிய தாக மறறதன வருககண மர்ன, வே
ந்தெழிற் கொங்கை கோங்கா விணைக்கரங் காநதள்காட்ட
ப், பூந்துகிர வணண வாடை புனைநதுபொற் புடைக்கான
மாது, தேநதுளி சிதறிப் சூத்தாயச சிறப்பொடு பணிந்து
கின்றாள். (கநசு)

வெள்ளில்பூங் கொன்றை யாத்தி விராமலா வேங்
கை சேவால, வளளினை மருதி ரத்தி வாகைபுன னாக நாவ
ல், களளவீழ் மலாக்கு நுநது காசைபூங் கடமபு கோளி, பு
ளளவவ வனத்திறசென்றே யொப்பிறென கயிலைக்குறறாள்.

புரத்தய லடைந்தெம் பெமமான பொன்னார் தம்
மை நோக்கி, வரக்கிரி யிதுவே வெள்ளி மலையது தூர்க்கை
வெற்பு, பருத்தமும் மலைதா னீஸ்ப் பருப்பத மணிநீ ராறு,
தெரித்தபொன் முகரி யீது சிறந்திடுமபூர தீர்த்தம். (கநசு)

என்றமற றுளவுங் கூறி யிறைமறைந் தேக நினற,
பொனறிகழ் மேனி யாரும் பொள்ளெனத் திசைக ளோக
கி, யினறிவண விடுததுச் செனறா ரிழையெனத் தெளிநது
சால, நன றுநன றெமககி ரங்கி நணுகிய தென றுரைநதாரா.

ஆமிழ்தினு யினிய மூவு, ஸ்ருநதமி முவநத் வெமமான,
கமழ்குலை யரமபை சூழிக் காளத்தி நகரி னினறு, தமிழ்சங்
கமராய வநதார தமமருட பெருக்கா லென்று, குமிழ்செறி
தடங்க ணலலார் குறைவிலா வியப்ப முறறார். (கச௦)

மாமணி பெற்றி ழந்த வறிஞனு மமுதைக் கையாற, பூ
மணிற நவறி வீழ்தத புநதியில லவனுந தேனு, வேமமார க
ற்ப் கததை யெய்தியும் பப்னகொ ளாத, தீமைகொள ப
வரு மொத்தோ மென்றுபின மனநதெ ளிநதார். (கச±)

அருடபெரு வாரி யாய வண்ணலார் தாயிவ லூரிற,
பொருட்பொருட பெறவு ணந்ததிப் போயினா நமககென
றூழ்வென, நிருடசெறி மிடற்றோன மமமுன னெய்திய
தெண்ணி யெண்ணி, மருடகொடும பிறவி நீகரு மாறிலபொ
ன முகரி யுறறார். (கசஉ)

சீதநீர் மூழ்கிப் பின்னர்த் திருவெண்ணீ ரணிநது சால
நாதர்கண மணிபு னைந்து நவினறிறை யஞ்செ முத்துங்
கோதிலந் தாதி தனனைக கொளகையி ளோதிச செனறார்
மாதொரு பாகன நனபான மறிவீழி மடநல் லாரோ.(கசஈ)
களிப்பொடு நகையி லார்க்குக் களிப்பொடு நகைவந தெய்த
ஆளத்திலா னந்த முற்றி யுடலொளி யுடனவி ளங்கக்

களத்தினஞ் சுடைய வெமமான சந்நிதி கடித டைந்தா
ரளப்பரு மனபி னாலே யாடினா பாடி னரால். (கசச)

அன்னவர் தமக்கவ வண்ணலவவிலிவ கத்தின கண்ணே
தனனொரு பாக முற்ற சங்கரி யுடனவி ளங்கி
புன்னரு மொளியி ரண்டா தேவான றுபட டிருக்கக கண்டு
கன்னிய ரடைந்த வனபை யிறறெனக கழற லாமோ. ( )

வையக முழுது முள்ள மாமணி யொளிக்கும் பசசை
த, துயநன மரக தத்தின சோதியுள ளெவைககு மேலா
ம, பெயயிலகா ரணமாயத் தோனறம புகலரும் வடி
வை நோக்கித, தையல ரிருவ ருந்தாமூர தெழுந்தொளி த
னமுன னினரா. (கசசு)

கின்றிடு மணங்க னூரை நிருமல னருளி னாலே
தனறனி யொளியி னூடே தயங்கிடத தானூட கொண்டான
பொனறிகழ மணிமாா புளங் புங்கவனமுதலோபோறறக
* கனறணி கரத்தெம மனனைக கனமக னூண வனறே.

இறையொளி யுருவடக்கி யிலிங்கலை வடிவா யுற்ற
ன, பிறைநுதற றைய லாாதம பினவருந் தாதி மாரகள,
கறைமிடற நிறைவன பாறபோங் கன்னியா வந்தா ரிலலை,
புறைவிட மெங்கென றெண்ணி யொய்யெனத் துருவி
னரால். (கசசி)

நசனூ ரிடமு நாடி யெங்கணு நாடி நாடிக
காசணி யலகு லாகாக கண்டிலோ மெனக்க லங்கக

* கேசரத் தொலியன ஞோகள கிடைத்தனா முத்தி நீவீர
பாசம தகறறி விவகம பதிடடிபு மவாகள பேரால. (கசக)

என்னவிண வாணி கூற வெழில் மட வீராபோ யுறறப
பினனிர்ண டிலிவக நாடி டிப பெயவளை யினாபே ரிடடார
நனனிஸ வேறத வென்று நவிண் றுசவ கமரி ருப்ப
வநநிலை யாத வனறூ னதிசய முடனக ளித்தான. (கரு0)

ஒளிமணிப பொலம்பூண மாரப பெபயிலசவ கீம்கைத்
தாழ்நதிக், களிபெறு மடிக ளினனு மடியனே னுய்யு மா
றறூன, முளிபுதற கிலநதி † முனன முறபிறப புணாதது
கெனனக், களிபெறு மனத்தா னெறறிக கணகரந் தவனி
பமபும். (கருக)

கலிவிருத்தம.

கோதையர் கதைநலவ கூறி ஞுமினி
யேதமி லுலணடினமுற கதையி யமபுதும்
யாதவ மனனமர்ந் தினிது கேளென
மாதவ வடிவநூள் வளவலகூறுவான (கரு௨)

கன்னியர்ச்சுநக்கம முறறிறறு.

சூகத்திருவிருத்தம் - கசச.

மதுரைப்பதியிலே, பரத்தையர்குலத்திலே, பெண்ணி
பற்கைமுழுதும் அமைநத மாணிக்கவலலியென்பவள் ஒரு
த்தியிருந்தாள். அவள் அரகிளவகுமரரெனனும் குடநகளை
அழகென்னும் கயிற்றற்பூட்டி, அவாகள்மீளியினுள்ளபொ

* கேசரம் - வண்டு. † முனன - முதலியன.

க்கிஷ்சாலையெனனும் கிணறறிலேவிடுத்து, பொருளெனனும் ஜலமவறறும்படி நாடோறும் முகநது முகநது, மிகக பொருளீட்டி, வாழ்நாளிலே, பூவபுணணியமுதிராசசியால கருப்பமுடையளாகி, திருமகனும் தலைமகனும் சிவஞான மாதாகளாகி அவதரித்தாரெனவும், வேதாசமங்கலிள சிவ ஞானத்தைவிளக்க ஒருருக்கொண்டு வந்தன எனவும், உல கிலுள்ளோர் உவப்பவும், மனமதனதுசெருக்கு அழியவும், இரண்டுபுத்திரிகளைப்பெற்று, சந்தோஷசாகரத்திலே மூழ்கி, நீராட்டி, முலைப்பாலூட்டி, பறபல அணிகளைப்பூட்டி, தொட்டிலிலிடடுத்தாலாட்டி, திருபுத்திரோவம்ணுகாவண ணம் இரண்டுகணமணியும்பேர்ல வளர்த்துவந்தனள அந நாளிலே அபுத்தலவியா பெண்ணிலக்கண முழுதமமைநது, இலககுமியினும் பேரழகுடையராகி, மௌளக்கவீழநது, நி லைதிலிருநது, தவழநது, நூநது, ஓடி, பிள்ளைப்பிறைபோ ல நாளுக்குநாளவளரநது, பேதைப்பருவங்கடநது, பெதும் பைப்பருவமுடையராகி, பறபலகலைகளையும் கறகுமநிலை மையையடைய; அதைக்கண்ட மாணிக்கவல்லி மனங்க ளித்து, தமக்குரிய கலவித்தொழில்களை அவரநிறுதுகறகும் உபாயத்தை உள்ளேசிறுத்தது, வீரகமிகுதற்கேதுவாகிய சிறுசிலலைகளை மாடமுழுமையும் சித்திரித்தும், போக வோசையிறறுகிணற மயிலமுதலிய யறவைகளையும் யாழ முதலிய கருவிகளையும் மிகச்சேகரித்தும், சூரியனிடத்திலே இருளைப்பழகுவித்தலபோல அவாகளுக்கு காமகலவிகளை யும் காளத்திறங்ககளையும் கற்பித்தனள.

அவள் இவ்வாறு மிகமுயன்று கறபித்தும், அவர்கள் உள்ளத்திலே சிவபிரானவெளிப்படடுநின்று சிவாகமங்க ளென்னும் அபரஞானஉணாக்சிசையையும், பந்தபாசத்தைப் பறறககளை யும் அனுபவமாகியுள்ள பரஞானஉணாசசியை யும், தந்தளித்தலால், அவாக்கூ வறியகாமத்திலேயிலாது, கரணங்களுக்கு விஷயமாகிய யாவும் சிவமெனக்கண்டு, வேறு மாயாவிசித்திரத்தோற்றம் இல்லாதவராகி, இவ்ஊ னுபவம் நிலைபெறுதற்பொருட்டு சிவனடியார்களைத் தேடித் தேடி, காண்பெறின துத்ததுத்ததுதித்து, அவாக்களதிருவடி க்கீர் சிரசிலே சூடிசூடிவணங்கும் தொண்டிலேமிருந்தவ ராயினார். அன்றியும், வேடகைக்குறிப்புகள் வஞ்சமொழிகள் பழிப்புச்சிந்தனைகள் பாவசசெயல்கள் முதலியவற்றுள்ளே ஓன்றமுற்றாதவராகி, பெருமபைப்பருவமடைந்த அக்கா லத்திற்றானே, உலகவாக்கியங்களிலே ஊமையாபோலாகி ஐந்திரநிரியங்களையும் அடக்கிப் பேதையராகியும், சிவவா க்கியங்களை உச்சரித்தல்ல நாம்களபோன்ற நலவாகருடை யராய் ஆசைமுதிருது பேரிளமபெண்ணென ஓங்கியுமிருந தனார். இவ்வனமிருக்குங்கால், கடைசசங்கத் தலைமைப்புலவ ராகியிருந்த நக்கீரதேவநாயனார் தென்கையையடைந்து, கைலைபாதி காளத்திபாதியாக ஞானவந்தாதிபாடியதை யும், சீகாளத்தியப்பரது சோதிசொருபத்திற கலகததையும் தொண்டராறகேளவியுற்று, பேரானந்தமுடையராய், கா டோறும் அந்த ஞானவந்தாதியைப் பாராயணஞ்செய்து கொண்டு, நாகலிங்கப்பெருமானைக் கண்ணீர்க்கண்ட கண்ண ப்பநாயனார்போலவே கேள்வியினாலேயே பூசல் புனைதல்

உண்ணல் உடுத்தலாதிகளில் வெறுப்புடையராசி, காளத்தி யைத் தரிசிக்கவேண்டுமெனனும் அவரையேமறகொண் டிருந்தனர்.

அதுகண்ட மாணிக்கவல்லி மகளிர்நோக்கி, “பெண் களே, மழைப்பொழிந்த காலத்திலே விதைத்துப்பயனாகொ ளளும் உழவாபோலக் காணையாகளவரது கவிதினற இள மைப்பூற்ற இக்காலத்திலே பொருளபறியாது விடுத்தால் துங்களுக்கு இளமைப்பருவம் பினனாவாய்குமா? கலவி யினாலும் கட்டழகினாலும் முதிர்ச்சியுடையராசி எக்காலம் பயன்படுவீரென்று காததிருந்த எனக்கு, நீவிரசெய்யுமுத வி இவ்வளவுதானே? பயன்படாத உங்களித்தத்திலே பெ ணணிலகசுணமுற்றம் அமைந்திருந்தல ஈகையிலலாதவவி டத்திலே பொன்னும், அவையையஞ்சுவோனித்தத்திலே அரி யகலவியும், வீரமறப்பேடிகையிலேவேலும், வாய்த்திருத் தலபோலாம் நீவிர, இளமைப்பருவத்திலேயே எனபாறு தித்தது எனது அழகுமுழுமையுங்கெடுத்ததேயன்றி, உங்களை பொருட்டுச் செலவிட்ட திரவியத்திற்கு உதவியொன்றம் புரிந்திரிலலை மணிமந்திர ஓளவு தங்களாலும் பலவகை பத் திரங்களாலும் ஆடவரைமயக்கி அவர்பொருளைக்கவார்தா லெவ்வெருமானுக்கும் சிவனடியார்களுக்கும் உதவியாகா தா? அழகு சிறிதுமில்லாதவரும் அணிமுதலியவற்றால் அலங் கரித்துக்கொண்டு தம்மை அழகுடையாபோலக்காட்டியும், பிழையிலலாத ஆடவரையும் பிழையுடையராக்கி பொய்ய னப்புாராட்டி உணவையொழிந்தது அவர்பலமுறைவேண்ட இருந்தும், நாடகத்தாலும் நல்லிசைகளாலும் மயக்கியும்,

பொருளீடடிக்களியாநிறபர். நீவிர் எவறநினும் சிறந்திருந்தும் இவ்வனஞ்செய்து பொருளீட்டாது இளமையைக்கழித்துவிடின முப்பமுதிராதவழி, உம்மை இளைஞாவிருமபுவரோ?" என்று இன்னனவாகிய தனகுசசெயலகளை யுரைக்க, அவையாவும் கவிழ்ததகுடீது விடாதுபொழியும் மழைநீர்போலச சிறிதும்நுழையாது புறங்கழியநின்ற கன்னியருரைப்பாராயினா.

“அனனையே, மின்னலபோலத தோனறியழியும் இவவுடமபை வளர்ககவிருமபி கொடிய தீவினைகளை இயற்ற எமககிசைப்பது நினககுததகுதியா? இப்பயிலுதிததமுததானது அநதஇப்பிககு ஒருதவியையும்புரியாது தமமை அணியத தக்கவாமேனியை அடையும்; அதுபோலவே, நினபாலுதிததயாங்கனும் நினககு ஒருதவியையும்புரியாது சிவபிரானறிருமேனீயிலே கலத்தலையடைவேம பரமனையழைத்ததநரும் பஞ்சாக்ஷரத்தையுசசரிகரும் எங்களுடைய வாய மனிதரையழைத்ததநருமநதிரங்களை மறநதும் உசசரியா; பற்பல அணிகளை ஈசுமக்கினும் பாரமேயனறிப் பயகுண்டோ? ஓர் உருத்திராககததை ஒருநினம உடலிலணியிலு வினையாவும் விடொழியுமே? கலதூரி சகதனமுதலிய கலவைகளை ககலநது கலநது ஓயவிலலாமல உடலிற்புனைநதாலும் சிறிது மலம அகலுமோ? விபூதியை விருமபியணியில அம்மலமயாவும் விளிரதொழியுமே? மிககவொளிபடைதத தீபததையுடைய கீட்டிலே இருளநுழையுமா? அதுபோலவே, எம்பிரானிருக்கும் எங்கள் உள்ளத்தில அறிவைவியாழிகரும் காமரோயணுகுமா? தத்துவங்களுக்கு அநீதமாகிய தனியிடத

திலே விமலரைககலநது மெயமமைஇனபம அனுபவித்தயா
 ங்கள மாணடுபோகும் மனிதரைககலநது பொயமமைஇ
 னபததைப பொருளுள்ளகடுகளவமா? களிபலபவினைககும்
 யானையைவிருமபியேறுவோர கழுதையையேற விருமபுவ
 ரோ? அதுபோல, சிவதருமங்களை 'மேற்கொண்டயாங்குள
 உமமுடைய குததருமங்களை 'மேற்கொளவமா? இமமைம
 றுமை இனபங்களைபயககும் எமபெருமானைவழிபடும யா
 ங்கள 'பொயமமைபொருளைநாடி, புல்லியவரசரைப புகழ
 வமா? இமமையிலறங்களை இயற்றாது பொருளீட்டில முப
 புமுதிராதககால முறைப்படி அறங்களை இயற்ற முடியுமா?
 நீயேசொலவாயாக. உண்டசுவையமுதையும் உடனே மல
 மாககுகின்ற உடலைவளாககுநீமித்தம தீயதொழிலகளையி
 யற்றித்த திரிதரும மனிதர்களை மககளுள்ளேபதொன்று ம
 திவல்லோர கூறுவா. கணிகைமாதாக்கள உள்ளுறவிலலாம
 ல வெளியுறவுபாராட்டி செலவமனைததையுங் கவாநது
 கொண்டு நமபியஆடவரை நரகத்துமிடுதலால் களளரினும
 கொடியவரே ஆவா. குயிலானது காககையோடு ஒருகூட்
 டிலே கலந்திருப்பினும் அககாககையினசெய்கையிலே பழ
 காததுபோல உமமோடுயாங்குள ஒருங்கிருப்பினும் உமது
 தொழிலிற்பயிலேம ஆகையால், எங்களை வசப்படுத்துகளை
 வை இன்னறே மறப்பாயாக" எனவறபுறுத்தினர்.

அதுசேடகொடிய தாய மனம்புழுங்கி, மகளிராசசி
 றி, "யான மலடியுமாயினேனிலலை: மககளைபபெறறு மகிழ
 சசியுறறு சிறப்பையுமடைநதேனிலலை நலவினை புரிநதோ
 யனறி ஏனையோராதமபுதலவரா லுதவிபெறுவரோ?" என

கனனியாகள் தங்களநிழலபோன்ற இரண்டுசேடியர்க ள வேண்டியதிரவியங்களை உடன்கொண்டு வர, அாததயா மத்திலே குறித்தஇடஞ்சாராநது, களவ்ரோடு, விடியுமமுன னரே இருகாதங்கடநது, மறுதினமுதல இடையிலுள்ள த வங்களையெல்லாம் தரிசித்துக்கொண்டு, சோழநாட்டைய டைநது, குமப்கோணமுதலிய தலங்களையிறைஞ்சி, சிதம்ப ராததையடைநதனா. அங்கே திருவெல்லையவணங்கு, வீதி வலமவநது, ஆலயத்தெறிபோணீநது, பிரதக்ஷிணமபுரிநது ப்ரீமூலட்டானேசராயும் பஞ்சகிருத்தியநடமபுரிநதரு னும் சிறுசபாநாயகராயும் சிவகாமியமமைபையும் கணப டைத்தபயன்பெறககண்டு, தரிசித்தது, பரவசப்படடுதத்தித் தது, அதநலத்திலுள்ள சிவகங்கை குயத்தீரத்தமுதலிய தசதீ ராததங்களி லும ஸநானமசெய்து, காலநதோறும் சுவாமித் ரிசனமசெய்துகொண்டு, சினனாவசித்திருநதாரா. பின்பு பி ரிபாவிடைகொண்டுநீங்கி, இடையிலிருககும தலங்களை வண ங்கி, காஞ்சிபுரத்தைச்சாரநது, திருவேகமபநாததைதரிசி ததுத்தித்தது, திருக்காளங்கிரியெனலும் தலத்தையடைந தது, ததியிலேஸநானமசெய்து, சித்தகணங்களுழிபடும் சித் திவைவரவவைவணங்கி, வலமபுரிநது, யாவருககும போக மோக்ஷங்களைப்பரவிககும வாலிநாததைதரிசித்துப்பரவி, புறத்தேவநது, ஒருபுராணிகரைககண்டு நமஸகரித்தது, அத தலமானமியத்தவைவினாவ; அவர் சொலவாராயினார்.

“மங்கையர்களே, முற்காலத்திலே முழுவலிபடைத்த வாலியென்பவா தமது ஆனமாரத்தலங்கத்தை இத்தடாகத் தினகரையிலேவைத்தது, திருமஞ்சனமுதலியவற்றாற்பூசித்

து, தோததிரஞ்செயது, அனபுமேலிடீ ஆனந்தக்கூத்தாடி, வழக்கப்படியே பூசைப்பேடகத்தில் எழுந்தருளுவீததற்குக் கரத்தாலெடுக்க, பெருமான அசையாமகண்டு, இருகையினும் இறுகப்பிடித்தெடுத்தனா. அங்கனம் எடுத்தும் அசையாமயால் மனங்கலங்கி, அப்பெருமானை வாலினாலே மிகவும் சுற்றிக்கொண்டு, கீரங்களை பூனறி, அண்டகூடமளவும் நியிரந்துபெயாக்கவும், பெயராமைநோக்கி, வாலை விடுவீது, பெருசூசெறிந்து, துதிககத்தொடங்கினா. “தேவாதிதேவனோ, தேவரீர் திருவருளவைத்து வந்தாலலைது பேயேனவலிந்து பெறுதற்கெளியீரோ! வாலினாலே உமதுதிருமேனியில தழுமபுபுத்த தீவகிழைத்தேன! தீயேன எனசெயவேன! எனசெயவேன! ஆஆ! இளம்புதலவனை அனையானவள கடுங்காடடினடுவே அருளிளிவிடுத்த தன்மைபோல அடியேனைக்காவாமல கைவிட்டு இவகீகவீற்றிருக்கின்றீர். யானசெயுதபிழையுண்டோ! கிருபாசமுத்திரமோ! எனனுயிரீ, என்றுணரீ, என்றுடையவாழவுரீ, அனையுரீ, அத்தனூரீ, இங்கு எனக்கு உறவாக வேறுயாவா உளரா? நின்னைநீங்கில எனதுயிரி நிலலாது, திலலாது” என்று பரிந்துவேண்டி, அப்பிரான பிரசன்னராகி, “அன்பனே, யாம் இவ்வனத்திலே இத்தடாக்ககரையிலே வீற்றிருத்தலை விரும்பியுள்ளோம், இதுபற்றிக் கவலையடையேல. இன்றுமுதல உனதுள்ளத்திலே வீற்றிருந்து நின் பூசையை அங்கீகரித்தருளுவேம்.” என்று ஆளுராபித்து, சிவலங்கத்திலே மறைந்தருளிணர்.

அதுகேட்ட வாலியெளபவா இப்பெருமான எனனை

விட்டு இவணிநூதது இத்தடாகத்தினது ஆசையாலனி வேறிலை. ஆகையால், இதை அழித்துவிடுவேனென அதிர் தது, ஒருபெருமலையையெடுத்தது, நீரத்திவலைகள மேலுலக முற்றுஞ செலலுமபடி ஒங்கியெறிந்தனர். எறிந்தவழி, அம் மலையினின்றம சிதறிய' மருநதுக்களால் அனேகா உயிர் பிழைத்தல்முதவிய நலங்களையடைய; அததடாகமும் அழிவில் லாமல் யாவாகமுதவியாகப் பெரியநதியாகி பெருகிசெ ஸ்லுதலை வாலிகண்டு, இப்பிரானறிருவுளம இதுவேபரியின யானசெயவது யாதெனப்பணிநது செனறனா. ஆகையால், இநநதியில முழுஞுவோ பவக்கடலைககடநது முததியாகிய கரையையடைவா. இது தீவினையெனலும் செததைககு நீர வடிவமாயிருககும்நெருப்பர்சும். கைலைபோலவே இம்மலை யிலும் வாலிராதா உமாதேவியோடுவீற்றிருக்கின்றா. இப் பெருமலையைவணங்குவோ செறிந்த பாதகமனைத்தையும் பித்தச சிவகதியெயதப்பெறுவா. இத்தலமானமியம் இது வாகும்.' எனறுரைக்க, கன்னியார்களிசிறநது, அவரை ம ஸர்கொண்டருசசிததுவணங்கி, அனறிரவிலும் வாலிராத ரைத்தரிசிதது, ஒருமனையிலே தங்கியிருநதார இவவாறு தங்குமிடநதோறும் இவாகளுககுக் களளரர்ல ஆபத்துவி னையாவண்ணம சிவபெருமான பல அடியவாவேடம தாங் கிவந்து நாடோறுங் காததருளிரா.

தங்கியமங்கையர் அருணோதயத்திற்கு முன்னொழு க்து, நியதிமுடித்துசென்று, அன்று ஒருபதியிலேதங்கி, ம றுதினம் தென்கைலைககுச சமீபமாகசெசு லுங்கால், கள வர்கள் இனி நகரங்குறுகி விட்டது; இதுகடநதால், நமககு

இடமவாயககாது ஆகையால், தனித்த இவ்வனத்திலே இந்நாலவரையும் உயிர்போககி ஆபரணத்திகளைக்கவாவோமென்று உட்கொண்டிருந்த பொல்லாநினைவை வெளிப்படுத்த, அந்நிலைகண்டஇளையவள உள்ளமநடுநடுகி, “தமக்கையே, இவர்கள நமமைமுடித்தறகு முயல்கின்றனா.” என்று அறிவித்தனள். அதுகேட்டமுத்தனள் “தங்கையே, இவ்வீனவுககாத்துவந்த காளத்தியண்ணலா இனிக்காவாதுவிடா நீ அஞ்சேல, அஞ்சேல” எனத்தேற்றி, கவலையற்று நிற்குந்தருணத்திலே, தென்கைலாயப்பெருமான பாம்பினவாயத்தேரையைவிடுவித்துப் பாதுகாப்பார்போலக களவரின்றறமரீககிக கன்னியரைக்காகத்த திருவுளங்கொண்டு, மலாகொயதுதொடுக்கும் தொண்டாவேடநதாங்கி அணுகினா. அவரைக்கண்டவுடனே களவர்கள் வினாநதோட, பெருமானருகுவந்து, தமமை அன்பொடுவணங்கினின்ற கன்னியரானோககி, நீயிர, எங்கிருந்துவந்தீர்?” என்றுவினாவ, அவாரடந்தயாவும் விண்ணப்பம்செய்தனா. பெருமான “மங்கையீர், உமமைக காளத்தியிற்சோககின்றேம, வருவீராக.” என்றழைத்துக்கொண்டு, நிலமகளத்தவத்தால திருவடிகள் நிலந்தோயச்சென்று, தென்கைலையைச்சாரந்து, கன்னியரானோககி, “இதுவேகலைமலை; அது தூக்கைவெறபு, அமமலை நீலப்பருப்பதம; இந்நதி பொன்முகரி, இது மபூரதீர்த்தம்” என மறறவைகளையும் அறிவித்து, மறைந்தருளினார்.

கன்னியா திசைகளைநோககி, பெருமானைக்காணுமையால், இங்கேவீடுத்துச்சென்றவா இறைவனானத்தெளிந்து, “ஆ! ஆ! தெய்வகுழலுங்கும் இத்தலத்திலே நமபெருமான

தமிழ்ச்சங்கமராய நணுகியது சால நனறுநன்று.” எனவிய
 ங்தும், “அநதோ! முதலவன அணுகபபெறறம முத்தியினப
 ம்பெருமல,மணிபெறறிழநத வழிஞுணையும் அமுதமபெறறி
 முநத அறிவிலாதவனையும் நிகாததோமே!” என்று துனபு
 றறம மயவகிநின்ற, பினபு “ஓகோ! இவகுள்ள சிறப்புக்க
 னையெல்லாம அருடபெருமா’னே தனிததனிவினககி அருள
 ப்பெறறேம, நமககு எனனகுறை” எனததெளிநதனா, அ
 தனபினனா பொனமுகரியிலே ஸநானஞ்செயது, தீருவெ
 ணணி’றணிநது, உருத்திராககவட மிகப்புணைநது,பஞ்சாக்ஷ
 ரங்களை யுச்சரித்து, நியமப்படி ஞானவநதாதியைப் பாராய
 ணஞ்செயதுகொண்டு, சநநிதியையடைநது, நமஸகரிதது,
 பிரதக்ஷிணமசெயது, அளவிடப்படாத அனபிஞுலேநடனம
 புரிநது துதிதது, பரவசப்பட்டுநிறக; பெருமான றிருவருள
 கூரநது; அச்சிவலிங்கத்தினகண்ணே அரிய செவ்வொளியும்
 மரகதவொளியுமாக அமபிகைடியாடு தரிசனந்தந்தளித்து,
 அவாகளது உழுவலனபைநோக்கி, திருவுளமகிழநது, விஷ்
 ணுவாதிதேவாகள வணங்கவும், உமாதேவியார நாணவும்,
 அவவிருவரையும் தமமுளளே கலப்பித்தருளி, முனபோல
 வீறறிருந்தனர். அப்பொழுது, அவாகளபினவநத தாகிமார்க
 ளிருவரும் கடவுளிடத்துசசெனற கனனியாவந்தாரில்லையே
 ஂகிருககினறாொன்று தேடித்தியங்கியவழி, “அவா முத்
 தியையடைநதனர். நீங்கள் அவர்கள்பேரால சிவலிங்கப் பி
 ரதிஷ்டைசெய்வீராக.” என்று அசரீரிவாககியமெழ; அது
 கேட்டு, அவர் கனனியிலிங்கமென இரணசீ இலிங்கப்பிரதி
 ஷ்டைசெய்து, நற்கதியடைந்தனர். என்றுசங்கமேசர் உப

சிலந்திமுதலமுற்கதைச்சருக்கம். ௨௪௧

தேசித்து, அவ்வரசா வேணடுகோளினபடியே சிலந்திமுதலியவைகளின பூவஐனமசரித்திரவகீளப புகலத்தொடயகிரா.

சிலந்திமுதலமுற்கதைச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்

தண்ணந தாமரை சாரந துறை நானமுக
னண்ணுந் தோற்ற நவிறநி யிருக்கவும
விண்ணின மே * வகி லத்தொழில வீறுளான
கண்ணில வந்திடு காதலசெய கானமுனே. (க)

உறற மாதவ ஆற னென்பபெயா
பெறற வனைய னேடு முரண்பு
சுறற மெண்ணில னாய்ச்சுகந தந்திடச
செறற மோடயன சிறதையி லெண்ணினுன. (௨)

அன்ன ஆர்தியழைத்த தநீர்தவன
முன்னா வநதுற முறற வெருண்டுநீ
சினன ஞாலசெய சிலந்திய தாகென
வினன லெய்தின னேத்தி யிறைஞுகினுன. (௩)

கமல நானமுகன கண்டு வெருவனீ
விமலன மேவிவ வேழ வனத்திடட

* அகிலத்தொழிலவீறுளான - விசுவகனமன.

யமலும விஸ்ல வனத்தி லடைநத்தி
 லமைவி லாவுலண டாயவண வைகியே. (சு)

தேஹ தேவனைத தெனகயி லாயனை
 யாவ லோடு மருசசித த்ருங்கதி
 மேவு லாயென வெண்ணிற வுழ்வியை
 நாவின வைத்திடு நானமுகன. ஶ்ருநினுன (ரு)

ஆனைய பானமையி னன்னேன சிலம்பியாயத
 தனைநி காததிடு தற்பரன பூசையால
 வினைய கற்றுபு வீடண்ட தானேரு
 வனைநி காசுகு மருந்தவ னேதினா (சூ)

பாம்பின முறபிறப போதுதும் பாரத்திப
 வேமப லோடினிகுகளென நிறைசொலவான
 கூம்பி லாதுகொடுமுடி கொண்டயாந
 தோமடிபுத்த முடைத்தவ கயிலையே. (எ)

மேறபடி வேறு.

பதியெனப படுமிறை பண்டு கொண்டிடு
 மதிசய சத்துவ மகனறு யாநதொளி
 கதுவிட நினநிடு காடசி யென்னவு
 மதிபல கோடியேரா வடிவுந் தென்னவு. (அ)

ஒளளொளி தேவகியே வொபயி லாதொளிர்
 வெளளிய துருவென விளங்கித் தோனறுமா
 லெளளவி விருநதவ ரிதயத் தெயதியே
 வளளலோ டிருநகிடும வளங்கொ ளம்மலை. (ஆ)

ஆழியங் கிரியினை யங்கையிடடுயா
பாழிமா மேருவைப் பறித்தது மாரபண்
தூழியோரா கண்மென வுன்னு வெங்கணரு
சூழ்தருங் கயிலையைத் துன்னு காவலாய (௧௦)

நதிபல கோடிக ண்ணனு நண்ணுநா
பதிபல கோடிகள பாங்கு ருற்றிடு
மதிசய வனங்களு மனநத கோடியாம
புதுமதி மிலைநதவன பொற்றை மீதரோ (௧௧)

கற்பக மரங்களுங் காம வலலிபும
பொறபுறு புதாகனும் புணாநத டைநதவ
ருறபவ முதலிய வேடடு மெனநிடிவ
வெறபது வளநதனை விளம்ப வேண்டுமோ (௧௨)

நள்ளிடைச சிவபுர நணுகு மன்னதைக
களளவிழ கமலநற கடவுள கூறிடி.
வெளளுத லிலையெனைப் போலு மேழைய
ருளளிணும் வசையலா லுயாவுண டாகுமோ. (௧௩)

அபபெரும் புரமது வரத னத்தினு
லொப்பிலபொன வெளளியா லுருற்று மாடங்க
டிப்பிய மதில்களசெய குன்று கோபுர
மிப்படி தொகையள வினறி யோங்குமால. (௧௪)

அன்னதி னடுவெணம பிரானுக காலய
மின்னதன மையதென வெவருங் கூறென
துன்னத வுயாச்சியா யொப்பின மாமணி
தண்ணெடு மமைநதொளி தங்கி யோங்குமால, (௧௫)

அதினமறை முடிவென வனப ருளளென
 விதுவுரு விதுகுண மெனனென னுதவன
 மதுமலாக குழலும மனா ினனனவும்
 பதிமென விபமபவும் படடி ருப்பனால (கச)

அவவுழி யமரரு மருங்க ணங்களுந
 திவவிய முனிவருகு சிறந்த பூநரு
 மெவவயில கருடரு மியக்கா நாகரும
 பவவம தாமெனப படாநது போற்றுவார (கௌ)

ஒன்றொரு தினநதனி லொப்பி லாதவ
 னன்றிகொ ளரியனை நணுகு வெண்ணியே
 தனநிரு மேனியிற சாதது மாடைகள
 குனநலி லணிபெறப புனைநது கொண்டபின (கஅ)

ஆயிர மணிமுடி யனநத னேமுனா
 மாயிரும பணிபணி யாக வைகடீக
 காயபெருங் காமநோய கனறறக காளனா
 ராயணி மகளிராபா லடைநது வைகினா. (கக)

வாளணி யாவையும் வனைநது வளளலுங்
 காளனைக காணசிலன கருதும் வேலையி
 னீளபெருங் காமநோய நெஞ்சிறகொண்டுபோ
 யாளணி மகளிராபா லடைநத தளமையை. (உ௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிஸடியாசிரியவீருத்தம.

உயிரத்தொகை யனைத்து முற்ற வொருவனு முணர்ந்த
 லைத்ததுச், செயிரத்திலை காம நோயாற் சிறத்தனை கலங்கிச

சிலந்திமுதலமுற்கதைச்சருக்கம. ௨௪௫

செனறைய, கயப்பெய ரடவி மேவிக காளநீ பாம்பா கென
று, பெயததுமா ரருளி னாலே பிறைமுடிக கடவுள கூறம

தெனகயி லாயந தனநிற செநிந துபாம புருவாய நீதான
கொன்பயி லிவிங்கந தனைக குறுகியாச சிககு நாளி
லன்படைந தொருமால யாக்க யதுவுமபூ சிக்க வெய்து
முன்புநீ முயன்று கொலை முடிநதுபின முததி சோவீர். (1)

என்புகன நிறைவ னேவ வெறுழுவலிப பாந்த ளேகி
வனத்தினு ஞாயாத யானை வனத்திடைப பாம்பா யிறறூன
மனததுயாகொடுககுங் காம மாறநிடவலலாககனநி ழுலோ
யுனறகரும பிறவித துனப மொழித்திடற கெளீது கொல

ஆனைமுற பிறப்புக கூறி லண்ணலார கயிலா யத்தின்
மேனைதன மகளுந தாமும் வீறநிருந தருள வுளனி
லீனமில கணதது ளத்தி யெனுமபெயாத தலைவ னுறநி
யானிறை தனபா லேக வீடுமென வாயில காபயோர் (௨௪)

கல்விருத்தம.

பவள மேனிழிற பாவ விருடெறந
தவள நீறணி சங்கரன றறபரன
றுவளு துண்ணிடைத தோகையுந தானுமா
யுவள கரதனி லுறநிருந தானரோ. (௨௫)

அங்க ணைக லடா துனக கையநீ
யிங்க ணிலலென வினமொழி கூறவுந்
துங்க மேவு கணைசன றுணுக்கெனச
சங்க ரனனுறு தானந டநதனன. (௨௬)

நடநத காலை நகமகள் சீறியிங
கடைநத வத்திரீ யத்தியா கெனறனண
மிடைநத பூழை விலகருந ருண்டுக்கொ'
ஆடமபு நானெனா வுததம் ரனறியே. (௨௭)

ஆய காலை யருங்கண நாதனும்
பாய வெமபய மெயதிப பரமனே
டாயை வந்தனை யாறறி யருளிற்ற
பேய நேனசெய பிழைபொறுப பீனொனா (௨௮)

நொநது வேண்டி நுவல விற்றவனா,
தந்தி மாவனத் தநதி யுந்ஓடுத ரு
தநத வெலலை யமாதரு நாளகளின
முந்தி யோர்பணி முததிலிங கத்தினை. (௨௯)

அனபு கொண்டருச சித்திடு மவவயின
பினபு ரீயு மருசசிததுப பேதியா
வினப மராகதி ஷேசுவிர போவெனா
மினபி நங்கிய வேணி விளமபினா. (௩௦)

ஆன தாலவ வருங்கண நாதன
மாணை யாகி யருசசித தடைநதனன
மான முத்தி யெனமகிழந தோதினா
வான நாடு வணங்கு மகேசனே. (௩௧)

திண்ண னாமுற பிறப்பினிச செபபுதம்
வண்ண வேலவ கேட்டு மகிழெனாப
பண்ண வாடொழிப் பாவையொ பாசனா
முண்ணி லாவரு ளொண்டவ னேதுவான. (௩௨)

பாணதி மைந்தருட பாராதன பகைஞாமேற
 ஞாண்டி வெனறிடசு ஞாப்பகைத தாதைய
 வேண்டி யோகணீ வாங்குதம வெய்தென
 மாண்டவீந்திர நீல மலையினமேல

(௩௩)

உற்றொ நல்லிட மொன்றிலவதிந்ததில்
 வறறி லாப்புன லாடி மடியுடுத
 தெற்கை ஞானறு மிடுந்திரு நீறுமெய
 முற்று மேவப புனைநது முடிவினே

(௩௪)

அக்க மாமணி யனபிற றரித்தபின
 முக்க ஞானமனு வேந்தி முறையினின
 மிக்க வேறிடத தெய்தி விழைந்ததிற
 நக்க வாதன மொன்றிற றரித்தரோ)

(௩௫)

இயங்கும வாயு வீடமவல மெய்திடா
 துயங்க வேநடு நாடிபுள ளோடடியே
 வியங்கொ ளாறிட மேறலை மீசசெல
 வயங்கு மவ்வொளி யின்மன மாறறிஞன.

(௩௬)

இந்த வாறங் கிருநது தனஞ்சய
 னந்தி லாததவ மாறறி நணுகிட
 முநது நாளின * முகாசுர னெனபவன
 வநது பன்றி வடிவொடு வைகிஞன.

(௩௭)

அணைய கானி லருந்தவா யாவரு
 மினைய வேயவீ வெறுழி யியறறலான

* முகாசுரனெனபது குறுகிறறு.

மனநடுங்கி வதிரதன ரன்னது
பிளையு மோபகற பேசுற வநததால. (௩௮)

நீல மாமலை ந்தத வ்யிரபெநீஇக்
கோல மாகிக குறுகிய தென்னவுங்
கால வவவுருக கொண்டு கடத்திடைச
சரல வேதிரந தென்னவுந தககது. (௩௯)

வெநநு ரிருசிடும் விண்ணின முகடடினைத
துன்னு யிரபயிற றுளங்குங் கிரியெலா
மின்ன கேழ் லெறுழவலி மாறநிடப
பொன்னை நோசடைப் புங்கவன முன்னினுன. (௪௦)

அருடபெ ருங்கட லாகி யமாநதவ
நிருடசெ நிரத மிடறநி னுருவெடா
மருடகொ டும்பிணி மாறறு மலரடி
பொருடபெ றநதொடு தோலெழுடு பொற்புற. (௪௧)

அரைந நிறறுகி லொனறசைத தன்னதிற
புராயி லாமற புலியதள வீக்கியோரா
சுரிகை தோனநிட வராத்துத னுகளிலா
மரும மீது கவடிய மாலையும். (௪௨)

குனநி வேய்நதிடு கோதையுந் தோளள
வனநி மேவ வணிகது களமிசைத்
துன்று சங்க மணியுந் துலங்கிட
நனநி பெறற சிகழி நலமபெற. (௪௩)

ஆதகி கொன்றை யவையொரு வாமலே
சாத்தி யோர்சது ரத்துகி ருழந்திட

வேத்து மண்ண லெழிலு²னந தங்கையின
முதத முங்கின முனியும் பிடித்தனன. (சச)

* மண்டி னாத மணிக்கணை மீனனிமும்
பண்டி லாவொரு தூணி பரித்துவெந
நண்டா நாயக னம்பு வலககீரங்
கொண்டு கோலமிவ வாறுகொண்டானரோ (சரு)

இமைய மீனறரு ளனையு மெம்பிரான
சமையும் வேட வடிவு தனகருநே
ரமைவு பெறநிட டதற்கியை பாசுவே
யிமையொ டுங்கமுன னெய்தின ளென்பவே. (சக)

இயன்ற கோல மிருவரு மெய்தியே
முயன்று முன்னவன முனசெல நமமகீ
வியுன்ற கானில விராநகூபின போயினுள
பயன்ற ருமபர மெசன பணிப்பவே. (சஎ)

இத்தி நத்தி னிறைவனக கேழலை
யத்தி ரத்தி னகனிலரு சாயத்திடச
சித்த மீதுணிச செனநிடக கண்டவஃ
தத்த னொதி ரார்த்தவ கடைநததே. (சஅ)

மாவெ டுத்த வெறுழி வடிவன
கோல முறநிடக கோபமி லாதரன
சால வெயகிலன ருனொரு லீலையா
னேல வெயதன னினகணை யொன்றினால் (சக)

* மண்டினாதமணிக்கணை - விட்டுணுவலலாதகணை.

வைகொ ளுங்கணை வந்து படுதலும்
பெய்யு மாமுகி லெனன்ப பெரிதுகூ
யைய னைவெரீஇ யாராப பஹிதா
னெய்யெ னாமநிந தோடி யொளித்ததே. (ரு0)

ஒப்பி ளாதவ னேடியக கேழலைத
தப்பு றுமற றெடாதரச சாயந்தது
வெய்யபி ளாத முனிவ ரிடத்தெய்த
வொப்ப வோடின ரொய்யென யாருமே. (ருக)

மெய்வெ யாதது விசய னிருநதுழி
யையா யாரு மடைய வவனெழீஇக்
கைவில லேநதிக கண்கொடு போயினுன
சைய மாமெனச சாராத வெறுழிமேல. (ருஉ)

வெய்ய கோலம விழிகள் சிவந்திட
யெய்யில வனமயி றொங்கு நிமிர்ஊ துந
வைய மீதிடி வந்தென வந்திட
மையில் வீரன வடவையி னோந்தனன (ரு௩)

வாங்கி விலலினை வலை கண்கொடுத்
தோங்கி வீழ்தர வெய்தன னெனனலா
ரேங்கி யோட விருஞ்சமர் முற்றிடுந
தீங்கி ளாத விசயன நிறலினுன. (ரு௪)

பனநி வீழ்ப பரமனும் வந்தான
கொன்ற னன்னிதை யென றுலா கூறலு
முன்றன வாளி யுருவுவ தோவிதை
கன்று கூறினை நன்றியில வேடனே. (ரு௫)

சிலந்தி முதல முற்கதைச்சருக்கம். ௨௫௧

நானவி டுத்திடு மமபு நணுகவுங்
கான டுத்த கடுந்தொழில வேட்டுவ
ஆன முறறிடு முன்னுரை யீடினை
கூனல வீறகொடு போவுன குறிசெயில. (௫௬)

அறுசீரககழிநெடிஷ்டியாசிரியவீருத்தம.

என்று மாதவம புரிந்திடும் விசயனு மிறைவனு மிகலெ
யகி, நன்று வீரமா திருந்திடு தனுவினை நாரியின கொணரீக
கிச, சென்று மோதின ரிருவருளு செருசெயத தனஞ்சய
னதுகாலைக, குன்ற விலலிதன முடியிசைத தாககினன கு
முகனு மதுகொண்டான (௫௭)

உலகனைததையு மாககிடு மொருவனு மோதிம வடி
வெயகி, யலகி நந்துள நாளெலாந தேடியு மறிவதற கரிதா
கி, யிலகு றந்திரு முடியினி லேறறனன வீறறமும் பினை
யென்ற, னலமு றமமடி யவாகளுக கெளியவ னவிறநிலை
ம முகனறனே. (௫௮)

மீண்டு ஹறெழுழில வினைததனா வீமலனும் விசயனும்
வினையாட்டாற, பாண்டு மைநதனும் பாலனைக கிரீடியைப
பரிவொடு நலமாகத, தீண்டி யாடினன சிவனருட செயலி
னை யாவரே தெரிசிறபா, ராண்டு தனனுருக காட்டின னம
ரரு மரகர வெனமாதோ. (௫௯)

முகக னொம்பிரான முதலவீபுந தானுமாய மூரிவெள
விடையேறிச, சகக ரத்தரி முதலிய தேவாக டனிததனி புக
முநதேத்த, மிகக பேரருட் டலைமையி னிற்பதை விசயனு மி

கககண்டா, னகக ணத்தினி லவனசெய விதுவென வரைந்
திட வாராவலலார. (௬௦)

மெயந டுங்கினன வெயாத்தன னயாததனன மிககவ
ன புளநீங்கிச, செயய சுணவழி பாயநதன வானநதச செழு
மபுன லாரொகக, வைய மேல்விழுந தெழுநதனன மயங்கி
ன னுயங்கினன மனநதேறி, யைய னேயடி யேனபிழை
பொறுப்பதுன னருளிணுக கணியெனருன. (௬௧)

மேறபடி வேறு.

காரமுக வழுவன சொன்ன கடடுகா யனைத்தூய கேட்டுக
கூாமுக வயிலவேற பிள்ளை கூறிய தொத்த தஞ்சேல
பாராமுக வரச வேண்டும் பரிசுசொற தருது மெனன [ர
வாரமிகு கொன்றை வேயநத வண்ணலா ரருளிச செயதா
கலிவிருத்தம்

பத்தியிற் பணிநதுபின பாண்டு ஸீமநதனு
மெத்தவெம பவத்தினுன மிகவு நொநதன
னத்தகின னருளிணு லடிய னேனுயய
முத்தியை யருளென முதலவன கூறிடும. (௬௩)

வாங்குவீற நடக்கையாய வாரி சூழ்நிலத்
தோங்கிய பகைஞரை யொறுககு மாற்றினற
நீங்குறு கீணபெறச சிறதை செய்துநீ
யோங்கிய தவமிக வுஞறநி வைகிரய. (௬௪)

முன்னிய பகழிநீ கோடி முன்னெனத
தனனிகா சங்கரன ருன ளித்தெமை

யினனலசெய வேடனென நிகழநது கூறின
யனனதால வேடடுவ வரச னுகியே. (௬௫)

தெனறிசைக கயிலையைச் சென்று சேர்நது
குனறலி லனபுருக கொண்டு நமமய
நனறிகொ ளிலிவகபூ சனைநற பத்தியா
லொனறையு முணாநதிடா துவநது செயதரோ (௬௬)

கோஷமே முதலிய விலங்கு கொன்றுநீ
சாலவே தசையமு தருத்திச சாருநா
ளேலவே முததியு மீதும போவென
நீலமார களத்திறை நீங்கி னுனரோ. (௬௭)

அனனதன மையினருச சுனனும் வேடனாய
முனனவன பூசனை முயன்று செய்துபின
கனனிபங குடையசா ளத்தி நாதனா
தனனரு ளாலுயா முததி சாராதனன (௬௮)

கட்செவிப பணிகொளகா ளத்தி நாதனா
ருட்செறி கருணையா லொபபில சங்கமக
கட்செறி வடிவொடு கழறு மிக்கதை
புட்செறி வேலினற புநதி தாங்கினன. (௬௯)

எனனையோர பொருளென வெண்ணி யெம்பிரா
னனனையோ ளுளினு ளுளிச செயதனை
முனனையான முயறவ முள வென்றிறை
பொனனையேர் சேவடி புனைநது செனனிமேல. (௭௦)

கைபிணைத் தெதிருற நினற காலையின
மைமிடற் றிறையமா மாசில காளத்தி

யெய்தியப பிறைமுடிக கியனற கோயினமுன
செயவியென றியமபியத தேவன போயினுன. (எக)

மறைநதிட மன்னவன மண்ணிந் ருழநதெழுந
தறைநதிட வரியவா மதிச யததுடன
பிறநதிடு பயனமிகப பேசி யிஷீபமே
நிறைநதன னவனசெய னிகழத்தற பாலதோ. (எஉ)

தெனபெருங் கயிலையிற நேவ னேயிவண
மனபெருளு சங்கம வடிவந தாங்கினு
னெனபதை யுணாநதிடு மிறைவன சாலவுங்
கொன்புனை தவமுள கொமஷ்பக குமபிடா. (எகஉ)

ஆடையு மணிகளு மனை தது நலகினுன
நேடரு மூனனை நீ செலவ மோடுநீஇ
நீடிய பணியினை நீககென ரேத்தினு
னாடக மலையன வருநத வத்தினுன. (எச)

எல்லையில் களிப்புட னெழுநது மறறைநாள
வலலையிற சேனைகள் வருக வெனறனன
விலலயி ரேமரம் விராவிற ருங்கியே
பலலிய முழங்குடப பரந்த சேனையே. (எரு)

சிவிகையி லேறினன செல்வ மன்னவன
கவிகையும் பிச்சமுங் கதவி வாககமுரு
சுவீதிக ழாதவன றனைம றைத்தன
புவியுயிர மன்னவன போது மெலலையில். (எசு)

மேற்படிவேறு.

மேரு ஷோதது விளங்கிடு தோகளுங்
காரா யொத்த கடுநுதிதல யாணையும
பானா முற்றிடும வாசிப பரிகளும்
வீரா யாவரும் வேலைசென ழுலென.

சூடுடு

(௭௭)

எழுநது சென்றிட வேந்தலு மேகிவான
குழைந்த வெண்பிறை சூடுக குழுகளு
ரொழுங்கின ஞான மலருளம யோடுவாழ
தழைந்த சோலை தனிகாச சாராதனன

(௭௮)

பாச வேரை யறுககும் பராபரன
வாச மாமிடம வந்து வணங்கிஞ்
னேச நெஞ்சு னிஃரி நலத்திடை
யேசி லாவிடத தெய்தி யிருந்தனன.

(௭௯)

பொனபெய மாரி யணைய புரவலன
மினசெய செஞ்சடை வேதியன மேவிட
மனசெ யுங்கரு விறகரை மண்டப
முனசெய மண்டப முற்று மியற்றினுன.

(௮௦)

அருளு மமபிகைக் கோயிலு மைங்கரத
தொருப ரஞ்சுட ருற்றிடு மாலையங்
குருப ரன்குகன செவவேள குமரனறன
னரிவை மாரொ டமரு நிலயமும.

(௮௧)

அறுசீக்கழிநெடிஸடியாசிரியவிருத்தம்.

மாலைய னிரவி பீரது வயிரவன றாககை சண்டி
கோலமார நந்தி யினனோர் கோயில்கள பிறவு மாற்றிப

பாலினோக கெயிலே கம்பம பலியீடும பீடஞ செயது
தூலமா மிலிங்க மென்னுந துகளிலகோ புரமு மாககி. ( )

வையக வையங கொண்ட வான்வன றனகருத தேருஞ
சையமா மகளுக றேறடி சயநதனம பிள்ளை யார்ககு
மையறு மிரத மெங்கள வளனிநா யகறகுச சீசால
செயயபொற சகடஞ சண்டி சோசிறு தேருஞ செயதான ( )

உநதியை யொதுககி யூரு மொப்பில தெனவி யறறிச்
செநதிரு வமரங காடித தெருவொடு தேரு லாவு
மநதமில் வளமு டைததாம வீதியு மணியி னாககி
யிநதிர நகரு நாண வியறறிள னிணையி லாதான. (அச)

நித்திய ரைமித யததா னிகழதரு பூசை யாறறி
யததனுஃ கணிவி ழாவு மனபுட னியறறி மிகக
பத்திசெய யாத வனறூன பரிவொடு முலக மாண்டு
முத்தியங கயிலை யிறபோய முதலுடன வீறறி ருநதான. ( )

மேற்படி வேறு.

இனைய தாகிய தெனகயி லாயமவா ழிதைபெரும் புரா
ணத்தை, மனம கிழந துறன றேறினா கேடவா மாறிலவ
ன் பொருளசொனனோர், மன்யு மைநதரு மாகிதி வளந
தொடு மாநிலந தனிலவாழநது, தனைநி காததிடு மிறைவன
வாழ கயிலையிற சாந்தினி திருப்பாரால. (அச)

மேற்படி வேறு.

வையக முழுதம வாழ்து காத்தும் மாற பெய்க
ஷெய்து சீகாளத்திபுராணம் செய்க திருவறஞ் ஷெய்வோ ரோங்க

சிலந்திமுதலமுற்கதைச்சருக்கம. ௨௫௭

தையலோர் பாகனன்பா தரணியின மிகவுமோங்க
வையனா கமநூல கூறு மருநதவா வாழுக மிக்கே. (அள)

சிலந்திமுதலமுற்கதைச்சருக்கமுற்றிறம்.

ஆகத்திருவிருத்தம - ௧௦௩௧

வேலையசுவாமிகள திருவடிவாழக

சிலந்தி.

பிரமதேவர் படைத்தறொழினை நடத்திக்கொண்டிரு
க்கவும், விசுவகனமனது கண்ணிலுதித்த மாதவபூறனென
பவன, அப்பிரமதேவமாமதியாது, தானும் உலகங்களைப்ப
டைக்க, அவர் அவனவரும்படிசிறித்தது, அக்கணமேவநது
கின்ற அவனைநோக்கிக் கடுங்கோபவகொண்டு, “ஈ, சிறிய
நூலினை யுண்டுபண்ணும் சிலந்தியாகுக.” என்றுசுபித்தனர்.
பின்னா அவனவணங்கிப் பெரிதும் பிராத்தித்தலால, உள
ங்கனிகது, “பிள்ளாய், ஈ அஞ்சேல; விமலாவீறந்ருக்கும
கயாரணியத்திலுள்ள விலவவனததையடைந்து, சிலந்தியா
கித் தெனகைலாயப்பெருமானைப்பூசினது, அநங்கதியடை
வாயாக.” என்று அநக்கிரகிக்க, அம்மாதவபூறனது அவ
ண்ணமே சிலந்தியாகி, ஆயமமைத்து வழிபட்டு, வினையை
யொழித்து வீட்டையடைந்தன

பரமபு.

பதிப்பொருளின சத்துவருணங்களும பூப்பலகோடிசந்
திரர்களும ஒருருவெடுத்தாலொத்த திருக்கையிலே, அ

நேகவிமயிதங்களோடு நிகரினறிவினங்கும சிவபுரத்திலே, ஒருதினம எமபெருமான சிவகாதனத்திலெழுந்தருளாத திருவுளங்கொண்டு, திருமேனியிலே புலித்தோலாடைமுதலியபுணைகது, ஆதிசேடனமுதலிய பாம்புகளை ஆபரணமாக அணியும்போது, காளவென்னும்பாம்பைக காணாது, சிந்தித்துநோக்குவகால, அது விரகங்கொண்டு மகளிப்பாலைடைந திருத்தலையநிகது, அதையழைத்து, “காளனே, நீ கயாரணியத்தையடைநது பாம்பாகுக.” எனறுபணித்தனா, பன்னரும் கருணையோடுநோக்கி, நீ பாம்பாகியிருகருவகால, ஒருயாணையும் பூசிக்களயதும். அப்பொழுது நீ பகைகொண்டு கொலல, இருவருமமடிந்து முத்தியையடைவீர்.” எனறுகட்டளையிட; அவ்வனமேஉதித்து, எம்பெருமானே இரத்தினவகளிஇல் வழிபட்டுக்கொண்டிருந்தது.

யாணை

இருகருமநாளிலே, திருக்கையில் அத்தியென்னும் கணத்தலைவன சிவபெருமான சநிதிவாயிலையடைந்து, “யான பிராணவணங்க விடுவீராக.” எனறுகாக்குவகால், வாயிற்காவலா, “பெருமான உமாதேவியுமதானுமாகத் தனித்து வீறறிருககினறூர்; அவகே செல்லுதலடாது: இவகேநிற்க.” எனஉரைக்கவும், கௌாது உட்செனறனன. அம்பிகை முனிகது, “அத்தியே, நீ யாணையாகுக.” எனறுகட்டளையிட்டு, பின்னரும் அக்கணநாதனது பிரார்த்தனைககிரங்கி, “நீ கயாரணியத்திலே, யாணையுருக்கொண்டு தெனகைலாயப்பெருமானே வழிபடுவகாலத்திலே, நினக்கும் அப்பரணவழிபடும் ஓர்பாம்புகும் பகைமைநிகழ்; இருவருமடிந்து, மு

சிலநதிமுதலமுற்கதைச்சருக்கம். ௨௫௯

த்தியையடைவீர்; செல்க.” எனறு ஆளுஞாபிக்க; அக்கண
நாதன அவவாரே யானையாகி, திருமஞ்சன பத்திரபுஷ்பா
திகளாற பெருமணைவழிபூட்டு, பாம்போடு முததியைய
டைந்தனன.

கண்ணபுபநாயுரா.

பாண்டவர்களுகளுளே அருசுகனெனபவன, துரி
யோதனனமுதலிய பகைவவாவெலலுமபொருட்டு, பாம
ணவேணடிப பாசுபதாஸதிராமபெறவீருமபி, இறதிரநீலம
லையையடைந்து, சுணைநீராடி, மடியுடுதது, வெண்ணீறணிந
து, உருத்திராககமணிபுனைநதுஐந்தெமுததையுமுசசரித்து,
சியதிமுடிதது, வேறுதனியிடத்தையடைநது, உரிய ஒரு ஆ
சனத்திலேதங்கி, பிராணவாயுளவ இடைகலைபிங்கலையினவ
ழிச்செலலாது சுமுமுனைவழியாகசசெலுததி, ஆளுதாரங்க
காயுங் கடநத பிரமரநதிரததிலேவிளங்கும ஜோதிசொரு
பத்தில மனத்தையப்படுத்தி அருநதவம புரிநதுகொண
டிருநதனன. இவ்வனமிருகருங்கால, இவனைகொல்லுதற
பொருட்டுத துரியோதனனாலேவப்படட சூகாசுரனெனப
வன, கொடிய பனறியுருககொண்டு, அககாடடிலே முனி
வாமுதலியோர்க்கு கடுநதுயாவினே ததுககொண்டிருக்க;
சிவபெருமான அரசுகனலுக்கு ஆபததுவினையாவண்ணம்
அதனைமடிக்கத திருவுளத்திலுனனி, ஒரு வேடவுருககொ
ண்டு, புவித்தோலிறுகி, உடைவாள்செருகி, கவடி குனறி
சங்கமணி ஆத்தி கொணறமுதலிய மாலைகளபுனைநது, அம்
புத்தூணியை முதுகிலேகட்டி, விலலமபுகைக்கொண்டு, தம்
க்கியைய அவவேடவுருவெடுத்த அம்பிணையோடு, அககாட்

டையடைந்து, அப்பனறியையெருங்கி, ஒரு திருவிளையாடலாக ஒரு கூரியகணையை மெலவிடுத்தனா. அதுபடுதலும், அப்பனறியருசி, மேகம்போலப் பெரிதுமுழங்கி மறைந்து, முனிவரிருகருமிடதையணுக; அவாகளபயகது, மெய்வெயாககவொடி, விஜயன்யடைந்தனா. அவனெழுந்த வில்லம்புகைககொண்டுசென்று, தனையெதிர்த்த அப்பனறியீது கடுங்கணையொன்று தூண்டி, பூயியிலே வீழ்விக்க; அததருணத்திலே, அதைத்தொடாகதுவகத விவபிரான சமீபிதது, இப்பனறியை “யானமடித்தனன” எனறுகூறினா. அருசுகனன பிரானேநோக்கி, “வேடனே, தினபாணம இதைபுருவும் ஆற்றலுடையதோ? யானவிடுதபாணம் உருவிமடியசசெயததுகணடும், பயன்றவாரத்தை பேசுகின்றாய்; இனிவில்லைக்ககொண்டு விராயச செல்வாயாக.” எனறுகாகக; இவ்வணணம வாதிடுதலால கலகம்விளைந்தது.

இருவரும் கணைகளைப்பொழிந்து புத்தஞ்செய்யுங்கால் அர்ச்சகனனசினந்து, தனது நாணற்றவில்லைக்கொண்டு அதிர்த்துத்தாக்க; அவ்வடி சராசரங்கனெல்லாம் படும்படி அடியவாகளுக்கெளியராகிய பெருமானும் திருமுடியிலேற்றருளி, உடனே விஷணுவாதிதேவர்கள அரகரவென்று கரங்குவித்துவணங்க, உமாதேவியாரோடு இடபவாகளுடராயக்காஷிதநதருளிணா. அசுகனனகணகளிக்கக்கண்டு, மெய்நடுங்கி வெயாததுசசோரவும், உள்ளிருந்தெழுந்த அன்பின் பெருக்கம்போலக் கணணீர் பெருகவும், ப்லமுறைவீழ்சது, மலகரித்தெழுந்தது, மயங்கிதென்று, பின்னர்த்தெளிகது, “ஐயனே, சிறியேனசெயத யிழையைப்பொறுப்பது தேவரீர்

திருவருளுககுக் கடமையாகும்.” என்ற பிராத்தித்தனன. பெருமான திருவருளசூரனது, “மெந்தனே, அருசேல; நீ கூறியமொழியினைத்தம நீமது குமரனதுமொழிப்பால அங்கீகரித்தனம் உனக்கு வேண்டுமுவரம யாது? விண்ணப்பிப்பையேல, தரதருளுவேமி.” எனவினாவ, பாராதனை பத்தியிறப்பணிகது, “அத்தனே, வெந்துயாப்பிறவியால மிகவுமெலிந்தனன; இனி வீட்டினையருளக.” எனவேண்டுகொண்டனன. முதலவனா தனஞ்சயனே, நீ பகைவரையழிககப்ப பாசுபதாஸதிரததைவீருமபித் தவம்புரிந்தாயாதவினமுனனா அதனைப்பெற்றக்கொளவாயாக.” என்று கைக்கொடுத்தது, பின்பு “நமமை வேடனென்ற இகழகதுகூறினையாதலால நீ வேட்டுவ அரசனுகி, தெனகைகையைச்சாரனது, அன்பே உருவமாகி, வேறுசுகத்தையினறி, நாகவிலுகத்தை நனகுபுகி, தது, பனறிமுதலிய விலவகுகளினதசையைப்பரிந்துஉண்பித்தது, வாமூராளிலே, முததியைத்தந்தளிப்போம்.” என்றாராதது, மறைத்தருளினா. அவவாறே அரசனனும் திண்ணாராக அனதரித்தது, திருக்காளத்தியப்பரைப்புகித்தது, சிவகதியடைந்தனன.

ஆதலால, இத்தம யாவாகும் இகபரமோகூங்களைப்பாலித்தது, எத்தலவகளினும் சிறந்ததாகி, உலகிற சிவபுரமெனவிளவகாநின்றது. என்ற சவகமேசுருபதேசித்தருள; யாதவமவாராஜகேட்டு, பேரானந்தமடைந்தது, “எமபெருமானே, தேவரீர் எனனையொருபொருளாகக்கருதி இவ்வற்புதசிறித்திரவகளையெல்லாம இசைத்தருளினீர்; யான எத்தவம்புரிந்தேன.” என்று திருவடிகளைச் சிரமேறகு

டிகொண்டு, கைகட்டி எதிரோநிற்க; சங்கமேசர் அரசை நோக்கி, “நீ காளத்தியையடைந்து, நமபெருமானுக்குத் தக்கபடி ஓராலயமியற்றவாயா” என ஆளுநாபித்து, மறைநதருளினார். அதுகண்ட அரசாபெருநதகை அததியநத ஆசசரியத்துடன் திககுநோக்கிப் பலமுறைநமஸகரித்து, இச்சன்னமே நறசன்னமெனக் களிகூரந்து, பின்பு “ஆ ஆ! எமபெருமானே, சங்கமவுருவநதாவகி எழுநதருள இமமங்கை என்னதவம்புரிநதாள.” என்றவியநது, அக்கலாதிருத்தமபெண்ணைவணங்கி, ஆடையணிமுதலிய அனைத்தையுநல்கி, “அன்னையே, நீ இன்றமுதல் முநதியகுறறேவலைவிடுத்து அரியசெலவங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வாழவாயாக.” என்று வகுத்தனா மறுதினத்திலே, நாலவகைச்சேனைகளும் புடைகுழந்துவர சிவிகையிலேறி, கயாரணியத்தையடைந்து, நாகவிவகபபெருமானைத் தரிசித்து, அபபெருமானுக்கும், ஞானப்பூங்கோடி தயமமைமுதலிய மூத்திகளுக்கும், காப்பக்கிருகம் அர்த்தமண்டபம் மஹாமண்டபம் மதில் கோபுரம் துஜஸ்தமபம் பலிடமுதலியவைகளைத் தக்கபடியமைத்து, பஞ்சமூத்திகளுக்கும் இரத்தம் வாகனம் ஆபரணதிகளையும்வகுத்து, பொன்முகரிநதியையொதுக்கி, நகரமும் நிகரில்லாமலுண்டாக்கி, ஆஸைத்திற்கு நித்தியநைமித்திகங்களையும் திருவீழாவையும் நியமித்தாடாத்தி, சிலநாளரசாண்டிருந்து, திருக்காளத்திநாதருடைய திருவடிநீழலையடைந்தனர்.

திருசசிற்றம்பலம்.

சீராளத்திபுராணம்

சீராளத்திபுராணம்

யாதவமன்னர் வணக்கம்.

கதியிலிபொற் கல்லாலின கீழ்வ திருநத கண்ணுதற்கு
மதிதவழ்பொற் கோபுரமு மணிமதிலு மண்டபமு
முதுசுடர்மா மாளிகையு முதலாய மறறெவையும்
வீதிமுறையே யமைததளிதத யாதவவேந் தினப்பணிவாம்

இத்ததி திருக்காளத்திபுராணததுள்ளது. அப்புராணம்
சொற்சுவைபொருட்கவைகளும் இலக்கணவமைதிகளும் நிர
ம்பப் பல அற்புதச்சீர்திரங்குகளோடு (களங்) செய்யுட்களால்
பாடப்பட்டிருந்தவின் (ஈ00) புத்தகத்திற்குக்குறையாமல் கை
யொப்பமாகுமேல அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்படும்.

பரிசோதனபத்திரம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௬௭	௪௭	க	தானறு	வதானறு
௬௮	௬௬	உ	பணிஇ	பணிஇ
* ௬௯	௬௮	௪	தினுட்	திவட்
௬௯	௨௮	க	வடு	வண்டு
௬௨	௭௬	௪	தொடை	தொடை
௭௧	௬	க	வெழி	வெழில்
௭௮	௬௮	உ	தருவர்க்	தருவற்
௮௨	௬0	௬	கேளவி [தொ	கேளவி
* ௮௬	௭௯	உ	யெங்குற் ருய்	குற்றேவற்றெரு
* ௯0	௧0௬	க	பட்டநற்	பட்டன
௧0௮	௨௬	உ	தொளிர்	தொளிர்
௧௨௬	௬௨	௪	வேவி	வேவி

பககம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கடக	எடு	க	னிட்டம	னீட்டம்
கை	எய்	க	வினா *	வினாத
ககச	க௦க	க	கெட்டுடன்	கெட்டேன
கசக	கடுடு	க	முன்னேய்	முன்னமே
கடுய்	0	கக	தளிநூ	தருளிநூ
கக0	0	க	கரணம	கரணம
ககக	உ	கக	ஏலரா	ஏவீலரா
கை	கை	கக	ஏவரா	ஏவலரா
ககச	க	க	கேல	கொல
ககச	கடு	உ	வாயக	வாய்
கஎக	சக	ச	யைதப்	யதைப்
* கய0	யச	க	வாய்ச்செறி	வாய்திற
ககச	0	கச	வழிவி	வழுவி
கை	0	உக	நழுதருளி	நூதருளி
ககய்	0	உச	குழகளை	குழகளை
உ0க	0	உஉ	கவர்தற்	கவாதற்கு
உக0	சுச	ச	தன்னை	தனனை
உகக	எக	க	மிருவர்	மிருவா
கை	எஉ	க	வில்வகி	வில்வகி
உஉக	ககடு	க	நீாமுழு	நீாமுழு
உகஉ	0	கஎ	களைக்	களைச்
* உசச	க0	க	யேசுவர்	யெய்துவர்
உடுக	கச	க	சோந்து	சேர்ந்து
உடுடு	எஎ	க	மொத்து	வொத்து

* இக்குறியிடப்பட்டவை அச்சிட்டபின்னர்க்கிடைத்த பிரதிபேதங்கள்.

